

การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

อรนุช เกิดพุ่ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ตุลาคม 2551

การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

อรนุช เกิดพุ่ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ตุลาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล โตนดของจังหวัดเพชรบุรี

บทคัดย่อ
ของ
อรนุช เกิดพุ่ม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
ตุลาคม 2551

อรนุช เกิดพุ่ม. (2551). การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี.

กศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์พทุทธิ สุกเศรษฐศิริ ,

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทภัทร ทินานนท์.

การศึกษาค้นคว้าวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี ในประเด็นที่เกี่ยวกับ วัสดุอุปกรณ์ กระบวนการผลิต ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การจัดการและการดำเนินงานภายในกลุ่มกลึงไม้ตาล ส่วนประกอบทางการตลาด หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกลุ่มกลึงไม้ตาล กระบวนการถ่ายทอดความรู้ในการทำผลิตภัณฑ์และความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ผลจากการวิจัยปรากฏดังนี้

กลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง ซึ่งมีการก่อตั้งขึ้นมาเพื่อรวบรวมสมาชิกที่เป็นชาวบ้านในพื้นที่ที่มีอาชีพทางการเกษตรเกี่ยวกับการทำนาเป็นส่วนใหญ่มารวมตัวกันจนเป็นกลุ่มเพื่อทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเป็นอาชีพอีกทางเลือกหนึ่ง มีเป้าหมายในการเพิ่มศักยภาพของสมาชิกและสร้างรายได้เสริมเพื่อเลี้ยงชีพ โดยการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นมาประยุกต์ให้เป็นรูปทรงของผลิตภัณฑ์อย่างมีประโยชน์ทางด้านการใช้สอยตามลักษณะต่างๆ และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่มาจากการมีวิถีชีวิตอยู่กับการทำอาชีพทางการเกษตรแบบควบคู่เป็นสิ่งสำคัญ

เทคนิคและวิธีการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด ประกอบด้วย วัสดุและอุปกรณ์ การทำผลิตภัณฑ์ ส่วนใหญ่ใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้มาตั้งแต่ครั้งอดีต มีการใช้ไม้ตาลโตนดมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต มีการแปรรูปไม้ตาลโตนดโดยใช้เลื่อยวงเดือนและใช้เครื่องกลึง กลึงขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ให้มีรูปทรงตามความต้องการ การตกแต่งผลิตภัณฑ์ มีการขัดพื้นผิวให้เรียบและใช้แล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา เพื่อความทนทานของพื้นผิวผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ยังมีการตกแต่งโดยใช้วัสดุจากธรรมชาติเข้ามาประกอบให้มีความกลมกลืนกับผลิตภัณฑ์อย่างสวยงาม ลักษณะของผลิตภัณฑ์จะเน้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยตามความเป็นจริงอย่างเกิดประโยชน์ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะเป็นประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือนเป็นหลัก

สำหรับกลุ่มกลึงไม้ตาลมีการจัดการและการดำเนินงานโดยใช้ระบบสหกรณ์ มีผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลเป็นศูนย์กลางในการจัดการดำเนินงานในทุกๆ ด้าน เช่น เป็นคนกลางในการสื่อความรู้ความเข้าใจ การทำธุรกิจและจัดกิจกรรมต่างๆ จากหน่วยงานทางราชการสู่สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล นอกจากนี้ผู้นำกลุ่มยังมีหน้าที่หลักที่สำคัญคือ เป็นตัวแทนติดต่อกับลูกค้าในการจัดซื้อผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลและมีการกระจายงานอย่างเป็นระบบและจัดสรรรายได้ของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลอย่างเป็นธรรม

กลุ่มกลิ้งไม้ตาลมีส่วนประกอบทางการตลาด ได้แก่

1. ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่พบส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน รูปแบบของเชิงเทียนเป็นหลัก
2. แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เป็นร้านค้าที่มีทำเลที่ตั้งที่มีผู้ที่สนใจไปมาได้อย่างสะดวก และเป็นศูนย์รวมผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคที่เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปอย่างกว้างขวาง
3. การกำหนดราคาของผลิตภัณฑ์มาจากการประเมินราคาต้นทุนในการผลิตและผลกำไรที่สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะได้รับ ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสมโดยต้องคำนึงถึงกำลังการซื้อผลิตภัณฑ์ของลูกค้าเป็นสำคัญประกอบด้วย
4. บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ใส่ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคมีลักษณะเป็นกล่องสี่เหลี่ยมทำจากกระดาษสา มีรูปทรงแบบเรียบง่าย มีฝาปิดด้านบน
5. ทางด้านการส่งเสริมการขายมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนค โดยการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต โฆษณาผ่านวิทยุชุมชน ผ่านโทรทัศน์ และแผ่นพับใบปลิว

หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเป็นหน่วยงานต่างๆ ของทางราชการ เช่น กรมพัฒนาชุมชน สหกรณ์ชุมชน เป็นต้น เป็นหน่วยงานที่ช่วยส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลมีความรู้ในการพัฒนางาน การทำธุรกิจและให้ความช่วยเหลือเรื่องเงินทุนสนับสนุน เพื่อให้การทำงานของกลิ้งไม้ตาลเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่มีอุปสรรคในด้านเงินทุนสำรองจัดซื้อวัตถุดิบ

กระบวนการถ่ายทอดความรู้ในงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนค สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดความรู้การทำผลิตภัณฑ์มาจากผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาล โดยการปฏิบัติงานเป็นตัวอย่างให้สมาชิกกลุ่มเป็นผู้สังเกตการณ์การ ประกอบการสอบถาม เพื่อคลายความสงสัยและสมาชิกจะนำความรู้ที่ได้รับไปทดลองปฏิบัติงานจริงด้วยตนเอง นอกจากจะมีการถ่ายทอดความรู้ให้สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลแล้วผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลยังถ่ายทอดความรู้ให้บุคคลภายนอกที่สนใจด้วยการถ่ายทอดความรู้การทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคจากสมาชิกกลุ่มสู่ลูกหลานหรือบุคคลในครอบครัว บุคคลเหล่านั้นจะพบเห็นการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคจนเป็นกิจวัตรประจำวันภายในครอบครัวและมีโอกาสช่วยเหลืองานตามความเหมาะสมของวัยซึ่ง นำไปสู่การเรียนรู้และการประกอบอาชีพเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม โดยมีปัจจัยต่างๆ เอื้อหนุน

ความพึงพอใจของสมาชิกกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคมีความพอใจในการทำงานเพราะเป็นอาชีพอิสระ รายได้ของสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลมีใช้อย่างเพียงพอและมีชีวิตความเป็นอยู่แบบชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรโดยทั่วไป ไม่ยึดติดกับความหรูหราหรือใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยจนเกินความจำเป็น

AN ANALYTICAL STUDY OF PALM WOOD PRODUCTS
IN PHETCHABURI

AN ABSTRACT
BY
ORANUT KERDPUM

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Art Education
at Srinakharinwirot University
October 2008

Oranut Kerdpum.(2008). An Analytical Study of Palm Wood Products in Phetchaburi.
M.A.(Art Education), Bangkok : Graduate School. Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Assist. Prof. Prit Supasetsiri, Assist.Prof. Nontapart
Tinanon.

The purposes of this study were to analyze palm sugar products from Petchaburi province. They consisted of related equipments, production process, characteristics of products, management and intra-performance of its lathe, mixture of market, firm contributing palm sugar group, knowledge transfer process on making products and satisfaction of palm sugar's manufacturer.

The results of this study were set out below:

For this palm wood lathe group in Tambon Hnongprong has been launched by combining the majority villagers who do agricultures based on farming for a group, for which producing the products of palm wood as occupation. The purposes were to raise member's potential and income for living. Using local resource to apply with forms of products beneficially in various characteristics through being local unique from way of life related to dual-agriculture as importantly.

Techniques and methods for making palm sugar wood consisted of materials and instruments. Most of them used materials and instrument since the past. For example, using palm sugar wood to be materials for production; there were transmuted it by circle saw and using lathe machine for forming the products as well as required. For product's decoration was necessary to polish surface smoothly and also plated by lacquer and strength of product's surface. In addition, there was decorated by natural materials to be containing accordance with that product beautifully. Product's characteristics would emphasize on benefit usage in real beneficially, most of them would be cookware in main.

For palm wood lathing group, there was management and performance by cooperation system; a leader of this group was the central of performance at all. For example, being a middle person who provided them knowledge, making business and

activities from government firms into members of its group. Furthermore, the group leader also must work in main; being a representative who contacted with customers in purchasing these products from the group's member and distributed them systemically and also supply them fairly.

The mixture of market consisted of:

1. Source of distribution consisted of stores where located in a crowd of people and a center of palm sugar in popular.
2. Costing products from production assessment and profits which the group member would get. The group leader would be a considering person upon appropriateness by realizing customer's capacities in main contains.
3. Packaging for palm sugar in form of rectangular box was made by paper, simple and lid covers
4. In sale promotion, there was presentation of palm sugar wood products by public relation being products via internet, advertising through local radio and television, leaflet and brochure.

For organization which supports the palm sugar wood group as firms of local government, for example was a firm which encouraging members of this group received knowledge in their own enterprises development and establish a foundation, to help the group could work smoothly, without any difficulty of investment as materials purchasing.

For the process passing on knowledge of palm sugar products, the majority of the group members were passed on the knowledge by its group leader. To set example for those group's members as observers, containing with questionnaire, to reduce questions and the members could take that knowledge to do by own in real situation. Moreover, there would pass on knowledge to the group's member, its leader also transferred it external person who was interested by passing on it from palm sugar wood, from member into grandchildren or others members in their family. Those people would understand on making products from palm sugar until daily life within family and also

have reasonably opportunities to support it upon each age, which towards learning and make an occupation when the time has ready with enabling factors.

Satisfactions of the group's member who works related to produce products of palm sugar wood. It found that satisfaction on work because of independent occupation, sufficient income of the group and living not different from villagers who were commonly agriculturist through not embedded with luxury or extravagant beyond necessary things.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จไปด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์พฤทธิ์ สุกเศรษฐศิริ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทภัทร ทินานนท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ทั้งสองท่านได้สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยในชุมชนและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพัฒนาเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้นำกลุ่มกึ่งไม้ตาลและสมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะบอย จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ นางอนงค์ อ่อนยิ่ง , นายหัน อ่อนยิ่ง , นายสมาน พันธุ์ , นางไพรพนา แพงสี , นายวรพล แพรสีขาว , นายเนือง จอกถม , นายวัย หะนาท , นายสมศักดิ์ แคล้มวงษ์ , นายช้อย ทองสำฤทธิ์ , นายปี จำปาทอง , นางทองคำ พรหมแก้ว , นางศรีนวล มีสุข , นายวันชัย มีสุข , นางสาวสุดาวลัย เอี่ยมเอิบ และ นางสาวหรรษา ชุ่มเชื้อ ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ที่เต็มใจให้ข้อมูลอย่างกระตือรือร้นไม่ปิดบังในการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำงานด้านต่างๆ รวมทั้งอนุญาตให้ถ่ายภาพกระบวนการผลิตและชิ้นงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและครูอาจารย์ ผู้วางพื้นฐานการศึกษาเบื้องต้นและการศึกษาขั้นสูงให้แก่ผู้วิจัยและขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่ได้ให้กำลังใจด้วยตลอดมา

อรนุช เกิดพุ่ม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
ประชาและกลุ่มตัวอย่าง	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเพชรบุรี	12
ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดโตนด	35
ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาเกี่ยวกับการพัฒนา	43
ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ	49
ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประสมของการตลาดและกระบวนการทางการตลาด (4P).....	54
ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจชุมชน	56
ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”	64
ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดสรรคหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	
ในจังหวัดเพชรบุรี	70
ข้อมูลเกี่ยวกับสหกรณ์	73
3 วิธีดำเนินการวิจัย	78
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	78
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79
การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	80
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
1. วัสดุอุปกรณ์ ในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด	82

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
2. กระบวนการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด	86
3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์	93
4. การจัดการและการดำเนินงาน	203
5. ส่วนประกอบทางการตลาด	207
6. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน	211
7. กระบวนการถ่ายทอดความรู้	212
8. ความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด	215
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	 224
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	224
ขอบเขตการวิจัย	224
การวิเคราะห์ข้อมูล	225
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	225
อภิปรายผล	232
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย	236
 บรรณานุกรม	 237
 ภาคผนวก	 240
 ประวัติย่อผู้วิจัย	 246

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน	
1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเชิงเทียนที่ใช้หลอดแก้ว	161
2 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเชิงเทียนที่ไม่ใช้หลอดแก้ว	169
3 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกระปุกใส่เครื่องปรุง	175
4 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบผอบ	176
5 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบขันน้ำและพาน	177
6 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเชิง	178
7 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบถาด	178
8 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโคมไฟ	179
9 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบแก้วชนิดต่างๆ	180
10 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโกศ	181
11 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบชาม	182
12 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบจาน	183
13 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเขียนหมาก	184
14 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโถ	184
15 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบบาตร	185
16 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบถังขยะ	186
17 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกรอบกระจกและตู้ลิ้นชัก	187
18 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกรอบรูป	187
19 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบไม้กระบอง	188
20 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกล่องใส่กระดาษชำระ	189
21 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกล่องใส่นามบัตร	190
22 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบที่เขียนหรี	190
23 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบครก	191
24 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบตะหลิว	192
25 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบทัพพีและช้อนซ้อม	193
26 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเก้าอี้	194

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
27 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโต๊ะ	194
ประเภทของประดับตกแต่ง	
1 ผลิตภัณฑ์จากไม้จากโตนด รูปแบบเกวียนจำลอง	195
2 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบแจกัน	196
3 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโคมไฟ	198
4 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบหิ้งเสา	198
5 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบป้าย	199
6 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกรอบใส่ภาพ	199
ประเภทของที่ระลึก	
1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบถ้วยรางวัล	200
ประเภทของใช้เบ็ดเตล็ด	
1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกล่องอเนกประสงค์	201

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ไม้ตาลโตนด	82
2 เลื่อยวงเดือน	82
3 ปากกาเมจิก	82
4 เลื่อย	82
5 มีดพรว้า	82
6 ค้อนปอน	83
7 หัวจับงาน	83
8 มอเตอร์เครื่องกลึง	83
9 มีดกลึง	83
10 กระดาษทราย	83
11 สว่านเจาะ	83
12 ตลับเมตร	84
13 แปรงขนอ่อน	84
14 ซิลเลอร์	84
15 ทินเนอร์	84
16 กาแลนท์หรือแล็คเกอร์	84
17 ท่อนเหล็กขนาดยาว	84
18 กาวสำหรับงานไม้	85
19 ถุงมือ	85
20 คุณสมาน พันธุ์	85
21 ท่อนไม้ตาลโตนด	86
22 ไม้ตาลโตนดที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางที่เหมาะสม	86
23 การใช้เลื่อยวงเดือน	86
24 การทำสัญลักษณ์ด้วยปากเมจิก	87
25 ท่อนไม้ตาลโตนดขนาดเล็ก	87
26 การทาบไม้ตาลโตนดให้เข้าไปในหัวจับงาน	87

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
27 การประกอบไม้ตาลโดนคให้เข้ากับเครื่องกลึง	88
28 การใช้ใบมีดกลึงกลึงผลิตภัณฑ์ภายนอก	88
29 การใช้ใบมีดกลึงกลึงผลิตภัณฑ์ภายใน	88
30 ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะหลายๆ ส่วนเป็นทรงกลม	89
31 ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะหลายๆ ส่วนเป็นทรงเหลี่ยม	89
32 การใช้เลื่อยตัดที่ฐานผลิตภัณฑ์	89
33 การตากผลิตภัณฑ์ให้แห้งในที่แจ้ง	90
34 การตากผลิตภัณฑ์ให้แห้งในที่ร่ม	90
35 การทาน้ำมันซิลิโคนจัดก่อนจัดด้วยกระดาษทราย	91
36 การใช้กระดาษทรายขัดพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ให้เรียบ	91
37 การใช้แล็กเกอร์หรือน้ำมันพืชมแบบสีกัด ทาเคลือบให้เกิดความมันเงา	92
38 เชิงเทียน	93
39 เชิงเทียน	93
39 เชิงเทียน	93
39 เชิงเทียน	93
39 เชิงเทียน	93
43 เชิงเทียน	95
44 เชิงเทียน	96
45 เชิงเทียน	97
46 เชิงเทียน	97
47 เชิงเทียน	98
48 เชิงเทียน	99
49 เชิงเทียน	99
50 เชิงเทียน	100
51 เชิงเทียน	101
52 เชิงเทียน	101
53 เชิงเทียน	102
54 เชิงเทียน	102

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
55 เริงเทียน	103
56 เริงเทียน	103
57 เริงเทียน	104
58 เริงเทียน	104
59 เริงเทียน	104
60 เริงเทียน	105
61 เริงเทียน	106
62 เริงเทียน	106
63 เริงเทียน	107
64 เริงเทียน	107
65 เริงเทียน	108
66 เริงเทียน	108
67 เริงเทียน	109
68 เริงเทียน	110
69 เริงเทียน	110
70 เริงเทียน	111
71 เริงเทียน	111
72 เริงเทียน	112
73 เริงเทียน	112
74 เริงเทียน	113
75 เริงเทียน	113
76 เริงเทียน	114
77 เริงเทียน	114
78 เริงเทียน	115
79 เริงเทียน	115
80 เริงเทียน	116
81 เริงเทียน	116
82 เริงเทียน	117

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
83 เริงเทียน	117
84 เริงเทียน	118
85 เริงเทียน	118
86 เริงเทียน	119
87 เริงเทียน	119
88 เริงเทียน	120
89 เริงเทียน	120
90 เริงเทียน	121
91 เริงเทียน	121
92 เริงเทียน	122
93 เริงเทียน	122
94 เริงเทียน	123
95 เริงเทียน	123
96 เริงเทียน	124
97 เริงเทียน	124
98 เริงเทียน	125
99 เริงเทียน	125
100 เริงเทียน	126
101 กระปุกใส่เครื่องปรุง	126
102 กระปุกใส่เครื่องปรุง	127
103 กระปุกใส่เครื่องปรุง	127
104 กระปุกใส่เครื่องปรุง	127
105 ชุดผอบ	128
106 ผอบขนาดใหญ่	129
107 จั๊นน้ำและพาน	129
108 จั๊นน้ำพานรอง	130
109 พาน	130
110 เจียง	131

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
111 ถาด	131
112 โคมไฟ	132
113 โคมไฟ	132
114 โคมไฟ	133
115 โคมไฟ	133
116 โคมไฟ	134
117 แก้วกาแฟและจานรอง	134
118 แก้วเบียร์	135
119 แก้วไวน์และถาดรอง	135
120 แก้วไวน์	136
121 แก้วไวน์	136
122 แก้วไวน์	137
123 โถศ	137
124 ชาม	138
125 ชาม	138
126 จาน	139
127 จาน	139
128 ถ้วยและจานรอง	139
129 เชี่ยนหมาก	140
130 โถ	141
131 บาตรขนาดเล็ก	141
132 ถังขยะ	142
133 ถังขยะ	142
134 กรอบกระจกและตุ้ลั่นชัก	143
135 กรอบรูป	143
136 ไม้กระบอง	144
137 กล่องใส่กระดาษชำระ	144
138 กล่องใส่กระดาษและไม้จิ้มฟัน	145

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
139 กล้องใส่กระดาษชำระ	145
140 กล้องใส่นามบัตร	146
141 ที่เขียนหรี	146
142 ครกและสาก	147
143 ตะหลิว	147
144 ตะหลิว	147
145 ทับพี	148
146 ช้อนซ่อม	148
147 แก้ว	149
148 โต๊ะ	149
149 เกวียนจำลอง	150
150 แจกัน	150
151 แจกัน	151
152 แจกัน	151
153 แจกัน	151
154 แจกัน	152
155 แจกัน	153
156 แจกัน	153
157 แจกัน	154
158 โป๊ะไฟ	154
159 หัวเสา	155
160 ป้าย	155
161 กรอบใส่ภาพ	156
162 ถ้วยรางวัล	157
163 กล้องเอนกประสงค์	158
164 กล้องเอนกประสงค์	158
165 กล้องเอนกประสงค์	159
166 กระปุกทรงมังกุด	159

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
167 กระปุกรูปทรงแอปเปิ้ล	160

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา คนเอเชียโดยเฉพาะคนไทยเคยมีความเชื่อแบบสมบูรณว่าแนวทางการพัฒนาตามทิศทางของประเทศตะวันตกเหล่านั้น คือความถูกต้อง ซึ่งเป็นความเชื่อที่กว่าจะรู้ว่าเราเชื่อแบบคนมีฐานทุนทางปัญญาอ่อนแอ ก็เมื่อเราต้องเผชิญกับปัญหาที่เป็นหนี้สินนับล้านล้านไปแล้วอย่างไรก็ตามวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น แม้รัฐบาลได้พยายามหาหนทางแก้ไขปัญหาโดยระดมทั้งทรัพยากรและยุทธวิธี อาทิเช่น การกู้เงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) และเงินกู้จากต่างชาติอีกหลายแห่ง เพื่อระดมเงินยืมมากกระตุ้นการลงทุน โดยหวังว่า จะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและกระจายรายได้ แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปนานเข้ายิ่งย่ำให้เห็นว่าการแก้ปัญหาเศรษฐกิจด้วยวิธีการดังกล่าวเป็นวิธีที่ไม่ถูกทิศทาง สภาพเศรษฐกิจและสังคมกลับยิ่งอ่อนแอลงมาก ชุมชนทุกระดับในสังคมไทยอยู่ในสภาพล่มสลายไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ผลของการพัฒนาดังกล่าวสะท้อนถึงการพัฒนาที่ละเลยหรือมองข้ามมิติชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น (อำนาจ เย็นสบาย. 2545:67)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น และทรงเล็งเห็นถึงปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและที่จักเป็นไปในอนาคต ทรงใฝ่พระราชหฤทัยในการแก้ไขปัญหของประชาชน ดังจะเห็นได้จากทรงชี้แนะแนวทางที่จะแก้ไขปัญหของประชาชนโดยตลอด ทรงให้ความสำคัญแก่การพัฒนาคุณภาพชีวิตในระยะยาว โดยให้ประชาชนมีการพัฒนาความพร้อมและความเจริญก้าวหน้าอย่างค่อยเป็นค่อยไป (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ.2541:1) สิ่งสำคัญก็คือ การที่ทรงช่วยเหลือราษฎรให้สามารถพึ่งตนเองได้ และดำรงชีวิตอยู่อย่างพอกินพอใช้ อันเป็นปรัชญาหลักของการพัฒนาการดำเนินชีวิต หมายความว่า เมื่อความเป็นอยู่ของผู้คนอยู่ในสภาพพอมีพอกินแล้ว ย่อมจะสามารถพัฒนาการดำเนินชีวิตได้ดีกว่าสภาพที่ต้องหาเช้ากินค่ำ อดมีกินมีใช้อย่างแน่นอน และเพื่อให้ประเทศไทยรอดพ้นจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้พระราชทานแนวทางการดำรงชีพด้วยตนเอง ทรงเรียกว่า เศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ หมายถึง เศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเองได้ให้มีความพอเพียงกับตัวเอง อยู่ได้โดยไม่เดือดร้อน ซึ่งจะทำให้ได้โดยไม่ต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองให้เสียก่อนคือ ตั้งตัวให้พอกินพอใช้ ไม่มุ่งหวังแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยก

ระดับเศรษฐกิจให้รวดเร็วแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะผู้มีอาชีพและฐานะพอเพียงที่จะพึ่งตนเอง ได้ย่อมสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าและฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นไปตามลำดับต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ.2541:2) ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงกล่าวไว้ว่า การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นตอน ต้องสร้างพื้นฐานคือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชาเพื่อให้ได้พื้นฐานที่มั่นคงพร้อมพอสมควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นไปตามลำดับต่อไป

สำหรับหน่วยงานเกี่ยวกับภาครัฐนั้นได้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นนโยบายหนึ่งในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ จึงเกิดโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นการส่งเสริมรายได้ให้กับประชาชนในระดับรากหญ้า คือหนึ่งในกระบวนการสร้างรายได้โดยการพึ่งพาตนเอง เป็นแนวคิดที่ต้องการให้แต่ละหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์หลักหนึ่งประเภท ผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบ ทรัพยากรของท้องถิ่น ลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นไปสู่เมืองใหญ่ เพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เกิดขึ้น และเป็นเครื่องมือให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งทางรัฐบาลมีนโยบายในการดำเนินงาน 3 ประการประกอบด้วย

1. มาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นต้องมีคุณภาพได้มาตรฐานมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับวัฒนธรรมและจุดเด่นเฉพาะ เป็นที่ยอมรับของตลาดในประเทศและตลาดโลก

2. มีเอกลักษณ์เป็นหนึ่งเดียว ต้องมีการระดมความคิดในการคิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้ได้สิ่งที่ดีที่สุด โดยคำนึงถึงการรื้อฟื้นวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นให้สอดคล้องอย่างเหมาะสมไม่ซ้ำแบบกับ และเป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้านหรือตำบลให้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

3. พัฒนาทรัพยากรและปรับปรุงเทคโนโลยี คือการสร้างบุคคลให้มีความคิดกว้างไกล มีความรู้ความสามารถให้เกิดขึ้นในสังคมมีการวางแผนการตลาดมุ่งเน้นการผลิตและการบริโภคโดยคำนึงถึงผู้บริโภคเป็นหลัก (พรเพ็ญ พันธุ์ประดิษฐ์. 2546:2 ; อ้างอิงจาก กิตติ ลิ้มสกุล. 2524)

อย่างไรก็ตามประชาชนโดยเฉพาะในชนบทต่างๆก็พยายามหาช่องทางในการประกอบอาชีพอื่นๆ เพื่อหารายได้เสริม ยามว่างจากฤดูกาลทำไร่ทำนาหรือทำการเกษตรอื่นๆ และอาชีพหนึ่งที่ชาวบ้านทำกันอย่างแพร่หลาย งานหัตถกรรมพื้นบ้าน เพราะนอกจากจะก่อให้เกิดการจ้างงานและลดปัญหาการว่างงานแล้ว คราวเรือนเกษตรกรที่ประกอบอาชีพงานหัตถกรรมเป็นอาชีพเสริมจะมีรายได้จากการทำงานหัตถกรรมในครอบครัวประมาณร้อยละ 40-60 ของรายได้ในครัวเรือนทั้งหมด จึงนับว่างานหัตถกรรมเป็นแหล่งรายได้แหล่งหนึ่งของผู้ที่อยู่ในชนบท (ศิริวรรณ โกญจนาท. 2535:6) ประกอบกับในปัจจุบันสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านหลายชนิดได้รับความนิยมจากประชาชนทั่วไปอย่างมาก เช่น เครื่องจักสาน เครื่องปั้นดินเผา ผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลัก ผ้าทอ ฯลฯ

และมีแนวโน้มว่าหากได้รับการส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้องแล้ว ประชาชนในชนบททั่วไปก็อาจยึดถือเป็นอาชีพที่มั่นคงได้ และพัฒนาเป็นงานหัตถกรรมอุตสาหกรรมได้ต่อไป ซึ่งในขณะนี้อาจกล่าวได้ว่ามีสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านในท้องที่ต่างๆ ของประเทศไทยเป็นอันมากที่มีคุณภาพดี และได้รับการต้อนรับจากผู้ใช้อย่างกว้างขวาง ก่อให้เกิดการจ้างงานได้จำนวนหนึ่งแต่ก็มักจะเป็นความนิยมที่ไม่ถาวรเพราะขาดการพัฒนาในเรื่องรูปแบบ คุณภาพและกลไกการตลาดที่เหมาะสม กลุ่มทางหนึ่งที่น่าจะทำได้คือ การพยายามส่งเสริมให้มีการพัฒนาการทำสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านที่มีทำกันอยู่แล้ว ตั้งแต่การผลิตการพัฒนาเทคนิค ฝีมือแรงงาน วัตถุดิบ เงินทุน และการตลาดอย่างครบวงจร จนกระทั่งสามารถแปรสภาพเป็นหัตถกรรมอุตสาหกรรมได้ ซึ่งจะเป็นผลให้ประชาชนในชนบทสามารถยึดเป็นอาชีพได้อย่างมั่นคงถาวรและลดปัญหาการว่างงานได้ในที่สุด

จากเหตุผลข้างต้น รัฐบาลภายใต้การนำของ พันตำรวจโท ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในยุคนั้น ได้ให้ความสำคัญและมองหาแนวทางในการส่งเสริมเพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองและช่วยเหลือตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่พออยู่พอกินตามสมควรแก่ศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชนบทซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ดังนั้นแนวทางการสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ตามแนวพระราชดำริจึงถูกนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์หลักที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ โดยรัฐบาลได้มีการกำหนดนโยบายเร่งด่วน ที่จะยกระดับการทำงานและคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับท้องถิ่นหลายนโยบายด้วยกัน ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือ การกำหนดให้มีโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” มีจุดประสงค์เพื่อให้แต่ละชุมชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ลดปัญหาคนตกงานจนทำให้เกิดการย้ายถิ่นจากเมืองกลับสู่ภูมิลำเนาในชนบท การสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้และเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นอกจากนั้น กิจกรรมทางเศรษฐกิจ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” จะเป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ สำหรับการช่วยเหลือจากทางภาครัฐจะไม่เน้นการให้เงินสนับสนุนแก่ท้องถิ่นแต่อย่างใด เพราะการกระทำดังกล่าวมักจะไปทำลายความสามารถในการพึ่งตนเอง รัฐบาลเพียงให้การสนับสนุนแก่ชุมชนในด้านเทคนิคเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตลอดจนช่วยเหลือในด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์ในการตลาดเท่านั้น โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ นับได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน ให้สามารถยกระดับฐานความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้นและยังก่อให้เกิดการพึ่งตนเองของชาวบ้าน โดยการพึ่งธรรมชาติของท้องถิ่นเป็นการ

ดำรงชีพในชุมชนที่กลมกลืนกับธรรมชาติ ซึ่งปัจจุบันการดำเนินชีวิตลักษณะดังกล่าวในพื้นที่ชนบทกำลังเลือนหายไป หัตถกรรมพื้นบ้านจึงเป็นสิ่งที่มียุทธศาสตร์ในการสร้างงานในชุมชน การสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ทรัพยากรในท้องถิ่น เมื่อชาวบ้านมีความชำนาญและเชี่ยวชาญสามารถที่จะผลิตงานหัตถกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่พึงพอใจของคนโดยทั่วไป โดยสามารถจำหน่ายเป็นสินค้าได้ งานหัตถกรรมจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ชาวบ้านมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (จิระวดี วชิรานนท์. 2547: 3-4)

ดังนั้นผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี จึงเป็นงานหัตถกรรม และงานศิลปอุตสาหกรรมอย่างหนึ่ง ที่มาจากภูมิปัญญาและต่อไปในอนาคตจะมีบทบาทต่อการศึกษาวិวัฒนาการและการพัฒนาการทางเทคโนโลยีอันสำคัญของมนุษย์ที่เอื้ออำนวยประโยชน์ด้านการใช้สอย ตามความเชื่อประเพณีในการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยมนุษย์สามารถใช้ภูมิปัญญาด้วยการนำทรัพยากรธรรมชาติมาผลิตตามกระบวนการที่คิดค้นจากงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด ที่เคยมีรูปแบบไม่หลากหลาย และมีไม่กี่อย่าง จนมีการคิดค้นให้มีรูปแบบที่หลากหลาย มีประโยชน์ใช้สอยต่างๆ กันไป จนทุกวันนี้ จากการประกอบอาชีพทางการเกษตรเกี่ยวกับการทำนาเป็นหลักประกอบกับภูมิอากาศที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกทำให้มีต้นตาลโตนดเป็นจำนวนมากในจังหวัดเพชรบุรีชาวบ้านในท้องถิ่นได้รายได้จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตอย่างมาก เพราะต้นตาลโตนดสามารถสร้างประโยชน์ได้หลายส่วนนอกจากใช้ประกอบอาหารบริโภคแล้วยังสามารถใช้ส่วนอื่นๆ ให้เกิดประโยชน์ตามความต้องการได้เช่น ส่วนของลำต้น ใช้ทำเครื่องเรือน ก่อสร้างและเชื้อเพลิง ทางตาลใช้ทำรั้ว เส้นใยของทางตาลใช้ทำเครื่องจักสาน ทำขะเน็ด (เขือก) ส่วนใบตาล ใช้มุงหลังคา ทำลิ้นขลุ่ย ทำหมวกและภาชนะต่างๆ ในครัวเรือน นับว่าตาลโตนดเป็นพืชที่มีคุณค่าเพราะใช้ได้หลายส่วน ดังนั้นการปลูกต้นตาลโตนดจึงจัดว่าเป็นการปลูกพืชสารพัดประโยชน์ และเป็นพืชเศรษฐกิจ

สำหรับผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากส่วนลำต้นของไม้ตาลโตนด เป็นงานที่มีคุณค่า เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่น่าศึกษา มีคุณค่าทางด้านวิถีชีวิตกับการพึ่งพาธรรมชาติและคุณค่าทางงานศิลปะที่สามารถอยู่คู่กับมนุษย์ให้ยาวนานได้ ด้วยกระบวนการผลิตที่มีระบบขั้นตอนการออกแบบที่เรียบง่ายและทันสมัย พึ่งพาวัสดุ ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีในท้องถิ่นของคนเป็นสำคัญ ควบคู่การพัฒนาศักยภาพของสมาชิกในท้องถิ่นให้รวมกลุ่มกัน มีการจัดแผนการทำงานให้เกิดระบบ ทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดตามความสามารถของแต่ละบุคคล มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน มีการทำงานกันเป็นกลุ่มแบบอุตสาหกรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นขั้นตอนและมีกระบวนการจัดการเป็นสหกรณ์ในเวลาต่อมา เป็นการเรียนรู้และพัฒนาได้ตลอดชีวิตและสามารถพัฒนางานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดตามปัจจัยความต้องการของสมาชิกในกลุ่มชน ปริมาณ

ความต้องการและความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์ มีผลทำให้สมาชิกผู้ผลิตซึ่งเป็นชาวบ้านเกิดการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ ทางด้านการออกแบบ พัฒนาฝีมือจนเกิดความชำนาญ อีกทั้งยังเป็นสินค้าขาย แลกเปลี่ยนกับกลุ่มสมาชิกอื่นๆในละแวกใกล้เคียง หรือต่างถิ่นตามโอกาสซึ่งปัจจุบันยังสอดคล้อง กับนโยบายการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่รัฐบาลปัจจุบันต้องการให้ประชาชนมีรายได้ในท้องถิ่น มีการ พึ่งพาตนเอง มีเงินหมุนเวียนจนเกิดเป็นการจัดตั้งกลุ่มหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งใน กลุ่ม หมู่บ้านผู้ผลิตมีศักยภาพที่เพียงพอ จึงมีการสร้างสรรค์ผลิตจากไม้ตาลโดนดเพื่อสร้างรายได้ให้กับ ชาวบ้านและตอบสนองทางด้านประโยชน์ใช้สอยเบื้องต้นในสังคมทางการเกษตร

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่องงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของ จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ที่ผ่านการ คัดเลือกและขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์ดีเด่น นอกจากนี้ประชาชนในอำเภอตามจังหวัดดังกล่าว ยังมี อาชีพด้านงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดหลังว่างเว้นจากอาชีพหลักด้านการเกษตรหรือบาง คราวเรือนก็ทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดตลอดปี และจากการศึกษาข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยยัง พบว่า ชาวบ้านที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ ณ พื้นที่บริเวณนี้มีการริเริ่มทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 แต่ยังไม่แพร่หลายและในเวลาต่อมาก็เริ่มเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในปี พ.ศ. 2540 โดยทำเป็นกระบวนการที่มีการขยายผลผลิตและตลาดออกไปเรื่อยๆ และการรวมกลุ่มนี้ก็ ยังคงอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะลักษณะของสังคมชนบทไทยส่วนใหญ่พบว่า การรวมกลุ่ม ของชาวบ้านในการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งแล้ว มักจะมี การดำรงอยู่หรือคงอยู่ที่ไม่นานเพียง 1 หรือ 2 ปี แล้วกลุ่มนั้นก็สลายหรือล้มไป และสิ่งที่สำคัญ คือเป็นการรวมกลุ่มของชาวบ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่จะค่อยๆทิ้งโอกาสในการได้รับการศึกษา สังคมการเมือง และการเข้าไปมีส่วนในกิจกรรมต่างๆ แต่ที่อำเภอเขาชัยนอกกลับพบว่าการรวมกลุ่ม ของชาวบ้านในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นสินค้าประจำท้องถิ่นกลับมีบทบาทสำคัญ อย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจทั้งของครอบครัวและของแต่ละหมู่บ้านในตำบลหนองปรัง การศึกษาวิจัย งานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของจังหวัดเพชรบุรีนี้จะทำให้ทราบถึงกระบวนการผลิตและมี รูปแบบในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ ซึ่งความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง และหน่วยงานทั้งหลายได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน วางแผนปรับปรุง และส่งเสริมงาน หัตถกรรมพื้นบ้านในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการพึ่งตนเองในระดับครัวเรือนและชุมชน อันจะ ก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิเคราะห์งานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรีใน ด้านวัสดุ อุปกรณ์ กระบวนการผลิต ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การจัดการและการดำเนินงาน ส่วนประกอบทางการตลาด กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจภูมิปัญญาทางการใช้วัสดุอุปกรณ์ กระบวนการผลิต ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การจัดการและการดำเนินงาน กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด
2. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะส่งผลไปสู่การสร้างหลักสูตรท้องถิ่น กระบวนการเรียนการสอนและเป็นการปฏิรูปการศึกษาที่สัมพันธ์กับมาตราที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษานำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะโฮย จังหวัดเพชรบุรี

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรบุคคล คือ สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะโฮย จังหวัดเพชรบุรี

ประชากรวัตถุ คือ งานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่ปรากฏใน ตำบลหนอง อำเภอยะโฮย จังหวัดเพชรบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด มีการเลือกงานที่จะศึกษาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี

ใช้ประเด็นที่จะศึกษา ดังนี้

1. วัสดุอุปกรณ์
2. กระบวนการผลิต
3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์
4. การจัดการและการดำเนินงาน

- 4.1 การจัดการในระบบสหกรณ์
- 4.2 การรับสั่งสินค้าผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด
- 4.3 การกระจายงานให้กับสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล
- 4.4 กำลังการผลิตผลิตภัณฑ์
5. ส่วนประกอบทางการตลาด
 - 5.1 แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์
 - 5.2 การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์
 - 5.3 บรรจุภัณฑ์
 - 5.4 การส่งเสริมการขาย
6. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน
7. กระบวนการถ่ายทอดความรู้
 - 7.1 การสร้างช่างใหม่
8. ความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

จากเกณฑ์ข้างต้น จะศึกษาจากกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี

วิธีการศึกษาค้นคว้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การจัดเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Work) การจัดเก็บข้อมูลภาคสนามผู้วิจัยใช้วิธีศึกษาในเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) โดยผู้วิจัยศึกษาค้นคว้ารวบรวมแหล่งศึกษาค้นคว้าที่ปรากฏข้อมูลผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดกลุ่มตัวอย่างในแหล่งผลิตบริเวณจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้วิธีเก็บข้อมูลดังนี้

1.1 การสังเกตการณ์ (Observation) ผู้วิจัยเข้าไปในแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเพื่อทำการศึกษาค้นคว้ากลุ่มตัวอย่าง ที่จะทำการศึกษาโดยแสดงตัวสภาพนิสิตที่มีความสนใจเรื่องภูมิปัญญาที่เกิดจากงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล โดยแสดงความสนใจที่จะขอสังเกตการณ์งานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดต่างๆ และแจ้งความประสงค์ที่จะขอถ่ายภาพผลงานนั้นๆ

1.2 การสัมภาษณ์ (Interview) ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (informal interview) กับผู้มีความรู้ด้านภูมิปัญญาไทยในงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดในท้องถิ่น ด้วยการสัมภาษณ์แล้วนำเข้าสู่ประเด็นที่ตั้งไว้เพื่อให้ได้ข้อมูลในส่วนที่ต้องการมากที่สุด โดยผู้สัมภาษณ์ตั้งคำถามเพื่อเปิดการสนทนาอยู่เสมอ

1.3 การบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลได้จากการสังเกตการณ์ พุดคุย สัมภาษณ์ทั้งนี้จากการแนะนำตัว ทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์การพุดคุยระหว่างกัน และบันทึกข้อมูลด้วยอุปกรณ์แถบบันทึกเสียงและการใช้กล้องถ่ายภาพเพื่อบันทึกภาพกระบวนการผลิตและงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด การจัดเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เพื่อประกอบข้อมูลงานที่ได้จากการสังเกตการณ์ และสัมภาษณ์โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังกล่าว เป็นผู้ที่มีความสนใจมีความรู้ มีประสบการณ์ หรือผู้เชี่ยวชาญที่เป็นที่ยอมรับในด้านผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดในท้องถิ่น

2. รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผู้วิจัยรวบรวมค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสารเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดบริเวณจังหวัดเพชรบุรี พร้อมทั้งเอกสารเกี่ยวกับงานเกี่ยวกับงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด ก่อนที่จะเข้าไปเก็บข้อมูลภาคสนาม และในขณะที่ทำการเก็บข้อมูลในพื้นที่ ผู้วิจัยก็พยายามศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสารเพิ่มเติมในพื้นที่เท่าที่จะทำได้ รวมถึงภายหลังที่ทำการศึกษาภาคสนามเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อมูลด้านเอกสารดังกล่าว ได้แก่ ผลงานวิจัย ตำราวิชาการ รายงานการค้นคว้าของผู้ทรงคุณวุฒิ เอกสารข้อมูลทางราชการ วิทยานิพนธ์ วารสาร บทความ ฯลฯ การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารเหล่านี้ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านข้อมูลทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาความเป็นมาความสืบเนื่องและการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งวิเคราะห์ตีความประเด็นที่ศึกษา

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งมีข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) เป็นหลัก ผู้วิจัยมุ่งที่จะบรรยายข้อเท็จจริง (Facts) ต่างๆตลอดจนการแปลความหมายเนื้อหาสาระ จากการเก็บข้อมูล ที่ได้จากการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ การบันทึกเสียง การถ่ายภาพ และการค้นคว้าที่รวบรวมจากเอกสาร มาทำการศึกษาวิเคราะห์โดยผ่านการตรวจสอบและเสนอแนะจากผู้มีความรู้ทางด้านวิชาการ และนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Description Analysis)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด หมายถึง ผลงานที่มีไม้ตาลโตนดเป็นวัตถุดิบในการผลิต มีรูปแบบต่างๆ เป็นเครื่องใช้และของตกแต่งในครัวเรือน ซึ่งเกิดจากกระบวนการที่เน้นภูมิปัญญาในท้องถิ่นของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดราชบุรีเป็นสำคัญ

2. ประเภทของผลิตภัณฑ์ หมายถึง การจำแนกโดยแบ่งลักษณะของผลิตภัณฑ์ตามประโยชน์ใช้

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์ หมายถึง รูปทรงภายนอกที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์จนเป็นผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

4. ส่วนประกอบทางการตลาด หมายถึง กลยุทธ์ในการทำธุรกิจเพื่อนำไปสู่การประสบความสำเร็จในอาชีพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเพชรบุรี

- 1.1 ภูมิศาสตร์เพชรบุรี
- 1.2 ความเป็นมาของจังหวัดเพชรบุรี
- 1.3 สภาพทางสังคมเพชรบุรี
- 1.4 สภาพทางเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพของชาวเพชรบุรี
- 1.5 ภูมิปัญญาชาวเพชรบุรี
- 1.6 ข้อมูลทั่วไปของอำเภอเขาชัย้อยและตำบลหนองปรัง - กลุ่มกลึงไม้ตาล

2. ข้อมูลเกี่ยวกับไม้ตาลโตนด

- 2.1 ความเป็นมาของตาลโตนด
- 2.2 ลักษณะตามธรรมชาติของตาลโตนด
- 2.3 การปลูกตาลโตนด
- 2.4 ประโยชน์ของตาลโตนด
- 2.5 ประโยชน์ของตาลโตนดกับวิถีชีวิตคนเพชรบุรี

3. ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญากับการพัฒนา

- 3.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาท้องถิ่น
- 3.2 การพัฒนาเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง
- 3.3 การพัฒนาที่ยั่งยืน
- 3.4 กระบวนการเรียนรู้ในชุมชนและกระบวนการถ่ายทอดความรู้

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ

- 4.1 ความสำคัญของการจัดการ
- 4.2 กระบวนการจัดการธุรกิจ
- 4.3 การบริหารงานบุคคล

5. ข้อมูลเกี่ยวกับการตลาด

5.1 ความสำคัญของการตลาด

5.2 ส่วนประกอบของการตลาดและกระบวนการทางการตลาด (4P)

6. ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจชุมชน

6.1 การพัฒนาธุรกิจชุมชน

6.2 การสร้างฐานรากของการพัฒนา

6.3 กลยุทธ์การจัดการ

6.3.1 กลยุทธ์การพัฒนากลุ่ม

6.3.2 กลยุทธ์ทางการเงิน

6.3.3 กลยุทธ์ทางการจัดการการผลิต

6.3.4 กลยุทธ์การจัดการการตลาด

6.4 กิจกรรมที่นำไปสู่คุณภาพชีวิต

6.4.1 ฐานการผลิตสองฐาน

6.4.2 กองทุนของชุมชน

6.4.3 ตลาดภายในและภายนอกชุมชน

6.4.4 สวัสดิการชุมชน

6.5 เป้าหมายคุณภาพชีวิต

7. ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.1 ความเป็นมาของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย

7.1.1 วัตถุประสงค์ของนโยบายโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.1.2 หลักการพื้นฐานของโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.1.3 เป้าหมายหลักของโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.2 แนวทางดำเนินการตามนโยบายโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.4 ขั้นตอนในการบริหารโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.5 การคัดสรรสุดยอด หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

7.5.1 หลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

7.5.2 การจัดระดับสินค้า

7.6 การบริหารช่องทางการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

8. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดสรรค์ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ใน จังหวัด เพชรบุรี

9. ข้อมูลเกี่ยวกับสหกรณ์

9.1 ความเป็นมาสหกรณ์

9.2 หลักการสหกรณ์

9.3 เศรษฐกิจมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ด้วยระบบสหกรณ์

1. ข้อมูลเกี่ยวข้องกับสภาพทั่วไปของจังหวัดเพชรบุรี

1.1 ภูมิศาสตร์เพชรบุรี

เพชรบุรีว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน มีโบราณสถาน โบราณวัตถุและสิ่งก่อสร้าง ตลอดจนวัดวาอารามที่เป็นของเก่าแก่ปรากฏให้เห็นมากมาย แต่ในทาง ภูมิศาสตร์ เพชรบุรีก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาค้นคว้ายิ่งนัก มีสภาพธรรมชาติ และภูมิประเทศที่สวยงาม ตลอดจนมีความสำคัญในด้านยุทธศาสตร์ในปัจจุบัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง (พิสิทธิ์ ชีรดิolk และคณะ.2525:4)

ที่ตั้ง

เนื่องจากเพชรบุรีตั้งอยู่บริเวณคาบสมุทรอินโดจีน ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างแหล่งอารยธรรมของ จีนและอินเดีย แหล่งอารยธรรมทั้งสองมีการติดต่อกันเกือบตลอดเวลา โดยเฉพาะการติดต่อทาง เรือจากอินเดียต้องมาขึ้นฝั่งที่พม่าแล้วข้ามมาลงเรือที่อ่าวไทย ในขณะที่เดียวกันการเดินทางจากจีน ไปอินเดียก็ต้องเดินทางมาขึ้นบกที่อ่าวไทย เพชรบุรีเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในเส้นทางผ่านดังกล่าว จึง ทำให้ได้รับอารยธรรมต่างๆ มากมายจากทั้งจีน อินเดีย และที่อื่นๆ นอกจากนั้นแม่น้ำเพชรบุรี เป็นแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์มาก มีผู้คนอาศัยอยู่มาเนิ่นนาน

เมื่อพิจารณาถึงที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ น่าจะเห็นว่าเพชรบุรีตั้งอยู่ ณ จุดยุทธศาสตร์สำคัญที่ เชื่อมติดต่อระหว่างภูมิภาคอื่นกับภาคใต้ โดยเฉพาะทางการคมนาคมทางบกระหว่างภาคใต้กับ ส่วนอื่นๆ ของประเทศจำต้องเดินทางผ่านเพชรบุรี เป็นระยะทางประมาณ 100 กิโลเมตร จึงนับว่า เพชรบุรีนับเป็นประตูที่จะเดินทางเข้าสู่ภาคใต้ แต่ในทางภูมิศาสตร์เราจัดเพชรบุรีอยู่ทางภาค ตะวันตกของประเทศ

เพชรบุรีอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามระยะทางถนนประมาณ 100 กิโลเมตร ซึ่งนับว่าใกล้ มาก รูปร่างของจังหวัดมีลักษณะเกือบเป็นรูปสี่เหลี่ยม กล่าวคือส่วนกว้างที่สุดจากตะวันออกไป

ตะวันตกยาวประมาณ 103 กิโลเมตร จุดตะวันออกสุดแหลมผักเบี้ยและตะวันตกสุดอยู่ติดพรมแดนพม่า ส่วนยาวจากเหนือมาได้ประมาณ 80 กิโลเมตร (สิทธิชัย ปทุมทองทอง, 2549:215)

ที่ตั้งเฉพาะ

สุรัฐ ศิลปอนันต์ และคณะ. (2544 : 6) ได้กล่าวว่าเพชรบุรีมีที่ตั้งอยู่ที่ละติจูด $12^{\circ} 32' 45''$ เหนือ (จุดใต้สุดบริเวณอำเภอท่ายาง) ถึง $13^{\circ} 20' 50''$ เหนือ (เขตอำเภอเขาชัย) ลองติจูด $99^{\circ} 6' 8''$ ตะวันตก (ในเขตกิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง) ถึง $100^{\circ} 6'$ ตะวันออก (บริเวณแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม) มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ จรดอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี อำเภออัมพวาและอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม พรมแดนด้านนี้ยาวประมาณ 184 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก จรดอ่าวไทย เริ่มตั้งแต่ปากอ่าวบางตะบูน ถึงสนามบินบ้านบ่อฝ้าย อำเภอหัวหิน มีความยาวประมาณ 82 กิโลเมตร

ทิศใต้ จรดอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความยาวประมาณ 85 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก จรดสหภาพพม่า มีความยาวของเส้นพรมแดนประมาณ 120 กิโลเมตร

เขตแดนของจังหวัดมีความยาวทั้งสิ้นประมาณ 468 กิโลเมตร เป็นชายฝั่งทะเลเสีย 82 กิโลเมตร ซึ่งบริเวณชายฝั่งทะเลนี้ เป็นแหล่งหรือหัวใจสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัด ทั้งทางด้านการประมง การเกษตร การท่องเที่ยว และการอุตสาหกรรม ส่วนพรมแดนที่ติดกับสหภาพพม่าจะเห็นว่ามีความยาวมากถึง 120 กิโลเมตร ซึ่งพรมแดนดังกล่าวนี้ยึดถือสันเขาเป็นแนวแบ่งเขตประเทศแนวสันเขาดังกล่าวจะปันน้ำออกเป็น 2 ทาง ทางหนึ่งไหลลงสู่สหภาพพม่าไปรวมกับแม่น้ำตะนาวศรี ส่วนทางตะวันออกไหลลงสู่แม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรี

วีระ อัมพันธุ์ (2504:59) ได้กล่าวว่า บริเวณพรมแดนนี้ จะมีคนต่างชาติดอพยพเข้ามาจากสหภาพพม่าเข้ามาอยู่อาศัยกันมากมาย พวกเหล่านี้นับวันจะเพิ่มมากขึ้นทุกที เพราะถูกบีบคั้นจากทางรัฐบาลพม่าในเรื่องการปกครองตนเอง พวกเหล่านี้ได้แก่ พวกกะเหรี่ยง กะหร่าง เป็นต้นชนกลุ่มน้อยเหล่านี้เราจัดเป็นชาวเขาพวกหนึ่ง ซึ่งเป็นพวกที่ทำลายทรัพยากรของชาติไทยเราไปไม่ใช้น้อย โดยเฉพาะเกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่า เพื่อทำไร่เลื่อนลอย เพราะภูมิประเทศที่ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้อาศัยอยู่จะเป็นต้นน้ำลำธารที่มีความลาดเทสูง ทำให้เกิดการพังทลาย (EROSION) และการชะล้าง (LEACHING) รุนแรง ดังนั้น เขตแดนทางด้านตะวันตกของจังหวัดเพชรบุรีจึงนับว่าเป็นเขตที่ยังไม่มีการศึกษาค้นคว้าถึงเรื่องทรัพยากรสภาพภูมิประเทศและประชากรกันอย่างจริงจัง ในอนาคตบริเวณนี้อาจได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาก็ได้

วิลาวณย์ ฤดีสานต์.(2546 : 7)ได้กล่าวถึงขนาดของเพชรบุรีว่ามีพื้นที่ประมาณ 6,256.818 ตารางกิโลเมตร มีขนาดใกล้เคียงกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แต่เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นแล้วจะเห็นว่ามีความปานกลาง โดยแบ่งพื้นที่แต่ละอำเภอได้ดังนี้

1. อำเภอท่ายาง	พื้นที่	3,289.884	ตารางกิโลเมตร
2. อำเภอเขาชัย	พื้นที่	438.337	ตารางกิโลเมตร
3. อำเภอชะอำ	พื้นที่	675.627	ตารางกิโลเมตร
4. อำเภอบ้านลาด	พื้นที่	304.627	ตารางกิโลเมตร
5. อำเภอเมือง	พื้นที่	290.079	ตารางกิโลเมตร
6. อำเภอบ้านแหลม	พื้นที่	194.039	ตารางกิโลเมตร
7. กิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง	พื้นที่	1,160	ตารางกิโลเมตร

จากพื้นที่แต่ละอำเภอดังที่กล่าวมา จะเห็นว่าอำเภอท่ายางเป็นอำเภอที่มีพื้นที่มากที่สุด ถ้าเอาพื้นที่ทุกอำเภอรวมกันยังน้อยกว่าพื้นที่อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านแหลมเป็นอำเภอที่เล็กที่สุด ถึงแม้ว่าอำเภอท่ายางจะมีพื้นที่มาก แต่พื้นที่ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยป่าเขา เป็นต้นน้ำลำธาร พื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ทำประโยชน์ทางการเกษตร จึงทำให้ประชากรต่อพื้นที่ค่อนข้างน้อย

ลักษณะภูมิประเทศ

มนู อุดมเวช.(2537:36) ได้กล่าวถึงลักษณะภูมิประเทศของเพชรบุรีว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความสมบูรณ์มากมาตั้งแต่อดีต จนกระทั่งในปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม อยู่อาศัยกันบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำเพชรบุรี คล้ายกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคกลางของประเทศไทย ภูมิประเทศโดยทั่วไปแบ่งออกได้ดังนี้

1. เขตภูเขาและที่สูงทางตะวันตก
2. เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ
3. เขตที่ราบชายฝั่งทะเล

เขตภูเขาและที่สูงทางตะวันตก

เขตนี้อยู่ในอำเภอท่ายางและกิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง ด้านตะวันตกของเขตติดต่อกับสหภาพพม่า เป็นบริเวณที่สูงชันที่สุดของจังหวัด พื้นที่ถัดจากบริเวณนี้มาจะค่อยๆ ลาดต่ำมาทางทิศตะวันออก ลักษณะเช่นนี้ทำให้เทือกเขาที่เป็นเส้นเขตแดน เป็นสันปันน้ำด้วย กล่าวคือ น้ำส่วนหนึ่งจะระบายลงสู่พม่าทางทิศตะวันตกรวมกับแม่น้ำตะนาวศรี ส่วนหนึ่งจะระบายมาทางทิศตะวันออกเป็นต้นแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรี เทือกเขาส่วนใหญ่มีลักษณะยาวจากเหนือมาใต้ เทือกเขาดังกล่าวจะถูกตัดขาดเป็นระยะๆ โดยการกระทำของลำน้ำเพชรบุรีและสาขา ภูมิประเทศโดยทั่วไปมีลักษณะแบบ ANTICLINE และ SYNCLINE สลับ นอกจากนั้นยังมีแนว

FAULT ตัดเป็นระยะๆ โดยเฉพาะทางเหนือของจังหวัดที่ติดกับราชบุรี แนว FAULT จะทอดขวางมาจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือแล้วจมหายไปในอ่าวไทย เขตเทือกเขาและที่สูงจากตะวันตกนี้แบ่งออกได้เป็น 2 เขตย่อยๆ ได้แก่

1. เทือกเขาแนวตะวันตก เป็นเขตแนวเขาสูงชัน บางยอดสูงมากกว่า 1,500 เมตรยอดเขาที่สูงที่สุดของจังหวัดเพชรบุรีก็อยู่ในเขตนี้ ติดกับพรมแดนพม่าคือ เขาจะงันยวตอง ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของห้วยตะเภาที่ความสูง 1,513 เมตร หินในเขตนี้จัดอยู่ในปวงหินตะนาวศรี (Tanaosi Group) หมวดหินแก่งกระจาน (Kaeng Krachan Formation)

2. เทือกเขาและที่สูงทางตะวันออก เป็นแนวเขาเดี่ยวๆ ที่ต่อเนื่องมาจากกาญจนบุรี ราชบุรี แล้วโผล่เป็นแนวเขาในเขตอำเภอเขาชัยวัน ติดต่อกับกิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง อำเภอบ้านลาด อำเภอท่ายางและอำเภอชะอำ แนวเขาดังกล่าวมีชื่อท้องถิ่นเรียกต่างกันไป เช่น เขากระทิง เขาเนินเขมร เขาแคน มีความสูงประมาณ 400 – 500 เมตร ทำให้เกิดที่ราบระหว่างภูเขาทางตะวันตกกับทางตะวันออก เรียกว่าที่ราบลุ่มแม่น้ำแม่ประจันต์ ในกิ่งเขตอำเภอหนองหญ้าปล้องและอำเภอบ้านลาด ทางด้านใต้สุดของแนวเขานี้ (ด้านใต้ของเขาแคน) จะถูกที่ราบลุ่มแม่น้ำเพชรบุรีคันแล้ว โผล่อีกทีหนึ่งในเขตอำเภอท่ายางและอำเภอชะอำ (เขาช่องม่วง เขาพระรอบ เขาหุบสนุ่ เขาหนอกวัว เขาหัวเหวน เป็นต้น) หินส่วนใหญ่เป็นหินแกรนิต (วีระ อัมพันธุ์, 2404:63-64)

ประชากร

ฟิลิทธิ ชีรดิกล และคณะ. (2525 : 17) ได้กล่าวว่าจำนวนประชากรทั่วประเทศในปี พ.ศ.2523 จำนวน 56,961,338 คน เป็นชาย 23,627,727 หญิง 23,333,611 ความหนาแน่นเฉลี่ย 86.9 คน ต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร และในปี 2523 นี้ เพชรบุรีมีประชากรทั้งสิ้น 366,612 คน ชาย 186,330 คน หญิง 185,282 คน ความหนาแน่นต่อพื้นที่ 57.67 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร จะเห็นว่าความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่ยังน้อยอยู่ โดยจำแนกประชากรแต่ละอำเภอได้ดังนี้

อำเภอเมือง มีพื้นที่ 290.079 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 101,549 คน เป็นชาย 50,946 คน หญิง 50,603 คน ความหนาแน่นต่อพื้นที่ 330.07 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร อำเภอท่ายางมีพื้นที่ 3293.884 ตารางกิโลเมตร ประชากร 81,729 คน ชาย 40,416 คน หญิง 41,313 คน ความหนาแน่น 54.81 คนต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร อำเภอบ้านแหลม พื้นที่ 194.039 ตารางกิโลเมตร ประชากร 51,197 คน ชาย 24,832 คน หญิง 26,365 คน ความหนาแน่นต่อพื้นที่ 263.48 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร อำเภอชะอำ พื้นที่ 675.952 ตารางกิโลเมตร ประชากร 34,516 คน ชาย 22,074 คน หญิง 21,442 คน ความหนาแน่น 64.38 คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอบ้านลาดมีพื้นที่ 304.627 ตารางกิโลเมตร ประชากร 42,798 คน ชาย 20,216 คน หญิง

22,537 คน ความหนาแน่น 140.49 คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอ เขาย้อย พื้นที่ 538.337 ตารางกิโลเมตร ประชากร 35,983 คน ชาย 17,160 คน หญิง 18,373 คน ความหนาแน่น 82 คนต่อตารางกิโลเมตร กิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง พื้นที่ 1,160 ตารางกิโลเมตร ประชากร 9,840 คน เป็นชาย 5,191 คน หญิง 4,649 คน หนาแน่น 8.48 คนต่อตารางกิโลเมตร

จากสถิติดังกล่าวจะเห็นว่าอำเภอเมือง มีประชากรมากที่สุดประมาณ 27.70% ของประชากรทั้งจังหวัด แต่มีพื้นที่เพียง 4.56% ของพื้นที่จังหวัดที่เป็นดังนี้ อาจวิเคราะห์ได้หลายประการ ประการแรกเรื่องการคมนาคม การติดต่อสื่อสาร การค้าธุรกิจต่างๆ และสถานที่ราชการสามารถติดต่อได้สะดวกโดยเฉพาะการคมนาคม อำเภอเมืองจะเป็นศูนย์กลางถนนเกือบทุกสายสามารถติดต่อมายังอำเภอได้สะดวก และอำเภอต่างๆ ของเพชรบุรีอยู่ไม่ห่างไกลกันนัก สามารถติดต่อกันได้สะดวก อำเภอเมืองจึงดึงดูดการใช้บริการด้านต่างๆ ของประชาชนในอำเภออื่นไปหมด เช่น ทำให้อำเภอบ้านลาดไม่สามารถสร้างย่านธุรกิจการค้าของตัวเองได้ จากสาเหตุนี้ คนจึงอยู่อาศัยมากในเขตอำเภอเมือง สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือเขตตัวเมืองเป็นย่านชุมชนเก่าแก่มาตั้งแต่สมัยโบราณ พอคนมาอยู่อาศัยในเมืองมากขึ้นก็เกิดการแออัดเกิดการอพยพออกไปโดยรอบในรัศมีที่ไม่ไกลจากตัวเมืองเดิมมากนัก (ราตรี โตเพ่งพัฒน์. 2544:18-19)

อำเภอท่ายาง มีประชากรมากเป็นอันดับรองจากอำเภอเมือง คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ประมาณ 23.29% ของประชากรทั้งจังหวัด แต่อำเภอท่ายางมีพื้นที่มากที่สุดถึง 51.82% ของพื้นที่จังหวัด ดังนั้น ทำให้ประชากรหนาแน่นต่อพื้นที่เพียง 24.81 คนต่อตารางกิโลเมตร แต่ลักษณะการกระจายของประชากร จะหนาแน่นเฉพาะเขตที่เหมาะสมแก่การเกษตรกรรมเท่านั้น เช่น พื้นที่บริเวณลุ่มแม่น้ำเพชรบุรี พื้นที่เขตชลประทาน เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันเขตประชากรเบาบางจะอยู่ตามเขตภูเขาสูง ตามพื้นที่นอกเขตชลประทาน ประชากรเกือบทั้งหมดของอำเภอประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่เป็นอำเภอที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าอำเภออื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นทิววิถีการเพาะปลูกและชนิดของพืชที่ปลูก โดยเฉพาะชนิดของพืชที่ปลูก มีการปลูกพืชที่ตลาดมีความต้องการสูง เช่น กล้วย มะนาว สับปะรด อ้อย เป็นต้น ซึ่งพืชดังกล่าวนี้เราจัดว่าเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง ทำให้ตัวอำเภอท่ายางเจริญที่สุดมากกว่าอำเภออื่น ยกเว้นอำเภอเมือง แต่อำเภอนี้กลับมีปัญหาในเรื่องการคมนาคมติดต่อ เพราะพื้นที่อันกว้างใหญ่ไพศาลดินแดนทางด้านตะวันตกไม่สามารถติดต่อกับอำเภอได้สะดวกเท่าที่ควร ปัจจุบันจึงมีการดำเนินการเพื่อแยกพื้นที่ดังกล่าวเป็นกิ่งอำเภออีกแห่งหนึ่ง (สมบูรณ์ แก่นตะเคียน. 2525: 107)

อำเภอบ้านแหลม เป็นอำเภอที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 3 ของจังหวัด หรือเท่ากับ 13.96% ของประชากรจังหวัด แต่อำเภอนี้มีพื้นที่เพียง 3.05% ของพื้นที่จังหวัดเท่านั้น จำนวนประชากรหนาแน่น 263.48 คนต่อตารางกิโลเมตร นับว่าประชากรต่อพื้นที่ค่อนข้างมาก เป็น

อันดับ 2 รองจากอำเภอเมือง แต่ถ้าศึกษาลักษณะภูมิประเทศของอำเภอนี้แล้ว ก็จะพอหาคำตอบได้ เพราะพื้นที่ทั้งหมดเป็นที่ราบลุ่มบริเวณที่น้ำทะเลท่วมไม่ถึงก็เหมาะสมในการเกษตรกรรม คือ การทำนา ส่วนที่ราบชายฝั่งทะเล ก็อุดมไปด้วยทรัพยากรทางน้ำ เช่น ปลา กุ้ง เป็นต้น ตามพื้นที่ที่ถูกโคลนตมทับถมก็เต็มไปด้วยป่าไม้ชายเลนซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของสัตว์น้ำนานาชนิด นอกจากนั้นสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้ประชากรหนาแน่นก็คือ อำเภอนี้ตั้งอยู่ไม่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนมากนัก สามารถติดต่อได้สะดวก อำเภอนี้เคยเป็นเส้นทางที่นักเดินทางในสมัยก่อนที่มาขังเพชรบุรี หรือทางใต้ต้องผ่าน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชากรหนาแน่นในปัจจุบันได้ (www.thaitombon.com/)

สุรัฐ ศิลปอนันต์. (2544:19) ได้กล่าวว่าอำเภอชะอำ เป็นอำเภอที่ประชากรมากเป็นอันดับ 4 ของจังหวัดหรือประมาณ 11.87% ของประชากรทั้งหมด มีพื้นที่ประมาณ 10.63% ของพื้นที่จังหวัด มีประชากรหนาแน่น 64.38 คนต่อตารางกิโลเมตร เป็นอำเภอที่ความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่ยังไม่มากนัก แต่เมื่อพิจารณา อัตราการเพิ่มของประชากรจากปี 2520 – 2521 ประชากรเพิ่ม 779 คน หรือเท่ากับ 3.16% โดยเฉพาะเขตเทศบาลชะอำ อัตราการเพิ่มสูงมาก ไม่ต่ำกว่าปีละ 3% อาจเนื่องจากอำเภอนี้กำลังพัฒนาโดยเฉพาะทางด้านการท่องเที่ยว จึงทำให้เกิดการตื่นตัวด้านต่างๆ อย่างมากมาย

อำเภอบ้านลาด มีประชากร 11.67% ของประชากรทั้งจังหวัดและมีพื้นที่ 4.79% ของพื้นที่ทั้งหมด มีประชากรหนาแน่น 140.49 คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอนี้มีประชากรหนาแน่นต่อพื้นที่ค่อนข้างมากรองมาจากอำเภอเมืองและอำเภอบ้านแหลม ประชากรส่วนใหญ่หนาแน่นสองฝั่งแม่น้ำเพชรบุรีและบริเวณที่มีการชลประทาน

อำเภอเขาชัย มีประชากร 9.81% ของประชากรทั้งจังหวัด และมีพื้นที่ 6.89% ของพื้นที่จังหวัด ความหนาแน่น 82 คนต่อตารางกิโลเมตร ความหนาแน่นต่อพื้นที่ค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เพราะว่าอำเภอเขาชัยเป็นอำเภอค่อนข้างกันดาร เพราะไม่มีลำน้ำไหลผ่านและพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอยังไม่มีโครงการชลประทานผ่าน แม้น้ำใต้ดินน้ำใต้ผิวดินถึงมีปัญหา แต่ปัจจุบันโครงการชลประทานแม่กลองใหญ่ ได้ตัดคลองชลประทานผ่านพื้นที่ของอำเภออาจช่วยลดปัญหาการขาดแคลนนํ้าลงได้มาก ประชากรส่วนใหญ่หนาแน่นสองฝั่งถนนเพชรเกษม และตามบริเวณที่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ

กิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง มีประชากร 2.68% ของประชากรทั้งจังหวัด แต่มีพื้นที่ถึง 18.24% ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ประชากรหนาแน่น 8.40 คนต่อตารางกิโลเมตร เป็นกิ่งอำเภอที่มีประชากรเบาบางที่สุด พื้นที่ส่วนใหญ่ของกิ่งอำเภอนี้ยังว่างเปล่าอีกมากมาย พื้นที่ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยป่าเขาทึบกันดาร ยากลำบากในการติดต่อคมนาคม ประชากรจะอยู่อาศัยหนาแน่นสองฝั่งลำห้วยแม่ประจันต์ ซึ่งเป็นลำน้ำที่สำคัญสายเดียวของกิ่งอำเภอนี้ (ตรีวิทย์ แพทย์เพียร. 2546:21)

การกระจายของประชากร

การกระจายของประชากรในแต่ละอำเภอ โดยพิจารณาจากทั่วทั้งจังหวัด ก็สามารถที่จะแบ่งเขตประชากรหนาแน่นและเบาบางได้ดังนี้

เขตประชากรหนาแน่น

1. เขตหนาแน่นเนื่องจากเป็นที่อยู่อาศัย และย่านธุรกิจการค้า
2. เขตประชากรหนาแน่นในพื้นที่ชลประทานที่สามารถทำการเกษตรกรรมแบบเข้มข้นได้

(Intensive Farming)

เขตแรก นับว่าเป็นเขตที่ประชากรหนาแน่นต่อพื้นที่มากที่สุด ลักษณะความหนาแน่นก็คล้ายกับจังหวัดอื่นๆ กล่าวคือ เขตนี้มักมีที่ทำการรัฐบาล ย่านธุรกิจอยู่ร่วมกัน ส่วนย่านที่อยู่อาศัยจะอยู่รอบนอก เช่น ตัวเมืองเพชรบุรี ตัวอำเภอท่ายาง อำเภอบ้านแหลม เป็นต้น ในเขตเทศบาลเมืองเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2523 มีประชากรถึง 34,597 คน หรือประมาณ 34% ของประชากรทั้งอำเภอ เมือง เทศบาลตำบลชะอำประชากร 17,389 คน หรือประมาณ 40% ของประชากรทั้งอำเภอ

เขตสองเป็นเขตประชากรหนาแน่น เพราะพื้นที่เหมาะสมในการเกษตรกรรม พื้นที่ดังกล่าวนี้ จะอยู่บริเวณริมฝั่งน้ำธรรมชาติ และพื้นที่ในเขตชลประทาน บริเวณนี้ประชากรจะประกอบอาชีพเกษตรกรรมแบบเข้มข้น (Intensive Farming) กล่าวคือเกษตรกรจะพยายามใช้ประโยชน์ของพื้นที่ให้มากที่สุด หาวิธีการเพิ่มผลผลิตให้สูงสุด ส่วนมากมีการปลูกพืช จำพวกพืชเศรษฐกิจ (Cash Crops) เช่น ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง เป็นต้น บางบริเวณใช้พื้นที่สำหรับปลูกพืชอาหารจำพวกข้าว ก็ทำปีละ 2 ครั้ง เขตประชากรหนาแน่นดังกล่าวนี้ จะอยู่บริเวณลุ่มน้ำเพชรบุรี และเขตชลประทาน ในอำเภอท่ายาง บ้านลาด อำเภอเมือง อำเภอชะอำ และอำเภอบ้านแหลม นับว่าเขตที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจสูงสุดของจังหวัดเพชรบุรี (สถาบันราชภัฏเพชรบุรี, 2540:16)

เขตประชากรเบาบาง

1. เขตประชากรเบาบางเนื่องจากการเกษตรกรรมโดยอาศัยธรรมชาติ
2. เขตประชากรเบาบางเนื่องจากห่างไกลเส้นทางคมนาคม

เขตแรกที่เป็นเขตที่อยู่ห่างไกลแหล่งน้ำธรรมชาติ และระบบชลประทานเข้าไปไม่ถึง ส่วนมากจะปลูกพืชไร่ เช่น ข้าวโพด อ้อย ข้าวฟ่าง มันสำปะหลัง เป็นต้น พื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ ทางตะวันตกของเขื่อนเพชรฯ ทางตะวันตกของอำเภอบ้านลาด อำเภอเขาชัยวัน กิ่งอำเภอหนองปรือ และพื้นที่นอกเขตชลประทานอำเภอชะอำเขตประชากรเบาบางเนื่องจากห่างไกลเส้นทางคมนาคมนี้ ได้แก่ พื้นที่ทางตะวันตกของจังหวัด ส่วนมากพื้นที่เต็มไปด้วยป่าเขา มี

ประชากรอาศัยอยู่น้อยมาก ส่วนมากเป็นชนกลุ่มน้อย ได้แก่ พวกกะเหรี่ยง กะเหรี่ยง เป็นต้น (สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.2540:17-18)

1.2 ความเป็นมาของจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรีเป็นเมืองที่เก่าแก่เมืองหนึ่งของประเทศไทย หากแต่ไม่ปรากฏหลักฐานเป็นหลักฐาน ทั้งหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีนั้นก็กระตอนกระแท่น จึงไม่ทราบว่าเป็นเมืองนี้สร้างในสมัยใด แต่จากการสันนิษฐานจากโบราณวัตถุที่ตกทอดมาถึงปัจจุบัน ว่าเมืองนี้จะเป็นเมืองของมอญมาก่อน ต่อมาราวพุทธศตวรรษที่ 15 กษัตริย์ครองเมืองนครศรีธรรมราชได้แผ่อำนาจมาถึงเมืองทวารวดีและเขมร เมืองเพชรบุรีจึงขึ้นกับเมืองเขมรด้วย โดยมีพยานวัตถุคือ ปราสาทหินที่วัดกำแพงแดง และในพุทธศตวรรษที่ 17 เขมรอ่อนแอลง ไทยจึงแผ่อำนาจลงไปถึงแหลมมลายู เพชรบุรีจึงตกเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรสุโขทัยดังปรากฏหลักฐานในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง (อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 4 , 2527 :1103- 1107 สารานุกรมวัฒนธรรมภาคกลาง. เล่ม 10 , 2542 : 4591-4592)

มนู อุดมเวช. (2540 : 88) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของจังหวัดเพชรบุรีดังนี้ ในแหลมทองนี้ เมืองเก่าแก่ที่มีอายุกว่าพันปี และยังมีชีวิตสืบเนื่องมาจนปัจจุบันอย่างเมืองเพชรบุรีนั้นหาได้ยาก เพื่อความเข้าใจโดยสังเขปในเวลาไม่มากนัก จะสรุปความเป็นมาที่น่ารู้ในอดีตของเมืองเพชรบุรี อันเป็นผลจากการวิจัยไว้โดยย่อต่อไปนี้

ชื่อ “ เพชรบุรี ” นั้นปรากฏมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ผู้ทรงเป็นกษัตริย์ตั้งแต่ก่อนสมัยสุโขทัย โดยสมัยนั้นเขียนว่า “ ศรีขวัญปุระ ” ที่มาของชื่อเช่นนี้ น่าจะเป็นการตั้งตามชื่อแม่น้ำ ซึ่งชื่อ “ แม่น้ำเพชร ”

แม่น้ำนี้ ไหลมาจากเทือกเขาตะนาวศรี ผ่านภูเขาที่มีหินแข็งเป็นสีต่างๆ คล้ายเพชรพลอย น้ำเซาะก้อนหินสีเล็กๆ เหล่านี้หลุดเลื่อนไหลลงตามลำน้ำ มีชาวบ้านดันๆ น้ำเก็บได้เสมอมาและได้คัดก้อนที่สาวงามไปเจียรในทำห้วแหวนด้วย ดังนั้น ลำน้ำสายนี้เรียกว่า “ แม่น้ำเพชร ” และเมื่อเรียกชื่อแม่น้ำว่า แม่น้ำเพชร แล้ว ครั้นมีเมืองตั้งขึ้นริมแม่น้ำนี้ ก็ย่อมเรียกชื่อตามไปด้วยว่า เมืองเพชรบุรี

วัฒนะ จูฑะวิภาต. (2535 : 25) ได้กล่าวถึงอาณาจักรฟูนันโดยอ้างอิงจากคำสันนิฐานของศาสตราจารย์ ของ บอสเชอเลีย ไว้เช่นเดียวกันว่า ศูนย์กลางดั้งเดิมของอาณาจักรฟูนันอาจตั้งอยู่แถบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาในบริเวณเมืองอู่ทอง ทั้งนี้เพราะ ณ ที่แห่งนั้นได้ค้นพบโบราณวัตถุหลายอย่างที่แสดงถึงศิลปะอมราวดีทางภาคใต้ของอินเดีย ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 7-9

ตลอดจนวัตถุที่คล้ายคลึงกับที่ค้นพบ ณ เมืองออกแก้ว ในแหลมโคชิน ไซนาทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศเวียดนาม ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นเมืองท่าของอาณาจักรฟูนัน วัตถุเหล่านี้มีลูกปัดเครื่องประดับทำด้วยโลหะ เศษเครื่องถ้วยชาม เป็นต้น

เกรียง กาญจนะวสิต. (2521 :3) ได้กล่าวว่า อาณาจักรฟูนันอยู่ในพุทธศตวรรษที่ 6-12 ในช่วงเวลาดังกล่าว ได้เกิดศิลปะอมราวดีทางภาคใต้ของอินเดียช่วงระหว่างพุทธศตวรรษที่ 7-9 เกิดขึ้นเช่นกัน และที่เมืองเพชรบุรีปรากฏมีพระพุทธรูปอมราวดีอยู่องค์หนึ่งที่วัดพริบพรี พระพุทธรูปองค์นี้เดิมได้ถูกฝังอยู่กลางทุ่งร้างตำบลสามร้อยยอด อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ท่านพระครูพิศิษฐ์ศิลปาคม เจ้าอาวาสวัดพริบพรี(เพชรพรี)ไปพบเข้าจึงได้ขอมาเพื่อสักการบูชาที่เพชรบุรี บัดนี้เป็นที่ทราบกันทั่วไปว่าล้ำค่ายิ่ง เพราะในประเทศไทยมีเพียง 2 - 3 องค์เท่านั้น คือที่จังหวัดนครราชสีมาองค์หนึ่งที่อำเภอสุโขทัย โกลด จังหวัดนราธิวาสองค์หนึ่ง กับที่จังหวัดเพชรบุรี ถือว่าเป็นพระพุทธรูปอินเดียรุ่นเก่าแบบอมราวดี ซึ่งมีความเจริญแพร่หลายทางอินเดียตอนใต้หรือในศรีลังกา ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 7 - 9

จากหลักฐานทางโบราณวัตถุ กล่าวได้ว่า เพชรบุรี เป็นเมืองเก่าแก่ตั้งแต่สมัยอาณาจักรฟูนัน สันนิษฐานว่า อาณาจักรฟูนันมีอาณาเขตตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาคลุ่มลงไปถึงราชบุรี เพชรบุรี จนถึงชุมพรและลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่างถึงเวียดนามใต้

เมื่อสิ้นสมัยฟูนันอันเป็นประวัติศาสตร์ยุคแรกๆ ของสุวรรณภูมิ ในสมัยต่อมาที่จะพบหลักฐานทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสมัยทวารวดี (พุทธศตวรรษที่ 11 - 16) โดยเฉพาะทางเมืองเพชรบุรีมีหลักฐานสมัยทวารวดีปรากฏอยู่

ในสมัยลพบุรีประมาณพุทธศตวรรษที่ 17 ปรากฏชื่อเมืองเพชรว่า “ ศรีชัยวัชรบุรี ” ในศิลาจารึกปราสาทพระขรรค์สมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 สิ่งก่อสร้างนี้ที่ปรากฏคือ ปราสาทวัดกำแพงแลง เสมาหินทราย และพระพุทธรูป (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2524 : 72)

เมื่อสิ้นรัชสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 เมืองต่างๆ ของขอมก็เริ่มเป็นอิสระ เพชรบุรีซึ่งมีลักษณะอาณาจักรเล็กๆ ก็เป็นอิสระเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะที่สุโขทัยกำลังรุ่งเรืองขึ้นมา ในรัชสมัยพ่อขุนศรีอินทราทิตย์กับรัชสมัยพ่อขุนบาลเมือง ครั้นพอถึงรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหง สุโขทัยได้ขยายอำนาจและอาณาเขตออกไปกว้างขวาง อาณาจักรเพชรบุรีตกเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรสุโขทัยไปด้วย แต่สุโขทัยไม่ได้ปกครองหัวเมืองไกลๆ เช่น เพชรบุรีอย่างเข้มงวดนัก จากหลักฐานการที่เพชรบุรีสามารถส่งทูตไปจีนได้ เมื่อสิ้นรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช อำนาจสุโขทัยเสื่อมลง อาณาจักรเพชรบุรีจึงเป็นอิสระได้เต็มที่อีกครั้งหนึ่งเพชรบุรีก็ได้สถาปนา กษัตริย์การปกครองตนเอง ได้แก่ เชื้อสายของพระพนมทะเลศิริ (กุศล เอี่ยมอรุณ. 2536:105)

วีระ อำพันสุข. (2504 : 66) กล่าวเกี่ยวกับเพชรบุรีมีความสำคัญในสมัยสุโขทัย ดังพงศาวดารและศิลาจารึกซึ่งได้กล่าวว่า กษัตริย์ครองกรุงลังกาประทานพุทธลีหังค์ถวายแด่พระ

เจ้ารามคำแหง โดยส่งมาทางเรือขึ้นพักที่นครศรีธรรมราช ในการรับพระพุทธสิหิงค์ในครั้งนั้น พระเจ้ารามคำแหงก็ได้เสด็จประทับคอยรับพระพุทธสิหิงค์ที่เมืองเพชรบุรี นับว่ากษัตริย์มหาราองค์นี้เสด็จประทับที่จังหวัดนี้เป็นพระองค์แรก ฉะนั้นเพชรบุรีจึงอุบัติชื่อเป็นหลักฐานในสมัยสุโขทัยนั่นเอง

ในสมัยอยุธยาเพชรบุรีเป็นเมืองที่มีความสำคัญมากเมืองหนึ่ง มีบทบาทสำคัญทั้งด้านการปกครอง การเมือง และเศรษฐกิจ โดยปรากฏหลักฐานเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์อยุธยาอยู่ตลอดเวลาที่ผ่านมาสังคมเพชรบุรีสมัยอยุธยาที่น่าสนใจอย่างยิ่งประการหนึ่ง คือในตัวเมืองจะพบศิลปกรรมล้ำค่าปรากฏอยู่ทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งตามวัดต่างๆ การที่มีงานศิลปกรรมอยู่มากเช่นนี้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าสำคัญที่แสดงถึงความก้าวหน้า ของระดับสังคมเพชรบุรีเมื่อเทียบกับสังคมอื่นๆ ในยุคสมัยเดียวกัน ทั้งนี้เพราะการที่จะปรากฏศิลปกรรมอันมีฝีมือชั้นสูงและมีจำนวนมากเช่นนี้นั้น สภาพสังคมต้องก้าวหน้ารุ่งเรืองพอที่จะเป็นเครื่องรองรับได้ (เพียว จริญญา.

2540:30)

ศิลปกรรมสมัยอยุธยาที่สำคัญๆ ในเพชรบุรีมีหลายแห่ง เช่น งานจิตรกรรมสถาปัตยกรรมที่วัดใหญ่สุวรรณาราม และ ศิลปกรรมที่วัดเกาะ โดยเฉพาะจิตรกรรมฝาผนังภายในพระอุโบสถของวัดเกาะ ที่ทำให้ทราบถึงสภาพสังคมและความสำคัญอันเป็นเมืองท่าของเพชรบุรี ด้วยปรากฏภาพชาวต่างชาติมีมากทั้งชาติตะวันตกและตะวันออกปะปนอยู่ในสภาพ

ทางด้านการช่าง ปรากฏในพระราชพงสาวดารแผ่นดินสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 สมเด็จพระเจ้าเอกทัศ เจ้าคณะประจำเมืองเพชรบุรีซึ่งเป็นชาวเพชรบุรีโดยแท้ เมื่อมั่งคั่งด้วยสมณศักดิ์ฐานันดรแล้ว ภายหลังต่อมาท่านคิดถึงภูมิลำเนาเดิม ท่านจึงได้ถวายพระพรลาสมเด็จพระเจ้าแผ่นดินว่าจะออกไปปฏิบัติสังฆารามที่เคยอยู่อาศัยเป็นพุทธบูชา พระองค์ก็ทรงอนุโมทนาแล้วถวายพระดำหนักในพระราชฐานองค์หนึ่งเป็นการช่วย สมเด็จพระเจ้าเอกทัศได้นำมาประดิษฐานเป็นศาลาการเปรียญไว้ในวัดใหญ่สุวรรณารามและสมเด็จพระเจ้าเอกทัศได้ให้ช่างหล่อรูปท่านไว้รูปหนึ่งเป็นฝีมือช่างจีน นอกจากนี้ท่านยังได้สร้างวัดหนองหว้าอีกวัดหนึ่ง เมืองเพชรบุรีจึงเป็นเมืองที่มีช่างสาขาต่างๆ มาสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ เป็นระยะๆ ตลอดมา

(วัฒนธรรม จุฑะวิภาต. 2535 : 31)

ในสมัยพระมหาธรรมราชา เขมรให้พระจันจันตุยกทัพมาตีเมืองเพชร แต่ชาวเพชรบุรีสามารถรักษาเมืองไว้ได้ ต่อมาพระยาละแวกได้ยกทัพมาเองโดยตีเมืองเพชรเป็นเมืองขึ้น จนกระทั่งพระนเรศวรทรงตีเมืองเขมรชนะ เพชรบุรีจึงเป็นอิสระ ต่อมาในสมัย กรุงรัตนโกสินทร์ คราวศึกพระเจ้าปะดุง พม่าได้ส่งกองทัพมาตีเมืองเพชรบุรีและราชบุรีแต่มาได้เพียงเขางี้มาเจอกับกองทัพของพระยาตากโหมราชเสนาและพระยาจำแสนยกมาตีแตก จึงถอยร่นกลับไป

ต่อจากนั้นเมืองเพชรบุรีก็ไม่มีเหตุการณ์อันใด จนกระทั่งต่อมาในรัชกาลที่ 4 ทรงโปรดฯ ให้สร้างพระราชวังขึ้นบนเขามหาสวรรค์ ให้ชื่อว่า “ พระนครคีรี ” เพื่อใช้เป็นใช้เป็นที่ประทับพักผ่อนอิริยาบถ ครั้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดฯ ให้สร้างพระราชวังอีกแห่งคือ “ พระรามราชนิเวศน์ หรือ พระราชวังบ้านปืน ” ขึ้นที่ชายหาดชะอำ เพื่อใช้เป็นใช้ประทับรักษาพระองค์ (อักษรานุกรมภูมิศาสตร์ไทยฉบับราชบัณฑิตสถาน เล่ม 4. 2527 : 1103- 1107: สารานุกรมวัฒนธรรมภาคกลาง. เล่ม 10 , 2542 : 4591 – 4592)

ในสมัยกรุงธนบุรี เมื่อสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงปราบก๊กต่างๆ แล้ว ทรงตั้งเมืองธนบุรีเป็นเมืองหลวงและรวมทั้งเพชรบุรีที่เข้าร่วมเป็นอาณาจักรธนบุรีในครั้งแรกๆ ใน พ.ศ. 2312 โปรดฯ ให้พระยาจักรี พระยายมราช พระยาอภัยภูธร และพระยาเพชรบุรี เป็นกองทัพนํ้าไปตีเมืองนครศรีธรรมราช การรบครั้งนี้พระยาเพชรบุรีและพระยาศรีพิพัฒน์ตายในที่รบ เนื่องจากนายทัพนายกองไม่สามัคคีกัน สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีจึงยกทัพหลวงไปทางเรือ เมื่อกองเรือมาถึงตำบลบางทะเล หาดเจ้าสำราญ เรือถูกพายุล่มเป็นจำนวนหลายลำ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีตั้งพิธีบวงสรวงและพักอยู่ที่เพชรบุรีระยะหนึ่ง (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2524 : 73)

มธุ อุดมเวช. (2537 : 74) ได้กล่าวถึงความเกี่ยวข้องของเพชรบุรีกับเหตุการณ์สำคัญในสมัยกรุงธนบุรี ตั้งแต่ พ.ศ. 2310 ภายหลังเสียกรุงศรีอยุธยาแล้ว ครั้นหนึ่งพระเจ้าตากสินยกกองทัพลงไปปราบก๊กพระปลัด ซึ่งตั้งตัวเป็นเจ้านครศรีธรรมราช ก็มาพักพลที่เพชรบุรี และยังได้ให้เจ้าพระยาเพชรบุรี รวบรวมชาวเขมรเป็นทหารสมทบทัพไปช่วยปราบเจ้านครศรีธรรมราชด้วย และในสมัยนั้นยังปรากฏหลักฐานว่า มีครอบครัวมอญหนีเข้ามาในไทยโดยมาทางด่านเจดีย์สามองค์ นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์เกี่ยวกับชุมชนกลุ่มน้อยที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเพชรบุรีที่น่าสนใจอีกชุมชนหนึ่งก็คือ ชุมชนไทยทรงดำหรือลาวโซ่ง

ความสัมพันธ์ของรัชกาลต่างๆกับเพชรบุรี

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ บทบาทและความสำคัญของเพชรบุรีไม่ได้น้อยไปกว่าสมัยกรุงศรีอยุธยาและธนบุรี ในสมัยรัชกาลที่ 1 เมื่อ พ.ศ. 2328 สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกทรงสั่งให้พระยาเพชรบุรีเกณฑ์พลไปรับทัพพม่าที่จะเข้ามาทางด่านพระเจดีย์สามองค์กาญจนบุรี ให้เข้าสมทบกับทัพของสมเด็จพระอนุชาธิราชกรมพระวังบวรสถานมงคล และให้กองทหารเพชรบุรีไปตั้งคอยตัดเสบียงข้าศึกอยู่ที่ ตำบลพรุไคร้ ในจังหวัดกาญจนบุรี ทหารจากเมืองเพชรทำการจู่โจมได้ผล แต่นั่นมากองทหารเพชรบุรีก็ต้องช่วยราชการสงครามเรื่อยมา (วีระ อำพันสุข 2504 : 69)

ในสมัยรัชกาลที่ 2 พระพุทธเลิศหล้านภาลัย ปรากฏว่าเคยเสด็จประทับพักพิงในทรงพระตำราญที่ “ หาดเจ้าสำราญ ” ในคราวเสด็จประพาสปิยะใต้ และในรัชกาลนี้ยังเกิดศึกลาวขึ้น มีชาวเพชรบุรีต้องออกรบถึงสิ้นชีวิต (เพียว เจริญฉาย . 2540:30)

ในสมัยรัชกาลที่ 3 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีเรื่องไต่ถามเข้ามาในสยามประเทศครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง ด้วยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงส่งกองทัพไทยรวมกองทัพหลวงพระบางและหัวเมืองฝ่ายเหนือ ได้ขับไล่ญวนออกจากเมืองพวนและโคมตีเมืองแกลงในสิบสองจุไท แล้วกวาดต้อนครอบครัวชาวพวนและไต่ถามเข้ามาในประเทศสยามเมื่อ พ.ศ. 2378 และที่อพยพมารุ่นหลังนี้ได้เข้ามาอยู่ที่บ้านท่าแร่ อำเภอบ้านแหลม แต่เนื่องจากชนกลุ่มนี้ไม่ชอบพื้นที่ลุ่ม น้ำท่วมถึงและบริเวณบ้านท่าแร่ขาดแคลนไม้ในการปลูกสร้างบ้านเรือนจึงอพยพไปอยู่สะพานอีहन และต่อมาได้อพยพไปยังบ้านเวียงคอยและบ้านวังตะโก (วิลาวัณย์ ฤทธิศานต์.2546:64-65)

ในสมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้สร้างพระราชวังขึ้นบนยอดเขามไหศวรรย์เป็นที่ประทับ และโปรดให้ตัดถนนขึ้นในจังหวัดเพชรบุรีหลายสาย ตลอดจนการซ่อมแซมวัดวาอารามโบราณสถาน และสร้างวัดมหาสมณารามที่เชิงเขามไหศวรรย์เป็นวัดธรรมยุติกนิกาย ได้เสด็จประทับแรมนานๆ อยู่เนืองๆ (อนุรัตน์ วัฒนาวงศ์สว่าง. 2547:26)

ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงขึ้นครองราชย์แล้วทรงโปรดฯ ให้ซ่อมแซมพระนครคีรีใหม่ทั้งหมด เพื่อที่ประทับแรมพักผ่อนอิริยาบถและเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนแขกเมืองด้วย ทรงให้เมืองเพชรบุรีขึ้นต่อมณฑลราชบุรี และพระองค์ก็ทรงมาประทับเมืองเพชรหลายครั้ง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ ยังโปรดให้สร้างพระราชวังบ้านปืนขึ้นอีกแห่งหนึ่งแต่ยังไม่ทันเสร็จก็เสด็จสวรรคตเสียก่อน (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2524 : 75)

ในสมัยรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเสวยน้ำในลำน้ำเพชรบุรีเป็นประจำ พนักงานต้องส่งน้ำเพชรซึ่งดักที่หน้าวังท่าไชยศิริส่งลำเลียงเข้ากรุงเทพฯ และโปรดให้สร้างพระราชวังแบบทันสมัยขึ้นที่ตำบลบ้านปืน เพื่อประทับแรมแต่ไม่ทันเสร็จก็เสด็จสวรรคตเสียก่อน พระมหากษัตริย์พระองค์นี้ราษฎรชาวเพชรได้เฝ้าแทนใกล้ชิดเสมอ ทรงเสวยของลาว – หวานที่ราษฎรนำไปถวายต่อหน้าเจ้าของ และทรงทักทายปราศรัยด้วยไมตรีไมถือพระองค์ พระองค์เสด็จประพาสเพชรบ่อยครั้งทำให้จังหวัดเพชรบุรีรุ่งเรืองมากในสมัยพระองค์ (อนุรัตน์ วัฒนาวงศ์สว่าง.2547:27)

ในสมัยรัชกาลที่ 6 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ก็สร้างพระราชวังชายทะเล ที่หาดเจ้าสำราญและที่มฤคทายวัน เป็นที่ประทับระหว่างฤดูร้อนเสมอจนสิ้นรัชกาล

ในสมัยรัชกาลที่ 7 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าฯ เคยเสด็จประทับแรมที่มฤคทายวัน อำเภอยะอำ ต่อเมื่อสร้างพระราชวังไกลกังวลที่หัวหินแล้ว จึงมิได้เสด็จที่เพชรอีก ในรัชสมัย

พระปกเกล้าฯเกิดขบถบรรดา (17 ตุลาคม 2476) กองทหารราบเพชรบุรีก็ร่วมรบด้วย แต่ก็ยอมจำนนต่อทหารของรัฐบาลโดยดีไม่ต้องรบพุ่งกัน (พยาวั เจริญฉาย. 2540:31)

ในสมัยรัชกาลที่ 8 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดลฯ ก็เสด็จประพาสเพชรบุรี ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นได้ยกทหารมาตั้งค่ายและสนามบินที่อำเภอท่ายาง ถึงแม้กระนั้นชาวเพชรบุรีก็แอบมารวมกันตั้งค่ายเสรีไทยขึ้นที่ ตำบลท่าตะกร้อ ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอเขาย้อย อยู่ในป่าชอกเขาเพื่อดำเนินญี่ปุ่น แต่ยังไม่ได้ทำการรบพอสัญญายอมแพ้เสียก่อน

ในสมัยรัชกาลที่ 9 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โปรดประพาสเพชรบุรีบ่อยครั้ง ทรงสนพระทัยในวัตถุโบราณของเมืองนี้ เช่น เขาหลวง เขาวัง พระที่นั่งพระรามราชนิเวศน์ พระปรางค์วัดมหาธาตุ ปราสาทวัดกำแพงแลง หาดเจ้าสำราญ เขาลูกช้าง ชารน้ำตกเสมา และบ่อเพชรบ่อพลอยที่อำเภอท่ายาง ทรงพระกรุณาพระราชทานพระบรมสารีริกธาตุของหลวง 3 องค์ พร้อมด้วยพระสกลุ่แก้วผลึกบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เสด็จมาประดิษฐานไว้ ณ บุษบกทองคำในกลางคูหาพระปรางค์ด้วยพระองค์ (มนุ อุดมเวช. 2537 : 77)

เพชรบุรีเป็นเมืองเก่าตั้งแต่อาณาจักรฟูนันสมัยทวารวดี รุ่งเรืองบ้าง แดกสลายบ้าง และเป็นชุมชนขนาดใหญ่ในสมัยลพบุรี หรือสมัยขอม โดยมีฐานะเป็นเมืองขึ้นของขอมในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ครั้นเมื่อสิ้นยุคขอมเรืองอำนาจแล้ว เพชรบุรีก็ร่วมอยู่ในเขตอิทธิพลของสุโขทัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมัยพ่อขุนรามคำแหง เมื่อสิ้นพ่อขุนรามคำแหงแล้ว จึงได้เป็นอาณาจักรอิสระอีกครั้งหนึ่ง จนกระทั่งเริ่มสมัยอยุธยา เพชรบุรีเป็นเมืองใหญ่อยู่บนเส้นทางการค้าระหว่างประเทศ ประกอบด้วยผู้คนหลายชาติหลายภาษา และมีความรุ่งเรืองทางศิลปกรรมเป็นอันมาก นอกจากนี้ยังกล่าวได้ว่า เพชรบุรีเป็นกำลังสำคัญยิ่งของอาณาจักรอยุธยาจนถึงสมัยอยุธยา และเห็นชัดเจนยิ่งขึ้นในฐานะเป็นแหล่งศิลปกรรมและวิชาการที่สำคัญในสมัยอยุธยา สมัยธนบุรีและรัตนโกสินทร์ตอนต้น (th.wikipedia.org/wiki.)

1.3 สภาพทางสังคมเพชรบุรี

เพชรบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ สิ่งก่อสร้าง ศิลปวัฒนธรรมปรากฏให้เห็นมากมาย และในทางสภาพสังคมเพชรบุรีก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่ง เพราะเพชรบุรีเป็นเมืองที่ชุมชนหลายกลุ่มมาตั้งรกรากตามที่แตกต่างกัน ในเขตจังหวัดเพชรบุรี แต่ละกลุ่มมีประวัติการอพยพมาจากถิ่นฐานเดิม มีขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมบางอย่างผิดแผกไปจากคนพื้นเมืองเดิม ทำให้เพชรบุรีเป็นดินแดนที่มีอิทธิพลวัฒนธรรมหลากหลาย (กุศล เอี่ยมอรุณ. 2536:50)

ปัจจุบันเพชรบุรีเป็นจังหวัดในภาคกลางของประเทศไทยมีพื้นที่ประมาณ 6,225,138 ตารางกิโลเมตรแบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาชัย อำเภอบ้านลาด อำเภอท่ายาง อำเภอบ้านแหลม อำเภอชะอำ อำเภอหนองหญ้าปล้อง และ อำเภอแก่งกระจาน ภูมิประเทศของจังหวัดเพชรบุรีมีทั้งเขตภูเขาที่สูงและชายฝั่งทะเล ทิศเหนือจรดจังหวัดราชบุรีและจังหวัดสมุทรสงคราม ทิศตะวันออกจรดอ่าวไทย ทิศใต้จรดอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทิศตะวันตกจรดประเทศพม่า (สุรัฐ ศิลปะอนันต์ และคณะ. 2544 :10)

บริเวณพรมแดนทางทิศตะวันตกที่ติดกับสหภาพพม่า มีความยาวของเส้นพรมแดนประมาณ 120 กิโลเมตร บริเวณพรมแดนนี้จะมีคนต่างชาติดอพยพข้ามมาจากสหภาพพม่า ได้แก่ พวกกระเหรี่ยง กระหว่าง เป็นต้น ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้จัดเป็นพวกชาวเขาพวกหนึ่ง ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก นอกนั้นก็มีการประมงและการอุตสาหกรรม อาศัยอยู่หนาแน่นบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำเพชรบุรี โดยเฉพาะบริเวณเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี นอกจากอาชีพเกษตรกรรมซึ่งถือได้ว่าเป็นอาชีพหลักของตัวเมืองเพชรแล้วยังมีพืชเศรษฐกิจสำคัญที่ทำรายได้ให้ชาวบ้านมาแต่โบราณชนิดหนึ่ง คือ ต้นตาล จากการสำรวจปี พ.ศ. 2522 มีจำนวนต้นตาลทั้งสิ้น 80,872 ต้น ตาลโดนด เป็นพืชที่ใช้ทำประโยชน์ได้มากมาย และนับว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของชาวเพชรบุรี (สมบูรณ์ แก่นตะเคียน. 2525 : 29)

วัฒนธรรมและชีวิตสำคัญของคนเพชรบุรีต่างเกี่ยวเนื่องกับต้นตาลอย่างแนบแน่น การเดินทางมาของต้นตาลเมืองเพชรบุรีว่า ข้อสันนิษฐานการเดินทางของต้นตาล พืชที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปแอฟริกันนั้นก็คือ ผ่านทางผืนแผ่นดินทางมาจากอินเดีย พม่า และเข้าสู่ไทย ถ้าเป็นทางทะเลแล้ว ตาลจะเข้ามาเมืองไทยพร้อมขบวนเรือค้าขายของพ่อค้าอินเดีย ต้นตาลจึงชุกชุมบริเวณในเมืองท่าโบราณชายฝั่งทะเลที่เป็นศูนย์กลางทางการค้า เช่น สทิงพระ เพชรบุรี และเรื่อยไปตามชายฝั่งแม่น้ำ โดยเฉพาะแถบจังหวัดราชบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม ชัยนาท ส่วนในภาคเหนือและภาคอีสานของไทย ยิ่งลึกและไกลเข้าไปในแผ่นดินมากเท่าไร ความหนาแน่นของต้นตาลก็พลอยลดน้อยลงไปด้วย (นิพัทธ์พร เฟ็งแก้ว. 2549:55)

เพชรบุรีมีโรงเรียนระดับต่างๆ ตั้งแต่อนุบาลจนถึงอุดมศึกษารวม 281 โรงเรียน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธจึงมีวัดในจังหวัดเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในเขตเทศบาลมีมากกว่า 30 วัด และเมื่อนับรวมวัดพุทธศาสนาสำนักสงฆ์และที่พักสงฆ์แล้วมีรวมถึง 241 แห่ง ทั้งนี้ไม่รวมวัดร้างอีก 82 แห่ง การเปลี่ยนแปลงของสภาพบ้านเรือนมีน้อยมากเมื่อเทียบกับภาพถ่ายในอดีตและปัจจุบัน ตลาดเมืองเพชรตั้งแต่สมัยครั้งรัชกาลที่ 5 ก็ยังคงตั้งอยู่ที่เดิม (วัฒนะ จุฑาวิภาต. 2535 : 38)

ตรีวิทย์ แพทย์เพียร. (2546 : 9) ได้กล่าวถึงบุคลิกลักษณะของชาวเพชรไว้ว่า รูปร่างของชาวเพชรโดยทั่วไปทั้งหญิงและชายผิวค่อนข้างคล้ำ รูปร่างสมส่วนทامةดตะเมง ส่อให้เห็น

ถึงความเข้มแข็งเอาการเอางานและบึกบึน นิสัยใจคอชาวเพชรคือรักหมู่คณะ รักบ้านเกิดเมืองนอน รักเกียรติ มีน้ำใจชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และชอบการบุญสุนทรทาน ขยัน อดทน ร่าเริง และมี “ใจนักเลง ” คือหมายถึง เป็นผู้มี ความกล้าหาญกล้าได้กล้าเสีย ใจกว้างตรงไปตรงมาเสียสละและให้อภัย ชอบรักษา ชอบช่วยเหลือ ชอบปรับปรุง ชอบสร้าง และทำอะไรก็นึกถึงส่วนรวมเสมอ

สังคมเพชรบุรีเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย เนื่องจากการอพยพเข้ามาตั้งรกรากอยู่ของชนกลุ่มน้อยต่างๆ จนกลายเป็นชนกลุ่มใหญ่ อาทิ กระเหรี่ยง มุสลิม ไชยหรือไทดำ ลาวเวียง ลาวพวน ซึ่งจะได้นำประวัติการอพยพการตั้งรกรากมากล่าวไว้พอสังเขป ดังนี้

ไชยหรือไทดำ เป็นชนชาติไทยสาขาหนึ่งเรียกว่า พวกผู้ไทย ที่นิยมแต่กายด้วยสีดำจึงเรียกกันว่า ไทยทรงดำ หรือลาวไชย เหตุที่เรียกลาวไชยเพราะอพยพโยกย้ายมาจากประเทศลาวเข้านิคมสองจุไทย อพยพเข้าตั้งรกรากในไทย 2 ครั้ง คือ ครั้งแรกในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรีโปรดให้ไปตีเมืองเวียงจันทน์ในปี พ.ศ. 2321 ครั้งที่สองในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ประมาณ พ.ศ. 2337 ได้นำครอบครัวชาวไทดำจากเมืองแกลงและนิคมสองจุไทลงมากรุงเทพฯ ครั้งแล้วพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้พวกไทดำนั้นไปตั้งภูมิลำเนาอยู่ ณ เมืองเพชรบุรี และต่อมาได้ย้ายถิ่นฐานไปทำมาหากินในที่อื่นๆ เช่น นครปฐม ราชบุรี สุพรรณบุรี พิจิตร สุราษฎร์ธานี ชาวไทยทรงดำนับถือศาสนาพุทธนิกายมหายานในเทศกาลต่างๆ เช่นเดียวกับคนไทยทั่วไป แต่มีความเชื่อในเรื่องผีและขวัญเป็นอย่างมาก ในสังคมของชาวไทยทรงดำ ผู้ชายจะมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าผู้หญิง เพราะการลำดับเครือญาติถือญาติทางฝ่ายพ่อเป็นสำคัญ (สุขสมาน ยอดแก้ว, 2536 : 333 -339)

ชาวมอญ เป็นชนเผ่ามองโกลอยด์ถิ่นฐานเดิมอยู่ทางทิศตะวันตกของจีน ภาษาของมอญจัดอยู่ในตระกูลคำติดต่อ ชาวมอญได้อพยพมาทางใต้และตั้งอาณาจักรทางลุ่มแม่น้ำอิรวดีในประเทศพม่า ตลอดระยะเวลา 700 ปี มอญต้องผจญศึกทั้งภายในและภายนอกคือพม่า ทำให้มอญอพยพมาตั้งหลักแหล่งในประเทศไทยเป็นระยะๆ ชาวมอญในเพชรบุรีตั้งบ้านเรือนอยู่ 2 แห่ง คือ บ้านบางลำภู (หมู่ 3) ตำบลบางครกและบ้านกึ่งคำหนัก (หมู่ 7) ตำบลบางตะบูน จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอพยพในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นมากันหลายทาง เช่น ทางเมืองตาก ทางเมืองอุทัยธานี แต่ส่วนใหญ่มาทางเจดีย์สามองค์ เมืองกาญจนบุรี มอญที่เข้ามาในระยะต้นๆ ตั้งหลักแหล่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นต้นว่าปากเกร็ด สามโคก ต่อมาได้สร้างเมืองที่ปากลัด พระประแดง ต่อมาก็ขยายไปตามแม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำแม่กลอง มอญที่เพชรบุรีเป็นมอญที่อพยพมาจากอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่วัดชมพูพน ซึ่งเรียกกันว่า นามอญ ระยะหนึ่งจึงได้อพยพมาอยู่ที่วัดบางลำพูและบ้านกึ่งคำหนักจนกระทั่งปัจจุบัน ชาวมอญนับถือศาสนาพุทธ

เช่นเดียวกันแต่จะเป็นลักษณะผีปนพุทธ เพราะประเพณีมีทั้งประเพณีถือผีและพุทธศาสนาละเล้ากันไป ชาวมอญในเพชรบุรีมีขนบธรรมเนียมประเพณีคล้ายคนเพชรบุรี เนื่องจากนับถือศาสนาพุทธเช่นกัน มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมไทยได้เป็นอย่างดี ด้วยชาวมอญเป็นคนนับถือผีปนพุทธ ดังนั้นขนบธรรมเนียมประเพณีจึงแตกต่างจากชาวพุทธไปบ้าง (จันทศิริ แท่นมณี . 2535 : 342 – 343)

จากการสำรวจสำมะโนประชากรมอญในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2512 โดยศาสตราจารย์ นายแพทย์สุเอ็ด คชเสนี และผู้ร่วมงานวิจัย ปรากฏว่ามีประชากรมอญในประเทศไทยประมาณ 100,000 คน (สุจริตลักษณ์ ศีผดุง และคณะ. 2538 : 13)

จากปากลัด (พระประแดง) มอญก็ได้ขยายตัวไปตามลำน้ำถึงแม่น้ำท่าจีนและแม่น้ำแม่กลอง ตามลำน้ำแม่กลองได้แก่อำเภอบ้านโป่ง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี จากข้อมูลการบอกเล่าซึ่งศาสตราจารย์ นายแพทย์สุเอ็ด คชเสนี เป็นผู้เก็บรวบรวม ปรากฏว่ายังมีมอญที่ลำพูน ลำปางและเราอาจจะพบมอญที่อยู่กันหนาแน่นได้ในอีกหลายๆ จังหวัด เช่น ที่ตามลำน้ำมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมอญที่มาอยู่ที่นี่เริ่มต้นด้วยการมาเป็นคนขุดคลอง ที่จังหวัดลพบุรีและอุทัยธานีซึ่งเป็นเส้นทางผ่านของการอพยพเข้าสู่ประเทศไทยจากประเทศพม่า นอกจากนี้ยังอาจจะพบมอญอยู่กันกระจัดกระจายในจังหวัดต่างๆ เช่น ธนบุรี สมุทรสงคราม เพชรบุรี นครปฐม พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา สุพรรณบุรี นครราชสีมา นครสวรรค์ และปราจีนบุรี (สรัฐ ศิลปอนันต์ และคณะ. 2544 : 56)

ธนุ บุญยรัตพันธุ์. (2521:124) ได้กล่าวถึงอาชีพของชาวมอญว่า จากลักษณะพื้นที่การตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนก็คงพอจะทำให้บอกได้ว่าอาชีพสำคัญของชาวมอญก็คือการทำนา ซึ่งเหมือนกับที่เคยทำอยู่ในประเทศพม่า และก็เหมือนกับคนไทยทั้งๆ ไปอีกด้วย รองจากการทำนาก็คือการทำสวนผลไม้ต่างๆ

ที่สำคัญที่สุดซึ่งกล่าวว่าเป็นความชำนาญของชาวมอญโดยเฉพาะก็คือการทำอุตสาหกรรมในครัวเรือนประเภทเครื่องปั้นดินเผา เช่น ตุ่ม หม้อ ไห โอ่ง ซึ่งเป็นอาชีพหลักของชาวมอญที่ปากเกร็ด นนทบุรี จากอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาที่ทำกันเป็นจำนวนมากนี้ ก็ก่อให้เกิดอาชีพตามมาอีกอย่างหนึ่งคือการบรรทุกของเหล่านี้ไปขายทางเรือ ซึ่งเป็นอาชีพหลักของมอญที่สามโคก ปทุมธานี และอาชีพอีกอย่างหนึ่งซึ่งดูเหมือนว่าชาวมอญจะผูกขาดกิจการนี้ในระยะแรกก็คือ การทำอิฐมอญ (นงเยาว์ แสนโกศล. 2543:69)

ชาวมอญแถบนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร ราชบุรีและกาญจนบุรียังประกอบอาชีพตัดเย็บและค้าจากมุงหลังคา ซึ่งเป็นงานพิเศษนอกเหนือจากงานประจำ
ตรีวิทย์ แพทย์เพียร. (2546 : 23)

ส่วนอาชีพสำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งชาวมอญมีส่วนอยู่ด้วยคือ การรับราชการซึ่งใน
ระยะแรกๆ นั้นสามารถจะบอกได้ว่าผู้ใดบ้างที่เป็นชาวมอญซึ่งได้ทำประโยชน์ในราชการแผ่นดิน
แต่ในระยะเวลาหลังๆ มานี้ส่วนใหญ่ไม่สามารถจะชี้ตัวให้ชัดเจนได้ (จันทร์ศรี แทนมณี. 2535:153)

มอญเป็นชาติหนึ่งในบรรดาชาติแรกๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่รับนับถือพุทธศาสนาในศาสนาหินยาน ในชุมชนมอญจะมีวัดซึ่งเป็นวัดมอญ ในบทสวดและบทเทศน์เป็นภาษามอญ ซึ่งยังคงมีอยู่จนทุกวันนี้ นอกจากจะเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีแล้ว ชาวมอญยังมีความเชื่อและการนับถือผีอยู่ด้วย มีการประกอบพิธีที่เกี่ยวข้องกับการนับถือผี เช่น พิธีรำผี นอกจากนี้ชาวมอญยังมีประเพณีต่างๆ ทั้งการเกิด การแต่งงาน การบวช การทำศพ ซึ่งคล้ายกับไทย จะแตกต่างกันบ้างก็ในเรื่องรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆเท่านั้น และชาวมอญยังมีประเพณีทางศาสนาที่ถือว่าสำคัญจะต้องปฏิบัติเป็นประจำทุกปี คือ สงกรานต์ และออกพรรษา (เกรียง กาณจนะสิต, 2521 : 13)

กระเหรี่ยง ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัดว่า กระเหรี่ยงอพยพเข้ามาสู่ประเทศไทยตั้งแต่เมื่อใดและที่ใดเป็นแห่งแรก ปัจจุบันจังหวัดเพชรบุรีมีบริเวณที่มีกระเหรี่ยงอาศัยอยู่ 2 อำเภอ คือ อำเภอยางตาบดและอำเภอบางแพ และกิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง (ปัจจุบันเป็นอำเภอหนองหญ้าปล้อง) ตำบลยางน้ำกลัดเหนือและตำบลยางน้ำกลัดใต้ กระเหรี่ยงมีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ และมีการอพยพอยู่เรื่อย ๆ จึงไม่ค่อยมีประเพณีของตนเท่าใดนัก อาชีพหลักของกระเหรี่ยง คือ การทำไร่ข้าวไร่พริกและปลูกอ้อย กล้าย อาชีพรอง ได้แก่ การจับปลาและล่าสัตว์ กระเหรี่ยงส่วนใหญ่มีฐานะยากจนและปานกลาง ในสังคมกระเหรี่ยงมีการให้ความเคารพนับถือกันในหมู่เครือญาติตามลำดับความสำคัญของแต่ละบุคคล การนับถือศาสนา กระเหรี่ยงนับถือศาสนาพุทธ และการนับถือผีตามที่เคยเชื่อถือสืบกันมาแต่เดิม (มยรี วัดแก้ว, 2525:352 – 353)

ลาวเวียงและลาวพวน เป็นกลุ่มชนที่อพยพเข้ามาพร้อมกับไทยทรงดำในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และให้ลาวเวียงและลาวพวนอยู่ในเพชรบุรี สระบุรี และจันทบุรี เมื่ออยู่ไทยแล้วลาวเวียงและลาวพวนก็ถูกเรียกว่า ลาวโซ่ง คือเห็นว่าอพยพผ่านทางเวียงจันทน์ก็เห็นว่าเป็นลาว ทั้งๆ ที่ชนเหล่านี้ก็เป็นไทยกลุ่มหนึ่ง เนื่องจากลาวเวียงลาวพวนที่อพยพเข้ามามีจำนวนน้อยกว่าโซ่ง และแยกย้ายกระจัดกระจายมิได้รวมกันเป็นปึกแผ่นหนาแน่นเท่าโซ่ง และที่อพยพถิ่นฐานตามโซ่ง เช่น มาตั้งรกรากอยู่อำเภอเขาชัยวนจำนวนหนึ่ง และอยู่ที่อำเภอท่ายางจำนวนหนึ่ง วัฒนธรรมประเพณีก็กลืนแบบไทยทั่วไปจนหมด ยกเว้นเรื่องภาษาที่ใช้ภาษาพวนอยู่บ้างแต่น้อยเต็มที จึงเป็นกลุ่มชนที่ไม่ปรากฏเอกลักษณ์เด่นมากนัก (สุขสมาน ยอดแก้ว, 2525 : 341 - 342)

ดังได้กล่าวแล้วจะเห็นว่า เมืองเพชรบุรีมีหลายเชื้อชาติหลายภาษา (วิระ อัมพันธ์, 2504 : 96) ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ชาวเพชรบุรีมีหลายเชื้อชาติ แต่ละชาติมีภาษาพูดหรือภาษาท้องถิ่นเป็นของตนเองชาวเพชรบุรีมีพูดภาษาท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทพูดค่อนข้างเร็ว ด้วย

คนต่างถิ่นฟังรู้เรื่องน้อย แต่ทว่าที่ทางสีหน้าขณะพูดบ่งชี้ให้ทราบว่า พูดชื่อๆ ไม่มีลบลมคมใน ชาวเพชรที่พูดภาษาท้องถิ่นแสดงว่ารักของดีของตนและอยากให้ของดีคือ ภาษาท้องถิ่นคงอยู่เป็น มรดกตกทอดไปถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน

1.4 สภาพทางเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพของชาวเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับปานกลาง รายได้เฉลี่ยต่อคน ของประชากร สูงกว่าค่าเฉลี่ยรายได้ของประชากรทั่วประเทศ กล่าวคือ รายได้เฉลี่ยต่อคนทั่วประเทศ ปี พ.ศ.2522 12,067 บาทต่อปี แต่รายได้เฉลี่ยของเพชรบุรีต่อปี 16,271 บาท สูงกว่า รายได้เฉลี่ยของประชากรทั่วประเทศ แต่ยังต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยของประชากรในภาคกลาง ซึ่งเฉลี่ย ปีละ 17,366 บาท ถ้าพิจารณาฐานะทางเศรษฐกิจในลักษณะกว้างๆ ของจังหวัดเพชรบุรี เศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ของเพชรบุรีขึ้นอยู่กับเกษตรกรรม คล้ายกับจังหวัดในภาคอื่นๆ แต่ต่างกันชนิด ของพืชที่ปลูก และมีการประมงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ปัญหาการถือครองที่ดิน ถิ่นนับว่าเป็นปัญหา

สำคัญอย่างหนึ่ง พื้นที่ถือครองทั้งจังหวัด 585,987 ไร่ ประมาณร้อยละ 25 ของพื้นที่ เกษตรกร ต้องการเช่าที่ทำกิน โดยทั่วไปถ้าเป็นพื้นที่นา มักใช้ระบบแบ่งผลผลิตกัน ระหว่างเกษตรกรกับ เจ้าของที่ดินส่วนใหญ่ใช้แบ่งครึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการเกษตรเพชรบุรี อย่างมาก(พิสิทธิ์ ชีรดิถ 2525:24-25)

การถือกรรม นับเป็นอาชีพที่สำคัญที่สุดของเพชรบุรี ประชากรร้อยละ 65 ประกอบ อาชีพกสิกรรม ในปี 2522 ทำรายได้ 1,627 ล้านบาท คิดเป็น 27.56% ของรายได้ทั้งหมดของ จังหวัด จากจำนวน พื้นที่ถือครองทั้งหมด 585,987 ไร่ เป็นเนื้อที่เพาะปลูกข้าวเสีย 368,005 ไร่ ปลูกพืชผัก พืชไร่ 124,024 ไร่ ปลูกพืชยืนต้น 60,567 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 94 ของพื้นที่ถือ ครอง จะเห็นว่าจำนวนพื้นที่ปลูกพืชไร่ ผักต่างๆ มีพื้นที่ค่อนข้างมาก และมีแนวโน้มที่จะเพิ่ม สูงขึ้นทุกปี ที่เป็น ดังนี้เพราะการปลูกพืชไร่ จะมีรายได้สูงกว่าการทำนา แต่การลงทุนสูงและมี ปัญหาในเรื่องราคาของผลผลิต (สุรัฐ ศิลปอนันต์ .2544 :48)

ข้าว เป็นพืชที่สำคัญที่สุด มีพื้นที่เกษตรกรรมถึง 138,005 ไร่ มีประชากร 20,226 ครอบครัวที่มีอาชีพนี้ ลักษณะที่สำคัญของข้าว ข้าวชอบพื้นที่ลุ่มที่เป็นดินตะกอนลุ่มแม่น้ำ น้ำ สามารถขังได้ อุณหภูมิสูง ประมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่าปีละ 70 นิ้ว แต่เพชรบุรีได้รับน้ำฝนเฉลี่ย เพียง 40 นิ้วต่อปีเท่านั้น ดังนั้น ระบบชลประทานจำเป็นอย่างมากต่อการปลูกข้าว มีการปลูกข้าว ไร่ร้อยละ 99 และข้าวเหนียวร้อยละ 1 ร้อยละ 98 ทำการปลูกแบบนาดำ สามารถผลิตข้าวได้ 176,820 เกวียน (ล้อม เพ็งแก้ว.2548:19)

อำเภอเมืองเป็นอำเภอที่มีพื้นที่และประชากรปลูกข้าวมากที่สุด พื้นที่ประมาณร้อยละ 35.48 รองลงไปที่อำเภอเขาย้อยและอำเภอบ้านลาด จากสถิติจะเห็นว่าพื้นที่ในเขตชลประทานจะให้ผลผลิตสูง สามารถทำนาได้ปีละ 2 ครั้ง ซึ่งเนื้อที่ทำนาปีละ 2 ครั้ง จะเพิ่มขึ้นทุกปี กล่าวคือในปี 2518 ทำนาปรังร้อยละ 4.22 ปี 2520 ร้อยละ 6.69 ปี 2521 ร้อยละ 7 ปี 2522 ร้อยละ 10.9 (สุขสมาน ยอดแก้ว, 2525:223)

ข้าว นับเป็นพืชที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน รัฐได้เข้าไปคุ้มครองตลาด ด้วยการประกันราคาขายของเกษตรกรทุกปี ตามภาวะค่าครองชีพ ดังนั้น เกษตรกรถ้าไม่ประสบปัญหาจากภาวะฝนแล้งหรือโรคระบาดแล้ว ก็สามารถเลี้ยงชีพได้ดีกว่าเดิม และการเลี้ยงเกี่ยวกับราคาผลิตผลไม่มากเหมือนพืชชนิดอื่น (เกรียง กาญจนลิต, 2521:28)

การผลิตพืชไร่ พืชไร่ ซีร็ดลิก และคณะ (2525 : 25) ได้กล่าวว่า พืชที่มีผลผลิตสูงที่สุด ได้แก่ อ้อย และสับปะรด โดยเฉพาะสับปะรดในปี 2523 มีผลผลิตสูงมากที่สุดถึง 478 ล้านกิโลกรัม ส่วนในปีเดียวกันอ้อยผลิตได้ 215 ล้านกิโลกรัม รองลงมาคือ มันสำปะหลัง ข้าวโพด ฝ้าย ข้าวไร่ มัน ถั่ว เป็นต้น จากตารางแสดงผลผลิตพืชไร่ที่สำคัญ ตั้งแต่ปี 2519/20 ถึง 2523/24 ของจังหวัดเพชรบุรี จะเห็นว่าสับปะรดเป็นพืชที่มีการเพิ่มผลผลิตมากขึ้นทุกปีจาก 66 ล้านกิโลกรัม ในปี 2523/24 ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องตลาดอย่างมากและราคาก็ตกต่ำลง จากตัวอย่างนี้จะเห็นว่าเกษตรกรจะนิยมปลูกพืชตามราคาท้องตลาด โดยไม่มีการศึกษาถึงภาวะตลาดในอนาคต ดังนั้น ปีใดผลผลิตทางการเกษตร ชนิดใดราคาสูง ปีต่อไปราคาก็จะลดต่ำลงอย่างมาก ก็เป็นเพราะสาเหตุดังกล่าว

บริเวณที่มีการเกษตรกรรมพืชไร่มากที่สุด ได้แก่ อำเภอท่ายาง รองลงไปที่อำเภอชะอำ และกิ่งอำเภอหนองหญ้าปล้อง บริเวณดังกล่าวนี้มักอยู่นอกเขตชลประทาน ดังนั้น การเกษตรพืชไร่จึงอาศัยธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่

การผลิตพืชผัก เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของเพชรบุรี แต่การผลิตพืชดังกล่าวนี้ต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน เช่น น้ำ ทุน ความรู้และตลาด ปัญหาเรื่องน้ำนับเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ดังนั้น แหล่งปลูกพืชผักเรามักพบตามพื้นที่ริมคลองชลประทานที่มีน้ำอุดมสมบูรณ์ และแหล่งดังกล่าวอยู่ไม่ห่างไกลจากชุมชนมากนัก จากตารางผลผลิตพืชผัก จะเห็นว่าพืชผักที่มีผลผลิตเพิ่มขึ้นทุกปี คือกะหล่ำปลี แต่ในปี 2522/23 เป็นปีที่เพชรบุรีประสบความแห้งแล้งมาก ผลผลิตต่างๆ ทางด้านนี้จึงลดน้อยลงกว่าปกติเป็นอันมาก พืชผักส่วนใหญ่ผลิตเพื่อป้อนตลาดภายในจังหวัดเพชรบุรี และบริเวณใกล้เคียงโดยเฉพาะพืชผักบางชนิดมีการส่งกรุงเทพฯ เป็นประจำ เช่น พริก ถั่ว กะหล่ำปลี เป็นต้น ตลาดจำหน่ายสินค้าพืชที่สำคัญ ได้แก่ ตลาดเมืองเพชรบุรี และตลาดท่ายาง(สมาน ยอดแก้ว, 2525:224)

ข้อสังเกตเกี่ยวกับพืชเศรษฐกิจ

สิทธิ ชีรดิถก. (2525 : 29) ได้กล่าวถึงข้อสังเกตเกี่ยวกับพืชเศรษฐกิจคือ

1. พื้นที่เพาะปลูก ไม่สามารถขยายได้มากนัก เพราะต้องอาศัยน้ำเป็นองค์ประกอบสำคัญ แต่พื้นที่ชลประทานที่มีน้ำตลอดทั้งปีที่มีจำกัด
2. ราคาผลผลิต เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในปัจจุบัน พืชบางชนิดจำหน่ายไม่ออกหรือถูกมาก ไม่คุ้มกับการลงทุน ทำให้ไม่มีเกษตรกรกล้าลงทุนปลูกพืชดังกล่าวอีก หรือที่ปลูกอยู่แล้วก็เลิกปลูก ไปปลูกชนิดอื่น ที่ราคาตลาดดี และอาจทำให้พืชชนิดนั้นราคาตกอีกในปีต่อไปก็ได้
3. การเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่ง ส่วนใหญ่ พ่อค้าจะเอากำไรประมาณครึ่งหนึ่ง ดังนั้น สินค้าต่างๆ เมื่อถึงมือผู้บริโภค มักมีราคาแพงกว่าแหล่งผลิตเกือบเท่าตัว
4. ปัญหาอื่นๆ เช่น โรคและแมลง การขนส่ง ซึ่งนับว่าเป็นองค์ประกอบด้านหนึ่งในการประกอบอาชีพการเกษตรกรรมด้านนี้

1.5 ภูมิปัญญาชาวเพชรบุรี

ขนมพื้นเมือง เพชรบุรีขึ้นชื่อในเรื่องขนมเมืองเพชร เพราะทำด้วยฝีมือประณีต อร่อย หอม หวาน เหมาะที่จะเป็นของขวัญของฝากถึงคนทางบ้านสำหรับนักท่องเที่ยวที่ได้มาท่องเที่ยวเพชรบุรี (สำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ. 2545 : 157)

ขนมเมืองเพชรที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ ขนมหม้อแกง ขนมชั้น ข้าวเกรียบอ่อน กล้วยอบน้ำผึ้ง กะละแม ขนมกลีบลำดวน ขนมเปียกปูน ขนมตาล ข้าวตูบ ทองม้วน วุ้นกรอบ ฟอยทองกรอบ กรอบเค็ม จาวตาลเชื่อม มะขมเชื่อม สาเกเชื่อม ผลไม้กวนชนิดต่างๆ ซึ่งสามารถหาซื้อได้ในตลาดสดเมืองเพชรบุรี และบริเวณโดยรอบเขาวัง ร้านริมสองข้างทางถนนเพชรเกษม ตั้งแต่ช่วงที่ผ่าน อำเภอเขาไปถึงแยกเข้าหาดชะอำ หน้าเมืองเพชรบุรี

([http : // www. rajabhat. edu/pehaburi/comtent _gifs01.htm](http://www.rajabhat.edu/pehaburi/comtent_gifs01.htm))

ผลไม้พื้นเมือง เพชรบุรีมีผลไม้สลับสับเปลี่ยนให้ลิ้มลองทุกฤดูกาลหมุนเวียนกันไป โดยไม่ขาดสาย ที่ขึ้นชื่อลือชาได้แก่ ชมพูเมืองเพชร เพราะมีรสหวาน กรอบอร่อยชื่นใจผลไม้รสจี๊ดเจียวเห็นเด่นชัดบนผิว ชมพูที่หวานจัดกรอบสดคือชมพูจากวัดชมพูพน ซึ่งมีมากในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม สับปะรดคอนขุนห้วย มีรสหวานแหลม ที่รสชาติหวานแหลมมากคือที่ปลูกกันในโครงการพระราชประสงค์ หน่วยสาธิตสหกรณ์คอนขุนห้วย (สำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ. 2545 : 158)

กระท้อนห่อบ้านลาด ซึ่งมีเนื้อฟู ขาว หวานสนิท และผลไม้อื่นๆ เช่น ละมุด หวาน กรอบจากคอนขุนห้วย คอนตาลในเมืองเพชรบุรี ส้ม มะม่วง ทุเรียน กัลย อ้อย ฯลฯ ซึ่งสามารถซื้อได้ในตลาดสดเมืองเพชรบุรี (http://www.rajabhat.edu/petchaburi/content_gifs01.htm.)

ขนมจินตอดมัน ขนมจินตอหมก ชาวเมืองเพชรบุรีฝีมือในการทำทอดมันและทอหมก จากทั้งปลาน้ำจืดและน้ำเค็ม และนิยมรับประทานทอดมันกับขนมจีน และทอหมกกับขนมจีนเป็นอาหารว่าง หรือบางคนก็เป็นอาหารหนักไปด้วยเลย สามารถหาซื้อได้ตามตลาดสดเมืองเพชรบุรี ตลาดโต้รุ่งและร้านขายข้าวแกงทั่วไป (สำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ. 2545 : 158)

น้ำตาลสด, น้ำตาลปึก จากการที่เมืองเพชรบุรีเป็นเมืองที่มีตาลโตนดเป็นจำนวนมาก น้ำตาลของเมืองเพชรจึงเป็นน้ำตาลที่หอมหวานจากงวตาลที่อยู่ในกระบอกไม้ไผ่ เป็นของกลุ่มเมืองเพชรอีกอย่างหนึ่งในรูปแบบของเครื่องดื่มหวานหอม ชื่นใจ ดับกระหายได้เป็นอย่างดี การซื้อควรพิจารณาให้ดี ไม่ควรซื้อ น้ำตาลสดที่ขุ่นหรือใสเกินไป นอกจากนี้ยังมีน้ำตาลปึกที่มีรสชาติหอมหวานเช่นกัน สามารถหาซื้อน้ำตาลสดและน้ำตาลปึกได้ในตลาดสดเมืองเพชรบุรี และบริเวณโดยรอบเขาวัง ริมถนนสายเพชรเกษมหน้าเมืองเพชรบุรี (มยุรี วัดแก้ว. 225 : 137)

ผลิตภัณฑ์จากป่านศรนารายณ์ สามารถนำมาเป็นของใช้ที่สวยงาม อาทิ หมวก กระเป๋า เข็มขัด รองเท้า ที่รองภาชนะ สามารถซื้อได้ที่สหกรณ์หุบกระพง นอกจากนั้นที่สหกรณ์แห่งนี้ยังจำหน่ายผลไม้ที่ออกตามฤดูกาลอีกด้วย (www.thaitambon.com/)

ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด ไม้ตาลสามารถนำมาทำเป็นเครื่องใช้ต่างๆ ทั้งเครื่องใช้ในครัวเรือน อาทิเช่น ชุกรับแขก สิ่งของเครื่องใช้ในครัวเรือนต่างๆ ฯลฯ สามารถหาซื้อได้ที่ร้านขายของที่ระลึกหรืองานพระนครคีรีซึ่งเป็นงานประจำปีที่จังหวัดเพชรบุรีจัดขึ้นทุกปี (สำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ. 2545 : 159)

มิดสนามค่ายพระรามหก เป็นสนามเกรดสุด เป็นเหล็กกล้ามีความแข็งแรงสูงเหนียว ไม่เป็นสนิมง่าย มีให้เลือกกว่า 20 แบบ สามารถหาซื้อได้ที่โรงงานกลุ่มแม่บ้านค่ายพระรามหก

ผ้าลาวโซ่ง มีทั้งผ้าฝืน ผ้าทอ เครื่องแต่งกาย และเสื้อผ้าที่ใช้ในงานประเพณี มีจำหน่ายที่ ศูนย์วัฒนธรรมไทยทรงดำ (ลาวโซ่ง) และภูมิปัญญาชาวบ้าน (นางเยาว์ แสนโกศล. 2543:73)

ขนบธรรมเนียมประเพณี งานพระนครคีรีเมืองเพชรบุรี จัดประมาณปลายเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งมักจะตรงกับเทศกาลตรุษจีน เป็นงานประจำปีเพื่อรำลึกถึงความสำคัญของประวัติศาสตร์เมืองเพชร ตลอดจนเพื่อเผยแพร่สิ่งที่ดีงามในทุกด้านให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ภายในงานจะมีการแสดงทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจต่างๆ ของเพชรบุรี และการสาธิตการงานช่าง การสาธิตการทำขนมและกิจกรรมที่น่าสนใจอื่นๆ บน พระที่นั่ง และหมู่อาคารต่างๆ บนยอดเขาวัง นอกจากนี้ที่สนามหน้าเขาวังก็มีการออกร้านจำหน่ายสินค้าราคาถูกต่างๆ และในยามค่ำคืน จะมีการประดับดวงไฟตามอาคารบ้านเรือน และบริเวณทั่วทั้งเขาวัง อีกทั้งมีการจุดพลุไฟเพื่อเฉลิม

ฉลอง นับเป็นงานประจำปีที่ยิ่งใหญ่ ที่สุดของเมืองเพชร (สมุดเพชรบุรี. 2526 : 15)

การแข่งขันวัวเทียมเกวียน เป็นการแข่งขันอีกประเภทหนึ่งที่จะจัดขึ้นช่วง เดียวกับงาน พระนครคีรี แต่จะจัดในอำเภอบ้านลาด การแข่งขันนี้จะมีทั้งการแข่งขันความเร็วของวัวเทียมเกวียน และประเภทสวยงาม รวมทั้งมีการแสดงการลั้มวัวด้วยมือเปล่า ซึ่งจะไม่เหมือนกับการลั้มวัวแบบฝรั่งที่ต้องใช้ผ้าแดง เพราะการลั้มวัวที่เพชรบุรีนี้จะไม่ใช้อุปกรณ์ใดๆ นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันปีน ดันตาลระหว่างคนกับลิง ซึ่งการปีนต้นตาลนี้ก็เป็นสิ่งที่อยู่ในวิถีชีวิต ชาวเพชรบุรีมานานแล้ว (สำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ. 2545 :155)

งานชมพู่เมืองเพชร ชมพู่เมืองเพชรเป็นชมพู่ที่เกิดจากการผสมระหว่างชมพู่พันธุ์กระ เหลาป่าซึ่งเป็นพันธุ์ดั้งเดิมของอินโดนีเซียและชมพู่แดง แต่เดิมมีการปลูกอยู่ทั่วไปเรียกว่าชมพู่ เฌียว ลักษณะของชมพู่เพชรจะเป็นลักษณะที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรมของชมพู่เฌียว และเมื่อเวลา แก่จัดจึงมีสีแดงเรื่อๆ ซึ่งชมพู่เพชรเป็นชมพู่ที่มีความหวานมากจึงเป็นที่นิยมบริโภคของคนทั่วไป ชมพู่เพชรจะมีถิ่นกำเนิดอยู่บริเวณ 2 ฝั่งแม่น้ำเพชรบุรี อันได้แก่ตำบลหนองโสนและตำบลบ้าน กุ่ม ตั้งแต่บริเวณใต้สะพานรถไฟตามลำน้ำไปถึงบริเวณ วัดบันไดทอง แหล่งผลิตชมพู่ที่ดีที่สุด ของเมืองเพชรบุรีก็จะอยู่แถบวัดชมพูพนวัดขุนตาล วัดสิงห์ และบ้านฉางองค์การบริหารส่วน ตำบล หนองโสนฯ จึงได้ร่วมกับอำเภอมืองเพชรบุรีในการจัดงานชมพู่เมืองเพชร เพื่อเป็นการ สนับสนุนงานพระนครคีรีซึ่งจะจัดขึ้นทุกปีในช่วงเดียวกัน ผู้สนใจการเลือกซื้อชมพู่เมืองเพชรใน ราคาถูกรวมทั้งซื้อพันธุ์ชมพู่ไปปลูกก็สามารถเดินทางมาเที่ยวชมงานได้ที่วัดชมพูพน อำเภอมือง เพชรบุรี (www.thaitombom.com/)

งานปีใหม่ชาวไทยทรงดำ ถือเป็นวันรวมเผ่าไทยทรงดำ ทุกคนจะแต่งกายด้วยชุดประจำ เผ่า จัดขึ้นที่วัดหนองปรัง อำเภอยะย้อย มีการรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ และมีการละเล่นต่างๆ ของชาว ไทยทรงดำที่หาชมได้ยาก เช่น เล่นลูกช่วง เล่นแคน เล่นเพลงโต้ตอบกัน (วิลาวัณย์ ฤทธิสานต์. 2546:81)

1.6 ข้อมูลทั่วไปของอำเภอยะย้อยและตำบลหนองปรัง - กลุ่มกลิ้งไม้ตาล

อำเภอยะย้อย อำเภอยะย้อย เป็นอำเภอปากทาง จะเข้าสู่จังหวัดเพชรบุรีทางทิศเหนือ ทั้งทางรถไฟและทางรถยนต์ ระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึงยะย้อย 144 กิโลเมตร อำเภอนี้ตั้งขึ้น ครั้งแรกที่ตำบล หัวสะพาน (เขตอำเภอมืองฯ เดิมนี่) เมื่อพ.ศ. 2440 ต่อมาย้ายไปอยู่ที่ตำบล ห้วยท่าช้าง เมื่อ พ.ศ. 2443 ย้ายไปอยู่ที่หมู่บ้านยะย้อย

เมื่อ พ.ศ. 2457 พ.ศ. 2465 ย้ายไปตั้งที่เหนือสถานีรถไฟบ้านน้อย (คือสถานียะย้อย เดิมนี่) และต่อมาในปี พ.ศ. 2478 ได้ย้ายกลับมาตั้งที่เชิงเขาเยย้อยด้านตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ มาถึงปี พ.ศ. 2496 ได้ย้ายไปอยู่ติดถนนเพชรเกษมจนเดิมนี่

พื้นที่ของอำเภอนี้ ทางทิศตะวันตกเป็นที่ราบสูงมีเขาและป่าไม้ ราษฎรมีอาชีพทำไร่
เผา ถ่าน และทำไม้บ้าง ส่วนด้านตะวันออกเป็นที่ราบ เหมาะแก่การทำนา พลเมือง พลเมือง
ส่วนมากอพยพมาตั้งถิ่นฐานแต่ครั้งรัชกาลที่ 1 และรัชกาลที่ 3 (สมพนธ์ สุขวงศ์. 2509:64-65)

ในสมัยโบราณอำเภอนี้มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ คือ เป็นทางเดินทัพทางบก
ระหว่างราชบุรี สมุทรสงคราม และเพชรบุรี ยังคงมีชื่อหมู่บ้านดอนพลับพล่า บ้านหนองชุมพล
และบ้านทับคางหรือทับค้าง เป็นชื่อที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสระใหญ่อีกสระหนึ่ง มีเนื้อที่
ประมาณ 12 ไร่ เรียกว่าสระพัง ตามตำนานกล่าวว่า กองทัพพม่าเดินทัพพม่าเดินทัพผ่านมาขอ
น้ำชาวบ้านกินไม่ได้ จึงช่วยกันเอาหอกดาบทิ่มแทงที่ตรงนั้นก็กลายเป็นสระพัง ดังที่เป็นอยู่ทุก
วันนี้ ปัจจุบันนี้หมู่บ้านสระพังเป็นพวกเชื้อสายลาวเวียงเดิม ซึ่งถูกกวาดต้อนมาอยู่เพชรบุรีสมัยเจ้า
อนุวงศ์เป็นขบถ นอกจากนี้ยังมีเชื้อสายลาวโซ่ง (ทรง คำ) ตั้งบ้านเรือนอยู่ในตำบลห้วยท่าช้าง
หนองปรัง ทับคาง เขาย้อย หนองชุมพล ซึ่งกล่าวกันว่า เดินทางมาแต่ครั้งรัชกาลที่ 1 และที่ 3
ในตำบลหนองปลาไหลมีพวกเชื้อสายลาวพวน ส่วนในตำบลยางน้ำกลัดเหนือ ยางน้ำกลัดเหนือ
ยางน้ำกลัดใต้ และตำบลหนองหญ้าปล้อง เป็นที่อยู่ของชนเผ่ากระเหรี่ยง ชนเผ่าต่างๆ เหล่านี้มี
ลูกหลานสืบตระกูลต่อมา เฉพาะคนมีอายุสูงเท่านั้นที่ยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและการ
แต่งกายตามบรรพบุรุษอยู่ (เบญจวรรณ ทศนิตพร. 2547: 29-30)

อำเภอเขาย้อย มีเขาย้อยเป็นสัญลักษณ์ ทางด้านตะวันออกของเขาลูกนี้มีถ้ำเขาย้อย
สวยงามมาก ภายในมีพระพุทธรูปท่าจำลอง และพระพุทธรูปไสยาสน์ ยาว 5 วา 1 ศอก ถึงงาน
เทศกาลเดือนสามกลางเดือน มีงานสนุกสนานที่วัดเขาย้อยเป็นประจำทุกปี(www.aitambon.com)

ตำบลหนองปรัง ประวัติและความเป็นมา ตั้งแต่เริ่มแรกนั้น ก่อนจะมาเป็นตำบล
หนองปรังขึ้นนี้เดิมเป็นที่รกร้างว่างเปล่าเป็นป่าไม่มีสัตว์ป่าอยู่เป็นจำนวนมากมี ห้วย หนอง คลอง
บึง อย่างมากมายเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่า มีต้นอ้อ ต้นปรัง อยู่มากมาย ผู้เข้ามาอยู่อาศัยส่วนใหญ่จึง
ได้ชื่อว่า หนองปรัง ซึ่งมีแหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุ สมัยทวารวดีอยู่หลายแห่ง

ตามประวัติราษฎรตำบลหนองปรัง สืบเชื้อสายมาจากไทยลาวโซ่งซึ่งเป็นชนชาติไทย
สาขาหนึ่งที่ยังคงมีการรักษาเอกลักษณ์และขนบธรรมเนียมประเพณีเอาไว้หรือที่เราเรียกอีกอย่างว่า
ลาวโซ่ง หรือไทยทรงดำ (สมุดเพชรบุรี. 2525:15)

กลุ่มกิ้งไม้ตาล สภาพภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมของจังหวัดเพชรบุรี มีแม่น้ำ ภูเขา
ทะเล อ่างเก็บน้ำ และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เอกลักษณ์ที่พบเห็นโดยทั่วไปเมื่อเข้าสู่จังหวัด
เพชรบุรี คือ ต้นตาลโตนดที่มีอยู่มากที่สุดจังหวัดหนึ่ง ตามท้องทุ่ง ห้วยไร่ ปลายนา ถ้าเป็นต้น
ตาลโตนดที่มีอายุเก่าแก่ 80 – 100 ปี ขึ้นไป จะถูกโค่นทิ้ง เพราะไม่สามารถให้ผลผลิต ทั้งลูกตาล
และน้ำตาลได้

ภายหลังได้มีการคิดค้นเพื่อทดลอง นำไม้ตาลโตนดมาประดิษฐ์เป็นสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่งบ้านให้ความสวยงาม มีความคงทน จนเป็นที่นิยมและได้รับความสนใจตอบรับจาก ผู้คนโดยทั่วไป หน่วยงานราชการต่างๆ ได้เห็นความสำคัญจึงได้เข้ามาดำเนินการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ การรวมกลุ่ม สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ตลอดจนฝึกอบรม เพิ่มพูนทักษะและ ประสบการณ์ให้ราษฎรที่ร่วมกันเป็นกลุ่มอาชีพรวมทั้งให้มีความรู้และเข้าใจระบบอุตสาหกรรม ภายในชุมชนมากขึ้น (อนงค์ อ่อนยิ่ง. 2544:1-2)

เมื่อปี พ.ศ. 2519 เดิมชาวตำบลหนองปรังมีอาชีพทำนา ต่อมาได้เห็นว่าในชุมชนมีต้นตาลโตนด ชาวบ้านโค่นทิ้งและไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์จึงได้ทดลองนำมาตากแห้งเป็นรูปผลิตภัณฑ์ต่างๆ ปรากฏว่าผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ตาลโตนดมีลวดลายที่สวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและเห็นว่าไม้ตาลโตนดมีจำนวนมากและเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรี จึงได้นำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ซึ่งเริ่มจากการนำสิ่งที่เหลือใช้มาสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์อันสูงสุด ภายหลังได้มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่ผู้ที่สนใจ ทำเป็นอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเอง เนื่องจากประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำนาเป็นหลัก เมื่อมีเวลาว่างหลังฤดูเก็บเกี่ยวก็ทำ ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเป็นอาชีพเสริม แต่เป็นลักษณะต่างคนต่างทำ แล้วนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ นั้นมารวมกันที่กลุ่มเพื่อทำการจำหน่ายต่อไป มีการรับผิดชอบร่วมกันเป็นระบบโดยมีศูนย์กลางในการดำเนินงานและมีประธานกลุ่มคือ คุณอนงค์ อ่อนยิ่ง โดยใช้ บ้านเลขที่ 44 / 1 หมู่ที่ 1 ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140 เป็นสถานประกอบการ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับตาลโตนด

2.1 ความเป็นมาของตาลโตนด

ตาลโตนดมีชื่อสามัญในภาษาอังกฤษว่า Palmyra Palm มีชื่อทางพฤกษศาสตร์ว่า Borassu Flabellifer Linn มีถิ่นดั้งเดิมอยู่ในเขตร้อนของทวีปแอฟริกา ต่อมาได้ขยายพื้นที่ปลูก จนถึงอินเดียตอนใต้ และมาถึงประเทศไทยภายหลังจากนั้น(สำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ เพชรบุรี.2525:120)

ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2531 : 18) ได้กล่าวว่าท่านพุทธทาสภิกขุได้ตั้งข้อสังเกต เกี่ยวกับเรื่องนี้เอาไว้ในหนังสือ แนวสังเขปโบราณคดีรอบอ่าวบ้านดอนว่าต้นตาลจะมีทุกแห่งที่ ได้รับวัฒนธรรมอินเดีย เชื่อว่าชาวอินเดียที่เข้ามาในนั้นเองได้นำเอาพันธุ์ต้นตาลโตนดติดมาด้วยและ ปลูกเป็นไม้สำคัญทั่วประเทศไทยจากข้อสันนิษฐานนี้เมื่อนำไปพิจารณาดูก็น่าจะมีมูลความจริงมาก เพราะแหล่งที่ตาลโตนดขึ้นอยู่มากเป็นพิเศษมาตั้งแต่อดีตล้วนแต่เป็นเมืองท่าสำคัญที่มีการติดต่อกับอินเดียมาก่อนทั้งสิ้น เช่น เมืองเพชรบุรี สุพรรณบุรี (อู่ทอง) ชัยนาท (สรรคบุรี) นครปฐม

(นครชัยศรี) สงขลา นครศรีธรรมราช ไซยา ฯลฯ เป็นต้น และจังหวัดที่มีต้นตาลโตนดมากเป็นพิเศษจนเป็นที่กล่าวขานกันในอดีตก็คือสุพรรณบุรีและเพชรบุรี

เดชา ศิริภัทร. (2539 : 94) ได้กล่าวว่า คำว่า ตาล เป็นภาษาฮินดูแสดงว่าชาวไทยเรียกชื่อตาลตามอย่างชาวอินเดียสำหรับในประเทศไทยนั้นเรียกตาลโตนดหลายชื่อ เช่น ตาลโตนด ตาลใหญ่ ตาลนา ปลีตาล (เชียงใหม่) ตะโหนด (ใต้) เป็นต้น ตาลโตนดเป็นไม้วงศ์ปาล์มเช่นเดียวกับมะพร้าว แต่ตาลโตนดมีความแข็งแรงทนทานและอายุยืนยาวกว่ามะพร้าว ตาลโตนดขึ้นได้บนดินทุกชนิดทนทั้งความแห้งแล้งและน้ำท่วม มีรากลึกมากจึงไม่พบว่าตาลโตนดถูกพายุพัดจนถอนรากถอนโคนเลย รากของตาลโตนดไม่แผ่ออกด้านข้างจึงสามารถปลูกร่วมกับพืชอื่นได้ดี เช่น ตาลโตนดที่ขึ้นอยู่ในนาข้าวก็ไม่ทำให้ผลผลิตของข้าวลดลง ดังจะเห็นจากนาในเขตอำเภอสะทิงพระและสิงหนครในปัจจุบัน ซึ่งมีต้นตาลโตนดขึ้นอยู่หนาแน่นมาก ก็ยังคงทำนาได้ผลดี ในขณะที่เดียวกันต้นตาลโตนดยังช่วยป้องกันลมพายุและเป็นที่อยู่อาศัยของนกและค้างคาว ซึ่งช่วยควบคุมแมลงและให้น้ำแก่กล้าข้าวอีกด้วย (สมุดเพชรบุรี.2525:16)

ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2531 : 21-23) กล่าวถึงลักษณะตามธรรมชาติของตาลโตนดว่า ตาลโตนดเป็นพืชตระกูลปาล์มอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นที่รู้จักและมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนไทยชนบทบางที่มานานแล้ว คนไทยภาคกลางเรียกพืชชนิดนี้ว่า ต้นตาล ส่วนในภาคใต้เรียกกันหลายชื่อ เช่น ตาลโตนด (ตาน – ตะโหนด) ต้นโหนดหรือบางท้องที่แถบจังหวัดยะลา ปัตตานี เรียกว่า ปอเกาะตา มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Borassus Flabellifer Linn ชื่อสามัญภาษาอังกฤษเรียกว่า ปาล์มมีรา ปาล์ม (Pallmyra Palm) ในเอเชียนอกจากประเทศไทยแล้วยังพบตาลโตนดได้ในอินเดีย กัมพูชา พม่า โดยที่ลักษณะการปลูกคล้ายๆกันคือ ปลูกบนคันนาตามท้องทุ่ง สำหรับถิ่นกำเนิดที่แน่นอนของตาลโตนดไม่ทราบแน่ชัด แต่สันนิษฐานกันว่าน่าจะอยู่บริเวณตอนใต้ของทวีปเอเชียแถบด้านตะวันออกของประเทศอินเดียต่อมาได้กระจายพันธุ์ออกไปพร้อมๆ กับการแผ่ขยายตัวของพุทธศาสนานิกายเถรวาทไปยังเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ พม่า ไทย และกัมพูชา ดังที่พบว่ามีการปลูกกันอยู่มากในปัจจุบันนี้

เวลาคนทั่วประเทศพูดถึงตาลโตนดก็จะนึกถึงแต่เมืองเพชร เวลาพูดถึงตาลโตนดมีใครนึกถึงคาบสมุทรสทิงพระซึ่งมีตาลโตนดประมาณถึง 3 ล้านต้น และพูดถึงผลิตภัณฑ์จากตาลโตนดคนก็จะนึกถึงผลิตภัณฑ์จากเมืองเพชร เพราะว่าขนมตาลอร่อยๆ เราก็เห็นที่เมืองเพชร จาวตาลที่เขาเชื่อมอร่อยๆเราก็เห็นที่เมืองเพชร เฟอร์นิจเจอร์ที่ทำจากไม้ตาลโตนดเราก็เห็นจากเมืองเพชร เวลาเราพูดถึงคาบสมุทรสทิงพระเราจะคิดถึงทะเลสาบสงขลา คิดถึงวัดโบราณเราคิดถึงหลวงพ่อทวด ซึ่งอยู่ที่วัดพะโคะ เราเคยคิดถึงต้นตาลโตนดที่ทะเลสาบหรือคาบสมุทรสทิงพระกันหรือเปล่า ตรงนี้คิดว่าคล้ายคลึงกับพวกเราทั้งหมดก็เหมือนกัน ทำไมเรื่องของตาลโตนดทำไมมันไปสดชื่นแจ่มใส มีมูลค่า มีชีวิตชีวา มีเงินทองอยู่ที่เมืองเพชร ทั้งที่บ้านเรามีต้นตาลโตนดถึง 3 ล้าน

ต้น ไม่เห็นกระดูกกระเดี้ยอะไรเลย แล้วเวลาพูดถึงการพัฒนาบริเวณคาบสมุทรสทิงพระ เราจะรู้จักงานอาชีพที่เด่นมากคืออาชีพประมงพื้นบ้านมากกว่าอาชีพตาลโตนด มันเพราะอะไร (สำนักงาน สถาบันราชภัฏเพชรบุรี. 2545:124)

2.2 ลักษณะตามธรรมชาติของตาลโตนด

ลำต้นตาลโตนดมีลักษณะสูงชะลูด คล้ายต้นมะพร้าวโดยปกติสูงประมาณ 25- 30 เมตร ลำต้นตรงหรือโค้งเล็กน้อย โคนต้นอวบใหญ่ วัดโดยรอบได้ประมาณ 1 เมตร เมื่อสูงขึ้นไปประมาณ 4 เมตร ลำต้นก็จะเริ่มเล็กลงวัดโดยรอบได้ประมาณ 40-70 เซนติเมตร ระยะ 10 เมตร นับจากพื้นดินลำต้นเริ่มขยายออกขึ้นอีกเล็กน้อยและคงขนาดนี้ไปจนถึงยอดเปลือกลำต้นขรุขระเป็นวงซ้อนๆ กัน เนื่องจากรอยหลุดของทางใบ มีสีเทาคล้ายสีจี้เถ้า (ประมาณ เทพสงเคราะห์. 2531:23)

เดชา ศิริภัทร. (2539 : 96) ได้กล่าวว่าใบของตาลโตนดที่เจริญเติบโตตามปกติ เมื่อต้นอายุมากขึ้นใบที่เกิดจะทยอยเหี่ยวแห้งหลุดร่วงตามปล้องทำให้ใบอ่อนที่เกิดขึ้นมาใหญ่มาแทนอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นจึงทำให้ทรงต้นสูง มีกลุ่มใบใกล้ส่วนยอดประมาณ 25- 40 ใบ แล้วแต่อายุต้น ลักษณะใบคล้ายพัด สีเขียวเข้ม แผ่นใบกว้างมากวัดได้ประมาณ 50 เซนติเมตร ถึง 1 เมตร ก้านใบ เรียกว่า ทางใบหรือทางตาล ยาวประมาณ 2 เมตร ลักษณะหนาและโค้งเล็กน้อย ขอบทั้งสองข้างของทางใบมีหนามแหลมขนาดไม่สม่ำเสมอ อายุใบไม่เกิน 3 ปี และแต่ละต้นจะให้ใบได้ประมาณ 15 ถึง 20 ใบต่อปี

ดอกตาลเป็นพืชที่มีดอกแบบไม่สมบูรณ์เพศ ดอกตัวผู้และดอกตัวเมียแยกกันอยู่คนละต้น จึงเรียกตาลโตนดต้นผู้และตาลโตนดต้นเมียตามชนิดของดอกที่เกิดลักษณะเป็นช่อแทงออกจากต้นระหว่างกาบใบโค้งงอและปลายค่อนข้างแหลมคล้ายวง จึงเรียกว่า งวงตาล ดอกตัวผู้ประกอบด้วยก้านช่อ ดอกรวมหลายช่อแต่ละช่อจะมีวงขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 ถึง 4 เซนติเมตร ยาว 30 ถึง 40 เซนติเมตร 2-4 งวง มีดอกย่อยเล็กๆ ติดอยู่มากมาย ต้นผู้แต่ละต้นมีช่อดอกได้ถึง 3 ถึง 9 ช่อ (ทะลาย) ส่วนตาลโตนดต้นเมียจะออกดอกหลังต้นผู้เล็กน้อย ขนาดของงวงและดอกย่อยจะใหญ่และชุ่มน้ำหวานมากกว่า แต่จำนวนดอกย่อยต่องวงจะมีน้อยกว่าดอกตัวผู้ คือ มีดอกประมาณ 10 ดอกต่องวง ต้นผู้และเมียที่อายุน้อยไม่สามารถแยกให้เห็นได้ชัดเจนจนกระทั่งเห็นดอก คือ เมื่ออายุได้ประมาณ 12 ถึง 15 ปี (เจลิยว ขจรผดุงกิตติและคณะ. 2546:54)

ผลซึ่งผลของตาลโตนดมีลักษณะเป็นผลรวมขณะอายุน้อยมีสีเขียวอ่อนต่อไปจะเปลี่ยนเป็นสีม่วงแก่และเมื่อสุกเต็มที่สีม่วงจะเข้มมากจนเกือบดำ เส้นผ่าศูนย์กลางของผลประมาณ 15-20 เซนติเมตร ภายในมี 2-4 เมล็ด แต่โดยทั่วไปมี 3 เมล็ด ซึ่งมีเปลือกแข็งห่อหุ้มอยู่ เมล็ดเหล่านี้ฝังตัวอยู่ในเนื้อเยื่อที่เป็นเส้นใยของเปลือก เมื่อผลสุกเส้นใยเหล่านี้จะมีสีเหลืองสดและกลิ่นหอม (สมุดเพชรบุรี. 2525:36)

ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2531 : 24) ได้กล่าวถึงการขยายพันธุ์ตาลโตนดว่าตาลโตนดสามารถปรับตัวให้งอกและเจริญเติบโตเป็นต้นได้ในสภาพอากาศและดินเกือบทุกชนิดแม้ในดินไม่อุดมสมบูรณ์ การขยายพันธุ์ทำได้โดยการนำเอาเมล็ดฝังดินลึกประมาณ 10 เซนติเมตร หลังจากฝังดินแล้ว 2-3 เดือน เมล็ดก็จะงอก โดยในระยะแรกจะแทงรากลงไปดินลึกประมาณ 1 เมตร ก่อน จึงจะแตกเป็นต้นและแทงยอดขึ้นมาให้เห็นในระยะ 1 ปี ต่อมาและสูงขึ้นประมาณ 30 เซนติเมตรต่อปี เมื่ออายุตาลโตนดได้ 15- 20 ปี ลำต้นจะสูงเพียง 4-5 เมตร ซึ่งระยะนี้ถือเป็นระยะเริ่มให้ดอกผล

การใช้ประโยชน์จากตาลโตนดขึ้นกระจายอยู่ทั่วประเทศไทย แต่ที่มีอยู่มากแน่นอนจะพบในเขตภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี นครปฐม เป็นต้น และในภาคใต้ได้แก่ จังหวัดสงขลา โดยเฉพาะเขตอำเภอสตูลและระโนด ซึ่งบางแห่งของทั้งสองอำเภอดังกล่าวจะมีจำนวนต้นเฉลี่ย 68 ต้นต่อไร่ ส่วนต่างๆ ของตาลโตนดสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากมาย แต่ที่สำคัญที่สุดคือน้ำหวานทั้งนำมาใช้รับประทานสด หรือแปรรูปเป็นน้ำผึ้งเก็บรักษาไว้ได้นานๆ กรรมวิธีการนำน้ำหวานจากตาลโตนดในภาคใต้มาใช้ประโยชน์ประกอบด้วยเทคนิคและวิธีการเฉพาะซึ่งตกทอดมาจากบรรพบุรุษนับเป็นเวลานาน (พรรณิภา โสคติพันธ์ และคณะ. 2547:11)

2.3 การปลูกตาลโตนด

ต้นตาลโตนดเป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด เกษตรกรในจังหวัดเพชรบุรีมีวิธีเพาะเมล็ดตาล 3 วิธีด้วยกันคือ

1. นำผลตาลโตนดสุกมาปอกเปลือกนอกออก ขยำเอาเนื้อตาลโตนดออกไปจำหน่าย กิโลกรัมละ 10 บาท ถ้ามีปริมาณมากก็จะใส่โอ่งหมักโยใส่สารกันบูดตามอัตราส่วนเพื่อชะลอการขยายต่อไป หลังจากขยำเอาเนื้อออกหมดแล้วก็นำเมล็ดที่ได้ใส่ในถุงปุ๋ยนำไปแช่น้ำทั้งถุงประมาณ 5 วัน นำขึ้นมาจากน้ำกองบนพื้นดินหาฟางข้าวคลุมทับประมาณ 15 วัน ตาลจะเริ่มงอก ช่วงนี้ถ้าต้องการนำเมล็ดตาลไปปลูกก็นำไปปลูกได้เลยโดยขุดหลุมลึกประมาณ 25x25 เซนติเมตร ใช้ปุ๋ยคอกก้นหลุมเล็กน้อย วางเมล็ดที่เริ่มงอกลงไป ระวังอย่าให้ปลารากหัก เพราะถ้าปลารากหักจะไม่สามารถพัฒนาเป็นต้นอ่อนได้กลับคืน รดน้ำบ้างถ้าฝนไม่ตก ประมาณ 30 วัน ต้นอ่อนจะงอกพื้นดิน ระยะปลูกที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 6x6 เมตรถึง 8x8 เมตรแล้วแต่ความอุดมสมบูรณ์ของดิน จากการสังเกตพบต้นอ่อนจะค่อยๆ พัฒนาภายในรากของเมล็ดตาลซึ่งจะงอกรากยาวประมาณ 30-60 เซนติเมตรและจะหยุดการเจริญเติบโตพร้อมกับการพัฒนาต้นอ่อนภายในรากซึ่งติดกับปลาคันชนิดอื่นๆ หลังจากพัฒนาเป็นต้นอ่อนสมบูรณ์แล้วก็จะแทงต้นอ่อนสวนขึ้นมาโผล่พื้นดิน ซึ่งจะเป็นเวลาประมาณ 30 วันตามที่กล่าวแล้ว

2. นำผลตาลทั้งผลไปแช่น้ำ (หมัก) ประมาณ 30 วันและไม่ควรแช่เกิน 60 วัน จะทำให้เมล็ดภายในเน่าได้ นำขึ้นมากองบนพื้นใช้ฟางคลุมประมาณ 15 วันเมล็ดจะเริ่มงอกนำมาเมล็ดที่งอกไปปลูกในที่ๆ เตรียมไว้ต่อไป ระยะปลูก 6x6 เมตรถึง 8x8 เมตร

3. นำผลตาลโตนดสุกทั้งผลไปวางในตำแหน่งที่เราต้องการปลูก ขุดหลุมฝังกันสัตว์กัดแทะวิธีนี้ต้องใช้เวลามากกว่า 2 วิธีแรกถึงจะได้ตาลต้นใหม่ หลังจากตาลงอกแล้วซึ่งอาจงอกหลายต้น ถอนต้นที่ต้องการทิ้ง ทำรั้วกันควายเหยียบย่ำ ระยะปลูก 6x6 เมตร ถึง 8x8 เมตร

สวนตาลโตนด ขนาด 10 ไร่ (450 ต้น) ของกำนันถนอม พูเงิน หมู่ 4 ต. อ่าง อ. บ้านลาด จ. เพชรบุรี

การดูแลรักษาดันตาลโตนด

ต้นตาลโตนดเป็นพืชที่ทนทานต่อสภาพแวดล้อมสามารถขึ้นได้ในดินแทบทุกชนิดและถ้าปลูกในช่วงฤดูฝนแทบจะไม่ต้องทำอะไรมากนักนอกจากทำรั้วกันสัตว์เหยียบย่ำเท่านั้นปกติต้นตาลจะเริ่มตั้งสัปดาห์หลังปลูกประมาณ 3-5 ปี ควรมีการตัดแต่งทางตาลออกเสียบ้างให้เหลือประมาณ 15-20 ใบจะช่วยให้ต้นตาลเจริญเติบโตเร็วขึ้น

(http://www.rajabhat.edu/petchaburi/content_gifs02.htm.)

วิธีการสังเกตต้นตาลตัวผู้หรือต้นตาลตัวเมีย

จากการสอบถามผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวกับตาลโตนดในเพชรบุรีพบว่า ก่อนที่ต้นตาลจะออกกระโปงใบที่ยอดตาลประมาณชั้นใบที่ 4 จะเบะออก และใบจะยาวกว่าใบชั้นอื่นๆ ส่วนการสังเกตว่าต้นไหนเป็นต้นตาลตัวผู้ หรือตัวเมียนั้น มีวิธีการสังเกตหลายวิธีด้วยกันดังนี้

1. ถ้าดูจากผลตาลที่แก่หรือสุกเต็มที่แล้ว ถ้าผลตาลนั้นทั้งผลมีเพียง 1 เมล็ด ถ้านำเมล็ดนั้นไปเพาะ จะได้ต้นตาลที่เป็นต้นตัวเมียร้อยละ 80

2. ในกรณีที่ต้นขนาดใหญ่ ให้สังเกตการเรียงตัวของทางใบตาล ถ้ามีการเรียงตัววนไปทางขวามือจากโคนไปสู่ยอด จะเป็นต้นตาลตัวเมีย แต่ถ้าการเวียนของทางใบวนไปทางซ้ายมือจะได้ต้นตัวผู้ร้อยละ 80 (http://www.rajabhat.edu/petchaburi/content_gifs02.htm.)

ไพฑูรย์ ศิริรักษ์. (2547 : 157) ได้กล่าวว่าตาลโตนดในความเชื่อว่าเป็นเพศผู้ เพศเมีย ชาวบ้านเขาบอกว่าเวลาปลูกวางเมล็ดว่าจะเป็นเพศผู้ วางเมล็ดหยาจะเพศเมีย บางคนบอกว่าต้องดูเกลียวนะ เกลียวเวียนซ้ายจะเป็นผู้ เวียนขวาจะเป็นเมีย ก็ได้ลงไปเดินในหลายพื้นที่ไปเดินที่เมืองเพชร และสอบถามชาวบ้านข้อมูลตรงนั้นมันขัดแย้งกัน ก็มีอยู่คนหนึ่งชื่อพี่ผิง แสงประดับ ที่ไหนคั่วแค้นบอกว่าต้นนี้ปลูกกับมือเอง ปลูกค่าแต่เป็นเพศเมีย ข้อมูลที่ได้ในตอนต้นเลยต้อง

ลบทิ้งไป หลังจากนั้นได้ไปเจออีกคนหนึ่งก็นำเน้น เป็นภูมิปัญญาในการเพาะปลูกเหมือนกัน แกบอกว่าบอกไม่ได้แต่ยืนยันไม่ได้ว่าต้นตาลโตนด 3 ต้นที่แกะปลูกกับมือแกเองจากตาลผลเดียวกัน เพราะตาลผลเดียวจะมีหลายเมล็ดแต่ส่วนใหญ่จะมี 3-4 เมล็ด ตาลชุดนี้ที่แกะปลูกมาให้ผลผลิตได้มันเป็นเพศเมียเสียสองเพศผู้หนึ่ง ตรงนี้ค่อยเข้าใจหน่อย ก็นั่งค่อยๆ เอาลูกตาลสุกมาปาดดูลักษณะลักษณะของเมล็ด ปรากฏว่ามันมีลักษณะออกนูนมากอยู่ 2 เมล็ด ก็น่าจะเป็นเพศเมีย ตามที่นำเน้นบอกอาจจะเป็นเพศผู้อีกเมล็ดหนึ่ง ตอนนั้นก็ได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการพิสูจน์เนื้อเยื่อที่จะหาตัว DNA ว่าเป็นเมล็ดเพศผู้หรือเพศเมีย แต่อีกจุดหนึ่งที่ผมเก็บข้อมูลมาแล้ว เพศผู้เพศเมียไม่สำคัญเลย เพราะว่าขณะนี้สายน้ำดีที่สุด ตัวที่ให้มูลค่าเพิ่มของสายน้ำที่ดีที่สุดต่อต้นต่อปีเราก็คำนวณต่ำมาก ปีละประมาณ 90 วัน ต้นหนึ่งจะให้วันหนึ่งประมาณ 30 ลิตร โดยถ้าทำน้ำส้มสายชูกลั่นต้นเดียวให้ผลผลิตมูลค่า 5,3000 บาท แต่มีข้อแม้ต้องขายหมด ไม่ใช่ขายแล้วขายไม่ได้ ตัวที่รองลงมาก็คือกระแช่ หรือหวาก ตัวที่สามคือเหล้าพื้นบ้าน เพราะต้องมีการบวนการที่จะไปทำอะไรเยอะแยะเลย

ไพฑูรย์ ศิริรักษ์. (2547 :158) ได้กล่าวว่าระหว่างตาลเพศผู้กับตาลเพศเมีย เพศเมียจะได้เปรียบมากกว่าเพราะเพศเมียสร้างมูลค่าได้ทุกส่วนเลย อย่างผลของตาล ผลตาลอ่อนๆ จะเป็นน้ำตาลสด จากน้ำตาลสดก็จะเป็นกระแช่ น้ำส้ม น้ำผึ้งเหลวแล้วพอเป็นตาลขนาดทราบกินก็จะได้เนื้อตาลจะได้เมล็ดที่จะขยายพันธุ์ต่อไปแต่ตาลผู้ขยายพันธุ์ก็ได้ มันจะให้สายน้ำอย่างเดียวไม่ให้สายเนื้อ

2.4 ประโยชน์ของตาลโตนด

ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2531 : 25) ได้กล่าวว่าตาลโตนดเป็นพืชสารพัดประโยชน์ อีกชนิดหนึ่ง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าทุกส่วนของตาลโตนดล้วนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งสิ้น อย่างแรกที่เราคุ้นดีที่สุดคือตาลโตนดเป็นพืชที่ให้ น้ำหวานที่เรียกชื่อว่า น้ำตาล นั่นเอง น่าสังเกตว่าคนไทยเรียก น้ำตาล ไม่เฉพาะน้ำหวานที่ได้จากต้นตาลโตนดเท่านั้นหากแต่ใช้เรียกน้ำหวานจากพืชอื่นๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นอ้อย จากมะพร้าวก็ตาม แสดงว่าคนไทยรู้จักนำตาลจากต้นตาลโตนดก่อนพืชชนิดอื่น หรืออีกอย่างน้ำตาลโตนดเป็นน้ำตาลโตนดที่คนไทยนิยมมากที่สุด

ราตรี โตเฟ่งพัฒน์. (2544 : 87) ได้กล่าวว่าแทบทุกส่วนของตาลโตนดทำประโยชน์ได้ทั้งสิ้น คือ ใบ ใช้ทำพัด หรือมุงหลังคาประดิษฐ์เป็นของเล่นหรือทำเครื่องใช้กระจุกกระจิก เช่น เามาสานเป็นที่ใส่ขนมตาล ขนมหกกล้วยก็ได้ จันทหรือดอกของมันเป็นที่ผลิตน้ำหวานที่เรานำมาทำน้ำตาล ผลใช้ปรุงอาหาร ส่วนลำต้น ก็นำมาทำเครื่องใช้ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ม้านั่ง แม้กระทั่งทำเรือ

ชุดก็ได้ และที่ทำเรือชุดก็ได้ และที่ทำกันเป็นอุตสาหกรรมจนเป็นล่ำเป็นสันอยู่จนถึงปัจจุบันนี้ก็คือ เอามาทำเป็นสาก เครื่องใช้ในครัวเรือนไทย

เฉชา ศิริภัทร. (2539 :98) ได้กล่าวว่าน้ำตาลโตนดได้จากดอกของตาลโตนด หรือที่เรียกว่า งวงตาล ช่อดอกนี้มี 2 ชนิดคือ ตัวผู้และตัวเมีย ซึ่งใช้ทำน้ำตาลทั้งสองชนิด ประโยชน์จากตาลโตนดที่ชาวไทยรู้จักดีก็คือผลของตาลโตนดนำมาประกอบอาหารได้หลายอย่าง ผลตาลอ่อน นำมาแกง เมล็ดในอ่อน (ลอนตาล) ใช้เป็นผลไม้หรือทำขนม เช่น ลอนตาลลอยแก้ว เมล็ดแก่ นำมาแกะให้งอกแล้วนำมาผ่าจะได้จาวตาลนิยมนำมาเชื่อน้ำตาล ผลตาลสุก ใช้เนื้อทำขนมตาลได้อร่อยมาก เพราะมีกลิ่นพิเศษ

ราตรี โตเฟงพัฒน์. (2544 : 87) ได้กล่าวถึงท่านผู้หญิงเปลี่ยน ภาสกรวงศ์ ได้อธิบายไว้ในหนังสือตำราแม่ครัวป่า ว่าลูกตาลแบ่งออกเป็น 3 ชนิดด้วยกันคือ ลูกตาลแก่ ตาลเฉาะ และตาลสุก ลูกตาลแก่ นั่นคือ ลูกตาลอ่อนๆ นั่นเอง เขาจะเอาผลอ่อนนี้มาใช้ปรุงอาหารหวานได้คือผ่านบางๆ ต้มกะทิเป็นผักจิ้มน้ำพริก และเอาไปแกง ต้มปลาร้า หรือแกงเผ็ดก็ได้ทั้งสิ้น (เฉชา ศิริภัทร.2539:99)

ตาลเฉาะ มาจากลูกตาลชนิดพิเศษซึ่งหมายถึง ลูกตาลที่จวนแก่ ลอนตาลอ่อนของลูกตาลจะปอกรับประทานเป็นผลไม้ หรือนำไปแกงจืดก็อร่อยนัก ลูกตาลประเภทนี้เมื่อเฉาะเอาลอนออกมาปอกผิวให้เกลี้ยงเกลแล้ว จะเอาไปทำเป็นของลอยแก้ว โดยผ่านเป็นชิ้นๆ ใส่ น้ำเชื่อมผสม น้ำดอกไม้น้ำสด หรือนำไปเคี่ยวกับน้ำดอกไม้น้ำสดและน้ำเชื่อม เคี่ยวพอน้ำตาลจวนขึ้นจึงตักใส่จานเรียกว่า เป็นของจาน นำไปตั้งรับประทานชวนลิ้มรส (ประมาณ เทพสงเคราะห์. 2531:20)

ลูกตาลสุก สี่ลูกตาลสุกนี้จะออกสีน้ำตาลๆ ทางส่วนหัวเป็นสีเหลือง ลูกตาลประเภทนี้เขาจะปล่อยให้แห้งลงมาเอง ถ้าเราแกะเปลือกออก จะเห็นเนื้อในเป็นสีเหลืองแก่ มีลักษณะเป็นเส้นๆ ส่วนนี้คือส่วนที่เขาใช้ทำขนมตาล เมื่อลอกเปลือกออกแล้วให้เบะออก ซึ่งมันจะแยกออกมาตามซีกหรือพูตามจำนวน เต้าตาล โดยมากจะได้สองหรือสามพู เมื่อดึงเอาเส้นดีของมันออกแล้วจึงค่อยนำไปใช้เพราะถ้าไม่ดึงทิ้งจะทำให้ตาลมีรสขม (พรรณีภา โสติพันธ์. 2547:10)

เนื้อตาลข้างในจะมีจาวแก่ที่มีเปลือกหุ้มแข็งมาก จาวนี้จะใช้ได้ก็ต่อเมื่อเอาทิ้งไว้ให้งอกเสียก่อน จึงกะเทาะเอาจาวออกมาใช้ปรุงอาหารได้หลายชนิด ซึ่งแม่ครัวหัวป่าก์ท่านแจ่มแจ้งไว้ดังนี้

1. นึ่งกับข้าวเหนียว เรียกว่า ข้าวเหนียวลูกตาล
2. ปิ้งหรือเผาทั้งจาว แล้วเฉาะออกใส่จานรับประทาน ใช้เป็นอาหารของคนใช้เป็นต้น
3. ใช้เชื่อมกับน้ำตาลเป็นของหวาน

4. ใช้แงส้อมอย่างแงบอนก็ได๋ ส่วนเปลือกจาวก็ใช้แทนฟันก็ได้อีก เหมือนถ่านแงรงค์ (ราตรี โตเฟ่งพัฒน์. 2544 : 88)

ใบอ่อนนำมาจักสานได้เช่นเดียวกับใบลาน เช่น ทำตะกร้า หมวก เสื้อ กระเป๋า พัด ฯลฯ เส้นใยแงบริเวณโคนใบ ใช้ทำแปรง ไม้กวาด เชือก เส้นใยจากผลแก่ ก็ใช้ทำเชือกได้ (เดชา ศิริภัทร. 2539 : 98)

ลำต้นตาลโดนด ลักษณะกลมตรงอาจยาวถึง 40 เมตร แ่งแงรันทานมากนำมาใช้ประโยชน์ได้มากมาย เช่น ส่วนโคนต้นนำมาขุดใช้เป็นเรือเรียกอีโปง ลำต้นตัดขุดใส่กลางออกใช้ทำท่อน้ำ สะพานกลอง เสา เนื้อไม้ใช้ก่อสร้างเครื่องใช้ต่างๆ เช่น ไม้เท้า แก้ว ใต๊ะ ค้านร่ม ไม้ตีพริก (สาก) กรอบรูป ฯลฯ (ประมาณ เทพสงเคราะห์. 2531 : 26)

ใบแก่ ใช้ทำพัดขนาดใหญ่ที่เรียกว่าตาลปัตร พระภิกษุในศรีลังกาและพม่ายังใช้ประกอบพิธีกรรมอยู่ ใบแก่ยังใช้มุงหลังคาบ้านได้ดี นิยมกันมากในอินเดีย และก้านใบ เรียกว่า ทางนำมาทำแก้วและใต๊ะได้ (เดชา ศิริภัทร. 2539 : 98)

เฉลียว ขจรผดุงกิตติ และคณะ. (2546 : 10) ได้กล่าวว่าในด้านสมุนไพร ชาวไทยใช้วงตาล (ช่อตาล) กินแก้ตานขโมยในเด็ก แก้พิษตาลซางขับพยาธิ น้ำคั้นจากก้านใบสดอย่างไฟแก้ท้องร่วง แก้ปวดเมื่อย ส่วนราก เป็นยาชูกำลัง ขับเลือดแก้พิษตานซางแม้ตาลโดนดจะมีประโยชน์กับชาวไทยมากมาย แต่คนไทยกลับไม่นิยมปลูกต้นตาลโดนด ซึ่งเหตุผลสำคัญคงเป็นเพราะต้นตาลโดนดโตช้ากว่าจะให้ผลก็ใช้เวลานานกว่าสิบปี ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีสมัยก่อนชาวสุพรรณนิยมปลูกต้นตาลโดนดเมื่อเกิดบุตรชายในครอบครัว มีผู้วิเคราะห์ว่าจุดประสงค์หลักคือเมื่อบุตรชายอายุครบบวช (20 ปี) ต้นตาลโดนดนั้นก็โตพอทำน้ำตาลได้แล้วซึ่งน้ำตาลโดนดนิยมนำมาทำน้ำตาลมาเลี้ยงแขกในงานบวชที่มักมีงานฉลองกันข้ามวันข้ามคืน (สมุดเพชรบุรี. 2525: 32)

ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2531: 25-26) ได้กล่าวว่าคนไทยมักนำต้นตาลโดนดไปใช้เป็นสัญลักษณ์ของสูง แม้ต้นตาลโดนดจะไม่ใช้ต้นไม้ที่สูงที่สุดของไทย แต่เนื่องจากลำต้นของต้นตาลโดนดไม่มีกิ่งก้านสาขา และมีขนาดเล็กเมื่อเปรียบเทียบกับความสูง จึงทำให้มองเห็นว่าต้นตาลโดนดสูงเป็นพิเศษ นอกจากนั้นยังไปเปรียบกับ ของสูง คือของมีค่าที่อยู่สูงส่งได้มายาก คือความหวานที่อยู่บนยอดตาล ผู้ที่อยากลิ้นรสหวานต้องป่ายปีนไปถึงยอด ซึ่งยากลำบากและเสี่ยงต่ออันตรายจากการ падดตกลงมาด้วย

2.5 ประโยชน์ของต้นตาลโดนดกับวิถีชีวิตคนเพชรบุรี

พรรณิภา โสคติพันธุ์. (2547 : 12 -13) ได้กล่าวสรุปว่า จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีตาลโดนดจำนวนมากมานั้น มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักแพร่หลายก็ด้วยผลิต และผลิตภัณฑ์จากตาลโดนดมาชานาน ดังปรากฏในนิราศเมืองเพชรของสุนทรภู่ตอนหนึ่ง

ตาลโตนดนอกจากสามารถใช้ประโยชน์ในการผลิตน้ำตาลเป็นหลักแล้ว ผลใช้ทำอาหารได้หลายชนิด ทั้งคนและสัตว์ ผลสุกนำมาเพาะเป็นจาวตาล ส่วนประกอบอื่นๆ ของ ต้นตาลโตนดนั้น สามารถนำมาใช้ประโยชน์ พอสรุปได้ดังนี้

ลำต้น ใช้ทำเครื่องเรือน ก่อสร้าง เชื้อเพลิง

ผลตาล ใช้ผลอ่อนบริโภคนสด ผลแก่ใช้เป็นอาหารของวัวและหมู ผลแก่ใช้เป็นอาหารของวัวและหมู ผลแก่หรือสุกใช้เนื้อทำขนม โดยเฉพาะขนมตาล เปลือกผลแห้งใช้ทำเชื้อเพลิง

ราก ใช้ทำยารักษาโรค

ดอกข่อยตัวผู้และตัวเมีย เป็นแหล่งผลิตน้ำตาลโตนด ซึ่งสามารถบริโภคได้ทั้งสดและทำเคี้ยวให้เป็นน้ำตาลปึก หรือใส่ปี๊บเรียกว่าน้ำตาลปี๊บ เป็นต้น

ทางตาล ใช้ทำรั้ว เชื้อเพลิง เส้นใยในก้านตาลใช้ทำเครื่องจักสาน ทำเชือก (ขะเน็ด) ผูกพะองแทนเชือก

เจลิยว ขจรผดุงกิตติ และคณะ. (2546 : 14) ได้กล่าวว่าใบตาลเป็นส่วนที่ชาวบ้านจังหวัดเพชรบุรีใช้ประโยชน์มาแต่โบราณ เช่น ใช้ก่อสร้างมุงหลังคาโรงเรือนแบบต่างๆ ใช้กันรั้วบ้าน ในทางหัตถกรรมนำมาทำพัดและใช้เป็นภาชนะต่างๆ แม้ในสมัยโบราณ ใบตาลใช้ประโยชน์ทางศาสนาช้านาน ดังที่พบในบันทึกของหลวงจีนฟาเหียน ซึ่งเดินทางไปศึกษาพุทธศาสนาในประเทศอินเดีย ได้ใช้ใบตาลจารึกอักษรข้อความต่างๆ แทนการใช้กระดาษ ได้กล่าวถึงต้นตาลโตนดว่า พบต้นตาลโตนดในป่าใหญ่และใบตาลโตนดมีลักษณะยาวสี่เป็นมันการไปแคว้นต่างๆ เอาไปจารึกหนังสือ และถือเป็นของมีค่ามากประโยชน์ในขั้นต่อมา ใบตาลโตนด สามารถนำมาเป็นพัดและผู้ใช้พัดใบตาลคือ พระ พัดใบตาลที่พระใช้เรียกว่า ตาลปัตร ตั้งชื่อ ตามที่มา คือ ตาลบวกกับอาการพัดหรือปัด กลายเป็นตาลปัตร ดังกล่าว

ส่วนการใช้พัดใบตาลในประเทศไทย มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า พัดใบตาลปรากฏอยู่ในจดหมายเหตุกรุงศรีอยุธยา มีการทำพัดใบตาลขายกันแล้ว ตลาดที่มีการขายพัดใบตาลเรียกว่า ย่านป่าพัด

3. ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาเกี่ยวกับการพัฒนา

3.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาท้องถิ่น

ชนเหล่าใดที่ดำรงความเป็นกลุ่มหรือชนชาติมาเป็นเวลานานต้องมีภูมิปัญญาของกลุ่มหรือของชนชาติหรือของประเทศ เรียกรวมๆ กันว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น คนปัญญาอ่อนดำรงชีวิตด้วยตนเองเป็นเวลานาน จะต้องมีความรู้ท้องถิ่นมีผู้ให้คำอธิบายไว้หลายท่าน (ประพนธ์ ภักดีกุล และคณะ. 2549:9)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541:10) ให้ความหมายว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดเองที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้านทั้งกว้างทั้งลึกที่ชาวบ้านสามารถคิดเองทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินวิถีชีวิตไว้ในท้องถิ่นได้อย่างสมสมัย หรือได้ให้ความหมายภูมิปัญญาชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า หมายถึงพื้นเพรากฐานของความรู้ชาวบ้าน ซึ่งมีลักษณะที่เป็นนามธรรม เป็นโลกทัศน์ ชีวทัศน์ เป็นปรัชญาในการดำรงชีวิตเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเกิด แก่ เจ็บ ตาย คุณค่า และความหมายของทุกสิ่งในชีวิตประจำวันและลักษณะรูปธรรม เช่น การทำมาหากิน การเกษตร หัตถกรรม ศิลปะ ดนตรี และอื่นๆ ภูมิปัญญาสะท้อนลักษณะความสัมพันธ์ 3 ลักษณะ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับโลก คนกับสิ่งแวดล้อม พืช สัตว์ ธรรมชาติ ความสัมพันธ์กับงานอื่นๆ ที่อยู่ร่วมกันในสังคมหรือชุมชน และความสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สิ่งเหนือธรรมชาติ สิ่งที่ไม่สามารถสัมผัสได้ ความสัมพันธ์ทั้ง 3 นี้ คือวิถีชีวิตของชาวบ้าน สะท้อนออกมาถึงภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิตอย่างมีเอกภาพ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ที่สืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น มาเป็นระยะเวลายาวนาน มีบูรณาการเป็นองค์รวมที่สมบูรณ์และสมดุลในตัวเองตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว เครือญาติ ชุมชน หมู่บ้าน สังคม วัฒนธรรมจนถึงทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ซึ่งอดีตเป็นวิถีการผลิตเพื่อการยังชีพและการพึ่งพาตนเอง (ทรงจิต พูลลาภ และคณะ, มปป. 2547:1) ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีมากมายหลายประเภท ได้แก่ สินค้ากระบวนการทางความคิด การบริการ การดูแลการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การศึกษาภูมิปัญญาไทย การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (www.thaitambon.com.) เมื่อทำการจัดกลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถจำแนกออกเป็น 6 ด้าน คือ (ทรงจิต พูลลาภ และคณะ, มปป. 2547:1) คือ 1.ด้านการเกษตรกรรม โภชนาการ และอาหารแปรรูป 2.ด้านหัตถกรรม (ผ้าไหม เครื่องใช้ และเครื่องจักสาน ฯลฯ) 3.ด้านแพทย์แผนไทยและด้านสมุนไพร 4.ด้านการบริหารจัดการองค์กรชุมชนและสวัสดิการสังคม 5.ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวรรณกรรม 6.ด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในปัจจุบันรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเล็งเห็นถึงศักยภาพของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างมากมาย ถ้าได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน ก็จะเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน รัฐบาลจึงจัดให้มีโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ขึ้น และเพื่อให้แต่ละชุมชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมและ

สนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากรและภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น และมีมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

(www.thaitambon.com.)

3.2 การพัฒนาเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง

ระบบการพัฒนาเป็นระบบของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นการรวมเอาการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพเข้าด้วยกัน คือ การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (อมร รักษาสัตย์ และคณะ . 2515:924) การพัฒนายังเป็นความเจริญงอกงามที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแนะนำส่งเสริมให้ดีขึ้นซึ่งรวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงในทางด้านบวกด้านจิตใจ การศึกษา ขนบธรรมเนียม และประเพณีต่างๆ เป็นต้น (นพคุณ ศิริวรรณ. 2536:11)

สำหรับการพัฒนาในด้านของการพัฒนาชุมชน เป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปของกระบวนการหรือกรรมวิธีที่มีระบบเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง เป็นการเปลี่ยนแปลงในรูปของวิธีการเป็นโครงการหรือแผนงาน และต้องมีการเคลื่อนไหวต่อสู้แรงกล้าให้ได้มาซึ่งความเป็นอยู่ที่ดี นอกจากนั้น การพัฒนาชุมชนยังมีความหมายที่บ่งบอกถึงเป้าหมายของการทำงานพัฒนา ว่าไม่ใช่การพัฒนาสภาพของหมู่บ้านตำบล แต่เป็นการพัฒนาพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของหมู่บ้านตำบลให้เป็นชุมชนกล่าวคือ ไม่ใช่การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในหมู่บ้านตำบลให้ทันสมัยสวยงาม แต่เป็นการพัฒนาระบบความสัมพันธ์ของกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ด้วยกันในพื้นที่ หนึ่งๆ ให้เกิด “ ความเป็นชุมชน ” (กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารจัดการชุมชน. ,2547:1)

จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่า การพัฒนาชุมชนเป็นกระบวนการสร้างความเข้มแข็งของรูปแบบความสัมพันธ์แนวราบของชุมชน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน และกลุ่มหรือองค์กรต่างๆ ในชุมชนและเป็นกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนประชาชน ให้สามารถพัฒนาชุมชนของตนเองโดยการกระทำความร่วมมือกันของคนในชุมชน จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาชุมชน ไม่ใช่การพัฒนาคน แต่เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคน และใช้ความสัมพันธ์ระหว่างคนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของคนที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาของคนในชุมชนและปัญหาส่วนรวมของชุมชน นอกจากนี้ยังใช้กระบวนการทำงานร่วมกันของคนในชุมชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพและกระบวนการเรียนรู้ของคน ดังนั้น การพัฒนาชุมชนจึงมีคนเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการต่างๆ ฉะนั้น เมื่อการพัฒนาดำเนินไปโดยคนในชุมชน การพัฒนาคนก็จะได้รับการผลักดันจากความต้องการของคนในชุมชนไม่ใช่เกิดจากความต้องการของ

หน่วยงานภาครัฐหรือภาคีการพัฒนาและการพัฒนาเพื่อคนก็จะเป็นการสร้างความพึ่งตนเองมากกว่าการส่งเสริมให้เกิดการพึ่งพาคนอื่น (จันตยา กรรณ และคณะ. 2515:926)

การพัฒนาที่มีคนเป็นศูนย์กลาง มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ การพัฒนาคน การพัฒนาเพื่อคน และการพัฒนาโดยคน การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่มีคนเป็นศูนย์กลางโดยให้น้ำหนักที่ “ การพัฒนาโดยคน ” มากกว่าองค์ประกอบอื่น แนวความคิดนี้อยู่ภายใต้ความเชื่อที่ว่า คนมีศักยภาพสามารถพัฒนาตนเองและชุมชนของตนได้ ในชุมชนมีองค์ความรู้พื้นบ้านและมีภูมิปัญญาที่ประชาชนสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองและชุมชนของตนได้ องค์ความรู้ดังกล่าวจะพอกพูนเพิ่มขึ้นได้ตลอดเวลาที่กระบวนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนดำเนินไป โดยคนสามารถเกิดการเรียนรู้จากการลงมือกระทำด้วยตนเองตลอดกระบวนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งจะทำให้คนในชุมชนสามารถสร้างรายได้ด้วยตนเองและหลุดพ้นจากปัญหาความยากจนที่ประสบอยู่ (ประพันธ์ ภักดีกุล และคณะ. 2549:12)

ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาสำคัญที่รัฐบาลชุดที่ผ่านมาได้กำหนดเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลที่ต้องดำเนินการแก้ไขให้หมดไป มีโครงการแก้ไขปัญหามากมายโครงการที่รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อบรรเทาปัญหาในเรื่องรายได้และเศรษฐกิจของประชาชน เช่น 1. โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค 2. โครงการพักชำระหนี้เกษตรกร 3 ปี 3. โครงการธนาคารประชาชน 4. โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และ 5. โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนากระบวนการจัดการชุมชน. 2547:2) โครงการต่างๆ ดังกล่าวล้วนเป็นการดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันรัฐบาลได้พยายามกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาความยากจนในระยะยาวรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันรัฐบาลได้พยายามกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาความยากจนในระยะยาวควบคู่ไปด้วย โดยคำนึงถึงปัจจัยหลายๆ ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความยากจน ทั้งปัจจัยในเชิงโครงสร้าง เช่น กฎหมาย ระบบราชการ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และปัจจัยในเชิงส่วนตัวบุคคล สร้างเป็นกระบวนการทัศน์และการบริหารจัดการรูปแบบใหม่ นอกจากนี้ ยังได้ใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเชิงพื้นที่ในมิติใหม่ตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เพื่อให้โครงการพัฒนาชนบทและเมืองเป็นไปอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีหลักการสำคัญคือ “ ยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจแบบพอเพียงพึ่งตนเอง โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ” จากแนวคิดดังกล่าวรัฐบาลได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน 5 ยุทธศาสตร์ คือ 1.การส่งเสริมนโยบายเศรษฐกิจมหภาคให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน 2. การเพิ่มศักยภาพและโอกาสคนจน 3.การพัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมและผู้ด้อยโอกาส 4.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ 5.การปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน (ประพันธ์ ภักดีกุล และคณะ. 2549:13)

3.3 การพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ยั่งยืนคือ รูปแบบของการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในปัจจุบันโดยไม่มีข้อผ่นปรนใดๆ กับความต้องการที่จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในอนาคตด้วย จากคำจำกัดความของการพัฒนาที่ยั่งยืนของคณะกรรมการโลก สรุปได้ว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการพัฒนาที่สนองความต้องการในปัจจุบัน โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติหรือสร้างความลำบากให้ประชาชนในอนาคต การพัฒนาที่ยั่งยืนเช่นนี้มีลักษณะเป็นการพัฒนาที่บูรณาการ คือ ทำให้เป็นองค์ โดยองค์ประกอบทั้งหลายจะต้องประสานกันครบองค์อย่างมีดุลยภาพ (คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ. 2546:34)

การพัฒนาที่ยั่งยืนจะแบ่งเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. การพัฒนาคนซึ่งเป็นแกนกลางของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งแก้ปัญหาความยากจน การพัฒนาต้องสามารถสนองตอบความต้องการในปัจจุบันขั้นพื้นฐานได้อย่างเพียงพอ ทั้งด้านการศึกษา สุขภาพอนามัยที่อยู่อาศัยและฐานะความเป็นอยู่ที่ดี รวมทั้งมีมาตรการนโยบายประชากรที่เหมาะสม
2. ธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม ด้วยการพิทักษ์รักษาบำรุงส่งเสริมสภาพธรรมชาติ และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ แต่การพัฒนาจะสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยการพัฒนาจริยธรรมทั้งระดับบุคคลและระดับชาติ (จริยธรรมที่แท้ต้องทำให้มนุษย์มีความสุขจึงจะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน) โดยการพัฒนาด้านการศึกษา นับว่าเป็นองค์ประกอบแรกที่จะช่วยผลักดันให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่นๆ ต่อไปอย่างน้อยจะต้องทำให้คนรู้เท่าทันปัญหาที่เกิดขึ้นและที่สำคัญคือต้องมีการประเมินประนีประนอมคือยอมละลดความต้องการของตนเองเพื่อที่ให้แต่ละฝ่ายต่างก็ได้ผลประโยชน์บ้างแต่ได้ไม่เต็มที่ที่ต้องการหลักการดังกล่าวนี้จะเป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้การพัฒนานั้นมีความยั่งยืน (พระธรรมปิฎก ป.อ.ปยุตโต, 2539:65)

การนำเศรษฐกิจพอเพียงไปเป็นวิสัยทัศน์ สำหรับการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตอีก 20 ปีข้างหน้า ซึ่งมีจุดเน้นในการแก้ไขปัญหาคความยากจน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ในประเทศให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในกระบวนการทำงาน เพื่อให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจัดการประเทศที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพและคุณภาพให้สามารถก้าวทันโลก ในรูปแบบของเศรษฐกิจที่มีความสมดุลพอประมาณอย่างมีเหตุผลสร้างภูมิคุ้มกัน ก้าวทันโลก เสริมสร้างจิตใจของคนให้มีคุณธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นหลักการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงใช้ในการพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนมาโดยตลอดในรูปแบบของการพัฒนาการเกษตรที่เรียกว่า ทฤษฎีใหม่ (วรพรตสังเนตร, 2545:183) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับมือกับผลกระทบของวิกฤตระยะสั้น และผ่อนคลาปัญหาความยากจนในระยะยาว โดยมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกัน 2 ประการ คือ

1.การพึ่งตนเอง การพึ่งตนเองของชุมชนแสดงออกได้หลายรูปแบบ เช่น การใช้วัตถุดิบเพื่อการผลิตที่หาได้ในท้องถิ่นแทนที่จะใช้วัตถุดิบจากภายนอก การใช้ผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่นแทนที่จะใช้ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการสร้างรายได้แทนที่จะรับเอาเทคนิคใหม่ที่ไม่คุ้นเคยมาใช้ การพึ่งแหล่งเงินทุนในท้องถิ่นแทนที่จะก่อหนี้กับนายทุนต่างถิ่น การจัดการชุมชนด้วยตัวเองแทนที่จะหวังพึ่งการสนับสนุนจากภายนอกการตัดสินใจและลงมือปฏิบัติเอง แทนที่จะรอความช่วยเหลือจากรัฐบาล ตลอดจนการมุ่งสร้างทุนทางสังคมควบคู่ไปกับทุนทางเศรษฐกิจ

2. ความพอเพียง ชุมชนเห็นว่าความพอเพียงเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยเลือกผลิตสินค้าเกษตรที่มีตลาดอยู่แล้ว และเน้นการลดค่าใช้จ่ายแทนที่มุ่งเพิ่มรายได้ นอกจากนี้ชุมชนยังสร้างหลักประกันโดยผลิตให้เพียงพอแก่การบริโภคในครัวเรือน (นพคุณ ศิริวรรณ. 2536:12)

ประเทศไทยได้มีการกำหนดให้เศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักในการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 โดยมียุทธศาสตร์และการกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนมีทั้งหมด 7 เรื่อง คือ

1. การพัฒนาคุณภาพของคนต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ในเรื่องการเมืองวัฒนธรรม จริยธรรม รวมถึงการมีความรู้และสุขภาพที่ดี
2. การเน้นความสมดุลระหว่างเมืองและชนบท โดยทำให้เกิดความสมดุลเชื่อมโยงกัน
3. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในเรื่องของปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรในภาคเศรษฐกิจ
4. การบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาค โดยให้มีประสิทธิภาพทั้งในเรื่องการเงิน การคลัง ภาษีรวมทั้งบทบาทของภาครัฐ เอกชน และภาคบริการ
5. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและภาคบริการ
6. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เข้าสู่ยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ
7. การบริหารจัดการที่ดีจะต้องดีในทุกระดับ ทั้งในระดับการเมือง ราชการ เอกชนและครอบครัว (สรรเสริม วงศ์ชะอุ่ม. 2544:126-127)

3.4 กระบวนการเรียนรู้ในชุมชนและกระบวนการถ่ายทอดความรู้

การพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยเน้นการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นรากฐานและเป็นพลังปัญญาในการส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชน มีแนวทางการดำเนินงานโดยสรุปดังนี้

1. ให้มีผู้ประสานส่งเสริมความเข้มแข็งชุมชนเป็นคณะกรรมการร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่ในการพิจารณากำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน

2. ให้มีการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสื่อสารความเข้าใจร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ให้มีความรู้ความเข้าใจการใช้แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน สนับสนุนส่งเสริมกระบวนการพัฒนาให้เกิดกิจกรรมกระบวนการในสังคม สนับสนุนและส่งเสริมจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง สร้างจิตสำนึกและค่านิยมใหม่เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้ชุมชนเข้มแข็ง สร้างระบบเครือข่ายวิทยากรแกนนำ ผลิตและเผยแพร่สื่อเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนอย่างทั่วถึงฯ

3. การส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาและชุมชนเป็นแหล่งการเรียนรู้ เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน เช่น ทำวิจัยเชิงสำรวจชุมชนที่มีลักษณะการพึ่งพาตนเองได้ มีลักษณะของการร่วมกันคิดร่วมกันแก้ปัญหา และร่วมกันตัดสินใจในการดำเนินการด้วยตัวของประชาชนเอง มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการวางแผนเพื่อพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนอย่างต่อเนื่อง จัดฝึกอบรมบุคลากรแกนนำของสถานศึกษา ผลักดันให้องค์กรปกครองท้องถิ่นร่วมกับสถานศึกษาจัดทำแผนการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนฯ

4. การปรับระบบบริหารจัดการ เพื่อเอื้อให้เกิดการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนให้พิจารณาศึกษาสภาพปัญหาอุปสรรคต่างๆ ต่อการดำเนินงานการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบและมีมาตรการการแก้ไขต่อไป

5. ให้พิจารณาปรับระบบบริหารจัดการ เพื่อเอื้อให้เกิดการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชนและประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน เพื่อให้สถานศึกษาในชุมชนท้องถิ่นเป็นศูนย์ศึกษาการพัฒนาการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะประชาชนสามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้า ทดลองและสาธิตสิ่งต่างๆ ที่เป็นตัวอย่างของการพัฒนาส่งเสริมให้ครู ณาจารย์ ผู้บริหารบุคลากรในสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนักเรียน

นักศึกษาออกไปร่วมกระบวนการชุมชนให้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และกรณีตัวอย่างจากสถานการณ์จริงในชุมชน (พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง. 2545:16-18)

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจ

4.1 ความสำคัญของการจัดการธุรกิจ

การจัดการมีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจต้องมีการพัฒนาสินค้าอย่างสม่ำเสมอทั้งคุณภาพและรูปแบบ โดยใช้เทคโนโลยีทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การจัดการจะช่วยให้ผู้บริการสามารถประสานการทำงานของฝ่ายต่างๆ ในองค์กรธุรกิจ สามารถประเมิน ศึกษา วิเคราะห์ ตรวจสอบ และคาดเดาเหตุการณ์ต่างๆ ได้ล่วงหน้า เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับธุรกิจ ทำให้ธุรกิจสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ (รังสิมา มั่นใจอารย์. 2537: 53)

องค์ประกอบของการจัดการธุรกิจ

อุไรวรรณ บุญอาจ. (2546:191) ได้กล่าวถึงการจัดการธุรกิจว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ชัดเจนแน่นอน ธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่มีเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด จะต้องตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินการไว้เสมอ อาจจะเป็นกำไรสูงสุด ผลผลิตสูงสุด ยอดขายสูงสุด รายได้สูงสุด หรือต้นทุนต่ำสุด

2. มีทรัพยากรจัดการ ได้แก่ เงินทุน วัตถุดิบ คน เครื่องจักร

3. มีการประสานและเชื่อมโยงซึ่งกันและกันในลักษณะที่เป็นกระบวนการ

4.2 กระบวนการธุรกิจ

ผู้บริหารขององค์กรต้องมีความรับผิดชอบ เพื่อจะทำให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพให้ได้มากที่สุด ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้บริหารทุกระดับจะต้องมอบหมายและจัดการให้ผู้ได้คัมบัญชาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการจัดการธุรกิจมีลำดับขั้นของการดำเนินการ คือ การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การอำนาจการ และการควบคุม (ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท. 2538:108)

1. การวางแผน การดำเนินธุรกิจใดๆ จำเป็นจะต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าก่อนเสมอ เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินธุรกิจให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้บริหารจะต้องมีพื้นความรู้ความเข้าใจในปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองมีเป็นอยู่และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของตนการวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางและแผนงานสำหรับอนาคต เช่น กำหนดว่าจะทำอะไร อย่างไร ที่ไหน และเมื่อไร เป็นต้น กิจกรรมของการวางแผนเพื่อการผลิตและการปฏิบัติการจึงประกอบด้วยการ

วางแผนผลิตภัณฑ์ การออกแบบการผลิตและการให้บริการ การวางแผนการตลาด ตลอดจน
แผนการใช้ทรัพยากรสำหรับผลิตด้านต่างๆ

2. การจัดองค์กร หมายถึง การจัดรูปงาน ในการศึกษาเพื่อจัดรูปงานนี้ควรพิจารณา
ร่วมกับวิธีการปฏิบัติงานด้วย เพื่อให้การจัดรูปงานและวิธีปฏิบัติงานมีความสอดคล้องกัน
นอกจากนี้ในการพิจารณาที่จะจัดรูปงานอาจจะพิจารณาไปถึงเรื่องการบังคับบัญชา การสั่งการ
การควบคุม การประเมินผล หรืออาจพิจารณาในแง่ของหน่วยงาน เช่น หน่วยงานหลัก
หน่วยงานที่ปรึกษาและหน่วยงานช่วย โดยผู้บริหารจะต้องจัดแบ่งงานออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ และ
กลุ่มย่อยๆ หลายกลุ่ม รวมทั้งกำหนดความรับผิดชอบและหน้าที่ของหน่วยงานแต่ละหน่วย แต่ละ
ตำแหน่งเอาไว้ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการบริหารงานบุคคล

3. การบริหารงานบุคคล จะรวมกิจกรรมต่างๆ ในการจัดการเกี่ยวกับบุคคล นับตั้งแต่การ
สรรหาบุคคล การคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การฝึกอบรม การกำหนด
ค่าตอบแทน การให้พ้นจากงานหรือการเลิกจ้าง และการให้ค่าตอบแทนในรูปแบบหนึ่ง บำนาญ
ในการจัดคนเข้าทำงานนั้น เราจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า ถ้าวางตัวบุคคลผิดพลาดไม่เหมาะสม
อาจจะทำให้องค์กรของเราล้มเหลวได้ แต่ถ้าเราจัดวางตัวบุคคลได้เหมาะสมจะทำให้องค์กรธุรกิจ
ของเราเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว ประสิทธิภาพของการจัดคนเข้าทำงานก็คือ จัดคนให้เหมาะสมกับงาน(
ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ. 2536:57-58)

4. การอำนวยการ ผู้บริหารมีหน้าที่ต้องเป็นผู้อำนวยการหรือผู้นำ โดยออกคำสั่งแนะนำ
ชี้แจงต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในการทำงาน ตลอดจนให้การช่วยเหลือส่งเสริมผู้บังคับบัญชาให้ได้มี
โอกาสปรับปรุงทักษะในการทำงาน ผู้บังคับบัญชาที่ดีจะต้องสามารถกระตุ้นหรือจูงใจให้
ผู้ใต้บังคับบัญชามีความกระตือรือร้นในการทำงานให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้น หน้าที่ของ
ผู้บริหารจึงหมายถึงรวมถึงความสามารถในการวินิจฉัยสั่งการ การมอบหมายอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็น
หลักที่สำคัญยิ่งของการบริหารด้วย

5. การควบคุม ผู้บริหารต้องติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาว่าคืบหน้าไป
แค่ไหน เมื่อเทียบกับเป้าหมายที่วางเอาไว้ หากคลาดเคลื่อนไม่เป็นตามแผน ก็จะได้หาทางแก้ไข
เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรได้รับรายงานผลการ
ปฏิบัติงานทุกขั้นตอน เพราะถ้ามีอะไรที่เปลี่ยนแปลงหรือผิดพลาดจะได้เข้าไปช่วยแก้ไขทันต่อ
เหตุการณ์ นอกจากนี้ในการควบคุมงานของธุรกิจอุตสาหกรรมยังต้องให้ความสำคัญกับการ
ควบคุมต้นทุนการผลิต ซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมทางการเงินเป็นส่วนใหญ่นักด้วย
(ไพรินทร์ เข้มจินดา.2546:193)

4.3 การบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคล นับตั้งแต่การสรรหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงาน บรรจุแต่งตั้ง พัฒนาศักยภาพ ประเมินผลการปฏิบัติงาน จนถึงพ้นสภาพของการเป็นพนักงานในองค์กร เป็นกระบวนการที่ดำเนินการเนื่องจากการวางแผนกำลังคน และเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการวางแผนนโยบายระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กร

เพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีประสิทธิภาพ การบริหารงานบุคคลจึงมีความสำคัญต่อองค์กรต่างๆ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้องค์กรสามารถเลือกสรรคนที่มีความรู้ความสามารถตรงกับความต้องการและสอดคล้องกับโครงสร้างขององค์กร ด้วยกระบวนการสรรหาบุคลากร ซึ่งจะช่วยให้้องค์กรสามารถจัดหาบุคคลเข้ามาทำงานกับความต้องการ ตรงกับลักษณะของงานตามโครงสร้างขององค์กร

2. ทำให้องค์กรสามารถรักษาคคนที่มีความสามารถไว้ได้ เนื่องจากกระบวนการบริหารงานบุคคลจะมีระบบการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีการจัดสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูล เปิดโอกาสทางก้าวหน้า สิ่งเหล่านี้จะจูงใจให้บุคลากรผูกพันกับองค์กร และพร้อมที่จะทำงานด้วยความซื่อสัตย์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาการซื้อตัวบุคลากรที่เก่ง และอัตราการเข้าออกจางานมีสูงเกินไป

3. ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ ให้ยกระดับความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นตามตำแหน่งตามปริมาณงาน และตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยทั่วไปการการบริหารงานบุคคลมักยึดหลักที่ว่า “คนทุกคนสามารถพัฒนาได้” จึงกำหนดให้มีการฝึกอบรมและเปิดโอกาสให้ศึกษาต่อซึ่งล้วนแล้วแต่มีส่วนช่วยในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพบุคลากรทั้งสิ้น

4. ทำให้เกิดขวัญกำลังใจแก่ทรัพยากรบุคคลขององค์กร ซึ่งเป็นผลให้บุคลากรปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และทุ่มเทสติปัญญา ความรู้ความสามารถให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรได้เต็มที่

5. ทำให้การปรับตัวขององค์กรตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปเป็นไปอย่างคล่องตัว เนื่องจากการบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการวางแผนกำลังคนและการจัดโครงสร้างขององค์กร ซึ่งมักมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่ผันแปรอยู่เสมอ (สุธี ขวัญเงิน. 2548:10-11)

5. ข้อมูลเกี่ยวกับการตลาด

5.1 ความสำคัญของการตลาด

วิทวัส รุ่งเรืองผล. (2545: 24-25) ได้กล่าวว่าการตลาดตามความหมายที่คนทั่วไปเข้าใจ คือ การขายสินค้าหรือการขายของ แต่ความหมายในทางธุรกิจ การตลาด หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่นำเอาสินค้าและบริการจากแหล่งผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการไปถึงมือผู้บริโภคในเวลาและสถานที่ที่ต้องการ หรือ หรือหมายถึง การดำเนินกิจกรรมอันส่งผลให้สินค้าและบริการกระจายจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค เพื่อใช้อุปโภคหรือบริโภคในลักษณะที่ต้องการตามความเหมาะสม ดังนั้น การตลาดจึงมีความหมายที่กว้างขวาง เป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการต่างๆ มากมาย เช่น การวางแผน และการวิจัยตลาด การส่งเสริมการขาย การจัดจำหน่าย เป็นต้น

การตลาดให้ความสำคัญต่อการผลิตสินค้าให้ได้มากที่สุด แต่ในปัจจุบันความต้องการของการตลาดอยู่ที่การให้บริการ หากสินค้าและบริการต่างๆ ที่ผลิตขึ้นมานั้นไม่มีระบบการตลาดจัดการสินค้าและบริการเหล่านั้นก็จะไม่ถึงมือผู้บริโภค ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ประชาชนและสังคมเดือดร้อน เศรษฐกิจไม่พัฒนา ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตและการดำเนินธุรกิจก็จะไม่เกิดขึ้น การตลาดจึงมีความสำคัญต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ ดังนี้

1. **ทำให้เศรษฐกิจขยายตัว** การตลาดทำให้ระบบการซื้อขายสะดวก รวดเร็ว ผู้ซื้อและผู้ขายติดต่อสัมพันธ์กันได้ตลอดเวลา มีผลให้การผลิตขยายตัว ใช้ปัจจัยการผลิตมากขึ้น ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ ฐานะทางเศรษฐกิจของสังคมมั่นคง
2. **ทำให้มีสินค้าและบริการใหม่ๆ เกิดขึ้น** การขยายตัวด้านการผลิตทำให้เกิดการแข่งขันกันทางตลาด มีการประดิษฐ์คิดค้น หรือมีการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดนวัตกรรมในการปรับเปลี่ยนสินค้าและบริการให้มีความแปลกใหม่ที่มีคุณภาพสูงขึ้น ทำให้ประชาชนได้ใช้สินค้าหลากหลายชนิดในราคาที่ถูกลง
3. **ทำให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย** เมื่อมีระบบการตลาดเพื่อบริการด้านการซื้อขายทำให้ธุรกิจอุตสาหกรรมที่เป็นผู้ผลิตไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการกระจายสินค้าไปยังท้องถิ่นต่างๆ ด้วยตัวเอง ซึ่งจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้น เมื่อมีระบบการตลาดเป็นผู้จัดการโดยตรงกับธุรกิจต่างๆ ก็จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยลง ถือเป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกันในสังคมด้วย
4. **ทำให้เกิดอาชีพต่างๆ เพิ่มขึ้น** กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการตลาดจะขยายตัวตามการขยายตัวของธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจบริการ คือ เมื่อเศรษฐกิจเจริญก้าวหน้า มีการขยายตัวด้านการลงทุน การผลิตสินค้าและบริการต่างๆ จะต้องอาศัยแรงงานของประชาชนเพิ่มขึ้น จึงเกิดอาชีพต่างๆ ขึ้นมารองรับ เพื่อให้สินค้าและบริการนั้นไปสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้นได้ เช่น เมื่อประชาชนต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่ม จะต้องมีการก่อสร้างบ้านและอาคารชุดเพิ่มขึ้น เกิดอาชีพรักษาความปลอดภัย รักษาความสะอาด รับส่งสินค้าและบริการตามบ้านเรือน ฯลฯ เมื่อมีอาชีพหลากหลายก็จะทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมให้ดีขึ้นด้วย (ธงชัย สันติวงษ์. 2546:19-21)

5.2 ส่วนประสมของการตลาดและกระบวนการทางการตลาด (4P)

ส่วนประกอบทางการตลาด หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคต่อสินค้าและบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสินค้าและบริการที่ธุรกิจได้ผลิตขึ้นมาแล้วต้องการที่จะอยู่ในตลาดได้นานและชนะคู่แข่งได้ จำเป็นต้องมีส่วนประสมทางการตลาดและกระบวนการการตลาด 4P (อุไรวรรณ บุญอาจ, 2548:218)

วิลโล อูกาพหม. (2549:1) ได้กล่าวถึง การวางแผนการตลาดโดยใช้ 4P ว่ากลยุทธ์ทางการตลาดนั้นมีอยู่มากมาย แต่ที่เป็นที่รู้จัก และเป็นพื้นฐานที่สุดก็คือการใช้ 4P ซึ่งหลักการใช้คือการวางแผนในแต่ละส่วนให้เข้ากัน และเป็นที่ต้องการของกลุ่ม เป้าหมายที่เราเลือกเอาไว้ให้มากที่สุด ในบางธุรกิจอาจจะไม่สามารถปรับเปลี่ยนทั้ง 4P ได้ทั้งหมดในระยะสั้นก็ไม่ใช่เพราะ เราสามารถ ค่อยๆปรับกลยุทธ์จนได้ส่วนผสมทางการตลาดที่เหมาะสมที่สุด (4P อาจจะเรียก marketing mix) มีแต่ละส่วนดังนี้

1. Product คือสินค้าหรือบริการที่เราจะเสนอให้กับลูกค้า แนวทางการกำหนดตัว product ให้เหมาะสมก็ต้องดูว่ากลุ่มเป้าหมายต้องการอะไร เช่นต้องการน้ำผลไม้ที่ สะอาด สด ในบรรจุภัณฑ์ที่ถือสะดวก โดยไม่สนรสชาติ เราก็ทำตามที่คุณลูกค้าต้องการ ไม่ใช่เราชอบหวานก็จะพยายามใส่น้ำตาลเข้าไป แต่โดยทั่วไปแนวทางที่จะทำให้สินค้าให้ขายได้อยู่สองอย่างคือ

1.1 สินค้าที่มีความแตกต่าง โดยการสร้างความแตกต่างนั้น จะต้องเป็นสิ่งที่ลูกค้าสามารถสัมผัสได้จริงว่าต่างกันและ ลูกค้าตระหนักและชอบในแนวทางนี้ เช่นคุณสมบัติพิเศษ รูปลักษณ์การใช้งาน ความปลอดภัย ความคงทนโดยกลุ่มลูกค้าที่เราจะจับก็จะเป็นลูกค้าที่ไม่มีการแข่งขันมาก (niche market)

1.2 สินค้าที่มีราคาต่ำนั้นคือการขอมลคุณภาพในบางด้านที่ไม่สำคัญลงไป เช่นสินค้าที่ผลิตจากจีน จะมีคุณภาพไม่ดี นักพอใช้งานได้ แต่ถูกมากๆหรือ สินค้าที่เลียนแบบแบรนด์ดังๆ ในซูเปอร์สโตร์ต่างๆ จริงๆแล้วสำหรับนักธุรกิจมือใหม่ควรเลือกในแนวทาง สร้างความแตกต่างมากกว่า การเป็นสินค้าราคาถูกเพราะ หากเป็นด้านการผลิตแล้วรายใหญ่ จะมีต้นทุนการผลิตที่ถูกกว่ารายย่อย แต่หากเป็นด้านบริการ เราอาจจะเริ่มต้นที่ราคาก่อน แล้วค่อยๆ หาดตลาดที่รายใหญ่ไม่สนใจ (อุไรวรรณ บุญอาจ, 2548:219)

2. Price ราคาคือสิ่งที่ค่อนข้างสำคัญในการตลาด แต่ไม่ใช่ว่า คิดอะไรไม่ออกก็ลดราคาอย่างเดียวเพราะการลดราคาสินค้า อาจจะไม่ช่วยให้การขายดีขึ้นได้ หากปัญหานั้นยังไม่ได้รับการแก้ไข การตั้งราคาในที่นี้จะเป็นการตั้งราคาให้เหมาะสมกับ ผลิตภัณฑ์ และกลุ่มเป้าหมายของเราเช่นหากเราขายน้ำผลไม้ที่จืดจกร ราคาก็จะต้องถูกหน่อย แต่หากขายที่สยาม หากตั้ง ราคา

ถูกไปเช่น 10 บาท กลุ่มที่เป็นเป้าหมายอยากให้ซื้ออาจจะไม่ซื้อ แต่คนที่ซื้ออาจจะเป็นคนอีกกลุ่ม ซึ่งมีน้อยกว่า และไม่คุ้ม ที่จะขายแบบนี้ในสยาม ยิ่งไปกว่านั้นหากราคา และรูปผลิตภัณฑ์สินค้าไม่เข้ากัน ลูกค้านี้ก็จะเกิดความข้องใจและอาจจะกังวลที่จะซื้อ เพราะราคาคือตัวบ่งบอกภาพลักษณ์ของสินค้าที่สำคัญที่สุด อย่างไรก็ตามในด้านการทำธุรกิจขนาดย่อมและ ราคาที่เราต้องการ อาจไม่ได้คิดอะไรลึกซึ้งขนาดนั้น แต่จะมองกันในเรื่องของตัวเลข ซึ่งจะมีวิธีกำหนดราคาง่ายต่างๆ ดังนี้

2.1 กำหนดราคาตามลูกค้านี้ คือการกำหนดราคาตามที่เราคิดว่า ลูกค้าจะเต็มใจจ่าย ซึ่งอาจจะได้มาจากการทำสำรวจ หรือแบบสอบถาม

2.2 กำหนดราคาตามตลาด คือการกำหนดราคาตามคู่แข่งในตลาด ซึ่งอาจจะต่ำมากจนเราจะมีกำไรน้อยดังนั้นหาก เราคิดที่จะกำหนดราคาตามตลาด เราจะต้องมานั่งคิดคำนวณย้อนกลับว่า ต้นทุนสินค้าควร เป็นเท่าไรเพื่อจะได้กำไร ตามที่ตั้งเป้าแล้วมาหาทางลดต้นทุนลง

2.3 กำหนดราคาตามต้นทุน+กำไร วิธีนี้เป็นการคำนวณว่าต้นทุนของเราอยู่ที่เท่าใด แล้วบวกค่าขนส่ง ค่าแรงของเรา บวกกำไร จึงได้มาซึ่งราคา แต่หากราคาที่ได้มาสูงมาก เราอาจจำเป็นต้องมีการทำประชาสัมพันธ์ หรือปรับภาพลักษณ์ ให้เข้ากับราคาดังนั้น

3. Place คือวิธีการนำสินค้าไปสู่มือของลูกค้า หากเป็นสินค้าที่จะขายไปหลายๆแห่ง วิธีการขายหรือการกระจายสินค้าจะมีความ สำคัญมาก หลักของการเลือกวิธีการกระจายสินค้านั้น ไม่ใช่ขายให้มากสถานที่ที่สุดจะดีเสมอ เพราะมันขึ้นอยู่กับว่า สินค้าของท่านคืออะไร และกลุ่มเป้าหมายท่านคือใคร เช่นของใช้ในระดับบน ควรจะจำกัดการขายไม่ให้มีมากเกินไป เพราะอาจจะทำให้เสียภาพลักษณ์ได้สิ่งที่เราควรคำนึงอีกอย่างของวิธีการกระจายสินค้าคือต้นทุนการกระจายสินค้า เช่นการขายสินค้าใน 7-eleven อาจจะกระจายได้ทั่วถึง แต่อาจจะมีต้นทุนที่สูงกว่า หากจะกล่าวถึงธุรกิจที่เป็นการขายหน้าร้าน Place ในที่นี้ก็คือ ทำเล ซึ่งก็ควรเลือกที่ ให้เหมาะสมกับสินค้าของเราเช่นกัน อย่าง มาตรฐานครองกับ สยามเซ็นเตอร์ จะมีกลุ่มคนเดินที่ต่างออกไปและลักษณะสินค้าและ ราคาก็ไม่เหมือนกันด้วยทั้งที่ตั้งอยู่ใกล้กัน ท่านควรขายที่ใดก็ต้องพิจารณาตามลักษณะสินค้า

4. Promotion คือการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อบอกลูกค้าถึงลักษณะสินค้าของเรา เช่น โฆษณาในสื่อต่างๆ หรือการทำกิจกรรม ที่ทำให้คนมาซื้อสินค้าของเราเช่นการทำกรลดราคาประจำปี หากจะพูดในแง่ของธุรกิจขนาดย่อม การโฆษณาอาจจะเป็นสิ่งที่เกินความจำเป็นเพราะจะต้องใช้เงิน จะมากหรือน้อยก็ ขึ้นกับ ช่องทางที่เราจะใช้ ที่จะดีและอาจจะฟรีคือ สื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งมีผู้ใช้เพิ่มจำนวนขึ้นมากในแต่ละปี สื่ออื่นๆที่ถูุกๆ ก็จะเป็นพวก ใบปลิว ไปสเตอร์ หากเป็นสื่อ

ท้องถิ่นก็จะมี รถแท็กซี่ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น วิธีในการเลือกสื่อ นอกจากจะดูเรื่องค่าใช้จ่าย แล้วควรดูเรื่องการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายด้วย เช่น หากจะโฆษณาให้กลุ่มผู้ใหญ่ โดยเลือกสื่ออินเทอร์เน็ต ก็อาจจะเลือก เว็บไซต์ที่ผู้ใหญ่เล่น ไม่ใช่เว็บที่วัยรุ่นเข้ามาคุยกัน เป็นต้น (วิไล อุดาพรหม. 2550:1-2)

6. ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจชุมชน

6.1 การพัฒนาธุรกิจชุมชน

ธุรกิจชุมชนกำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากหน่วยงานของรัฐบาลและหน่วยงานพัฒนาเอกชน หน่วยงานของรัฐ อาทิ กรมพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ก็มีโครงการจัดทำเรื่องธุรกิจชุมชนเป็นการเฉพาะ ส่วนหน่วยงานพัฒนาเอกชนก็เสนอว่า ธุรกิจชุมชนเป็นทางเลือกหนึ่งของการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจขององค์กรชาวบ้าน “ธุรกิจชุมชนในรูปกลุ่มออมทรัพย์และกลุ่มการผลิตต่างๆ ช่วยยกระดับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนให้ดีขึ้น การพัฒนาธุรกิจชุมชน จะประกอบด้วยส่วนสำคัญคือ การสร้างฐานรากของการพัฒนา กลยุทธ์การจัดการ และกิจกรรมที่นำสู่คุณภาพชีวิต

6.2 การสร้างฐานรากของการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาธุรกิจชุมชนจะเริ่มที่การสร้างฐานรากที่แข็งแรงให้แก่ชุมชน การสร้างฐานรากนี้ประกอบด้วยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นกระบวนการกลุ่ม และการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ ทั้งสามระบบย่อยนี้เกี่ยวพันซึ่งกันและกัน และอิงอาศัยกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเป็นสำคัญ (คณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบท. 2540:12)

การใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นรากฐานของการดำเนินธุรกิจชุมชน จะเป็นการหยั่งรากสร้างความแข็งแรงให้แก่ระบบเศรษฐกิจชุมชนโดยใช้ความรู้ที่ชาวบ้านมีอยู่เดิมผสมผสานกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ เป็นภูมิปัญญาที่พัฒนาจากการเปิดรับความคิดใหม่ คำแนะนำ คำวิจารณ์และงานวิจัย ที่มาจากบุคคลหรือคณะบุคคลภายนอกทั้งจากหน่วยราชการ บริษัทเอกชน สื่อมวลชน องค์กรพัฒนาเอกชน นักวิชาการและนักการเมือง ในขณะเดียวกันก็มีการคัดสรรสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยสามารถใช้ประโยชน์จากความรู้ใหม่ ดึงดูดทรัพยากรภายนอกเข้ามาใช้งานได้อย่างดีและมีความหลากหลาย (นันทิยา หุตานุวัตร. 2547:146)

ธุรกิจชุมชนเป็นแบบฝึกหัดรายวันในการแก้ปัญหา ก่อให้เกิดกระบวนการการพัฒนาและคิดค้นสร้างสรรค์สิ่งใหม่ เกิดกระบวนการกลุ่มที่มีการพบปะ แก้ปัญหา และปรึกษากันเป็นประจำ จึงเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมธุรกิจชุมชน ช่วยให้มีการพัฒนาความสามารถและภูมิภูมิ

ปัญญาของชาวบ้านที่นอกเหนือไปจากคุณค่าทางเศรษฐกิจ และจากกระบวนการคิดค้นแก้ปัญหาประจำวัน ทำให้กลุ่มผู้นำต้องแสวงหาความรู้ตลอดเวลา จึงจะสามารถคิดค้นและสร้างสรรค์มาตรการใหม่ๆ สำหรับแก้ปัญหาอย่างทันการณ์ (คณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบท.2540:12-13)

กระบวนการปะทะสังสรรค์ทางความคิดเป็นกลไกของการคิดวิเคราะห์ได้แย่งและพัฒนาความคิดใหม่ เป็นการคลี่คลายปัญหาจากความต่างมุมมองเพื่อให้เกิดความหมายของชุมชนเข้มแข็งที่แท้จริงภูมิปัญญาชาวบ้านจึงเป็นกระบวนการหล่อหลอมปัญญาของแต่ละคนให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่สิ้นสุด และก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการทรรศน์ โดยกระบวนการทรรศน์ที่ปรับเปลี่ยนนี้มีใช้เป็นการทรรศน์แบบธุรกิจเอกชนเต็มตัว แต่เป็นการทรรศน์ที่ดำเนินธุรกิจชุมชนเพื่อประโยชน์ของชุมชนส่วนรวม (นันทิยา หุตานุวัตร.2547:154)

6.3 กลยุทธ์การจัดการ

กัตญญู หิริญญสมบุรณ์. (2545:12) ได้กล่าวว่า การสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนมีความสำคัญต่อความอยู่รอดและการเจริญเติบโตของกลุ่มชาวบ้าน การสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจชุมชนกระทำโดยการใช้กลยุทธ์ขององค์กรธุรกิจชุมชน 10 กลยุทธ์ ดังนี้

6.3.1 กลยุทธ์การพัฒนากลุ่ม

1. ใช้ระบบเครือข่ายเป็นฐานการตั้งกลุ่มเมื่อเริ่มแรก การใช้เครือข่ายโดยเฉพาะเครือข่ายของผู้นำเป็นฐานก่อตั้งกลุ่ม ลักษณะเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ระบบเครือข่ายเป็นโครงสร้างทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อสังคมชนบทไทย และโดยส่วนใหญ่ ชาวบ้านในหมู่บ้านเดียวกัน มักจะมีความสัมพันธ์เป็นเครือข่าย ดังนั้น ชาวบ้านที่มีเครือข่ายเข้มแข็งมักจะเริ่มต้นรวมกลุ่มทำงานด้วยกันง่ายกว่าเพราะมีความเชื่อถือกันเป็นทุนเดิม

แต่เมื่อกลุ่มเติบโตและมีความซับซ้อนมากขึ้น กลุ่มต้องตระหนักถึงผลเสียของการมีความสัมพันธ์สูงเชิงเครือข่าย โดยเฉพาะกลุ่มที่มีเครือข่ายหลายสกุล ลักษณะนี้อาจสร้างการแข่งขันชิงดีชิงเด่นระหว่างผู้นำที่มาจากเครือข่ายแต่ละสกุล ซึ่งอาจทำให้เกิดความแตกแยกภายในกลุ่มได้ง่าย ดังนั้น การจัดการบริหารกลุ่มที่มีฐานจากระบบเครือข่ายอาจจะไม่มีความเหมาะสมสำหรับกลุ่มที่เติบโตแล้ว

2. สร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพการทำธุรกิจ โดยปกติ เกษตรจะทำการเกษตรของตนตามลำพังในครอบครัว เกษตรกรจะเป็นผู้ผลิต และมีความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจค่อนข้างน้อย เกษตรกรจะเข้าเป็นสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรหรือกลุ่มเกษตรกร แต่เกษตรกรก็จะไม่มีประสบการณ์การทำธุรกิจด้วยตัวเอง

3. สร้างความรู้สึกรักเป็นเจ้าของและพันธะผูกพันผ่านการถือหุ้น การลงทุนในกิจการธุรกิจโดยการถือหุ้นของผู้นำและสมาชิกเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญอีกข้อหนึ่ง กลยุทธ์ข้อนี้สร้างสายใย

ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างคนและองค์กร โดยสร้างให้ผู้นำและสมาชิกเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการ มีพันธะผูกพัน มีความสนใจและมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นมากขึ้นเมื่อเขาลงทุน

มากขึ้นและยังทำให้เกิดระบบการตรวจสอบการเงินของกลุ่มอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้นำของกลุ่มจะต้องลงทุนในหุ้นมากกว่าสมาชิกเพราะทำให้สมาชิกมีความเชื่อใจผู้นำมากขึ้น

4. สรรหาผู้นำที่ฉลาด เสียสละ และทำงานหนัก กล่าวได้ว่าสมาชิกคาดหวังให้ผู้นำต้องดีและเก่ง ผู้นำที่ดีจะสร้างให้เกิดความเชื่อมั่นในการควบคุมการเงิน และผู้นำที่เก่งจะทำให้สมาชิกมั่นใจว่า ผู้นำสามารถทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้โดยอาศัยความฉลาดของผู้นำเองและความฉลาดในการใช้ผู้อื่นทำงานให้แก่กลุ่ม ความสามารถใช้คนเก่ง ทำงานให้แก่กลุ่มจัดว่าเป็นบุคลิกของผู้นำชุมชนที่มีความสามารถ ดังนั้น การมีผู้นำที่ฉลาด เสียสละ และทำงานหนัก จึงเป็นกลยุทธ์อีกข้อหนึ่งที่สำคัญมาก โดยปกติแล้ว การหาบุคคลที่มีลักษณะทั้งดีและฉลาดในคนเดียวกันนั้นเป็นสิ่งที่ยาก

5. ตัดสินใจโดยคณะกรรมการในการบริหารธุรกิจ กลยุทธ์การบริหารธุรกิจในรูปแบบคณะกรรมการ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการทำหน้าที่ในการตัดสินใจและการบริหารงานเป็นอีกข้อหนึ่งที่สำคัญ นอกจากการทำหน้าที่การบริหารแล้ว คณะกรรมการยังทำงานตามหน้าที่ต่างๆ ของกลุ่มด้วย

6. อาศัยจัดแข่งขันทดแทนจุดอ่อนซึ่งกันและกันของผู้นำ นอกจากการบริหารธุรกิจในรูปแบบคณะกรรมการแล้ว การเข้ากันได้ของทีมผู้นำเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของความสำเร็จของการดำเนินงานของกลุ่ม การเข้ากันได้ของทีมผู้นำอาจจะปรากฏในหลายรูปแบบรูปแบบหนึ่งที่ได้จากการวิจัยนี้ คือ การทดแทนจุดอ่อนของคนหนึ่งด้วยจุดแข็งของอีกคนหนึ่ง

การเข้ากันได้ของทีมผู้นำไม่ใช่เป็นกลยุทธ์ของทั้งสามองค์กร แต่เป็นผลจากการพัฒนา กลุ่ม ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ มิได้เป็นความตั้งใจของใคร กระบวนการสร้างความเข้ากันได้มาจากการปรับตัวร่วมกันของบุคคลที่เกี่ยวข้อง กระบวนการนี้เกิดขึ้นอย่างช้าๆ และต้องใช้ระยะเวลา

7. สร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาผู้นำใหม่ กลยุทธ์การสร้างและพัฒนาผู้นำใหม่เป็นการรองรับการขยายงานและการแทนที่ผู้นำสูงอายุในอนาคต นอกจากนี้ กิจการเมื่อมีความซับซ้อนมากขึ้นและและเข้าสู่การแข่งขันที่สูงขึ้น กลุ่มต้องการเยาวชนในหมู่บ้านที่มีการศึกษาสูงมาทำงานให้แก่กลุ่ม

8. จัดสรรผลประโยชน์ที่พอสมควรและเป็นธรรมแก่สมาชิกและผู้นำ คือ การจัดสรรผลประโยชน์ที่พอสมควรและเป็นธรรมแก่สมาชิกในรูปของรายได้ เงินปันผล การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน และการได้รับสวัสดิการ เช่น การรักษาพยาบาล ฅาปนกิจ เป็นต้น การจัดสรร

ผลประโยชน์ที่เป็นธรรมจะพิสูจน์ความเที่ยงธรรมของผู้นำ หากผู้นำจัดการจัดสรรผลประโยชน์อย่างเที่ยงธรรม สมาชิกจะให้ความเชื่อถือ

การนำผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจมาจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิก ซึ่งเป็นเรื่องใหม่สำหรับเกษตรกร เกษตรกรไม่เคยมีสวัสดิการของการเป็นชาวนา เรื่องนี้จึงทำให้เกิดการสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตของเกษตรกร ดังนั้น การเป็นสมาชิกของกลุ่มจึงมีความหมายมากกว่าการได้รับผลประโยชน์ตามปกติ

9. ตั้งกฎระเบียบและบังคับใช้ตามความเหมาะสมของธุรกิจ การตั้งกฎระเบียบและบังคับใช้เป็นไปตามความเหมาะสมของธุรกิจของกลุ่ม ดังนั้น การตั้งกฎระเบียบและการบังคับใช้เป็นกลยุทธที่สำคัญอีกข้อหนึ่ง แต่ทั้งนี้ระดับการบังคับใช้ในแง่การลงโทษและการให้รางวัลขึ้นอยู่กับลักษณะและธรรมชาติของธุรกิจของกลุ่ม

10. สร้างเครือข่ายพันธมิตรให้เป็นพลังการช่วยเหลือเกื้อกูล การสร้างเครือข่ายพันธมิตรเป็นกลยุทธที่สำคัญมากในการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรธุรกิจชุมชน เครือข่ายนี้มีได้เพียงมุ่งผลประโยชน์ร่วมกันทางธุรกิจเท่านั้น แต่ยังมุ่งถึงความเห็นอกเห็นใจกันด้วย การที่กลุ่มต้องต่อสู้และทำงานหนักตั้งแต่เริ่มต้น อีกทั้งได้รับความช่วยเหลือจากส่วนต่างๆ นั้น ทำให้เห็นว่า การทำธุรกิจเป็นหนทางการช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากกว่าเป็นการทำเพื่อความร่ำรวยของคนใดคนหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับความร่วมมือกัน ความเป็นเพื่อน และการแบ่งปันอย่างยุติธรรม ควรเป็นคุณค่าที่สหกรณ์และองค์กรพึงตนเองยึดถือ(สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. และคณะ 2542:43-45)

6.3.2 กลยุทธ์การจัดการการเงิน

1. ระดมทุนจากภายนอกและภายในชุมชนตามความจำเป็นของธุรกิจ

ถ้ากิจการธุรกิจชุมชนเป็นประเภทต้องใช้ทุนจำนวนมาก ต้องใช้กลยุทธ์การระดมทุนจากภายนอกและภายในชุมชนอย่างเข้มข้น โดยทำการระดมทุนจากการถือหุ้นและการฝากเงินของสมาชิก และการแสวงหาเงินสินเชื่อภายนอกที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำ เช่น การให้บริการสินเชื่อของรัฐต่อธุรกิจชุมชน แต่ถ้าเป็นกิจการเล็ก ใช้เงินทุนไม่มากนัก การลงทุนในการผลิตจะให้สมาชิกรับผิดชอบเอง องค์กรจะมีเงินสำรองในค่าใช้จ่ายต่างๆ ไป

2. ควบคุมการเงินโดยระบบบัญชีโปร่งใส

กลยุทธ์การควบคุมการเงินโดยใช้ระบบบัญชีเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญแม้ว่าในตอนเริ่มต้นการกลุ่ม สมาชิกให้ความเชื่อถือความซื่อสัตย์ของผู้นำ หลังจากนั้นเมื่อกิจกรรมของกลุ่มเติบโตขึ้น สมาชิกจะให้ความเชื่อถือระบบบัญชีในการควบคุมการเงิน หากผู้นำจัดการเรื่องบัญชีได้ดีสมาชิกก็จะวางใจในความซื่อสัตย์ของผู้นำ ดังนั้น การควบคุมการเงินเป็นปัจจัยที่ประกันความเข้มแข็งของกลุ่ม (บุญเกื้อ บุญเกิด. 2545:5)

6.3.3 กลยุทธ์การจัดการการผลิต

1. ทำการผลิตโดยใช้วัตถุดิบท้องถิ่น และผลิตแบบปัจเจกหรือกลุ่มตามธรรมชาติของธุรกิจสำหรับธุรกิจชุมชน วัตถุดิบที่ใช้ควรมหาได้ในท้องถิ่น โดยรับวัตถุดิบจากสมาชิก ซึ่งต้องดำเนินการด้วยความยุติธรรมทั้งวิธีการจัดซื้อและราคา ส่วนวิธีการผลิตมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับลักษณะของผลผลิตที่ต้องการ เทคโนโลยีที่ใช้ และการจัดการการผลิต ซึ่งอาจจะจำแนกการจัดการวิธีการผลิตของธุรกิจชุมชนออกเป็น 2 ลักษณะคร่าวๆ คือ การผลิตแบบปัจเจกจะเป็นลักษณะสมาชิกจะผลิตที่บ้านหรือที่ไรนาของตนเองและการผลิตแบบรวมจะเป็นการลงทุนของกลุ่ม

2. พัฒนาคุณภาพของผลผลิตในรูปแบบการสร้าง ความแตกต่างของสินค้า คือ การพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีความแตกต่างของสินค้าเป็นกลยุทธ์หลักในการผลิตหรือการบริการโดยมีความแตกต่างกันในเรื่องการพัฒนาคุณภาพและการควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ตามลักษณะของกิจการธุรกิจชุมชนแต่ละประเภท (ัญญพันธ์ เขจรันนท์. 2542:31)

3. ลดต้นทุนโดยการลดต้นทุนวัตถุดิบ การลดต้นทุนการผลิต และการลดต้นทุนการเงิน โดยไม่กระทบหรือกระทบน้อยกับรายได้ของสมาชิก โดยปกติของการทำธุรกิจจะต้องดำเนินการให้มีต้นทุนต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้มีความสามารถแข่งขันในตลาดได้ และทำให้มีกำไรสูงขึ้นจากต้นทุนต่ำ แต่สำหรับธุรกิจชุมชน มีสิ่งเข้ามาเกี่ยวข้องกับต้นทุนการผลิตหลายประการ เช่น วัตถุดิบควรรับซื้อจากสมาชิก และควรให้ราคาที่เป็นธรรม ไม่กดราคาวัตถุดิบหรือสินค้าเพื่อเป้าหมายกำไรสูงสุด แต่เพื่อให้สมาชิกมีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ

4. ควบคุมสินค้าคงคลังให้มีประสิทธิภาพแต่ไม่กระทบผลประโยชน์ของสมาชิก การควบคุมสินค้าคงคลังมักกระทำตามเหตุปัจจัย เช่น กลุ่มแพรรณจะต้องรับซื้อผ้าทอสำเร็จแล้วจากสมาชิกเป็นประจำทุกเดือนเพราะเป็นแหล่งรายได้ของสมาชิก หากตัดทอนปริมาณการรับซื้อผ้าทอสมาชิกก็จะขาดรายได้ทันที ในขณะที่เดียวกัน หากกลุ่มขายผ้าทอได้น้อย กลุ่มจะมีสินค้าคงคลังมากขึ้นเรื่อยๆ และกลายเป็นปัญหาได้ในที่สุด ดังนั้น การควบคุมสินค้าคงเหลือจึงเป็นเรื่องยุ่งยากและจัดการได้ยากสำหรับธุรกิจชุมชน(บดินทร์ รัศมีเทศ. 2547:75-76)

6.3.4 กลยุทธ์การจัดการการตลาด

1. สร้างจุดขายจากความแตกต่างของสินค้าภายใต้ชื่อของกลุ่มเกษตรกร กลยุทธ์การตลาดข้อหนึ่งซึ่งมีความเหมือนกันคือ การสร้างความแตกต่างของสินค้าของตนในตลาด และทำการตลาดภายใต้ชื่อของกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จุดขายนี้ทำให้สินค้าของกลุ่มมีตำแหน่งที่เหมาะสมในตลาดสินค้า แต่อย่างไรก็ดี กลุ่มก็ตระหนักถึงการสร้างยี่ห้อและตราสินค้าที่เชื่อถือได้ในตลาดเป็นของตน(กนกพร ดันติเสวภาพ. 2544:26)

2. อาศัยความสัมพันธ์เครือข่ายของกลุ่มเป็นช่องทางการตลาด สำหรับธุรกิจชุมชนควรใช้กลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับส่วนต่างๆ เป็นช่องทางการตลาด โดยการรักษาความน่าเชื่อถือ

มีความจริงใจต่อการค้า การให้ความร่วมมือที่ดีแก่หน่วยงาน และการต้อนรับการศึกษาตลอดจน การศึกษาดูงาน วิจัยจากหน่วยงานและบุคคลต่างๆ

3. ใช้ข้อมูลการตลาดที่เป็นปัจจุบันให้เป็นประโยชน์ในการเจรจาธุรกิจ เช่น ชมรมรักธรรมชาติเป็นกลุ่มเดียวที่ใช้กลยุทธ์การใช้ข้อมูลการตลาดที่เป็นปัจจุบันให้เป็นประโยชน์ในการเจรจาธุรกิจ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ธุรกิจข้าวเป็นธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านราคารวดเร็วมาก ด้วยการใช้ข้อมูลด้านราคาที่เป็นปัจจุบันจึงจะทำให้การเจรจาต่อรองทางการค้าเป็นประโยชน์ต่อชมรมฯ

4. ใช้นักการขายหรือตัวแทนการตลาดที่เห็นประโยชน์ของกลุ่มเป็นสำคัญและต้องมีความสามารถทางการตลาด เนื่องจากชาวบ้านยังไม่มีความถนัดและยังไม่มีประสบการณ์ในเรื่องการตลาด ธุรกิจชุมชนจึงใช้กลยุทธ์นักการขายหรือตัวแทนการตลาดที่เห็นประโยชน์ของกลุ่มเป็นสำคัญและต้องมีความสามารถทางการตลาด โดยอาจแสวงหาบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกกลุ่มมาทำการตลาดหรือเป็นตัวแทนการขาย หรืออาจจะสนับสนุนเยาวชนลูกหลานของสมาชิกฝึกงานด้านการตลาดเพื่อเป็นนักการขายหรือนักการตลาดต่อไปในอนาคต(ฉัตยาพร เสมอใจ, 2545:64)

6.4 กิจกรรมที่นำไปสู่คุณภาพชีวิต

6.4.1 ฐานการผลิตสองฐาน

สิริภัทร์ วงศ์ธีรุตม์ (2546:152-153) ได้กล่าวว่ากิจกรรมการผลิตของชุมชนควรตั้งอยู่บนฐานการผลิตสองฐานคือ ฐานอาหารและฐานสร้างรายได้ ฐานอาหารเป็นการสร้างความพอเพียงในการบริโภค การเกษตรผสมผสานเป็นฐานอาหารที่มีความมั่นคงโดยชาวบ้านเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ที่ต้องการบริโภค โดยเฉพาะการปลูกข้าวซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงแหล่งรายได้เท่านั้น แต่เป็นวิถีชีวิตของชาวบ้านด้วย ดังนั้น ฐานอาหารจึงเป็นเสมือน “หลังคา” ของชาวบ้าน แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ใดๆ เกิดขึ้น ชาวบ้านมีเพียงข้าวก็พออยู่รอดได้

ฐานสร้างรายได้ ชาวบ้านจะออกไปทำงานรับจ้างในเมือง หรือทำงานรับจ้างในชุมชนหรือต่างชุมชน เช่น การขายแรงงาน ช่างไม้ ค้าขาย ซึ่งนับวันจะเป็นแหล่งรายได้หลักของชาวบ้าน เพราะราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ รายได้จากการขายมักไม่พอกับรายจ่ายธุรกิจชุมชนจึงเป็นการสร้างงานให้เป็นแหล่งรายได้ที่อยู่ภายในชุมชนชาวบ้านสามารถทำงานในหมู่บ้านในขณะเดียวกันก็สามารถทำการเกษตรซึ่งเป็นฐานอาหารได้ นอกจากนี้ ยังทำให้ชาวบ้านได้อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว ลดปัญหาครอบครัว ลดปัญหาการอพยพแรงงานจากชุมชน และลดความแออัดของชุมชนเมือง

6.4.2 กองทุนของชุมชน

แหล่งทุนของชุมชนต้องถูกสร้างขึ้น เพื่อให้ชาวบ้านสามารถใช้เป็นแหล่งกักเก็บในการผลิตหรือมีเหตุฉุกเฉิน กองทุนของชุมชนอาจอยู่ในรูปกองทุนเงิน กองทุนข้าว กองทุนควาย กองทุน

เมล็ดพันธุ์พืช และอื่นๆ ก็ได้ กองทุนชุมชนจะเป็นการเอื้อเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือกล่าวได้ว่า เป็นการพึ่งพากันในชุมชน

ธุรกิจชุมชนจึงควรเอื้อต่อการสร้างกองทุนชุมชน โดยชาวบ้านทำงานมีรายได้จากธุรกิจชุมชน แล้วมีการออมในกองทุนรูปใดรูปหนึ่ง เช่น กองทุนเงิน : ออมทรัพย์หรือเครดิตยูเนียน , กองทุนข้าว : ธนาคารข้าว

6.4.3 ตลาดภายในและภายนอกชุมชน

ผลผลิตของกิจกรรมสร้างรายได้ควรจะตอบสนองตลาดในชุมชนและส่งออกนอกชุมชน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมแต่ละประเภทว่า ประเภทใดเน้นตลาดในชุมชนหลัก ประเภทใดควรเน้นตลาดนอกชุมชนเป็นหลัก ในศักยภาพของชุมชนในขณะนี้ การทำการตลาดนอกชุมชนยังต้องพึ่งพิงคนภายนอกอยู่มาก เช่น หน่วยงานพัฒนาเอกชน หน่วยงานของรัฐ เพราะชาวบ้านไม่เคยถูกฝึกการทำธุรกิจ เคยแต่เป็นผู้ผลิตมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย การปรับเปลี่ยนความคิด อุปนิสัย ความเคยชินของชาวบ้านในการมีวินัยหรือระเบียบแบบแผนในการผลิตจึงเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา

6.4.4 สวัสดิการชุมชน

การสร้างสวัสดิการชุมชนเป็นมิติใหม่ของการพัฒนาชนบท โดยเฉพาะสวัสดิการชุมชน ซึ่งเกิดจากการดำเนินกิจกรรมที่ชุมชนเป็นเจ้าของจะมีความต่อเนื่องและเป็นจริงมากกว่าการสงเคราะห์จากหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานใดๆ ธุรกิจชุมชนเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ชุมชนสามารถเป็นเจ้าของและดำเนินการให้เกิดผลทางเศรษฐกิจ และนำผลกำไรส่วนหนึ่งมาจัดสวัสดิการชุมชน เช่น การรักษาพยาบาล ฌาปนกิจทุนการศึกษา ทุนสงเคราะห์คนยากจน คนเดือดร้อน และคนชรา

การสร้างสวัสดิการชุมชนเป็นเรื่องใหม่สำหรับอาชีพชาวนา เพราะชาวนาไม่เคยมีสวัสดิการของตนมาก่อนเลย เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยจากการงานอาชีพก็ต้องจ่ายเงินรักษาเองเช่นดังคนยากจนทั้งหลาย เรื่องนี้จึงเป็นการสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตของชาวนามากขึ้น(สิริภัทร์ วงศ์ธีรุตม์.2546:156)

6.5 เป้าหมายคุณภาพชีวิต

ทวีรัตน์ คุ่มวงศ์.(2549:49)ได้กล่าวว่าเป้าหมายการพัฒนาที่มีธุรกิจชุมชนเป็นสื่อกิจกรรมคือ คุณภาพชีวิตของชาวบ้านชนบทที่ยืนอยู่บนฐานการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีจิตใจเอื้ออาทรต่อกัน มีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข และชุมชนพึ่งตนเองได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ธุรกิจชุมชนจะเป็นเพียงสื่อกิจกรรม มิใช่เป็นเป้าหมายของการพัฒนาชนบท มิได้มุ่งหวังกำไรสูงสุดเป็นเป้าหมาย และมีได้มุ่งหวังเพียงการเพิ่มรายได้ให้แก่ชาวบ้านเพียงอย่างเดียว เพราะการมีรายได้เพิ่มขึ้นมิได้หมายความว่าคุณภาพชีวิตของชาวบ้านจะดีขึ้นตามไปด้วย

7. ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

7.1 ความเป็นมาของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ในประเทศไทย

ในขณะที่ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ ประชาชนทุกระดับประสบกับปัญหาต่างๆ และปัญหาหนึ่งที่ประชาชนระดับรากหญ้าซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศถูกรุมเร้าคือปัญหาความยากจน รัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น จึงได้ประกาศสงครามกับความยากจนโดยได้นำแนวคิดจากโครงการ “One Village One Product : OVOP” ของนายโมริอิโกะ อิรามัทซึ มาเป็นแนวทางในการจัดตั้งโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” (One Tambon One Product : OTOP) (วรรณ ชนะเพียร, 2545 :2) และได้มีการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาว่าจะจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) มาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่ และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้าเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างรายได้ด้วยการนำทรัพยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ มีจุดเด่น และสร้างให้มีมูลค่าเพิ่ม เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศและเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ภายใต้ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจระดับรากหญ้าให้มีความเข้มแข็ง ยั่งยืน มีเสถียรภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนด้วยการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ ประกอบกับนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลอีกอย่างหนึ่งคือ “การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง” เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในการลงทุนสร้าง อาชีพเสริมสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในชุมชน (อนุพนธ์ ทองใหม่, 2546 :4)

7.1.1 วัตถุประสงค์ของนโยบายการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์”

โครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” ถูกจัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. สร้างงาน สร้างรายได้ แก่ชุมชน
2. สร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน ให้สามารถคิดเอง ทำเอง ในการพัฒนาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
5. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของชุมชนในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยให้สอดคล้องกับชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น

7.1.2 หลักการพื้นฐานของโครงการ “ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ”

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ มีหลักการพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Yet Global) ผลิตภัณฑ์และบริการที่ใช้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
- 2.พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self – Reliance – Creativity) ทำความฝันให้เป็นจริงด้วยกระบวนการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยสร้างกิจกรรมที่อาศัยศักยภาพของท้องถิ่น
3. การสร้างพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources Development) ปลูกฝังประชาชนให้ใช้ชีวิตด้วยความท้าทายและจิตวิญญาณแห่งการสร้างสรรค์

7.1.3 เป้าหมายหลักของโครงการ “ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ”

ในการดำเนินงานตามนโยบายของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้มีการกำหนดเป้าหมายหลัก เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติไว้ 3 ประการ คือ

1. มาตรฐานผลิตภัณฑ์คุณภาพระดับโลก

ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นต้องมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับวัฒนธรรมและมีจุดเด่น เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2. มีเอกลักษณ์เป็นที่ลือชื่อเพียงหนึ่งเดียว

ต้องมีการระดมความคิดในการคิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดเท่าที่จะช่วยกันทำได้ โดยคำนึงถึงการรื้อฟื้นวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นให้สอดคล้องอย่างเหมาะสมไม่ซ้ำแบบกัน และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของหมู่บ้านหรือตำบลให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

3. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการปรับปรุงเทคโนโลยี

การสร้างบุคคลที่มีความคิดกว้างไกล มีความรู้ความสามารถให้เกิดขึ้นในสังคมมีการวางแผนการตลาด มุ่งเน้นการผลิตและบริการโดยคำนึงถึงผู้บริโภคเป็นหลัก

(วรณัฐ ชนะเพียร. 2545:3-4)

7.2 แนวทางดำเนินการตามนโยบายโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

อิริตรา จารุรัตน์. (2548:22) ได้กล่าวว่าเมื่อรัฐบาลได้นำนโยบายโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ มาดำเนินการเพื่อให้ชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยให้หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการตลาด เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ดังนั้น รัฐบาลจึงได้จัดกลไกการบริหารงาน กระบวนการ และโครงสร้างการดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2544 ประกาศ ณ วันที่ 7 กันยายน 2544 แต่ในปัจจุบันนี้สถานการณ์ด้าน

สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ได้มีการพัฒนาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านนโยบายและแนวทางในการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทางการดำเนินงานของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จะต้องมีการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เข้าสู่ระบบสากลทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลจึงเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ พ.ศ. 2544 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นของคณะรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ประกาศ ณ วันที่ 27 ธันวาคม 2545 โดยกำหนดให้มี คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ หรือเรียกโดยย่อว่า กอ.นตผ. โดยมีนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการในขณะนั้น

7.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการระดับประเทศ ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ดังนี้

ส่วนกลาง

1. กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่หลักเกี่ยวกับการค้นหาผลิตภัณฑ์และข้อมูลพื้นฐาน ตลอดจนเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มคนและชุมชน
2. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่หลักในการส่งเสริมการผลิต จัดหาวัตถุดิบ ควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบ แปรรูปผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่
3. กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงสาธารณสุข มีหน้าที่หลักในการกำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผลิตภัณฑ์
4. กระทรวงพาณิชย์และภาคเอกชน ดูแลเรื่องการส่งเสริมการตลาด การจัดจำหน่าย การกระจายสินค้า เรื่องสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้า
5. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน้าที่เกี่ยวกับการวิจัยพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี การออกแบบและการบรรจุภัณฑ์
6. สำนักนายกรัฐมนตรีและภาคเอกชนเป็นหน่วยงานหลักในการประชาสัมพันธ์
7. ทบวงมหาวิทยาลัย มีหน้าที่หลักในการติดต่อตามและประเมินผล
8. สำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่หลักในการวิเทศสัมพันธ์ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค และเงินทุนจากต่างประเทศ

ส่วนภูมิภาค

1. คณะอนุกรรมการ นตผ. จังหวัดโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานและมีพัฒนาการจังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

2. คณะอนุกรรมการ นตผ. อำเภอและกิ่งอำเภอ โดยมีนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นประธานและมีพัฒนาการอำเภอและกิ่งอำเภอเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ภารกิจหลักของส่วนภูมิภาค คือการคัดเลือกผลิตภัณฑ์เด่นๆ ของตำบลมาเสนอต่อ กอ.นตผ. และยังทำหน้าที่เกี่ยวกับการบูรณาการแผนงาน ดูเลงบประมาณของส่วนราชการในส่วนภูมิภาค (วันวิสาข ประเสริฐแสง. 2547:9-10)

7.4 ขั้นตอนในการบริหารโครงการ “ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ” มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

- ระดับตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่หลักในกระบวนการจัดเวทีประชาคมเพื่อคัดเลือกผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบลให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น วัตถุดิบในท้องถิ่น และแผนชุมชน

ขั้นตอนที่ 2

- ระดับอำเภอ / กิ่งอำเภอ คณะอนุกรรมการ นตผ. ระดับอำเภอและกิ่งอำเภอและกิ่งอำเภอ มีหน้าที่หลักในการจัดลำดับผลิตภัณฑ์ดีเด่นต่างๆ ของอำเภอ / กิ่งอำเภอ การบูรณาการแผน และงบประมาณเพื่อให้การสนับสนุน

ขั้นตอนที่ 3

- ระดับจังหวัด คณะอนุกรรมการ นตผ. จังหวัด มีหน้าที่หลักในการจัดลำดับผลิตภัณฑ์ดีเด่นของอำเภอต่างๆ ของจังหวัด การบูรณาการแผนและงบประมาณเพื่อให้การสนับสนุน

ขั้นตอนที่ 4-5

- ระดับส่วนกลาง คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ มีหน้าที่หลักในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการดำเนินงาน “ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ” กำหนดมาตรฐานหลักเกณฑ์การคัดเลือก / ขึ้นบัญชี ผลิตภัณฑ์ดีเด่นของตำบลและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนแม่บท (อนุพนธ์ ทองใหม่ 2546: 5-6)

7.5 การคัดสรรสุดยอด หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย

รัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจไทย โดยมองภาพรวมอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายที่จะรักษาไว้ซึ่งการเติบโตของเศรษฐกิจไทยอย่างมีคุณภาพและเสถียรภาพ เน้นความสมดุลระหว่างการพัฒนา

เศรษฐกิจในระดับรากหญ้าและการสร้างความเชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศกับเศรษฐกิจโลก ภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี (อิริศรา จารุรัตน์. 2548:17)

โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นโครงการที่รัฐบาลต้องการสร้างรายได้เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจระดับฐานราก ระดับภูมิภาคซึ่งจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ได้ก่อให้เกิดรายได้แก่ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ รวมทั้งเกิดการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างแพร่หลาย ดังนั้น คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ (กอ.นตพ.) ซึ่งมีนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ เป็นประธานจึงได้กำหนดแนวคิดในการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปิดโอกาสให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนในระดับฐานราก ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน เพื่อสามารถส่งออกได้ โดยจะมีการคัดสรรจากสินค้า OTOP ในระดับต่างๆ ขึ้นมา ตั้งแต่ระดับอำเภอ / กิ่งอำเภอ / จังหวัด / กลุ่มจังหวัด / กรุงเทพมหานคร จนถึงระดับประเทศ รวมทั้งมีการเชื่อมโยงมาตรฐานสินค้าจากท้องถิ่นสู่สากล (www.thaitambon.com.)

การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย เริ่มดำเนินการครั้งแรกในปี 2546 เพื่อคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย จากทุกจังหวัด / กรุงเทพมหานคร และทุกภาค นำมาจัดแสดงและจำหน่ายในงานการประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย – แปซิฟิก หรืองาน APEC – SMEs ระหว่างวันที่ 7 – 10 สิงหาคม 2546 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ งาน APEC – Summit ระหว่างวันที่ 18 – 23 ตุลาคม 2546 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค กรุงเทพมหานคร และงานเมืองแห่งภูมิปัญญาไทย (OTOP CITY) ระหว่างวันที่ 21 – 28 ธันวาคม 2546 ณ ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าอิมแพค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งผลการคัดสรรมีผู้สมัครส่งผลิตภัณฑ์เข้าคัดสรรจำนวน 16,808 ผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 1-5 ดาว ระดับอำเภอ / กิ่งอำเภอ จำนวน 25,507 ผลิตภัณฑ์ เป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 3-5 ดาว ระดับจังหวัด 8,640 ผลิตภัณฑ์ และเป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 3 – 5 ดาว ระดับภาคและกรุงเทพมหานคร จำนวน 6,932 ผลิตภัณฑ์ โดยเป็นระดับ 3 ดาว จำนวน 3,723 ผลิตภัณฑ์ ระดับ 4 ดาว จำนวน 2,583 ผลิตภัณฑ์ และระดับ 5 ดาว จำนวน 628 ผลิตภัณฑ์ (อนุพนธ์ ทองไหม . 2546:13)

กรกฎ ชุตตวรรัตน์. (2548:59) ได้กล่าวว่า การดำเนินการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย และการจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าที่ได้รับการคัดสรรฯ ในปี พ.ศ. 2546 ก่อให้เกิดกระแสความนิยมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และการสร้างสรรค์พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนจากภูมิปัญญาไทยอย่างแพร่หลายสามารถสร้างรายได้ให้ชุมชนและประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศจนถึงปัจจุบันมากกว่า 48,000 ล้านบาท ดังนั้น ในปี 2547 คณะกรรมการ

หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอ.นตผ) จึงกำหนดให้มีการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา โดยมีการปรับเปลี่ยน แกไขหลักเกณฑ์บางข้อ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน

7.5.1 หลักเกณฑ์การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย

หลักเกณฑ์ในการคัดสรร สุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ที่จะกล่าวต่อไปนี้ เพื่อใช้ในการคัดเลือกสินค้าของ “ ผู้ผลิต ” ซึ่งได้แก่

1. กลุ่มผู้ผลิตชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่รวมกลุ่มกันทั้งที่จดทะเบียนอย่างเป็นทางการ และไม่มีการจดทะเบียน ได้แก่ กลุ่ม ชมรม สมาคม สหกรณ์ มูลนิธิ โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีมาร่วมกันผลิต บริหารจัดการ และรับผลประโยชน์
2. กลุ่มผู้ผลิตวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ วิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงานมูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดในกฎ กระทรวง

7.5.2 การจัดระดับสินค้า

การคัดสรร OTOP Product Champion ประกอบด้วย ปัจจัยต่างๆ ทั้งในด้านหลักเกณฑ์ทั่วไป (General Criteria) และหลักเกณฑ์เฉพาะกลุ่มผลิตภัณฑ์ (Specific Criteria)

โดยในปีพ.ศ. 2547 นี้ กอ. นตผ. มีนโยบายจะเน้น “ คุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ” ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานที่กำหนดเป็นสำคัญ โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ต้องผ่านมาตรฐานหรืออยู่ในกระบวนการพัฒนาเพื่อให้ได้มาตรฐาน ดังนั้น จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไป และหลักเกณฑ์เฉพาะกลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยกำหนดคะแนนรวมไว้ 100 คะแนน ได้แก่ ด้านหลักเกณฑ์การพิจารณาด้านการผลิต และความเข้มแข็งของชุมชน 40 คะแนน ด้านตัวผลิตภัณฑ์ 30 คะแนนและด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ 30 คะแนน ซึ่งจะนำมากำหนดระดับสินค้า(Product Level)ออกเป็น 5 ระดับ ตามค่าคะแนนดังนี้

1. ระดับ 5 ดาว ได้คะแนนตั้งแต่ 90 คะแนนขึ้นไป เป็นสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน หรือมีศักยภาพในการส่งออก
2. ระดับ 4 ดาว ได้คะแนนระหว่าง 80- 89 คะแนน เป็นสินค้าที่มีศักยภาพ เป็นที่ยอมรับระดับประเทศ และสามารถพัฒนาสู่สากลได้
3. ระดับ 3 ดาว ได้คะแนนระหว่าง 70-79 คะแนน เป็นสินค้านี้อันดับกลาง ที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 4 ดาวได้
4. ระดับ 2 ดาว ได้คะแนนระหว่าง 50 – 69 คะแนน เป็นสินค้าที่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 3 ดาว มีการประเมินศักยภาพเป็นระยะ

5. ระดับ 1 ดาว ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน เป็นสินค้าที่ไม่สามารถพัฒนาสู่ระดับ 2 ดาวได้ เนื่องจากมีจุดอ่อนมาก และยากต่อการพัฒนา

ทั้งนี้เมื่อมีการจัดกลุ่มแล้ว อนุกรรมการระดับต่างๆ จะจัดให้คะแนนตามหลักเกณฑ์จนถึง 5 ดาว หลังจากนั้นจะส่งต่อให้คณะอนุกรรมการประกวดและจัดงานในระดับประเทศเพื่อคัดแชนเป็นโปรดัคส์ โดยพิจารณาจากความต้องการของตลาด(อนุพนธ์ ทองไหม. 2548:101-102)

7.6 การบริหารช่องทางการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

วันวิสาข ประเสริฐแสง. (2547:41-42) ได้กล่าวว่าปัจจุบัน รัฐบาลได้ส่งเสริมให้แต่ละตำบลในทุกจังหวัดของประเทศไทยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีคุณค่า โดยนำทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนพัฒนาและสร้างผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มรายได้แก่ประชาชน ทำให้สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์มีมากมายหลายชนิด จากผลิตภัณฑ์ทั้งหมด 6 ประเภท อันได้แก่ ประเภทอาหาร , ประเภทเครื่องประดับ , ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย , ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับ , ประเภทศิลปประติมากรรมและของที่ระลึกและสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ จึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงสภาพที่แท้จริงของตัวสินค้า ซึ่งมีความหลากหลาย และมีจุดเด่นเฉพาะเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น เพื่อที่จะนำสินค้าเข้าสู่ตลาดให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจำเป็นต้องมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การจัดจำหน่ายเองโดยตรง

1.1 การขายตรง (Direct Sales) โดยใช้พนักงานขาย เป็นการนำเสนอขายสินค้าต่อผู้บริโภคโดยตรงตามที่อยู่อาศัยของผู้บริโภค โดยหลักของการขายตรงคือการนำสินค้าที่ดีมีคุณภาพไปให้ผู้บริโภคได้มีโอกาสได้ใช้ ด้วยวิธีการอธิบายหรือสาธิตเกี่ยวกับสินค้า และถ้าหากผู้บริโภคพอใจในตัวสินค้าก็จะบอกต่อๆ กันไป

1.2 การจัดจำหน่าย ณ สถานที่ประกอบการ ผู้ประกอบการรายย่อยหลายราย ที่ประกอบกิจการตามบ้านที่อยู่อาศัยของตนเองโดยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่มีอยู่ และดัดแปลงพื้นที่ให้สอยให้เหมาะสมกับเป็นสถานที่ติดต่อค้าขาย ด้วยเหตุผลด้านการลงทุนก่อสร้างอาคาร ค่าใช้จ่ายการขนส่งสินค้า และการเก็บรักษาสินค้า

1.3 การออกงานแสดงสินค้า (Trade Fairs) เป็นการ จัดจำหน่ายตามโอกาสและเทศกาลที่หน่วยงานต่างๆ จัดขึ้น งานแสดงสินค้าจะมีการกำหนดเวลา ซึ่งผู้ที่นำสินค้าออกแสดงงานต่างๆ จะต้องคอยติดตามเคลื่อนไหว และติดต่อผู้จัดงานล่วงหน้า เพื่อตกลงเรื่องเงื่อนไข , พื้นที่ใช้สอยในการวางสินค้าและค่าใช้จ่าย

1.4 การจัดจำหน่ายทางอินเทอร์เน็ต ปัจจุบันสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์หลายชนิดได้เพิ่มศักยภาพทัดเทียมกับสินค้าของต่างประเทศ และมีมาตรฐานสากล สามารถแข่งขันทางด้าน

การค้าระดับโลกได้ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการค้าระหว่างประเทศที่สามารถติดต่อได้ทั่วโลกแบบไร้พรมแดน ด้วยการใช้อินเทอร์เน็ต การสร้างเครือข่ายสินค้าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจำหน่ายสินค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ต ผู้จำหน่ายต้องจัดทำรายการสินค้าที่จะปรากฏบนหน้าจอบริษัทที่สร้างเป็นเครือข่ายให้ดึงดูดสายตาผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ โดยต้องมีข้อมูลของผลิตภัณฑ์ที่กระชับและน่าสนใจประกอบด้วย

สำหรับศูนย์จำหน่ายสินค้าโอท็อป ที่ดำเนินงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นจังหวัด อำเภอ องค์การบริหารส่วนตำบล พาณิชย์จังหวัด พัฒนาชุมชนจังหวัดหอการค้าจังหวัด สหกรณ์จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ที่ต้องการจัดจำหน่ายสินค้าทางอินเทอร์เน็ตโดยผ่านทาง www.thaitambon.com สามารถดำเนินการจัดทำข้อมูลสินค้าโอท็อปของศูนย์จำหน่ายสินค้าได้เอง โดยข้อมูลจะอยู่ในฐานข้อมูลกลางของไทยตำบลออต ทำให้สามารถเชื่อมโยงและค้นหาข้อมูลได้ดี และเป็นการสร้างโอกาสทางการตลาดให้ขายสินค้าได้มากขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ(www.thaitambon.com.)

8. ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้ , เครื่องประดับตกแต่ง, ศิลปะประดิษฐ์และของที่ระลึก ที่ได้รับการคัดสรรค หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในจังหวัดเพชรบุรี

บัญชีผลิตภัณฑ์ OTOP Product Champion 2546 (จังหวัดเพชรบุรี)

สินค้า (ผลิตภัณฑ์) ที่อยู่เลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ ชื่อประธาน/ผู้ประกอบการ/ กลุ่มผู้ผลิต ระดับดาว

เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง

1.ตะกร้าใส่ขยะมูลฝอย	-	8	เขาใหญ่	ชะอำ	นางนพวรรณ ม่วงอยู่	5
2.ชุดรับแขกไม้ตาล	67/4	1	ทับคาบ	เขาย้อย	นางสมคิด ศิลปธรรมรงค์	4
3.เครื่องเบญจรงค์	124	5	ท่าแลง	ท่ายาง	นายประจวบ แซ่แต้	4
4.แก้อีกลม	30	1	ไร่มะขาม	บ้านลาด	นายสุเทพ กลั่นรักษา	4
5.ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล	44/1	1	หนองปรัง	เขาย้อย	นางอนงค์ อ่อนยิ่ง	4
6.เครื่องเบญจรงค์เขียนหมาก	204	4	บางเค็ม	เขาย้อย	นายสมเกียรติ ชูสาย	4

ศิลปะประดิษฐ์และของที่ระลึก

1.แก้วไวน์ (ไม้ตาล)	44/1	1	เขาย้อย	เขาย้อย	สตรีสหกรณ์ผู้ใช้น้ำหนองปรัง	5
2.เครื่องประดับไทยประยุกต์	26/1		ท่าราบ	เมืองฯ	นายณรงค์ชัย มาบำรุงจิต	5
3.เรือจำลองไม้มกคล	32/1	2	ห้วยโรง	เขาย้อย	นายประจวบ สุวรรณโชติ	4
4.ดอกไม้ประดิษฐ์ ศิลปะปั้น	33	2	อรัญ	บ้านลาด	นางศจี แสงทอง	4
5.ปูนปั้น	1/1	4	ช่องสะแก	เมืองฯ	นางบุญเลื่อน เคนโษษฐ์	4

บัญชีผลิตภัณฑ์ OTOP Product Champion 2547 (จังหวัดเพชรบุรี)

สินค้า (ผลิตภัณฑ์)	ที่อยู่เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	ชื่อผู้ผลิต	ระดับ
----------------------	---------------	---------	------	-------	-------------	-------

ดาว

ของใช้และของประดับตกแต่ง

1.ผลิตภัณฑ์กระเป๋าเอกสาร (ปานทรนารายณ์)	25	8	เขาใหญ่	ชะอำ	กลุ่มสตรีสักสาน (ปานทรนารายณ์)	4
2.ดอกไม้ประดิษฐ์ (จากวัสดุธรรมชาติ)	7/1	-	ท่าราบ	เมืองเพชรบุรี	กลุ่มสตรีส่งเสริมอาชีพ (หัตถกรรมและศิลปะประดิษฐ์ชุมชน)	4
3.ชุดกาแฟลายดอกพิกุล	204	4	บางเค็ม	เขาย้อย	เครื่องเบญจรงค์	4
4.ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ (ปานทรนารายณ์)	377	8	เขาใหญ่	ชะอำ	กลุ่มสตรีศิลปาชีพปานทรนารายณ์ (หุบกะพง)	3
5.ถ่านคาร์บอนดูดกลิ่น	159	5	ดอนขุนห้วย	ชะอำ	กลุ่มเยาวชนดอนขุนห้วย	3
6.เต้าน้ำมันหอมระเหยไม้ตาล	67/4	2	ทับคาบ	เขาย้อย	กลุ่มกลึงไม้ตาลทับคาบ	3
7.ตะกร้อสอยมะม่วง	124	11	หนองหญ้าปล้อง	หนองหญ้าปล้อง	กลุ่มสตรีผู้ผลิตตะกร้อสอยมะม่วง (ห้วยสาริกา)	3
8.ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว	20	2	บ้านลาด	บ้านลาด	กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์	3
9.ดอกไม้ประดิษฐ์จากดินไทย	143/1	1	ไร่ส้ม	เมืองเพชรบุรี	กลุ่มสตรีดอกไม้ประดิษฐ์ (จากดินไทย)	3
10.ของเก็บแว่นคาดัดเข็บ (จากผ้าไทยไร้ตะเข็บ)	104/1	3	บ้านแหลม	บ้านแหลม	กลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าไทย	3
11.เชี่ยนหมาก	107/1	1	บ้านหาด	บ้านลาด	กลุ่มหัตถกรรมพื้น(จากไม้ตาล)	3
12.เชิงเทียนโປ้แก้วไม้ตาล	67/4	2	ทับคาบ	เขาย้อย	กลุ่มกลึงไม้ตาลทับคาบ	3
13.เชิงเทียนโคมสูง	44/1	1	หนองปรัง	เขาย้อย	กลุ่มกลึงไม้ตาล	3
14.เชิงเทียนกลามะพร้าว	67	2	ทับคาบ	เขาย้อย	กลุ่มกลามะพร้าว	3
15.งานพันทราย	45/1	4	บ้านกุ่ม	เมืองเพชรบุรี	นายศิษฐ์ อีสมันยี	3
16.กระเป๋าเลดี้	67/4	2	ทับคาบ	เขาย้อย	กลุ่มพลาสติกจักสานทับคาบ	3
17.เฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา	30	1	ไร่มะขาม	บ้านลาด	บริษัท เบ็นวูด ดีไซน์ จำกัด	3

ศิลปะประดิษฐ์และของที่ระลึก

1.เรือจำลองจากไม้มงคลห้าชนิด	32/1	2	ห้วยโรง	เขาย้อย	กลุ่มเรือจำลองไม้มงคล	4
2.ตุ๊กตากระดาษ	94	1	บ้านลาด	บ้านลาด	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกระดาษ (โพธิ์ใหญ่)	4
3.ดอกไม้กระดาษจากผ้าใยบัว	215	2	วังจันทร์	แก่งกระจาน	กลุ่มส่งเสริมอาชีพสตรีทำดอกไม้ ประดิษฐ์และหัตถกรรม	4
4.เครื่องเบญจรงค์โอฬาร	56/2	6	บางเค็ม	เขาย้อย	กลุ่มเครื่องเบญจรงค์	4

สินค้า (ผลิตภัณฑ์)	ที่อยู่เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	ชื่อผู้ผลิต	ระดับ
ดาว						

ศิลปะประดิษฐ์และของที่ระลึก

5.เครื่องเบญจรงค์	124	5	ท่าแลง	ท่ายาง	กลุ่มท่าเครื่องเบญจรงค์	4
6.สิราภรณ์และของที่ระลึก	26/1	-	ท่าราบ	เมืองเพชรบุรี	เครื่องประดับสิราภรณ์ และของที่ระลึก	3
7.เรือจำลองไม้สัก	73/1	1	หนองชุมพล	เขาย้อย	กลุ่มต่อเรือจำลอง	3
8.พัดใบตาล	130	2	ตำหรุ	บ้านลาด	กลุ่มพัดใบตาล	3
9.ผลิตภัณฑ์ผ้าใยบัวดินไทย	24	11	เขาใหญ่	ชะอำ	กลุ่มสตรีสร้างสรรค์งานศิลป์	3
10.ดอกไม้ญี่ปุ่น	62	10	แก่งกระจาน	แก่งกระจาน	กลุ่มหัตถกรรม	3
11.ดอกไม้จากเทียนหอม	79	2	ปึกเตียน	ท่ายาง	ว่าที่ ร.ต.หญิงชนิษฐา สกุลดี	3

บัญชีผลิตภัณฑ์ OTOP Product Champion 2549 (จังหวัดเพชรบุรี)

สินค้า (ผลิตภัณฑ์)	ที่อยู่เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	ชื่อผู้ผลิต	ระดับ
ดาว						

ของใช้และของประดับตกแต่ง

1.ดอกไม้ประดิษฐ์จากดินไทย	143/1	1	ไร่ส้ม	เมืองเพชรบุรี	กลุ่มสตรีดอกไม้ประดิษฐ์ จากดินไทย	4
2.เรือประมงไทย	32/1	2	ห้วยโรง	เขาย้อย	เรือจำลองไม้มงคล	4
3.เรือBOUNTY	73/1	2	หนองชุมพล	เขาย้อย	กลุ่มต่อเรือจำลองไม้สักทอง	4
4.เขียนหมากขันโคกไม้ตาล	67/4	2	ทับคาบ	เขาย้อย	กลุ่มกลึงไม้ตาลทับคาบ	4
5.ผอบไม้ตาล	44/1	1	หนองปรัง	เขาย้อย	กลุ่มกลึงไม้ตาล	4
6.กรอบรูปไม้ตาล	23/3	2	ทับคาบ	เขาย้อย	บุษยา เกิดกิจ	4
7.ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสาน	25	8	เขาใหญ่	ชะอำ	กลุ่มสตรีสักสาน	4

ป้านศรนารายณ์

8.ดอกไม้จากเทียนหอม	79	2	ปึกเตียน	ท่าราบ	กลุ่มเทียนไทย	4
9.สายนาฬิกาหนังปลา	254	7	บ้านแหลม	บ้านแหลม	บริษัทเขียนหนัง ชีฟู้ด	4
10.เขียนหมากกลึงสักปิดทอง	26/1	99	เทศบาล	เมืองเพชร	เครื่องประดับสิราภรณ์ และของที่ระลึก	3
11.โอพญาครุฑลายดอกพิกุล	56/2	6	บางเค็ม	เขาย้อย	กลุ่มเครื่องเบญจรงค์	3
12.ไม้กวาดทางมะพร้าว	134/1	1	หนองปลาไหล	เขาย้อย	กลุ่มเกษตรกรผู้สูงอายุ	3
13. เกวียนโบราณจำลอง	2	4	หนองหญ้าปล้อง	หนองหญ้าปล้อง	กลุ่มหัตถกรรมบ้าน หนองหญ้าปล้อง	3
14.ดอกไม้ประดิษฐ์จากกัญชไทย	84	6	ท่ายาง	ท่ายาง	กลุ่มสตรีชุมชนย่อย	3

15.พิตใบตาล	130	2	ตำหรุ	บ้านลาด	กลุ่มพิตใบตาล	3
16.โคมไฟ	107/1	1	บ้านหาด	บ้านลาด	กลุ่มหัตถกรรมพื้นบ้าน (กลิ้งไม้ตาล)	3
17.ดอกไม้ประดิษฐ์จากดินไทย	19	7	แก่งกระจาน	แก่งกระจาน	กลุ่มหัตถกรรมดินไทย	3
18.เชิงเทียนกะลามะพร้าว	67	2	ทับคาง	เขาย้อย	กลุ่มกะลามะพร้าว	2
19.หมอนฝักทอง	42	3	สระพัง	เขาย้อย	กลุ่มสตรีบ้านสระพัง	2
20.กระเป๋าสานจากเส้นพลาสติก	47	3	สระพัง	เขาย้อย	กลุ่มแม่บ้านสระพังร่วมใจ	2
21.หมอน	32	3	ห้วยท่าช้าง	เขาย้อย	กลุ่มผ้าทอไทยทรงดำ	2
22.ผ้าทันทอ	15	1	ยางน้ำกลัดใต้	หนองหญ้าปล้อง	กลุ่มร่มโพธิ์มาท้าว	2
23.ระหัดวิดน้ำ	7	7	หนองหญ้าปล้อง	หนองหญ้าปล้อง	กลุ่มหัตถกรรมจักสาน ไม้ไผ่เขาย้อย	2
24.ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว	69	4	หนองหญ้าปล้อง	หนองหญ้าปล้อง	ดอกไม้ประดิษฐ์จากผ้าใยบัว	2
25.ดอกไม้อบแห้ง	33	2	ถ้ำรงค์	บ้านลาด	กลุ่มปั้นแป่ง	2
26.ของเล่นเด็ก (เปิดกีนน้ำ)	94/3	4	บ้านแหลม	บ้านแหลม	นายสมนึก โชติบุตร	2
27.ดอกไม้ประดิษฐ์จากใยบัว	136	3	บางตะบูนออก	บ้านแหลม	กลุ่มสตรีอาสาพัฒนา ตำบลบางตะบูน	2
28.แป้นปั้น	44	7	แก่งกระจาน	แก่งกระจาน	กลุ่มประดิษฐ์แป้นปั้น	2
29.ดอกไม้ประดิษฐ์	145/1	2	สองพี่น้อง	แก่งกระจาน	กลุ่มปั้นแป่งบ้านวังวน	2

(<http://www.thaitambon.com/>)

9. ข้อมูลเกี่ยวกับสหกรณ์

9.1 ความเป็นมาสหกรณ์

ระหว่างศตวรรษที่ 18-19 ได้เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรมขึ้นในยุโรปมีการนำเอาเครื่องจักรมาใช้แทนแรงงานคน ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ คือ เกิดภาวการณ์ว่างงาน และเศรษฐกิจตกต่ำทั่วไปการเปลี่ยนแปลง อย่างใหญ่หลวงครั้งนี้เริ่มต้นจากประเทศอังกฤษ ชาวอังกฤษต้องประสบปัญหากับความเดือนร้อนอย่างมากมาจากการที่นายทุนใช้เครื่องจักรแทนแรงงาน มีการปลดคนงานออกจากโรงงาน ส่วนผู้ประกอบการรายย่อย ต้องเลิกสัมกิจการไปสภาพสังคมทั่วไปมีการแบ่งชนชั้นออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายนายทุน และทางฝ่ายกรรมกร นายทุนพยายามแสวงหากำไรจากการลงทุนมากที่สุด โดยการเอารัดเอาเปรียบฝ่ายกรรมกรทุกวิถีทางจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในครั้งนี้ บรรดากรรมกรที่ถูกบีบคั้นทั้งหลายจึงเริ่มแสวงหาหนทางที่จะปลดปล่อยความทุกข์ยากของพวกเขาตนประกอบกับเวลานั้นมีนักเศรษฐศาสตร์ที่มีความคิดอยากจะช่วยพยุฐานะของสังคมให้ดีขึ้น ได้เสนอแนวทางปรับปรุงสภาพทางเศรษฐกิจให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม โดยการร่วมมือ ระหว่างผู้ที่เดือนร้อนให้รู้จักการช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันแนวความคิดดังกล่าว

ได้ก่อให้เกิดระบบสหกรณ์ขึ้นในเวลาต่อมาบุคคลแรกที่สอนให้คนทั่วไปรู้จักคำว่า “สหกรณ์” คือ โรเบิร์ต โอเวน ชาวอังกฤษซึ่งถือว่าเป็นผู้ให้กำเนิด การสหกรณ์ขึ้นในโลก และได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการสหกรณ์ เดิมโอเวนเป็นคนที่ยากจน แต่ความเฉลียวฉลาดและรู้จักวิธีการทำมาหากินจึงทำให้เขาได้มีโอกาสเป็นผู้จัดการและมีหุ้นส่วนเป็นเจ้าของโรงงาน เขาเป็นนายจ้าง ที่มีความหวังดีต่อกรรมกร จึงไปปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ทั่วไปของคนงานให้ดีขึ้น หลังจากนั้นโอเวนได้หาวิธีช่วยเหลือกรรมกรอื่นๆ โดยสอนให้รู้จักการช่วยตนเอง โอเวนเสนอให้จัดตั้ง “ชมรมสหกรณ์” ให้ชมรมสหกรณ์นี้ผลิตสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ใช้เองโดยไม่ใช้เครื่องจักรทรัพย์สินของชมรม เป็นของส่วนรวม เพื่อให้สภาพนายทุนปะปนอยู่ในชมรม การจัดตั้งชมรมสหกรณ์นี้ จะต้องใช้เงินทุน และที่ดินเป็นจำนวนมากและโอเวนก็พยายามเผยแพร่แผนการจัดตั้งชมรมสหกรณ์ เพื่อให้คนทั่วไปได้เข้าใจสหกรณ์สหกรณ์ในฐานะสมาคมเพื่อเศรษฐกิจ แต่โอเวนยังไม่สามารถจัดตั้งชมรมสหกรณ์ในประเทศอังกฤษได้ เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพสังคมในสมัยนั้น แต่โอเวนจึงได้เดินทางไปประเทศอเมริกา และทดลองจัดตั้ง ชมรมสหกรณ์เป็นครั้งแรกที่ นิวฮาโมนี รัฐอินเดียนา สหรัฐอเมริกา ในปี พ.ศ.2368 ให้ชื่อว่า นิวฮาโมนี แต่ได้ล้มเลิกไปในระยะเวลาต่อมา เนื่องจากไม่ได้คัดเลือกสมาชิกและไม่มีกิจกรรมเพียงพอให้คุ้มค่ากับค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการปกครองและศาสนา อย่างไรก็ตามแนวความคิดของโอเวนก็มีอิทธิพลต่อนักปฏิรูปทางเศรษฐกิจ เขาได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความร่วมมือร่วมใจระหว่างมนุษย์ ในอันที่จะช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อยกมาตรฐานความเป็นอยู่ให้สูงขึ้นอีกและอีกท่านหนึ่งคือนายแพทย์วิลเลียม คิง อาศัยอยู่ในเมืองไบรตัน ประเทศอังกฤษ เป็นผู้นิยามความคิด ทางสหกรณ์ของโอเวน แต่เห็นว่าโครงการของโอเวนต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้เป็นจริงได้ยาก

(<http://school.obec.go.th>)

นายแพทย์คิงจึงเริ่มต้นจากการชี้แจงให้คนงานรวมทุนกันคนละเล็กน้อยตั้ง “สมาคมการค้า” ในรูปแบบสหกรณ์ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2370 เป็นรูปร้านสหกรณ์จำหน่ายสินค้า แต่มีข้อแตกต่างไปจากร้านสหกรณ์ในปัจจุบันคือ กำไรที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจของร้าน สหกรณ์นี้จะไม่นำมาแบ่งปันกัน แต่จะเก็บสทบไว้เป็นทุนเพื่อใช้จ่ายงานของร้านสหกรณ์ต่อไป จนสามารถจัดตั้งชมรมสหกรณ์ตามแบบโอเวนได้ ซึ่งจากการกระทำดังกล่าวทำให้ร้านค้าแบบสหกรณ์ในรูปแบบนี้ไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากการเก็บกำไรทั้งหมดไว้ไม่จ่ายคืนแก่สมาชิก ทำให้สมาชิกไม่ศรัทธาสหกรณ์ อย่างไรก็ตามกิจการของนายแพทย์คิง ก็คล้ายกับร้านสหกรณ์ในปัจจุบัน ฉะนั้นในวงการร้านสหกรณ์สมัยนี้จึงให้เกียรติแก่ท่านมากต่อมาเมื่อสมาชิกเพิ่มและธุรกิจการค้าขยายใหญ่ขึ้นก็ได้มีการทำธุรกิจกับบุคคลภายนอกด้วย นักสหกรณ์รอซเซล หรือที่เรียกกันว่า “ผู้นำแห่งรอซเซล” ได้กำหนดหลักไว้ 10 ประการ ซึ่งมีสาระสำคัญหลายประการที่ยึดถือ เป็นหลักสหกรณ์สากลมาจนถึง

ปัจจุบันแม้เวลาจะล่วงเลยมาเป็นเวลานาน แต่ร้านสหกรณ์รอชเคสก็ยังคงอยู่และกลายเป็นร้านที่มีขนาดใหญ่ ยิ่งกว่านั้นวิธีการของร้านสหกรณ์สำหรับผู้บริโภคแบบนี้ ได้แพร่หลายออกไปสู่ประชาชนกลุ่มอื่นๆ ปัจจุบันร้านสหกรณ์ที่ถือหลักการสำคัญ อย่างเดียวกันนี้ มีอยู่ในประเทศต่างๆ เป็นจำนวนมากส่วนสหกรณ์ประเภทอื่นๆ เช่นสหกรณ์ที่ช่วยเหลือสมาชิกให้ยืมเงินกู้ยืมเงินไปทำทุน หรือสหกรณ์สินเชื่อก็เช่นเดียวกันสหกรณ์เหล่านี้เกิดจากความขัดสนและความเดือดร้อนของเกษตรกรและกรรมกร เนื่องจากหาเงินกู้ยืมมาประกอบการทำมาหากินได้ยาก และแม้ว่าจะกู้มาได้ก็ต้องเสียดอกเบี้ยแพงจนไม่สามารถหารายได้มาให้เพียงพอต่อการชำระดอกเบี้ยและเงินต้นได้ เป็นเหตุให้มีหนี้สินมาก เมื่อปี พ.ศ. 2393 นายเซอร์ ชูลซ์ ชาวเยอรมัน ผู้พิพากษาแห่ง เมืองเคลิทซ์ ได้จัดตั้งสหกรณ์ประเภทหาทุนขึ้นในหมู่ชาวเมือง ผู้เป็นช่างฝีมือและพ่อค้าขนาดเล็ก โดยรวบรวมขึ้นเป็นองค์กรเพื่อจัดหาทุนให้สมาชิกกู้ยืม และในปี พ.ศ.2405 นายฟรีดริค วิลเฮล์มไรฟไฟเซน ชาวเยอรมัน นายกเทศมนตรี เมืองเฮดเอสดอร์ฟ ได้จัดตั้งสหกรณ์ หาทุนขึ้นในหมู่ชาวชนบท ซึ่งเป็นเกษตรกรโดยจัดเป็นองค์กร เพื่อจัดหาทุนให้แก่สมาชิกกู้ยืมเช่นเดียวกัน ในเวลาต่อมาการรวมกันเป็นสหกรณ์เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนก็ได้แพร่หลายไปยังประเทศต่างๆ อันเป็นประโยชน์และเป็นตัวอย่างในการจัดตั้งสหกรณ์แก่ชาวบ้าน และชาวเมืองมาจนถึงปัจจุบัน (<http://school.obec.go.th>.)

อุดมการณ์สหกรณ์ คือ ความเชื่อร่วมกันที่ว่าความช่วยเหลือตนเองและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามหลักการสหกรณ์จะนำไปสู่การกินดี อยู่ดี มีความเป็นธรรมและสันติสุขในสังคม (<http://school.obec.go.th>.)

9.2 หลักการสหกรณ์

หลักการสหกรณ์ ในที่นี้หมายถึง หลักวิธีดำเนินงานสหกรณ์ ที่ประเทศต่างๆ ได้ถือเป็นหลักสำคัญในการดำเนินงาน หรือเป็นแนวทางสำหรับสหกรณ์ทั้งหลายในการนำค่านิยมของสหกรณ์สู่การปฏิบัติ ซึ่งองค์การสัมพันธภาพสหกรณ์ระหว่างประเทศได้แถลงการณ์ไว้ 7 ประการดังนี้

หลักการที่ 1 การเปิดรับสมาชิกทั่วไปและด้วยความสมัครใจ สหกรณ์เป็นองค์กรแห่งความสมัครใจเปิดรับบุคคลทั้งหลายที่สามารถใช้บริการของสหกรณ์ และเต็มใจรับผิดชอบในฐานะสมาชิกเข้าเป็นสมาชิกโดยปราศจากการกีดกันทางเพศ สังคม เชื้อชาติ การเมืองและศาสนา

หลักการที่ 2 การควบคุมโดยสมาชิกตามหลักประชาธิปไตย สหกรณ์เป็นองค์กรประชาธิปไตย ที่ควบคุมโดยมวลสมาชิกผู้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจ บุรุษและสตรีที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนสมาชิก ต้องรับผิดชอบต่อมวลชนสมาชิก ใน

สหกรณ์ปฐมสมาชิกมีสิทธิในการออกเสียงเท่าเทียมกัน (สมาชิกหนึ่งคนหนึ่งเสียง) สำหรับสหกรณ์ในระดับอื่นให้ดำเนินการไปตามแนวทางประชาธิปไตยด้วยเช่นกัน

หลักการที่ 3 การมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจโดยสมาชิก สมาชิกสหกรณ์พึงความที่ขงธรรมในการให้ และควบคุมการใช้เงินทุนในสหกรณ์ตามแนวทางประชาธิปไตย ทนของสหกรณ์อย่างน้อยส่วนหนึ่งต้องเป็นทรัพย์สินส่วนรวมของสหกรณ์ สมาชิกจะได้รับผลตอบแทนสำหรับเงินทุนตามเงื่อนไขแห่งสมาชิกภาพในอัตราที่จำกัด (ถ้ามี) มวลสมาชิกเป็นผู้จัดสรรผลประโยชน์ส่วนเกินเพื่อจุดมุ่งหมายประการใดประการหนึ่งหรือทั้งหมด ดังต่อไปนี้ คือ เพื่อพัฒนาสหกรณ์ของตนโดยจัดให้เป็นทุนของสหกรณ์ ซึ่งส่วนหนึ่งของทุนนี้ต้องไม่นำมาแบ่งปันกัน เพื่อเป็นผลประโยชน์แก่สมาชิกตามส่วนของปริมาณธุรกิจที่ทำกับสหกรณ์ หรือเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอื่นใดที่มวลสมาชิกเห็นชอบ

หลักการที่ 4 การปกครองตนเองและความเป็นอิสระ สหกรณ์เป็นองค์กรที่พึ่งพาและปกครองตนเอง ซึ่งควบคุมโดยสมาชิก ถ้าสหกรณ์เข้าทำข้อตกลงกับองค์กรอื่นๆ รวมทั้งรัฐบาลหรือแสวงหาทุนจากแหล่งภายนอกสหกรณ์พึงทำข้อตกลงเช่นนั้น ภายใต้เงื่อนไขอันมั่นใจได้ว่ามวลสมาชิกยังคงควบคุมสหกรณ์ตามแนวทางประชาธิปไตย และจะต้องดำรงไว้ซึ่งสภาพการปกครองตนเองของสหกรณ์

หลักการที่ 5 การให้การศึกษา การฝึกอบรมและสารสนเทศ สหกรณ์พึงให้การศึกษาและการฝึกอบรมแก่มวลสมาชิก ผู้แทนจากการเลือกตั้ง ผู้จัดการ และเจ้าหน้าที่ เพื่อบุคคลเหล่านั้นสามารถมีส่วนช่วยพัฒนาสหกรณ์ของพวกเขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้ข่าวสารแก่สาธารณะชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่เยาวชน และบรรดาผู้นำทางความคิดในเรื่องคุณลักษณะและคุณประโยชน์ของการสหกรณ์ได้

หลักการที่ 6 การร่วมมือระหว่างสหกรณ์ สหกรณ์สามารถให้บริการแก่สมาชิกอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ขบวนการสหกรณ์ โดยการประสานความร่วมมือกันในระดับท้องถิ่นระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

หลักการที่ 7 ความเอื้ออาทรต่อชุมชน สหกรณ์พึงดำเนินกิจกรรมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนตามนโยบายที่มวลสมาชิกให้ความเห็นชอบ

(สหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ.2548:1-2)

9.3 เศรษฐกิจมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ด้วยระบบสหกรณ์

ความเข้มแข็งของชุมชน คือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยการรวมตัวกันเป็น “ องค์กรชุมชน ” มีการเรียนรู้ การจัดการ และการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ของชุมชน เพื่อให้เกิดการ

เปลี่ยนแปลง หรือการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดีของคน ในชุมชน ตลอดจนมีผลกระทบต่อภายนอกชุมชนที่ดีขึ้นตามลำดับ มีการแสดงออกซึ่งการ ช่วยตนเอง และการร่วมมือช่วยเหลือกัน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน และด้วยความเอื้ออาทร ต่อชุมชนอื่นๆดั่งนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ทำให้เกิดการรวมกลุ่ม ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมเรียนรู้ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมกันรักษาผลประโยชน์ ของตนเองและชุมชน ชุมชนสหกรณ์เครดิตยูเนียนแห่งประเทศไทย จำกัดร่วมกับ กรมส่งเสริมสหกรณ์ และกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ จึงได้จัดทำโครงการประชุมผู้นำชุมชน สร้างเครือข่ายสหกรณ์เครดิตยูเนียนในกรุงเทพมหานคร ครั้งที่ 3 เรื่อง “เศรษฐกิจมั่นคง ชุมชนเข้มแข็ง ด้วยระบบสหกรณ์” (<http://moecoop.com/>)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรบุคคล คือ สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล เพื่อสัมภาษณ์ให้ได้ข้อมูลทั้งหมดตามประเด็นการศึกษวิเคราะห์ที่ได้กำหนดไว้

ประชากรวัตถุ คือ ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของตำบลหนองปรังจังหวัดเพชรบุรี ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นประชากรที่มีจำนวนไม่จำกัด มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยศึกษางานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่ปรากฏอยู่ในตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี จากการสังเกตและเก็บข้อมูล มีการกำหนดประเด็นที่จะศึกษา ดังนี้

1. วัสดุอุปกรณ์
2. กระบวนการผลิต
3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์
4. การจัดการและการดำเนินงาน
 - 4.1 การจัดการในระบบสหกรณ์
 - 4.2 การรับส่งสินค้าผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด
 - 4.3 การกระจายงานให้กับสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล
 - 4.4 กำลังการผลิตผลิตภัณฑ์
5. ส่วนประกอบทางการตลาด
 - 5.1 แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์
 - 5.2 การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์
 - 5.3 บรรจุภัณฑ์

- 5.4 การส่งเสริมการขาย
6. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน
7. กระบวนการถ่ายทอดความรู้
 - 7.1 การสร้างช่างใหม่
8. ความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากตาลโตนด

จากเกณฑ์ข้างต้น จะศึกษาจากกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัด เพชรบุรี

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ

1. แบบสังเกต (Observation)
 - สังเกตในกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มที่ทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด เช่น การ สังเกตขั้นตอน กระบวนการทำผลิตภัณฑ์ ลักษณะผลิตภัณฑ์
2. แบบสัมภาษณ์ (Interview)
 - สัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล เพื่อให้ได้ข้อมูลรายละเอียดอย่างครบถ้วน ผู้ สัมภาษณ์ ได้กำหนดหัวข้อสำคัญด้านต่างๆ ในการสัมภาษณ์ เช่น ประวัติความเป็นมา การผลิต ผลิตภัณฑ์ การจัดการและการดำเนินงาน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การถ่ายทอดความรู้ และความ พึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด
 - เครื่องบันทึกเสียง
 - จดบันทึกข้อมูล
 - ถ่ายภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยรวบรวมแหล่งศึกษาค้นคว้าที่ปรากฏงานผลิตภัณฑ์จากไม้ ตาลโตนดจากกลุ่มตัวอย่างในแหล่งผลิตที่จังหวัดเพชรบุรี โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารเกี่ยวกับจังหวัดเพชรบุรีและ ราชบุรี เอกสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของต้นตาลโตนด เอกสารเกี่ยวกับ ประโยชน์ของตาลโตนด เอกสารเกี่ยวกับงานหัตถกรรมพื้นบ้าน เอกสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ธุรกิจ ในจังหวัดเพชรบุรี เอกสารเกี่ยวกับการสหกรณ์ เอกสารเกี่ยวกับหลักการตลาด
2. เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากประชากรที่เป็นข้อมูลประเภทวัตถุ เช่น ลักษณะ ของผลิตภัณฑ์ โดยการบันทึกภาพ

3. ข้อมูลจากบุคคล คือ ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด ตำบลหนองปรัง จังหวัด เพชรบุรี

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของจังหวัดเพชรบุรี เป็นการวิจัย พรรณนา (Descriptive Research) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลค้นคว้าทางเอกสาร การสัมภาษณ์ สังเกตการณ์ การบันทึกเสียง และการถ่ายภาพ นำมาเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Description Analysis) สรุปตามประเด็นปัญหาที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของการวิจัย ประกอบรูปภาพ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้นำเสนอข้อมูลภาพถ่ายของผลงานจริงในงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี เพื่อวิเคราะห์การผลิตผลิตภัณฑ์ ด้านวัสดุอุปกรณ์ กระบวนการผลิต ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การจัดการและการดำเนินงาน กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และความพึงพอใจในการประกอบอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด ในรูปของการพรรณนาวิเคราะห์ (Description Analysis)

ผลการศึกษาวิเคราะห์งานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของ กลุ่มกลึงไม้ตาลตำบลหนองปรือ อำเภอบางบาล จังหวัดเพชรบุรี

1. วัสดุอุปกรณ์ ในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ไม้ตาลโตนด

วัตถุดิบ ไม้ตาลโตนดที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 80 ปี ขึ้นไป หรือไม้ตาลโตนดที่หมดผลผลิตแล้วโดยรับมาจากเจ้าของไร่ที่ปลูกต้นตาลโตนดในพื้นที่ที่วัตถุดิบเพียงพอต่อการผลิต

ภาพประกอบ 1 ไม้ตาลโตนด

เลื่อยวงเดือน

ภาพประกอบ 2 เลื่อยวงเดือน

ปากกาเมจิก

ภาพประกอบ 3 ปากกาเมจิก

เลื่อย

ภาพประกอบ 4 เลื่อย

มีดพร้า

ภาพประกอบ 5 มีดพร้า

ค้อนปอน

ภาพประกอบ 6 ค้อนปอน

หัวจับงาน

ภาพประกอบ 7 หัวจับงานขนาดต่างๆ

มอเตอร์เครื่องกลึง

ภาพประกอบ 8 มอเตอร์เครื่องกลึง

มีดกลึง

ภาพประกอบ 9 มีดกลึงลักษณะต่างๆ

กระดาษทราย

ภาพประกอบ 10 กระดาษทราย

สว่านเจาะ

ภาพประกอบ 11 สว่านเจาะ

ตลับเมตร

ภาพประกอบ 12 ตลับเมตร

แปรงขนอ่อน

ภาพประกอบ 13 แปรงขนอ่อน

ซิลเลอร์

ภาพประกอบ 14 ซิลเลอร์

ทินเนอร์

ภาพประกอบ 15 ทินเนอร์

แล็คเกอร์

ภาพประกอบ 16 แล็คเกอร์

ท่อนเหล็กขนาดยาว

ภาพประกอบ 17 ท่อนเหล็กขนาดยาว

กาวสำหรับงานไม้

ภาพประกอบ 18 กาวสำหรับงานไม้

ถุงมือ

ภาพประกอบ 19 ถุงมือ

ผู้สาธิตการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด กลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี

คุณสมาน พันธุ์
ผู้สาธิตการทำผลิตภัณฑ์จากไม้
ตาลโตนดของกลุ่มกลึงไม้ตาล
ตำบลหนองปรัง อำเภอยะย้อย
จังหวัดเพชรบุรี

ภาพประกอบ 20 คุณสมาน พันธุ์

2. กระบวนการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด กลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี

ภาพประกอบ 21 ท่อนไม้ตาลโตนด

ขั้นตอนที่ 1

เตรียมไม้ตาลโตนดที่มีอายุตั้งแต่ 80 ปี
ขึ้นไปซึ่งหมดการให้ผลผลิตมาเป็น
วัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์

ภาพประกอบ 22 ไม้ตาลโตนดที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2

เลือกไม้ตาลโตนด ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง
กลางที่เหมาะสมสำหรับทำชิ้นผลิตภัณฑ์

ภาพประกอบ 23 การใช้เลื่อยวงเดือน

ขั้นตอนที่ 3

ใช้เลื่อยวงเดือนตัดไม้ตาลโตนดให้มี
ความสูงมากกว่าขนาดจริงของ
ชิ้นผลิตภัณฑ์

ภาพประกอบ 24 การทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาเมจิก

ขั้นตอนที่ 4

ใช้ปากกาเมจิกขีดวงกลมเฉพาะบริเวณเนื้อไม้ตาลโตนดที่อยู่รอบนอก ซึ่งมีลักษณะเป็นไม้เนื้อแข็งกาใช้ปากกาเมจิก เป็นการกำหนดขนาดของชิ้นผลิตภัณฑ์ให้ใหญ่กว่าขนาดจริง ซึ่งมีขนาดที่พอดีกับหัวจับงานโดยเลือกใช้หัวจับงานให้เหมาะสมกับขนาดของชิ้นผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท

ภาพประกอบ 25 ไม้ตาลโตนดชิ้นเล็ก ทรงกระบอก

ขั้นตอนที่ 5

แปรรูปไม้ตาลโตนดท่อนใหญ่โดยใช้เลื่อยวงเดือนตัดให้เป็นชิ้นเล็กๆ ตามขนาดของรูปแบบชิ้นผลิตภัณฑ์ที่จะทำ ไม้ตาลโตนดที่ตัดออกมาก่อนหน้านี้จะมีลักษณะเป็นทรงกระบอก

ภาพประกอบ 26 การทูลไม้ตาลโตนดเข้าไปในหัวจับงาน

ขั้นตอนที่ 6

นำไม้ตาลโตนดที่ตัดไว้มาใส่หัวจับงานโดยการใช้ก้อนปอนทุบให้ไม้ตาลโตนดเข้าไปในหัวจับงานก่อนนำไปประกอบกับมอเตอร์ เครื่องกลึง

ขั้นตอนที่ 7

นำไม้ตาลโดนคที่ติดอยู่กับหัวจับงาน
มาประกอบให้เข้ากับมอเตอร์
เครื่องกลึงเมื่อ มอเตอร์ทำงานก็จะ
หมุนด้วยความเร็ว

ภาพประกอบ 27 การประกอบไม้ตาลโดนคให้เข้ากับเครื่องกลึง

ขั้นตอนที่ 8

ใช้มีดกลึงแบบปลายตัด กลึงไม้ส่วนที่
ไม่ต้องการออกไปเป็นการกลึงด้วยมีด
กลึงที่ทำให้พื้นผิวด้านนอกของไม้
ตาลโดนคมีความเรียบ โค้งกลม ตาม
รูปทรงของชิ้นผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ
ในการกลึงไม้ตาลโดนคทุกครั้งจำ
เป็นต้องใส่ถุงมือเพื่อป้องกันไม่ให้เศษ
ไม้กระเด็นมาบาดมือ

ภาพประกอบ 28 การใช้ใบมีดกลึงกลึงผลิตภัณฑ์
โดยรอบ ภายนอก

ขั้นตอนที่ 9

ใช้ใบมีดกลึงที่มีความโค้งมน กลึงไม้
ส่วนที่ไม่ต้องการออกไป ในส่วนของ
ภายในให้มีลักษณะกลวงเข้าไปถึงก้น
ของชิ้นผลิตภัณฑ์ตกแต่งให้มีขอบปาก
ผลิตภัณฑ์และก้นด้านในของชิ้น
โดยรอบผลิตภัณฑ์มีความโค้งมน

ภาพประกอบ 29 การใช้ใบมีดกลึงกลึงผลิตภัณฑ์ภายใน

ภาพประกอบ 30 ตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์ที่มี
ลักษณะหลายส่วนเป็นทรงกลม

ภาพประกอบ 31 ตัวอย่าง ผลิตภัณฑ์ที่มี
ลักษณะหลายส่วนเป็นทรงเหลี่ยม

การตกแต่งผลิตภัณฑ์แบบนี้ จะเป็นงานที่มีลักษณะเป็นทรงกลมหรือทรงกระบอกประเภทหุ้บรับแขก เช่น แก้วเบียร์ แก้วไวน์ขนาดต่างๆ ครก ชามเป็นต้น ในบางส่วนของชิ้นผลิตภัณฑ์ จะต้องทำแยกส่วนกันก่อนนำมาประกอบให้เข้ากัน เช่น แก้วเบียร์ จะต้องทำตัวแก้วกับหูแก้วแยกส่วนกัน แล้วนำมาประกอบกัน โดยการติดด้วยกาวที่ใช้กับงานไม้ ตกแต่งให้มีความกลมกลืน สำหรับงานที่มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยมประเภทโต๊ะ เก้าอี้ ก่อง ศาลาทรงไทย เจึงเทียนบางแบบหรือชิ้นผลิตภัณฑ์ประเภทงานที่ต้องใช้การออกแบบ จะต้องทำงานทีละชิ้น โดยการอ่านแบบตามที่เขียนแบบไว้แล้วทำงานทีละชิ้นในแต่ละส่วน นำส่วนต่างๆ เหล่านั้นมาประกอบให้เข้ากันตามสัดส่วนที่ได้จากแบบ

ขั้นตอนที่ 10

เมื่อกลึงชิ้นผลิตภัณฑ์เสร็จ จำเป็นจะต้องตัดตรงฐานของชิ้นผลิตภัณฑ์เพื่อนำชิ้นผลิตภัณฑ์ออกมาจากหัวจับงานซึ่งติดอยู่กับเครื่องกลึง โดยการเปิดมอเตอร์เครื่องให้หมุนใช้เลื่อยตัดตรงฐานของชิ้นผลิตภัณฑ์ที่ติดกับหัวจับ

ประกอบ 32 การใช้เลื่อยตัดที่ฐานผลิตภัณฑ์
เรียบเสมอกัน

ภาพประกอบ 33 การตากผลิตภัณฑ์ให้แห้งในที่แจ้ง

ภาพประกอบ 34 การตากผลิตภัณฑ์ให้แห้งในที่ร่ม

งานให้หลุดออก การหมุนของมอเตอร์
ด้วยความเร็วจะทำให้รอยตัดของฐาน

ขั้นตอนที่ 11

ชิ้นผลิตภัณฑ์ที่กลึงเสร็จสมบูรณ์แล้ว
จะต้องนำมาตากแดดให้แห้ง โดย
ธรรมชาติ เนื่องจากไม้ตาลโดนคเป็น
ไม้ที่มีความชื้น จำเป็นต้องตากให้
แห้งเพื่อไม่ให้เกิดเชื้อรา ต้องใช้
ระยะเวลาในการตากนานแค่ไหนนั้น
ขึ้นอยู่กับ ลักษณะขนาดและความ
หนาของชิ้นงาน เช่น ครกขนาดเล็ก
จะใช้เวลาในการตากแดดให้แห้งประ
มาณ 1 อาทิตย์ ครกใบใหญ่ใช้เวลา
ในการตาก 2 - 3 อาทิตย์ ตามขนาด
ของครกซึ่งมีอยู่หลายขนาด ส่วนชิ้น
ผลิตภัณฑ์ประเภทแก้วไวน้ำขนาด
ต่างๆ แก้วเบียร์ จานรองแก้ว ชิ้น
ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะบางจะตากไว้
ในที่ร่ม ไม่ตากแดดโดยตรง
เนื่องจากมีความบาง ถ้าตากให้โดน
แดดโดยตรงจะทำให้ชิ้นผลิตภัณฑ์
ประเภทนี้เกิดการแตกลายงา บริเวณ
ผิวอย่างเห็นได้ชัดเจน จึงจำเป็นต้อง
ตากในที่ร่ม ใช้ระยะเวลาในการตาก
ให้แห้งประมาณ 1 อาทิตย์ชิ้น
ผลิตภัณฑ์จะแห้งสนิท นำไปสู่
ขั้นตอนในการทำงานต่อไป เพื่อให้
เสร็จสมบูรณ์

ภาพประกอบ 35 การทำน้ำมันชิลเลอร์ผสมกับทินเนอร์
ก่อนขัดด้วยกระดาษทราย

ขั้นตอนที่ 12

นำชิ้นผลิตภัณฑ์ที่แห้งสนิทแล้วมาทา
น้ำมันขัด โดยใช้ชิลเลอร์กับทินเนอร์
ผสมกันทาบนผิวของชิ้นงานจนทั่วทั้ง
ชิ้น

ภาพประกอบ 36 การใช้กระดาษทรายขัดพื้น
ผลิตภัณฑ์ผิวให้เรียบ

ขั้นตอนที่ 13

นำกระดาษทรายอย่างหยาบเบอร์ 100
และกระดาษทรายเบอร์ 2 ขัดผิว
ผลิตภัณฑ์เพราะไม้ตาลโดนคมี
ลักษณะเป็นเส้นจากเนื้อไม้ จึง
จำเป็นต้องขัดเพื่อให้ผิวของชิ้นงานมี
ความเรียบ โดยจะต้องขัดทั้งหมด 3
ครั้ง ในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้
ตาล หลังจากขัดผิวงานเสร็จ ต้องดูว่า
ชิ้นผลิตภัณฑ์มีตำหนิเป็นรอย หรือ
สมบูรณ์หรือไม่ ถ้ามีตำหนิต้องนำขี้
เลื่อยที่เหลือจากการกลึงผลิตภัณฑ์ มา
ล่อนเอาเศษที่ละเอียด มาอุดตรงจุดที่มี
ตำหนิเป็นรอยแล้วนำกาวที่ใช้สำหรับ
งานไม้มาหยอดตรงจุดที่อุดด้วยขี้เลื่อย
เมื่อกาวซึมลงไปจะทำให้ขี้เลื่อยแข็ง
วิธีนี้เป็นการซ่อมแซมพื้นผิวผลิตภัณฑ์
ให้เรียบ หลังจากนั้นขัดด้วยกระดาษ

ทรายอีกครั้งเพื่อให้ผิวพื้นผิวผลิตภัณฑ์
มีความเรียบเป็นเดียวกัน

ภาพประกอบ 37 การใช้เล็คเกอร์หรือน้ำมันพืช
สีกัด ทาเคลือบให้เกิดความมันเงา

ขั้นตอนที่ 14

ขั้นตอนสุดท้ายในการทำงาน เป็นการ
ทำให้พื้นผิวของผลิตภัณฑ์มีความมัน
เงามี 2 วิธี คือ

1. ใช้เล็คเกอร์ทาให้ทั่วโดยใช้แปรง
ขนอ่อนในการทาเคลือบชิ้นผลิตภัณฑ์
เป็นการทำให้เห็นสี และลักษณะของ
ลายไม้ตาลโตนดได้อย่างชัดเจน การ
ทาเล็คเกอร์เคลือบเงา จะต้องทา 3
ครั้ง ต่อ 1 ชิ้นผลิตภัณฑ์ ทาแล้วทิ้ง
ไว้ให้ประมาณ 1 ชั่วโมงจึงจะแห้งสนิท
2. การเคลือบผิวของชิ้นผลิตภัณฑ์
โดยใช้น้ำมันพืชแบบสีกัดเป็นก้อน มา
ทำให้เกิดความมันเงา ใช้ผ้าถูน้ำมันพืช
แบบสีกัดก้อน นำผ้านั้นไปพันกับ
เครื่องกลึง นำชิ้นผลิตภัณฑ์แนบติด
กับผ้าที่พันกับเครื่องกลึง ให้ผ้าหมุน
กับผิวชิ้นผลิตภัณฑ์ การเสียดสี
ระหว่างผ้ากับชิ้นผลิตภัณฑ์ จะทำให้
ผิวของผลิตภัณฑ์มีความมันเงา

ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะบอย จังหวัดเพชรบุรี

ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน

1. เิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 38 เิงเทียน ชั้นที่ 1

ขนาด ความสูง 24 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 39 เิงเทียน ชั้นที่ 2

ขนาด ความสูง 24 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เิงเทียนในภาพ 1 และภาพที่ 2 มีลักษณะที่เหมือนกัน คือแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนบนของเิงเทียนเป็นครึ่งวงกลม ข้างใต้ตัดเรียบตรงเพื่อให้ประกอบเข้ากับส่วนล่างได้ ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม และมีช่องเป็นเส้นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางหลอดแก้ว ซึ่งอยู่เหนือเิงเทียน ส่วนล่างมีลักษณะเป็นครึ่งวงรี ด้านบนตัดเรียบตรงเพื่อให้ส่วนบนของชั้นประกอบเข้าเป็นชิ้นเดียวกันกับส่วนล่างได้

เิงเทียนในภาพที่ 1 ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบ ใช้เยื่อใบไม้และดอกกลีลาติซึ่งทำจากเซรามิกติดเป็นส่วนประกอบ ส่วนเิงเทียนในภาพที่ 2 มีการขัดพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ให้เรียบ และทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ดัดที่ตัวเิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 40 เชิงเทียน ชั้นที่ 3

ขนาด ความสูง 20.2 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลม ส่วนบนของเชิงเทียนบานออกมีความกว้างเท่ากับตัวเชิงเทียน และมีคอคอเข้าไปเป็นวงแหวนโค้งมน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม และมีช่องเป็นเส้นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางหลอดแก้ว ซึ่งอยู่เหนือเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกดินทองคาดและ โบที่ทำจากผ้าดิบบนตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 41 เชิงเทียน ชั้นที่ 4

ขนาด ความสูง 21 เซนติเมตร

ความกว้าง 9.8 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลม ด้านข้างของเชิงเทียนโค้งเว้าเข้าไปด้านใน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นเส้นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางหลอดแก้วซึ่งอยู่เหนือเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกที่ตัวเชิงเทียนและใส่ลูกปัดพลาสติกที่ปลายเชือก

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 42 เชิงเทียน ชั้น 5

ขนาด ความสูง 24.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ตัวเชิงเทียนมีลักษณะเป็นทรงกลมโค้งมนโดยรอบ ในส่วนที่ใช้วางเทียนหอมเป็นทรงกลมคอดเข้าไปข้างใน ยกสูงเล็กน้อย ภายในเป็นช่องวงกลมมีความกว้างพอดีกับขนาดของเทียนหอม รอบนอกที่เป็นคอดคอดใช้วางหลอดแก้วซึ่งอยู่เหนือเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เส้นหวายสานให้เกิดลวดลายรอบที่ตัวเชิงเทียนที่เป็นทรงกลม

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 43 เชิงเทียน ชั้นที่ 6

ขนาด ความสูง 25 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสองส่วน ซึ่งมาประกอบเป็นชิ้นเดียวกัน ส่วนบนของ เจริญเทียนเป็นครึ่งวงกลม ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลาง สำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นเส้นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางกลอบแก้วซึ่งอยู่เหนือเจริญเทียน ส่วนล่าง เป็นก้านที่ไม่สูงมาก มีความโค้งมนโดยรอบ ฐานของก้านมีขนาดใหญ่กว่าตัวก้านและฐานล่างสุดเป็นชั้นกว้างออกมารอบนอกเป็นวงกลมมีสันขอบเป็นมุมเหลี่ยม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เยื่อใยไม้ไผ่ติดบนตัวเจริญเทียนและใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ไผ่คาดเหนือชั้นฐานล่างสุดของเจริญเทียน

เจริญเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 44 เจริญเทียน ชั้นที่ 7

ขนาด ความสูง 27 เซนติเมตร

ความกว้าง 12 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะของส่วนต่างๆสามส่วนมาประกอบให้เป็นชิ้นเดียวกัน ส่วนแรกเป็นทรงกลม ด้านบนตัดเรียบตรง มีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางกลอบแก้ว ซึ่งอยู่เหนือเจริญเทียน โดยรอบเป็นทรงกลมส่วนล่างคอดเข้าข้างในส่วนที่สองอยู่กึ่งกลางของเจริญเทียนเป็นทรงกลมมีความโค้งมนเป็นวงแหวนมีความกว้างไม่มากนัก ส่วนที่สามเป็นทรงกลมโดยรอบ ส่วนบนคอดเข้าข้างใน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ไผ่ผูกกลางเจริญเทียนและบนตัวเจริญเทียน

ชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 45 ชิงเทียน ชั้นที่ 8

ขนาด ความสูง 26 เซนติเมตร

ความกว้าง 12 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีสามส่วนมาประกอบให้เป็นชิ้นเดียวกัน ส่วนแรกมีลักษณะทรงกลมมีความโค้งมนโดยรอบ ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นเส้นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางหลอดแก้ว ซึ่งอยู่เหนือชิงเทียน ส่วนที่สองมีลักษณะเป็นเกลียวมีขนาดเล็กกว่าตัวชิงเทียนและฐาน ส่วนที่สามเป็นฐานทรงกลมแบนมีขอบรอบนอกโค้งมนและมีขนาดความกว้างน้อยกว่าตัวชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เส้นหวายสานให้เกิดลวดลายกลอบที่หลอดแก้วซึ่งเป็นทรงกลม ติดด้วยเยื่อใบไม้และใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกที่ตัวชิงเทียนร้อยลูกปัดพลาสติกเข้าไปที่ปลายของเชือก

ชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 46 ชิงเทียน ชั้นที่ 9

ขนาด ความสูง 18 เซนติเมตร

ความกว้าง 12 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมแบน โดยรอบด้านข้างทำมุมแหลมออกไปด้านนอก ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางกลอบแก้ว ฐานล่างมีลักษณะทรงกระบอกไม่สูงมากมีขนาดเล็กกว่าตัวเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ ผูกบนตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 47 เชิงเทียน ชั้นที่ 10

ขนาด ความสูง 27 เซนติเมตร

ความกว้าง 11.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีสามส่วนนำมาประกอบให้เป็นชิ้นเดียวกัน ส่วนแรกเป็นทรงกลมโดยรอบด้านบนตัดเรียบตรงมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นวงกลมรอบนอกอีกชั้นเพื่อใช้วางกลอบแก้ว โดยรอบเป็นทรงกลมส่วนล่างคอดลงล่าง ส่วนที่สองอยู่กึ่งกลางของเชิงเทียนเป็นทรงกลมมีความโค้งมน ส่วนที่สามเป็นทรงกลมโดยรอบส่วนบนคอดเข้าไปด้านบน สันขอบของฐานล่างโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้คาดตรงกลางเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 48 เชิงเทียน ชั้นที่ 11

ขนาด ความสูง 19 เซนติเมตร

ความกว้าง 13.5 เซนติเมตร

ความยาว 11 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เป็นทรงกลมโดยรอบได้ตัวเชิงเทียนมีความโค้งมน ด้านบนมีช่องสำหรับใส่เทียนหอมมีลักษณะทรงกลมโดยรอบมีความสูงและความกว้างมากกว่าเทียนหอมเล็กน้อย เนื้อเชิงเทียนมีหลอดแก้วและได้ตัวเชิงเทียนมีขาตั้ง 3 ขา เป็นก้านยาวไม่หนา มีความโค้งมนจนถึงปลายก้าน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ดัดได้ตัวเชิงเทียนและผูกบนตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 49 เชิงเทียน ชั้นที่ 12

ขนาด ความสูง 20 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ส่วนบนของเชิงเทียนมีลักษณะเป็นครึ่งวงกลม ด้านบนเว้าลงไปข้างในใช้วางเทียนหอม และกลอบแก้ว ได้ตัวเชิงเทียนตัดเรียบตรงต่อกับส่วนล่างที่เป็นก้านทรงกระบอก ด้านบนของก้าน คอดเข้าไปเล็กน้อย

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำ จากใยไม้ผูกกลางตัวเชิงเทียนแล้วใช้ลูกบิดพลาสติกร้อยที่ปลายเชือกทั้งสองข้าง

เชิงเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 50 เชิงเทียน ชั้นที่ 13

ขนาด ความสูง 27.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 12 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลม ในส่วนที่ใช้วางเทียนหอมคอดเข้าไปและยกสูงเป็นชั้น รอบนอก ที่วางเทียนหอมใช้วางกลอบแก้ว ส่วนล่างของเชิงเทียนซึ่งเป็นฐานเป็นทรงกลมโดยรอบมีขนาด ความกว้างและความหนาไม่มาก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงาติดเชือกใยไม้ บนตัวเชิงเทียนใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกทับและใส่ลูกบิดที่ปลายเชือก นำเส้นหวายมาสานให้เกิด ลวดลายกลอบที่กลอบแก้ว

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 51 เชิงเทียน ชั้นที่ 14

ขนาด ความสูง 17 เซนติเมตร

ความกว้าง 8 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ มีความโค้งมนและมีคอคอดเข้าไปข้างในเป็นชั้นคล้ายวงแหวน ส่วนบนของเชิงเทียนบานออกเล็กน้อย ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นเส้นวงกลมรอบนอกอีกชั้น ใช้วางหลอดแก้วซึ่งอยู่เหนือเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกส่วนล่างของเชิงเทียนและผูกบนตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 52 เชิงเทียน ชั้นที่ 15

ขนาด ความสูง 25 เซนติเมตร

ความกว้าง 13 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีส่วนประกอบเป็นรูปทรงที่เหมือนกันต่อสลับกัน ส่วนบนเป็นทรงกลมโดยรอบและคอดเข้าไปเป็นชั้นมีความโค้งมนด้านบนมีช่องเป็นวงกลมสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีช่องเป็นวงกลมอีกชั้นใช้วางหลอดแก้ว กลางตัวเชิงเทียนมีสันขอบนูนออกมาทำมุมตรงกึ่งกลางมีขนาดความกว้างเท่ากับขอบบนและขอบล่างของเชิงเทียน ส่วนล่างคอดเข้าไปเป็นชั้นมีความโค้งมน

ความกว้างและความหนาของชั้นส่วนล่างมีขนาดเท่ากับชั้นของส่วนบน ฐานล่างราดออกข้างได้ คอดเข้าไปมีขนาดเล็กเป็นทรงกลมแบน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 53 เชิงเทียน ชั้นที่ 16

ขนาด ความสูง 22 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะของส่วนบนเป็นทรงกลมโดยรอบ มีความโค้งมนเป็นครึ่งวงกลมด้านมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีช่องเป็นเส้นวงกลมอีกชั้นเพื่อใช้วางหลอดแก้ว ด้านล่างต่อกับก้านที่มีขนาดเล็กเป็นข้อต่อรูปทรงเว้าและทรงกลมสลับกับ ฐานล่างเป็นทรงกลมโดยรอบ มีความโค้งมนเป็นครึ่งวงกลมวางสลับด้านกับส่วนบน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 54 เชิงเทียน ชั้นที่ 17

ขนาด ความสูง 24 เซนติเมตร

ความกว้าง 13 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ตัวเชิงเทียนเป็นครึ่งวงกลมด้านข้างเป็นเส้นชั้นๆ ไม่ลึก ด้านบนมีที่วางเทียนหอมเป็นทรงกระบอกยกสูง ด้านในกึ่งกลางมีช่องเป็นวงกลมสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีช่องเป็นวงกลมล้อมรอบอีกชั้นใช้วางหลอดแก้ว ได้เชิงเทียนมีฐานรองมี

ลักษณะเป็นทรงกลมแบนคล้ายจานมีขนาดเล็กกว่าตัวเชิงเทียนต่อกับฐานล่างสุดซึ่งเป็นทรงกลมด้านข้างตัดเรียบตรงมีขนาดเล็ก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 55 เชิงเทียน ชั้นที่ 18

ขนาด ความสูง 24 เซนติเมตร

ความกว้าง 10.4 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ส่วนบนเป็นวงกลมรอบๆ มีขนาดกว้างกว่าตัวเชิงเทียนข้างใต้คอดเข้าเล็กน้อย มีความโค้งมน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีช่องเป็นเส้นวงกลมอีกชั้นใช้วางหลอดแก้ว ส่วนล่างคอดลงไปมีขนาดเล็กกว่าส่วนบนเชื่อมต่อกับฐานซึ่งเป็นทรงกลมแบนและมีขนาดเล็กกว่าตัวเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกใบไม้ติดและคาดด้วยเชือกที่ทำจากใยไม้

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 56 เชิงเทียน ชั้นที่ 19

ขนาด ความสูง 18 เซนติเมตร

ความกว้าง 11.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ส่วนบนมีรูปทรงคล้ายจาน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและมีช่องเป็นเส้นวงกลมอีกชั้นใช้วางหลอดแก้ว ส่วนล่างเป็นฐาน

ทรงกลมโดยรอบ ด้านบนคอดเข้าข้างในและมีลักษณะของพื้นผิวเป็นขั้นๆ ไม่ลื่น ขอบรอบนอก
โค้งมน ตัวเชิงเทียนส่วนบนมีขนาดใหญ่กว่าฐานที่อยู่ส่วนล่าง
ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 57 เชิงเทียน ชั้นที่ 20

ขนาด ความสูง 15.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 10.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ตรงกลางของตัวเชิงเทียนคอดเข้าไปข้างในและเป็นขั้นๆ มีความโค้งคล้ายวงแหวน ด้านบนของเชิงเทียนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีเส้นเป็นวงกลมล้อมรอบอีกชั้นหนึ่งใช้วางหลอดแก้ว

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ติดด้านบนและด้านล่างของเชิง เทียน ใช้เส้นหวายสานให้เกิดลวดลายกลอบในส่วนที่เป็นหลอดแก้ว

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 58 เจึงเทียน ชั้นที่ 21

ขนาด ความสูง 22.5 เซนติเมตร
ความกว้าง 9 เซนติเมตร

ภาพประกอบ 59 เจึงเทียน ชั้นที่ 22

ขนาด ความสูง 18 เซนติเมตร
ความกว้าง 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เจึงเทียนในภาพที่ 1 และภาพที่ 2 มีลักษณะคล้ายกัน คือ เป็นทรงกลมโดยรอบ ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีเส้นเป็นวงกลมล้อมรอบใช้วางกลอบแก้ว ส่วนล่างของเจึงเทียนมีขนาดเล็กกว่าส่วนบน มีโครงเหล็กเส้นดัดเป็นทรงกลมและมีขาตั้งขดให้โค้ง มีแผ่นเหล็กดัดเป็นรูปทรงของใบไม้ติดอยู่ด้านข้างของโครงเหล็ก โครงเหล็กชิ้นนี้ใช้เป็นส่วนประกอบในการจัดวางตัวเจึงเทียนให้ตั้งอยู่ เจึงเทียนทั้งสองภาพมีความต่างกันเล็กน้อยในส่วนลักษณะโครงเหล็กที่เป็นขาตั้งและกลอบแก้วที่วางเหนือเจึงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกที่ตัวเจึงเทียนในภาพที่ 2

เจึงเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 60 เจึงเทียน ชั้นที่ 23

ขนาด ความสูง 15.1 เซนติเมตร
ความกว้าง 9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและรอบนอกมีช่องเป็นเส้นวงกลมล้อมรอบใช้วางกลอบแก้ว ขอบด้านบนและขอบด้านล่างตัดเรียบตรง กลางตัวเจึงเทียนสอดเข้าไปข้างในลึก ทำให้เกิดเป็นสองส่วน คือ ส่วนบนและส่วนล่างของเจึงเทียนซึ่งเชื่อมต่อกันเล็กน้อย

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 61 เชิงเทียน ชั้นที่ 24

ขนาด ความสูง 22 เซนติเมตร

ความกว้าง 12 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะในแต่ละส่วนต่างกันแบ่งเป็นสามส่วน ส่วนแรกคือตัวเชิงเทียนเป็นครึ่งวงกลม มีขนาดกว้างกว่าทั้งสองส่วนที่อยู่ด้านล่าง ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและรอบนอกมีช่องเป็นเส้นวงกลมล้อมรอบใช้วางหลอดแก้ว ข้างใต้ต่อกับส่วนที่สอง มีขนาดเล็กกว่าส่วนแรก มีทรงกลมโดยรอบด้านบนสอดเข้าไปข้างใน ด้านล่างบานออกและมีสันขอบเป็นทรงกลมโดยรอบ ส่วนที่สามเป็นครึ่งวงกลม มีขนาดใหญ่กว่าส่วนที่สอง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 62 เชิงเทียน ชั้นที่ 25

ขนาด ความสูง 29 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะที่ดัดแปลงจากทรงกระบอก ส่วนบนมีขนาดเล็กกว่าส่วนล่างและยกสูงขึ้นไป ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีหลอดแก้ววางหลอดแก้วไว้ที่ชั้นขอบด้านบนของส่วนล่างตัดเรียบตรงมีไม้ลักษณะยาว เป็นทรงกลมโดยรอบและมีปลายเป็นขอบ

แหลม ต่อประกอบอยู่ทั้งสองด้านก่อนถึงส่วนยอดมีไม้ชั้นหนึ่งซึ่งมีขนาดไม่ยาวมากเชื่อมต่อระหว่างไม้ยาวทั้งสองชิ้น

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากผ้าผูกส่วนล่างของตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 63 เชิงเทียน ชั้นที่ 26

ขนาด ความสูง 15 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 64 เชิงเทียน ชั้นที่ 27

ขนาด ความสูง 16 เซนติเมตร

ความกว้าง 8.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เชิงเทียนในภาพที่ 1 และภาพที่ 2 มีลักษณะของทรงกลมโดยรอบและเป็นเกลียวคล้ายกัน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีช่องเป็นเส้นวงกลมล้อมรอบอีกชั้นใช้วางหลอดแก้ว ส่วนที่ต่างกันคือ รูปทรงโดยรวม เชิงเทียนในภาพที่ 1 ส่วนล่างจะคอดเข้าข้างในทำให้มีขนาดเล็กกว่าส่วนบน ภาพที่ 2 มีลักษณะเป็นทรงกระบอก ส่วนบนและส่วนล่างมีขนาดเท่ากัน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 65 เชิงเทียน ชั้นที่ 28

ขนาด ความสูง 31 เซนติเมตร

ความกว้าง 13 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมและกลอบแก้ว ด้านข้างทั้งสองด้านมีก้านทรงสี่เหลี่ยมยาวต่อกันทางปลายเป็นมุมจากทั้งสองด้าน ด้านล่างของตัวเชิงเทียนมีชั้นทรงเหลี่ยมกว้างกว่าตัวเชิงเทียนเล็กน้อย เชื่อมกับขาตั้งทรงเหลี่ยมแบบบางและยกสูงทั้งสี่ขา

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใ้ไขไม้แบบสานผูกที่ก้านด้านบนของเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 66 เชิงเทียน ชั้นที่ 29

ขนาด ความสูง 26.3 เซนติเมตร

ความกว้าง 14 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม ด้านข้างมีโครงเหล็กโค้งขึ้นไป รอบนอกมีช่องเป็นวงกลมล้อมรอบใช้วางกลอบแก้ว ใต้ตัวเชิงเทียน มีขาตั้งทรงเหลี่ยมสี่ขาอยู่ที่มุมล่างทั้งสี่มุม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้งานได้แบบ สานผูกบนเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 67 เชิงเทียน ชั้นที่ 30

ขนาด ความสูง 23 เซนติเมตร

ความกว้าง 12.7 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะแบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนแรกเป็นทรงกระบอกไม่สูง ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีช่องเป็นวงกลมล้อมรอบใช้วางกลอบแก้ว ด้านล่างเชื่อมต่อกับส่วนที่สองมีลักษณะคล้ายวงแหวนเป็นทรงกลมโดยรอบและมีสันขอบทำมุมออกมาข้างนอก มีความกว้างกว่าส่วนแรก มีความหนาเล็กน้อย ส่วนที่ 3 คือส่วนล่างสุดของเชิงเทียนเป็นทรงกลมโดยรอบด้านล่างลาดออกไป มีขนาดความกว้างกว่าด้านบน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 68 เชิงเทียน ชั้นที่ 31

ขนาด ความสูง 23 เซนติเมตร

ความกว้าง 12.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ขอบด้านบนตัดเรียบตรง มีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลาง สำหรับวางเทียนหอมและรอบนอกมีเส้นวงกลมล้อมรอบใช้วางหลอดแก้ว ด้านล่างราคาออกมี ขนาดความกว้างมากกว่าด้านบน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยผูกบนเชิงเทียนและร้อยลูกปัดพลาสติกที่ปลายเชือกทั้งสองข้างเงา

เชิง เทียนแบบใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 69 เชิงเทียน ชั้นที่ 32

ขนาด ความสูง 26 เซนติเมตร

ความกว้าง 13 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นเครื่องวงกลม ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีเส้นเป็นวงกลมล้อมรอบใช้วางกลอบแก้ว ได้เชิงเทียนเจาะติดกับโครงเหล็กเส้นที่ดัดเป็นรูปทรงตามความต้องการ ส่วนล่างของเชิงเทียนเป็นเครื่องวงกลมมีขนาดเล็กกว่าตัวเชิงเทียน ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 70 เชิงเทียน ชั้นที่ 33

ขนาด ความสูง 25 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีรูปทรงที่ดัดแปลงจากทรงกระบอก เป็นทรงกลมโดยรอบ ด้านบนมีช่องเจาะลงไปเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางใช้วางเทียนหอม รอบนอกมีสันขอบสำหรับวางกลอบแก้วให้อยู่เหนือเชิงเทียน กลางตัวเชิงสอดเข้าไปข้างในลึกลงไปและมีความโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกบนกลอบแก้วแล้วใช้ลูกปัดร้อยเข้าที่ปลายเชือกทั้งสองข้าง

1.เชิงเทียนแบบไม่ใช้กลอบแก้ว

เชิงเทียนแบบไม่ใช้กลอบแก้ว

ภาพประกอบ 71 เชิงเทียน ชั้นที่ 34

ขนาด ความสูง 5.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 12.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เป็นเชิงเทียนที่ไม่สูงมาก มีลักษณะเป็นทรงกลม ด้านข้างโค้งเว้าเข้าไปข้างใน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกคั่นเงินคั่นทองคำและโบที่ทำจากผ้าตัดทับบนตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบไม้ใช้คลอบแก้ว

ภาพประกอบ 72 เชิงเทียน ชั้นที่ 35

ขนาด ความสูง 16 เซนติเมตร

ความกว้าง 7 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง มีความกว้างไม่มาก ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำมาจากใยไม้ติดในส่วนบนและล่างในแนวตั้ง

เชิงเทียนแบบไม้ใช้คลอบแก้ว

ภาพประกอบ 73 เชิงเทียน ชั้นที่ 36

ขนาด ความสูง 16.6 เซนติเมตร

ความกว้าง 11 เซนติเมตร

ความยาว 30 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ลักษณะตัวเชิงเทียนเป็นทรงกรวยมี 3 ชั้น ด้านบนทั้ง 3 ชั้นมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลาง สำหรับวางเทียนหอม มีฐานวางเชิงเทียนเป็นแผ่นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบนเจาะเป็นรูวงกลมเพื่อให้ ตัวเชิงเทียนทรงกรวยวางลงไปได้และมีขาตั้งอยู่ด้านข้างทั้งซ้ายและขวาเป็นแผ่นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบนต่อกันลักษณะม้วนเข้าด้านในแบบหักมุมเป็นเหลี่ยม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้คลอบแก้ว

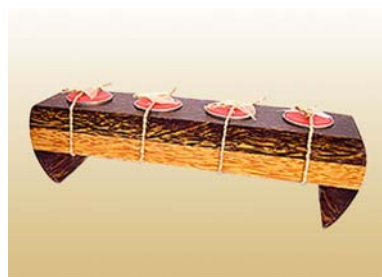
ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 74 เชิงเทียนขนาดเล็ก ชั้นที่ 37

ขนาดเล็ก ความสูง 8 เซนติเมตร

ความกว้าง 8.5 เซนติเมตร

ความยาว 18 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 75 เชิงเทียนขนาดใหญ่ ชั้นที่ 38

ขนาดใหญ่ ความสูง 10 เซนติเมตร

ความกว้าง 10.5 เซนติเมตร

ความยาว 33 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวยาวมีความหนา ใช้ไม้ตาลโดนดและไม้มะพร้าวมา ประกอบให้เข้ากันเป็นตัวเชิงเทียน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมเรียงกันตามแนวยาว เชิงเทียนขนาดเล็กในภาพที่ 1 จะมี 2 ช่องและเชิงเทียนขนาดใหญ่ในภาพที่ 2 จะมี 4 ช่อง เป็นช่องสำหรับวาง เทียนหอม ด้านข้างของเชิงเทียนมีความโค้งมนรับกับขาตั้งทั้งด้านซ้ายและด้านขวา ปลายขาตั้ง เป็นมุมแหลมโค้งเข้าไปด้านใน ด้านข้างของขาตั้งตัดเรียบตรง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำ จากใยไม้ผูกบนตัวเชิงเทียนแล้วติดเยื่อใบไม้ไว้ด้านบน

เชิงเทียนแบบไม้ใช้คล้องแก้ว

ภาพประกอบ 76 เชิงเทียน ชั้นที่ 39

ขนาด ความสูง 25 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะโค้งมนโดยรอบของตัวเชิงเทียน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมสำหรับวางเทียนหอม มีขนาดที่พอดีกับความกว้างของตัวเชิงเทียน ได้ตัวเชิงเทียนมีความโค้งมนเป็นทรงกลมตัดข้างได้เรียบตรงเพื่อต่อกับชั้นที่มีลักษณะทรงกลมแบนเล็กน้อยส่วนบนเป็นกลีบเหมือนดอกไม้ข้างได้ต่อเข้ากับก้านที่ยาวทรงกระบอกมีฐานล่างกว้างกว่าด้านบนของก้านเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ติดเยื่อใบไม้บนตัวเชิงเทียนและใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกที่ตัวเชิงเทียนและร้อยลูกปัดพลาสติกเข้าที่ปลายเชือก

เชิงเทียนแบบไม้ใช้คล้องแก้ว

ภาพประกอบ 77 เชิงเทียน ชั้นที่ 40

ขนาด ความสูง 5 เซนติเมตร

ความกว้าง 6.5 เซนติเมตร

ความยาว 20.5 เซนติเมตร

3.ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแบน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมเรียงกัน 3 ช่อง สำหรับวางเทียนหอม มีขาตั้งได้ตัวเชิงเทียนเป็นแผ่นสี่เหลี่ยม 2 แผ่น ตั้งแบบราดเอียง ทั้งด้านซ้ายและด้านขวาของเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้คล้องแก้ว

ภาพประกอบ 78 เชิงเทียน ชั้นที่ 41

ขนาด ความสูง 9 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

ความยาว 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นท่อนสี่เหลี่ยมยาว 4 อันเป็นขาตั้งของตัวเชิงเทียน วางแนวตั้งล้อมรอบสี่ด้านของชิ้นพลาสติกสี่เหลี่ยมจัตุรัสซึ่งเป็นตัวเชิงเทียนและมีช่องสี่เหลี่ยมด้านในลึกลงไปสำหรับวางเทียนหอมรูปทรงสี่เหลี่ยม ได้ตัวเชิงเทียนพลาสติกมีไม้ท่อนสี่เหลี่ยมยาวขนาดเล็ก 4 อัน วางเป็นกากบาทเชื่อมต่อด้านในให้ติดกับขาตั้งเชิงเทียนทั้ง 4 ขา ไม้ที่วางเป็นกากบาทนี้ใช้วางตัวเชิงเทียนพลาสติกให้ตั้งอยู่ด้านใน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เยื่อใบไม้ติดไว้บนเชิงเทียน แล้วใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกที่ตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบไม้ใช้คล้องแก้ว

ภาพประกอบ 79 เชิงเทียน ชั้นที่ 42

ขนาด ความสูง 15 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า เป็นการนำไม้ตาลโตนดและไม้มะพร้าวมาต่อสลับกัน 6 ชั้น เนื้อไม้ต่างชนิดกันทำให้เกิดสีที่ต่างกัน ไม้ตาลโตนดจะมีสีน้ำตาลเข้มและไม้มะพร้าวมีสีน้ำตาลอ่อน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 80 เชิงเทียน ชั้นที่ 43

ขนาดใหญ่ ความสูง 12.5 เซนติเมตร
ความกว้าง 5 เซนติเมตร

ขนาดกลาง ความสูง 8 เซนติเมตร
ความกว้าง 5 เซนติเมตร

ขนาดเล็ก ความสูง 5 เซนติเมตร
ความกว้าง 5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมแบน มีฐานกว้างกว่าส่วนบน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม เชิงเทียนรูปทรงนี้จะมี 3 ขนาด ขนาดใหญ่จะมีความสูงกว่าขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่วนความกว้างจะกว้างเท่ากันทั้งหมด

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ติดที่ฐานล่างของเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 81 เชิงเทียน ชั้นที่ 44

ขนาด ความสูง 5 เซนติเมตร
ความกว้าง 12 เซนติเมตร

มีลักษณะด้านบนเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสแบบบางและมีส่วนประกอบที่เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาวขนาดต่างๆต่อกันตรงขอบแบบม้วนเข้าข้างในหักมุมเป็นมุมฉาก ตัวเชิงเทียนมีความสูงจากพื้นไม่มาก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้เคลือบแก้ว

ภาพประกอบ 82 เชิงเทียน ชั้นที่ 45

ขนาด ความสูง 9.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลม ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม ได้เชิงเทียนมีฐานเป็นทรงกลมหนุนขึ้นมาต่อกับตัวเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ติดเชือกใบไม้และคาดด้วยเชือกที่ทำจากใยไม้กลางเชิงเทียนและใต้เชิงเทียน

เชิงเทียนแบบไม้ใช้เคลือบแก้ว

ภาพประกอบ 83 เชิงเทียน ชั้นที่ 46

ขนาด ความสูง 5.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 10.1 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอมกลางเชิงเทียนคอดเป็นชั้นมีความโค้งมนคล้ายวงแหวน เชิงเทียนชั้นนี้มีความสูงไม่มาก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้ลอบแก้ว

ภาพประกอบ 84 เชิงเทียน ชั้นที่ 47

ขนาด ความสูง 26 เซนติเมตร

ความกว้าง 20 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกระบอกไม้สูง มีขนาดเล็ก ด้านบนมีช่องวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม เชิงเทียนมีสองชั้นและมีโครงเหล็กเส้นสำหรับวางเชิงเทียนให้มีความสูงต่างระดับกัน ประกอบกับแผ่นเหล็กที่ตัดเป็นรูปทรงของใบไม้ ฐานของโครงเหล็กเส้นค้ำเป็นทรงกลม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เกอร์ให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้คาดในแนวขวางกลางตัวเชิงเทียน

เชิงเทียนแบบไม้ใช้ลอบแก้ว

ภาพประกอบ 85 เชิงเทียน ชั้นที่ 48

ขนาด ความสูง 10.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 10.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ส่วนบนของเชิงเทียนเป็นครึ่งวงกลม ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม ส่วนล่างของเชิงเทียนเป็นฐานทรงกลมโดยรอบ ด้านบนคอดเข้าข้างใน มีขนาดเล็กกว่าส่วนบนซึ่งเป็นตัวเชิงเทียน เชิงเทียนชิ้นนี้มีรูปทรงคล้ายเห็ด ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 86 เชิงเทียน ชิ้นที่ 49

ขนาด ความสูง 10 เซนติเมตร

ความกว้าง 5.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ส่วนบนมีลักษณะเป็นทรงกระบอก ด้านบนมีช่องวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม ส่วนล่างเป็นชั้นๆ ข้างใต้มีก้านขนาดเล็กมีความโค้งมนต่อกับฐานซึ่งเป็นทรงกลมแบนและมีขนาดเล็กกว่าตัวเชิงเทียนเล็กน้อย ขอบโดยรอบของฐานตัดเรียบตรง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบ

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 87 เชิงเทียน ชิ้นที่ 50

ขนาด ความสูง 9.9 เซนติเมตร

ความกว้าง 6.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกระบอก ด้านบนมีช่องวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม ขอบบนของเชิงเทียนมีความโค้งมน โดยรอบส่วนบนคอดเข้าข้างในเล็กน้อย ส่วนล่างเป็นเส้นที่เจาะเข้าไปไม่มีความลึกเท่ากับความลึกของคอคอดด้านบน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบ

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 88 เชิงเทียน ชั้นที่ 51

ขนาด ความสูง 15 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะแต่ละส่วนต่างกัน ส่วนแรกเป็นครึ่งวงกลม ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมสำหรับวางเทียนหอม ขอบโดยรอบตัดเรียบตรง ส่วนที่สองมีขนาดเล็กเป็นเกลียวมีความสูงไม่มากและส่วนที่สามเป็นก้านที่มีทรงกลมโดยรอบ ส่วนบนมีขนาดเล็กและส่วนล่างมีขนาดใหญ่

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 89 เชิงเทียน ชั้นที่ 52

ขนาด ความสูง 11.8 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.2 เซนติเมตร

3. ลักษณะของ ผลิตภัณฑ์

มีลักษณะดัดแปลงจากทรงกระบอก ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม กลางตัวเชิงเทียนคอดเข้าข้างในมีความโค้งมนและเป็นชั้นๆ ขอบส่วนล่างสุดของเชิงเทียนเป็นชั้นไม้หนา มีความโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 90 เชิงเทียน ชั้นที่ 53

ขนาด ความสูง 18.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 11.2 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ทั้งสองส่วนต่อกันและมีคอคอดเป็นชั้นๆ อยู่กลางเชิงเทียน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมสำหรับวางเทียนหอม ขอบรอบนอกมีขนาดใหญ่กว่าตัวเทียนหอมเล็กน้อย ส่วนล่างมีก้านขนาดเล็กมีความสูงไม่มากต่อกับฐานทรงกลมแบบขอบด้านข้างมีลักษณะเป็นชั้น

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 91 เชิงเทียน ชั้นที่ 54

ขนาด ความสูง 7.1 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.6 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เชิงเทียนรูปแบบนี้มีลักษณะคล้ายแก้วไวน์ ตัวเชิงเทียนเป็นครึ่งวงกลม ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม ขอบด้านบนตัดเรียบตรงด้านข้างโค้งมน ใต้ตัวเชิงเทียนคอดเข้าไปข้างในเป็นก้านขนาดเล็กมีความสูงเล็กน้อยเชื่อมต่อกับฐานทรงกลมแบนมีขนาดเล็กกว่าตัวเชิงเทียนเล็กน้อย

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 92 เชิงเทียน ชั้นที่ 55

ขนาด ความสูง 10 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.5 เซนติเมตร

ความยาว 18 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เชิงเทียนมีลักษณะเป็นถ้วยขนาดเล็กสองชั้น ภายในมีเทียนหอมรูปทรงดอกไม้ ส่วนล่างเป็นฐานใช้วางเชิงเทียนแยกออกอีกส่วนหนึ่ง เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมแบน มี 3 ชั้นแต่ละชั้นมีความกว้างไม่เท่ากัน ทุกชั้นจะประกอบตามขอบให้เข้ากันจนเป็นฐาน ส่วนที่ใช้วางตัวเชิงเทียนเป็นร่องทรงกลมลึกลงไปไม่มาก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 93 เชิงเทียน ชั้นที่ 56

ขนาด ความสูง 12 เซนติเมตร

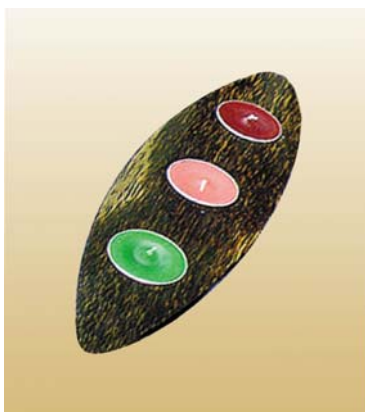
ความกว้าง 6.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีรูปทรงที่ดัดแปลงจากทรงกระบอก มีลักษณะโค้งเว้าเข้าไปข้างในตรงส่วนบนและส่วนล่าง กลางตัวเชิงเทียนนูนออกมา มีขนาดความกว้างเท่ากับขอบด้านบนและขอบล่างสุดของเชิงเทียน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม เชิงเทียนชิ้นนี้มีรูปทรงเหมือนกระบอกไม้ไผ่

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 94 เชิงเทียน ชิ้นที่ 57

ขนาด ความสูง 3 เซนติเมตร

ความยาว 20 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 95 เชิงเทียน ชิ้นที่ 58

ขนาด ความสูง 5 เซนติเมตร

ความยาว 51.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เชิงเทียนทั้ง 2 ภาพมีลักษณะคล้ายกัน แต่ต่างขนาด เชิงเทียนในภาพที่ 1 มีลักษณะเป็นวงรีแบน ด้านบนตัดเรียบและมีช่องเป็นวงกลมเรียงกัน 3 ช่อง สำหรับวางเทียนหอม ภาพที่ 2 เป็นเชิงเทียนที่มีความยาว โดยรอบด้านบนมีสันขอบตัดเรียบตรงและมีช่องเป็นวงกลมเรียงกันหกช่อง สำหรับวางเทียนหอม ปลายทั้งสองด้านมีความโค้งมน ตัวเชิงเทียนมีความหนาเล็กน้อย

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เซียงเทียนแบบไม้ใช้คลอบแก้ว

ภาพประกอบ 96 เซียงเทียน ชั้นที่ 59

ขนาด ความสูง 17 เซนติเมตร

ความกว้าง 8 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นทรงกลม โดยรอบมีความกว้างกว่าส่วนที่ 2 ด้านขอบตัดเรียบตรง มีรูปทรงคล้ายจานขนาดเล็ก มีความโค้งเว้าเข้าไปข้างใน ส่วนนี้ใช้วางเทียนหอม ส่วนที่ 2 เชื่อมต่อกับส่วนแรกมีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยมสูง ฐานด้านล่างกว้างกว่าด้านบน ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ตีดด้านบนและด้านล่างของส่วนที่สอง

เซียงเทียนแบบไม้ใช้คลอบแก้ว

ภาพประกอบ 97 เซียงเทียน ชั้นที่ 60

ขนาด ความสูง 5 เซนติเมตร

ความกว้าง 16 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ มีความสูงเล็กน้อย ด้านบนตัดเรียบตรง กึ่งกลางของเซียงเทียนมีช่องเป็นวงกลมเจาะทะลุและมีช่องเป็นวงกลมห้าช่องล้อมรอบอยู่ ส่วนนี้ใช้วางเทียนหอม ขอบด้านข้างตัดเรียบตรง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกบนตัวเซียงเทียน

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 98 เชิงเทียน ชั้นที่ 61

ขนาด ความสูง 17 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะดัดแปลงจากทรงรี โดยรอบเป็นทรงกลม ขอบส่วนบนและส่วนล่างตัดเรียบตรง มีความกว้างเท่ากัน ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมสำหรับวางเทียนหอม ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม้ใช้หลอดแก้ว

ภาพประกอบ 99 เชิงเทียน ชั้นที่ 62

ขนาด ความสูง 17 เซนติเมตร

ความกว้าง 9.5 เซนติเมตร

3.ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะแบ่งเป็นส่วนๆ ส่วนแรกเป็นตัวเชิงเทียนครึ่งวงกลม ด้านบนเว้าเข้าไปข้างใน และมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลางสำหรับวางเทียนหอม ข้างใต้เชื่อมต่อกับส่วนที่สองซึ่งเป็นทรงกลมมีขนาดเล็กกว่าส่วนแรกและส่วนที่สามเป็นก้านที่มีความยาว ด้านบนคอดเข้าไปข้างใน มี

ขนาดเล็กกว่าด้านล่างสุดที่บานออกไปเป็นทรงกลมโดยรอบ มีความกว้างเท่ากับตัวเชิงเทียนส่วนแรก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

เชิงเทียนแบบไม่ใช้ลอบแก้ว

ภาพประกอบ 100 เชิงเทียน ชั้นที่ 63

ขนาด ความสูง 15.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 11.5 เซนติเมตร

ความยาว 51.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เชิงเทียนมีทั้งหมดหกชั้น แต่ละชั้นมีลักษณะเหมือนกันคือเป็นทรงกลมโดยรอบ ด้านบนมีช่องเป็นวงกลมสำหรับวางเทียนหอม รอบนอกมีเส้นเป็นวงกลมล้อมรอบ สันขอบมีความโค้งมน ด้านล่างของเชิงเทียนสอดเข้าไปมีขนาดเล็กกว่าด้านบนเล็กน้อย เชิงเทียนทั้งหกชั้น วางเรียงกันเป็นแนวยาว บนฐานที่มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมยาวแบนและโค้งเว้าเข้าไปข้างใน มุมทั้งโค้งขึ้นไปข้างบน ใต้ฐานเป็นขาตั้งทรงเหลี่ยม ขอบด้านล่างสุดเจาะเป็นครึ่งวงกลมทั้งสองด้าน ทำให้มุมด้านล่างทั้งสี่มุม มีลักษณะเป็นขาตั้งทรงเหลี่ยม ขาตั้งทรงเหลี่ยมนี้สั้นกว่าตัวฐานรองเชิงเทียน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

3. กระปุกใส่เครื่องปรุง

กระปุกใส่เครื่องปรุง

ภาพประกอบ 101 กระปุกใส่เครื่องปรุง ชั้นที่ 64

ขนาด ความสูง 15 เซนติเมตร

ความกว้าง 27 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นกระปุกมีฝาปิด มีที่จับเป็นปุ่มกลมแบนอยู่กึ่งกลางของฝา ตัวกระปุกเครื่องปรุงโค้งมน ส่วนที่เป็นปากของกระปุกเครื่องปรุงบานออกเล็กน้อย ก้นกระปุกเครื่องปรุงมี

ความโค้งมนรับกับตัวกระปุกเครื่องปรุง ทั้งชุดจะประกอบด้วยกระปุกเครื่องปรุงพร้อมฝาปิด
ทั้งหมด 4 ชิ้น และมีช้อนตักเครื่องปรุงขนาดเล็ก 4 คัน ทุกชิ้นถูกจัดวางไว้ในจานรองขนาดใหญ่ มี
ขาตั้ง 4 ขา

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดมันเงา

กระปุกใส่เครื่องปรุง

ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 102 กระปุกใส่เครื่องปรุงชิ้นที่ 65

ขนาด ความสูง 7 เซนติเมตร
ความกว้าง 7 เซนติเมตร
ความยาว 11 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 103 กระปุกใส่เครื่องปรุง ชิ้นที่ 66

ขนาด ความสูง 6 เซนติเมตร
ความกว้าง 7 เซนติเมตร
ความยาว 10 เซนติเมตร

ภาพที่ 3

ภาพประกอบ 104 กระปุกใส่เครื่องปรุง ชิ้นที่ 67

ขนาด ความสูง 7 เซนติเมตร
ความกว้าง 7 เซนติเมตร
ความยาว 11 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

กระปุกใส่เครื่องปรุงรภาพที่ 1 มีลักษณะเป็นทรงกลมคล้ายไข่ไก่มีสองชั้น ด้านบนมีรูวงกลมขนาดเล็ก กระปุกใส่เครื่องปรุงทั้งสองชั้นวางไว้บนจานรองทรงเหลี่ยมแบน มีช่องเป็นวงกลมเรียงกันสองช่อง เพื่อให้กระปุกใส่เครื่องปรุงทั้งสองชั้นวางลงไปภายในช่องได้

กระปุกใส่เครื่องปรุงรภาพที่ 2 มีลักษณะเป็นทรงกลมมีสองชั้น ด้านบนมีรูวงกลมขนาดเล็ก กระปุกใส่เครื่องปรุงทั้งสองชั้นวางไว้บนจานรองทรงเหลี่ยมแบน มีช่องเป็นวงกลมเรียงกันสองช่อง เพื่อให้กระปุกใส่เครื่องปรุงทั้งสองชั้นวางลงไปภายในช่องได้ ได้จานรองมีขาตั้งเป็นท่อนสี่เหลี่ยมยาวและมีขนาดเล็ก

กระปุกใส่เครื่องปรุงรภาพที่ 3 มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยมมีสองชั้น ด้านบนมีรูวงกลมขนาดเล็ก กระปุกใส่เครื่องปรุงทั้งสองชั้นวางไว้บนจานรองทรงเหลี่ยมแบน มีช่องเป็นสี่เหลี่ยมเรียงกันสองช่อง เพื่อให้กระปุกใส่เครื่องปรุงทั้งสองชั้นวางลงไปภายในช่องได้ ได้จานรองมีขาตั้งเป็นท่อนสี่เหลี่ยมยาวและมีขนาดเล็ก

กระปุกใส่เครื่องปรุงทั้ง 3 ภาพ มีการตกแต่งที่เหมือนกัน คือ การขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา ไข่ไก่ที่ทำเป็นแผ่นวางบนกระปุกใส่เครื่องปรุงและใช้เชือกที่ทำจากใยไม้ผูกทับ มีกะลามะพร้าวตัดเป็นรูปทรงต่างๆ เจาะรูสองรู เพื่อใช้เชือกร้อยและเข้าไปผูกอยู่ด้านบน

ทุกชิ้นมีการตกแต่งพื้นผิวให้เรียบและทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

4. ผอบ

ชุดผอบ

ภาพประกอบ 105 ชุดผอบ ชั้นที่ 68

ขนาด ความสูง 22.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 30 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ประกอบด้วยผอบขนาดใหญ่ 1 ชิ้น ตัวผอบมีความโค้งมนโดยรอบเป็นทรงกลม มีคอคอดเข้าทำให้ปากผอบมีขนาดเล็กกว่าตัวผอบ ส่วนฝาปิดมีขนาดพอดีกับปากผอบ ลักษณะของฝา

มีความโค้งมนรับกับตัวผอบ แม้จะมีความกว้างน้อยกว่าตัวผอบ ที่จับที่อยู่เหนือฝาปิดเป็นยอดแหลม อยู่กึ่งกลางของฝา นอกจากผอบขนาดใหญ่แล้วยังมีผอบขนาดเล็กอีก 7 ชิ้นมีลักษณะเหมือนผอบขนาดใหญ่ทั้งหมด แต่มีความต่างกันตรงปากผอบ ผอบขนาดเล็กทั้ง 7 ชิ้นจะมีปากเป็นทรงกลมเหมือนวงแหวน ทั้งหมดทุกชิ้นถูกจัดวางไว้ใน จานรองขนาดใหญ่ มีขาตั้ง 4 ขา ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ผอบขนาดใหญ่

ภาพประกอบ 106 ผอบขนาดใหญ่ ชิ้นที่ 69

ขนาด ความสูง 32.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 22.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ส่วนของฝานูนขึ้นไปด้านบนเป็นทรงกลมเป็นชั้นโค้งมน ส่วนบนของฝาดัดตรงและมีชั้นเป็นวงกลมโค้งมนอยู่ด้านนอกและด้านใน เหนือฝามียอดที่ เรียวยาวขึ้นไปด้านบน ฐานยอดเป็นข้อๆมีขนาดใหญ่กว่าปลายยอด ปลายยอดด้านบนสุดมีรูปทรงคล้ายหยดน้ำ มีลักษณะแหลมโค้งมนและเป็นข้อๆ ฐานของตัวผอบมีขนาดเล็กแบนเป็นทรงกลม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

5. ชันน้ำและพาน

ชันน้ำ

ภาพประกอบ 107 ชันน้ำ ชิ้นที่ 70

ขนาด ความสูง 7.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 17.9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เป็นทรงกลมโดยรอบ มีความโค้งมน ปากชันตัดเรียบตรง สันขอบปากชันน้ำโค้งมน เล็กน้อย ชันน้ำที่ทำจากไม้ตาลโตนดจะมีความหนาเพื่อความทนทานในการใช้งาน ชันน้ำชิ้นนี้ทำ ขึ้นตามรูปทรงของชันน้ำที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบ

ชันน้ำพานรอง

ภาพประกอบ 108 ชันน้ำพานรอง ชิ้นที่ 71

ขนาด ความสูง 8 นิ้ว

ความกว้าง 9 นิ้ว

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ลักษณะของตัวชันเป็นทรงกลมมีความโค้งมนโดยรอบ ในชันจะมีทับพี ตัวทับพีมี ลักษณะเป็นวงรีแบน สันขอบมีความโค้งมน ตรงกลางคอดเข้า ที่จับมีความโค้งมนปลายที่จับ แแหลม ได้ชันมีตัวพานรองที่มีความกว้างพอดีกับก้นชันได้ตัวพานมีคอดคอดเข้าไป ฐานของพานเป็น ทรงกลมและสุดฐานเป็นชัน ส่วนฐานมีความกว้างไม่มาก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

พาน

ภาพประกอบ 109 พาน ชิ้นที่ 72

ขนาด ความสูง 12 เซนติเมตร

ความกว้าง 20.5 เซนติเมตร

3.ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะคล้ายจาน ด้านในโค้งเว้า ขอบโดยรอบโค้งมน ได้พานเป็นฐานทรงกลม โดยรอบ มีขนาดเล็กกว่าตัวพาน ด้านบนของฐานสอดเข้าไปข้างใน ด้านล่างสุดของฐานเป็นชั้นมีความโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

6. เขียง

เขียง

ภาพประกอบ 110 เขียง ชั้นที่ 73

ขนาด ความสูง 1 เซนติเมตร

ความกว้าง 18.5 เซนติเมตร

ความยาว 19 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมแบน แต่ละมุมมีความโค้งมน สันขอบตัดเรียบตรง ด้านข้างด้านหนึ่งมีช่องรูปวงรี ใช้เป็นที่จับและสามารถแขวนได้เมื่อไม่ได้ใช้งาน ด้านหน้าของเขียงเจาะเป็นร่องยาวมีลักษณะเป็นเส้นสี่เหลี่ยมมุมโค้ง เหมือนกับตัวเขียง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบ

7. ถาด

ถาด

ภาพประกอบ 111 ถาด ชั้นที่ 74

ขนาด ความสูง 2.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 16 เซนติเมตร

ความยาว 16 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลม มีความโค้งมนที่ขอบโดยรอบ ถัดจากขอบภายในเป็นชั้นวงกลมไม่สูงมาก เป็นถาดที่มีก้นลึกลงไปเล็กน้อย รูปทรงของถาดชั้นนี้เป็นการทำขึ้นตามรูปทรงของถาดที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

8. โคมไฟ

โคมไฟ

ภาพประกอบ 112 โคมไฟ ชั้นที่ 75

ขนาด ความสูง 27.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 18.75 เซนติเมตร

ความยาว 32.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม เป็นการนำแต่ละชิ้นของไม้ที่เป็นสี่เหลี่ยมยาวมาสานประกอบให้เป็นชิ้นเดียวกัน มีลักษณะโดยรวมเป็นทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ฐานล่างเป็นสี่เหลี่ยมยาวมีความกว้างกว่าตัวโคมไฟและมีความสูงไม่มาก ด้านล่างสุดมีขาสี่เหลี่ยมเล็กๆ สี่ขา

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

โคมไฟ

ภาพประกอบ 113 โคมไฟ ชั้นที่ 76

ขนาด ความสูง 36 เซนติเมตร

ความกว้าง 18 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ลักษณะของโคมไฟชิ้นนี้เป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง ครอบๆโคมไฟเป็นโครงสี่เหลี่ยมท่อนยาวประกอบกันทุกๆด้าน ในแต่ละด้านมีเส้นใยของไม้บางๆเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าติดไว้ในแนวตั้งทั้งสี่ด้านของโคมไฟ ตรงกลางด้านในมีหลอดไฟที่ใส่หลอดไฟและสายไฟประกอบอยู่ ฐานล่างเป็นทรงเหลี่ยมมีความสูงไม่มากแต่มีความกว้างมากกว่าตัวโคมไฟ ขอบล่างของฐานแต่ละด้านมีช่องที่เจาะให้โค้งทั้งสี่ ด้าน ทำให้แต่ละมุมของฐานโคมไฟมีลักษณะเป็นขาตั้งทรงเหลี่ยมทั้ง 4 ขา

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

โคมไฟ

ภาพประกอบ 114 โคมไฟ ชั้นที่ 77

ขนาด ความสูง 23 เซนติเมตร

ความกว้าง 15 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะรอบนอกของทุกส่วนเป็นทรงกลม ตัวโคมไฟเป็นทรงกระบอกขอบรอบๆโค้งมนส่วนบนคอดเข้าข้างในเป็นทรงกลมและเป็นชั้นโค้งมน ด้านบนสุดมีที่ครอบซึ่งทำจากผ้ามีโครงเหล็กด้านในครอบอยู่เหนือโคมไฟ ส่วนที่เป็นฐานของโคมไฟ คอดเข้าไปด้านในมีความโค้งมนและมีขนาดความกว้างไม่มากฐานล่างสุดเป็นทรงกลมแบน ขอบด้านข้างมีความโค้งมน ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

โคมไฟ

ภาพประกอบ 115 โคมไฟ ชั้นที่ 78

ขนาด ความสูง 38 เซนติเมตร

ความกว้าง 11 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยมแนวตั้งสูงด้านข้างทุกๆด้าน เจาะเป็นช่องวงกลมเรียงต่อกันตาม

แนวตั้งด้านละสองช่อง ด้านในตรงกลางมีช่องใส่หลอดไฟและหลอดไฟ ขอบด้านล่างสุดในแต่ละด้านของโคมไฟจะเป็นครึ่งวงกลม ทำให้มุมของโคมไฟแต่ละด้านมีลักษณะเป็นขาตั้งทรงเหลี่ยม ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

โคมไฟ

ภาพประกอบ 116 โคมไฟ ชั้นที่ 79

ขนาด ความสูง 71 เซนติเมตร

ความกว้าง 31 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ มีความโค้งมน เป็นเกลียวทั้งชิ้น ส่วนบนมีขนาดใหญ่กว่าส่วนล่าง เนื้อตัวโคมไฟขึ้นไปมีที่ครอบทำจากผ้ามีโครงเหล็กอยู่ด้านใน ส่วนล่างสุดของโคมไฟเป็นชั้นโค้งมน คล้ายวงแหวนและบานออกข้างนอกเป็นทรงกลมโดยรอบ ขอบด้านข้างมีความโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

9. แก้วชนิดต่างๆ

แก้วกาแฟและจานรอง

ภาพประกอบ 117 แก้วกาแฟและจานรอง ชั้นที่ 80

ขนาด ความสูง 7 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีความโค้งมนเป็นทรงกลม โดยรอบของแก้วกาแฟมีลักษณะเป็นเกลียว ใต้แก้วมีฐานเป็นทรงกลมแบนและมีขนาดเล็กกว่าตัวแก้ว ด้านข้างของแก้วมีหูเป็นทรงกลมแบบวงแหวนมีความโค้งมนมีขนาดเล็กและมีความหนาไม่มาก ในส่วนที่เป็นจานรองเป็นทรงกลมแบนมีขอบโค้งมน ก้นของจานรองตรงกลางลึกลงไปไม่มาก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แก้วเบียร์

ภาพประกอบ 118 แก้วเบียร์ ชั้นที่ 81

ขนาด ความสูง 10 เซนติเมตร

ความกว้าง 8.2 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะที่ตัดแปลงจากทรงกระบอก ต่างจากทรงกระบอกตรงส่วนบนและส่วนล่างของตัวแก้วเบียร์เพราะมีขนาดใหญ่กว่ากลางตัวแก้ว ด้านข้างของทั้งสองส่วนนี้มีความโค้งมนเป็นทรงกลมมีความกว้าง ปากแก้วเป็นทรงกลมคล้ายวงแหวนมีขนาดใหญ่กว่าตัวแก้ว ก้นของแก้วมีความโค้งมนและมีความกว้างกว่าตัวแก้วเล็กน้อย ตัวแก้วมีความหนาไม่มาก ด้านข้างของตัวแก้วมีหูจับเป็นครึ่งวงกลมโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แก้วไวน์และชาตรอง

ภาพประกอบ 119 แก้วไวน์และชาตรอง ชั้นที่ 82

ขนาด ความสูง 13 เซนติเมตร

ความกว้าง 7 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ลักษณะของแก้วไวน์เป็นทรงรี มีความโค้งมน ปากแก้วไวน์เป็นทรงกลมโดยรอบ สันขอบตัดเรียบตรง ขอบปากแก้วมีความโค้งมน ส่วนล่างคอดเข้าไปเป็นก้านมีความยาวไม่มาก ฐานล่างซึ่งต่อกับก้านเป็นทรงกลมแบนมีความหนาไม่มาก ขอบด้านข้างโค้งมน ใต้แก้วไวน์มีถาดรองทรงเหลี่ยม ก้นของถาดรองลึกลงไปไม่มาก ผลิตภัณฑ์ชิ้นนี้เป็นการทำขึ้นตามลักษณะของแก้วไวน์และถาดรองที่มีใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แก้วไวน์

ภาพประกอบ 120 แก้วไวน์ ชิ้นที่ 83

ขนาด ความสูง 11 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบมีความโค้งมน ขอบด้านบนโดยรอบโค้งเข้าไปด้านในเล็กน้อย ใต้ตัวแก้วเชื่อมต่อกับก้านขนาดเล็กและเชื่อมต่อกับฐานทรงกลมแบนขอบโดยรอบตัดเรียบและมีขนาดความกว้างน้อยกว่าตัวแก้วไวน์

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แก้วไวน์

ภาพประกอบ 121 แก้วไวน์ ชิ้นที่ 84

ขนาด ความสูง 13.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกรวย สันขอบด้านบนมีความโค้งมน ได้แก้วไวน์เชื่อมต่อกับก้านขนาดเล็กและมีฐานด้านล่างเป็นทรงกลมแบนขอบโดยรอบโค้งมน ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แก้วไวน์

ภาพประกอบ 122 แก้วไวน์ จีนที่ 85

ขนาด ความสูง 19 เซนติเมตร

ความกว้าง 9.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ปากแก้วบานออกไปข้างนอก สันขอบด้านบนมีความโค้งมน ได้ตัวแก้วมีความโค้งมนและคอดเข้าไปเป็นชั้นเชื่อมต่อกับก้านขนาดเล็ก มีความสูงเล็กน้อย กลางก้านเป็นทรงกลม ตัวก้านด้านบนและด้านล่างคอดเข้าไปข้างใน ส่วนล่างของก้านเชื่อมต่อกับฐานทรงกลมแบน มีความกว้างเท่ากับปากแก้ว ขอบโดยรอบของฐานมีความโค้งมน ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

10. โทศ

โทศ

ภาพประกอบ 123 โทศ จีนที่ 86

ขนาด ความสูง 22.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 9.1 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ส่วนบนของฝาโกศมีลักษณะเป็นยอดเรียวยาว มีส่วนประกอบขนาดเล็กเป็นรูปทรงคล้ายหยดน้ำขนาดต่างๆเรียงกันเป็นส่วนยอด ตัวฝาเป็นทรงกลมโดยรอบนูนขึ้นด้านบน เพื่อให้รับกับรูปทรงของยอดที่เรียวยาว ปากโกศเป็นทรงกลมโดยรอบและมีขนาดเล็กกว่าตัวโกศ ตัวโกศมีความโค้งมนสอดเข้าไปด้านในส่วนล่างของโกศเป็นทรงกลมและเป็นชั้นๆ สอดขึ้นไปด้านใน ขอบของแต่ละชั้นมีความโค้งมน ฐานล่างสุดของโกศมีขนาดใหญ่กว่าตัวโกศในส่วนบน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

11. ขาม

ขาม

ภาพประกอบ 124 ขาม ชั้นที่ 87

ขนาด ความสูง 7 เซนติเมตร

ความกว้าง 18 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะโดยรอบเป็นทรงกลม ขอบขามมีความโค้งมน ส่วนล่างของขามโค้งมนเป็นทรงกลมมีขนาดเล็กกว่าและสอดเข้าไปข้างใน ขามชั้นนี้เป็นการทำขึ้นตามรูปทรงของขามที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ขาม

ภาพประกอบ 125 ขาม ชั้นที่ 88

ขนาด ความสูง 8 เซนติเมตร

ความกว้าง 17.9 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ขอบขามตัดเรียบตรง ก้นของขามมีขนาดเล็กกว่าขอบ ส่วนบนของขาม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

12. จานและถ้วย

จาน

ภาพประกอบ 126 จาน ชั้นที่ 89

ขนาด ความสูง 3 เซนติเมตร

ความกว้าง 9.5 เซนติเมตร

ความยาว 20 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม มีความยาวและมีก้นจานลึกลงไปไม่มาก มุมทั้งสี่ด้านโค้งขึ้นไปด้านบน มีความโค้งมน ด้านข้างแต่ละด้านโค้งเว้าเล็กน้อย ได้ฐานตัดเรียบตรงเพื่อให้วางตั้งไว้ได้ ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

จาน

ภาพประกอบ 127 จาน ชั้นที่ 90

ขนาด ความสูง 5.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 25 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ โค้งเว้าเข้าไปข้างใน ขอบโดยรอบมีความโค้งมน ฐานด้านล่างเป็นทรงกลมโดยรอบและมีขนาดเล็กกว่าตัวจาน จานชิ้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของจานที่มีใช้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ถ้วยและจานรอง

ภาพประกอบ 128 ถ้วยและจานรอง ชั้นที่ 91

ขนาด ความสูง 5.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 8 เซนติเมตร

ความยาว 15.6 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม มีความยาว ขอบทึบๆ ด้าน มีความโค้งมนเข้าไปข้างใน มุมทั้งสี่ของถ้วยโค้งขึ้นไปด้านบน กลางถ้วยโค้งเว้าเข้าไปข้างใน จานรองเป็นทรงเหลี่ยม มีความหนาเพียงเล็กน้อย มีสันขอบโดยรอบโค้งมน จานรองมีความกว้างกว่าถ้วยเล็กน้อย

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบ

13. เชี่ยนหมาก

เชี่ยนหมาก

ภาพประกอบ 129 เชี่ยนหมาก ชั้นที่ 92

ขนาด ความสูง 29 เซนติเมตร

ความกว้าง 31 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีผลิตภัณฑ์ชิ้นเล็กๆเป็นส่วนประกอบของเชี่ยนหมาก ได้แก่ ผอบทรงกลมมียอดแหลม ขนาดเล็ก 3 ชิ้น , ถ้วยแก้ว ขนาดเล็ก 1 ชิ้น , ครกขนาดเล็ก 1 ชิ้น , ผอบทรงกลมมีที่จับทรงกลม ขนาดเล็ก 1 ชิ้น , กล่องทรงกระบอกมีฝาปิดขนาดเล็ก 1 ชิ้น ทั้งหมดทุกชิ้น จัดวางไว้บนฐานซึ่งเป็นทรงกลมแบนมีขนาดใหญ่ ได้ฐานส่วนล่างสุดมีขนาดเล็กทรงกลม มีความกว้างน้อยกว่าตัวฐานและมีความหนาไม่มาก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

14. โถ

14. โถ

ภาพประกอบ 130 โถ ชั้นที่ 93

ขนาด ความสูง 36 เซนติเมตร

ความกว้าง 15 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะของโถเป็นทรงกลมมีฝาปิด ด้านบนสุดมียอดเป็นเกลียวแหลม มีขนาดเล็ก ได้โถมีก้านเป็นเกลียวสูง ฐานล่างเป็นทรงกลม มีความนูนเล็กน้อยและเป็นขั้นๆ ขอบโดยรอบของฐานมีความโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

15. บาตรขนาดเล็ก

บาตรขนาดเล็ก

ภาพประกอบ 131 บาตรขนาดเล็ก ชั้นที่ 94

ขนาด ความสูง 14 เซนติเมตร

ความกว้าง 12 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบมีความโค้งมน ส่วนบนคอดเข้าทำให้มีขนาดเล็กกว่าตัวบาตร สันขอบรอบๆ ส่วนบนมีความโค้งมน ฐานรองบาตรเป็นทรงกลมโดยรอบ กลางฐานคอดเข้าไปด้านในเป็นมุม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมัน

16. ถังขยะ

16. ถังขยะ

ภาพประกอบ 132 ถังขยะ ชั้นที่ 95

ขนาด ความสูง 25 เซนติเมตร

ความกว้าง 24.1 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกระบอก ขอบด้านบนและด้านล่างตัดเรียบตรง มีความหนาไม่มาก ถังขยะใบนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของถังขยะที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ถังขยะ

ภาพประกอบ 133 ถังขยะ ชั้นที่ 96

ขนาด ความสูง 40 เซนติเมตร

ความกว้าง 21 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม เป็นการนำไม้ที่เป็นแผ่นสี่เหลี่ยมแบนมาประกอบตามขอบเข้ากันเป็นตัวถัง ด้านบนของถังมีฝาปิดเป็นทรงเหลี่ยมแบนกว้างกว่าถังเล็กน้อยที่จับเป็นโลหะยาว มีขนาดเล็กอยู่กึ่งกลางของฝา ส่วนล่างสุดของถังมีขนาดเล็กกว่าส่วนบนของถัง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมัน

17. กรอบกระจกและตู้ลิ้นชัก

กรอบกระจกและตู้ลิ้นชัก

ภาพประกอบ 134 กรอบกระจกและตู้ลิ้นชัก
ชั้นที่ 97

ขนาด ความสูง 51 เซนติเมตร

ความกว้าง 43 เซนติเมตร

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดรูปแบบกรอบกระจกและตู้ลิ้นชักมีจำนวน 1 ชิ้น พบว่าการตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบและทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

18. กรอบรูป

กรอบรูป

ภาพประกอบ 135 กรอบรูป ชั้นที่ 98

ขนาด ความสูง 22 เซนติเมตร

ความกว้าง 17 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมแบน เป็นการนำไม้แผ่นสี่เหลี่ยมขนาดต่างๆ มาประกอบให้เข้ากันเป็นกรอบรูป ด้านหน้ามีช่องเป็นสี่เหลี่ยมสำหรับวางกระจกและด้านหลังมีขาตั้งที่มีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมยาว กรอบรูปชิ้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของกรอบรูปที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

19. ไม้กระบอง

19. ไม้กระบอง

ภาพประกอบ 136 ไม้กระบอง ชั้นที่ 99

ขนาด ความกว้าง 4 เซนติเมตร

ความยาว 61 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโคยรอบ มีความยาว ปลายทั้งสองข้างโค้งมน ปลายด้านหนึ่งเป็นชั้นๆ และมีรูที่เจาะทะลุเพื่อใช้เชือก กระบองชิ้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของกระบองที่มีอยู่โดยทั่วไป ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

20. กล้องใส่กระดาศชำระ

กล้องใส่กระดาศชำระ

ภาพประกอบ 137 กล้องใส่กระดาศชำระ

ชั้นที่ 100

ขนาด ความสูง 17.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 13.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโคยรอบ ด้านบนมีความโค้งมนและมีช่องเป็นวงกลมอยู่กึ่งกลาง ตัวกล้องกระดาศชำระเป็นชั้นๆ อยู่ในแนวขวาง ส่วนล่างมีขนาดเล็กกว่าส่วนบนไม่มากและมีความโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

กล่องใส่กระดาษชำระ

ภาพประกอบ 138 กล่องใส่กระดาษและไม้จิ้มฟัน
ชั้นที่ 101

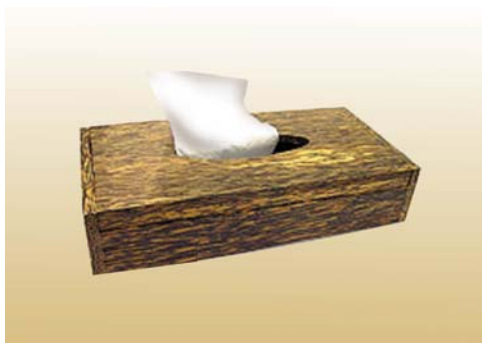
ขนาด ความสูง 10.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 8.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม เป็นการนำแผ่นไม้ที่เป็นสีเหลี่ยมแบนขนาดต่างๆ มาประกอบกันในแนวตั้งให้เป็นรูปทรงกล่อง ขอบด้านบนตัดเรียบตรง มีกล่องใหญ่และกล่องเล็กติดอยู่ด้านข้าง ฐานด้านล่างเป็นสีเหลี่ยมแบน กล่องใส่กระดาษและไม้จิ้มฟันชั้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของกล่องใส่กระดาษและไม้จิ้มฟันที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

กล่องใส่กระดาษชำระ

ภาพประกอบ 139 กล่องใส่กระดาษชำระ
ชั้นที่ 102

ขนาด ความสูง 10.5 เซนติเมตร

ความยาว 26 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสีเหลี่ยมผืนผ้า ด้านบนมีช่องเป็นวงรีอยู่กึ่งกลางเป็นการนำแผ่นไม้สีเหลี่ยมแบนขนาดต่างกันมาประกอบให้เป็นกล่องกระดาษชำระ ซึ่งมีรูปทรงเหมือนกล่องกระดาษชำระที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

21. กล้องไถ่นามบัตร

กล้องไถ่นามบัตร

ภาพประกอบ 140 กล้องไถ่นามบัตร ชั้นที่ 103

ขนาด ความสูง 10.3 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.5 เซนติเมตร

ความยาว 15 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

กล้องมีลักษณะเป็นทรงกระบอก วางในแนวนอน ทั้ง 2 ด้านของกล้องมีชั้นหนากว่าตัวกล้องเล็กน้อย มีขอบตัดเรียบตรง ส่วนบนสามารถเปิดออกได้ ได้ตัวกล้องมีขาตั้งยาวและมีความสูงไม่มาก ต่อกับฐานที่เป็นทรงเหลี่ยมยาวมีด้านข้างลาดเอียงทุกด้าน ด้านหนึ่งของฐานมีรูวงกลมใช้วางปากกา เป็นรูขนาดเล็กและมีโลหะครอบที่ขอบโดยรอบ

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

22. ที่เขี่ยบุหรี่

ที่เขี่ยบุหรี่

ภาพประกอบ 141 ที่เขี่ยบุหรี่ ชั้นที่ 104

ขนาด ความสูง 29 เซนติเมตร

ความกว้าง 7.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบมีความโค้งมน ด้านบนเป็นส่วนที่มีขนาดเล็กกว่าตัวที่เขี่ยบุหรี่มีคอคอดเข้าไปเป็นชั้น สันขอบตัดเรียบตรงและเป็นร่องโค้งครึ่งวงกลมสามรอบ ใช้สำหรับวางบุหรี่ ฐานด้านล่างสุดเป็นทรงกลมแบน โดยรอบมีความโค้งมนและมีขนาดเล็กกว่าตัวที่เขี่ยบุหรี่

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

23. ครกและสาก

ครกและสาก

ภาพประกอบ 142 ครกและสาก ชั้นที่ 105

ขนาด ความสูง 18.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 20 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ครกมีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบ ปากครกด้านบนตัดเรียบตรง ด้านข้างมีความโค้งมนเล็กน้อยและมีร่องลึกรอบๆ ส่วนบนของครก ส่วนล่างมีความโค้งมนคอดลงไปเป็นฐานทรงกลมขนาดเล็ก ขอบด้านข้างตัดเรียบ ส่วนบนของฐานมีความโค้งมนเล็กน้อย สากมีลักษณะเรียวยาวและโค้งมน ส่วนที่เป็นที่จับคอดเข้าไปด้านใน ปลายเป็นทรงกลมมีขนาดเล็ก ครกและสากชิ้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของครกและสากที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

24. ตะหลิว⁺

ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 143 ตะหลิว⁺ ชั้นที่ 106

ขนาด ความกว้าง 10 เซนติเมตร

ความยาว 36 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 144 ตะหลิว⁺ ชั้นที่ 107

ขนาด ความกว้าง 10 เซนติเมตร

ความยาว 34 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นสีเหลืองแบน มีคอคอด มีก้านยาวแบน ปลายด้านหนึ่งตัดโค้งมน ตะหลิวทั้งสองภาพนี้มีความต่างกันตรงที่ ตะหลิวในภาพที่ 1 มีรูเป็นวงรีเรียงกันที่ตัวตะหลิวและมีความยาวกว่าตะหลิวในภาพที่ 2 ส่วนตะหลิวในภาพที่ 2 นั้นตัวตะหลิวมีความโค้งเล็กน้อย มีสันขอบข้าง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

25. ทับพีและช้อนซ้อม

ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 145 ทับพี ชิ่นที่ 108

ขนาด ความกว้าง 7.7 เซนติเมตร

ความยาว 27 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 146 ช้อนซ้อม ชิ่นที่ 109

ขนาด ความกว้าง 5.6 เซนติเมตร

ความยาว 22.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ทับพีในภาพที่ 1 มีลักษณะเป็นวงรีแบนและเว้าเข้าไปข้างใน สันขอบโดยรอบมีความโค้งมน มีคอคอดต่อกับก้านที่จับเรียวโค้งมน ปลายที่จับแหลมด้านข้างหักและโค้งงอขึ้นไป ข้างบนเล็กน้อย ทับพีชิ้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของทับพีที่มีใช้โดยทั่วไป

ช้อนในภาพที่ 2 มีลักษณะเป็นวงรีแบนและเว้าเข้าไปข้างใน สันขอบโดยรอบมีความโค้งมน มีคอคอดต่อกับก้านที่จับเรียวโค้งมน ปลายที่จับคอด สุดปลายบานออก ขอบโค้งมนและซ้อม มีลักษณะหลายส่วนเหมือนช้อน แตกต่างตรงที่ตัวซ้อมจะเป็นซี่แหลม เพราะใช้ประโยชน์ต่างจากช้อน ช้อนซ้อมชิ้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของช้อนซ้อมที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

26. เก้าอี้

เก้าอี้

ภาพประกอบ 147 เก้าอี้ ชั้นที่ 110

ขนาด ความสูง 68 เซนติเมตร

ความกว้าง 60 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

เป็นเก้าอี้ทรงเหลี่ยม เป็นการนำไม้ที่มีลักษณะแผ่นสี่เหลี่ยมยาวและไม้ที่เป็นท่อนสี่เหลี่ยมยาวมาประกอบให้เข้ากันเป็นเก้าอี้ทั้งตัว มีส่วนต่างๆ ได้แก่ พนักพิงด้านหลัง ที่รองนั่ง ที่เท้าแขนและขาตั้งทั้งสี่ขา

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

27. โต๊ะ

.โต๊ะ

ภาพประกอบ 148 โต๊ะ ชั้นที่ 111

ขนาด ความสูง 59 เซนติเมตร

ความกว้าง 73.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม เป็นการนำไม้ท่อนสี่เหลี่ยมยาวและแผ่นสี่เหลี่ยมแบนขนาดต่างๆ มาประกอบให้เข้ากันเป็นโต๊ะที่มีขาสี่ขา ด้านบนมีช่องสี่เหลี่ยมสำหรับวางกระจก ด้านล่างมีแผ่นสี่เหลี่ยมแบนวางในแนวขวาง มุมทั้งสี่เชื่อมต่อกับขาโต๊ะ

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ประเภทของประดับตกแต่ง

1. เกวียนจำลอง

เกวียนจำลอง

ภาพประกอบ 149 เกวียนจำลอง ชั้นที่ 112

ขนาด ความสูง 29 เซนติเมตร

ความกว้าง 16.6 เซนติเมตร

ความยาว 53 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นรูปทรงเลียนแบบธรรมชาติและรูปทรงที่ประดิษฐ์ขึ้น มีสองส่วนคือ รูปทรงของสัตว์และรูปทรงของเกวียน ด้านหน้าของเกวียนเป็นไม้ขนาดยาวโค้งขึ้นไปด้านบน ด้านข้างของไม้ส่วนนี้จะเชื่อมต่อกับตัวควายทั้งสองตัว ตัวเกวียนมีไม้ตีเป็นลูกกรงทั้งด้านซ้ายและด้านขวา หนือลูกกรงขึ้นไปเป็นไม้ขนาดยาวสองอันซึ่งมีความโค้งขึ้นเล็กน้อย มีปลายแหลมออกไปด้านหลังของเกวียน ด้านข้างส่วนล่างของเกวียนมีล้อสองอัน ด้านในของล้อมีไม้ตีเป็นซี่ๆ และแกนกลางของล้อมีไม้ขนาดยาวเชื่อมต่อกับแกนกลางของล้อทั้งสองข้าง

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมัน

2. แจกัน

แจกัน

ภาพประกอบ 150 แจกัน ชั้นที่ 113

ขนาด ความสูง 33 เซนติเมตร

ความกว้าง 11 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิต

ลักษณะของแจกันมีความโค้งมนโดยรอบเป็นทรงกลม ตัวขวดมีคอคอดที่โค้งเว้าเข้าไปข้างใน คอแจกันมีความยาว ปากขวดเป็นทรงกลมมีขนาดเล็ก ลักษณะของแจกันชิ้นนี้เป็นการทำขึ้นเลียนแบบรูปทรงของขวดที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แจกัน

ภาพประกอบ 151 แจกัน ชิ้นที่ 114

ขนาด ความสูง 30 เซนติเมตร

ความกว้าง 8.75 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเลียนแบบรูปทรงธรรมชาติ คือรูปทรงกระบอกไม้ไผ่ที่เป็นปล้องๆต่อกันหกปล้อง ขอบปากแจกันตัดเรียบตรง ปากและฐานของแจกันมีขนาดเท่ากัน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แจกัน

ภาพที่ 1

ภาพประกอบ 152 แจกัน ชั้นที่ 115

ขนาด ความสูง 21 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

ภาพที่ 2

ภาพประกอบ 153 แจกัน ชั้นที่ 116

ขนาด ความสูง 52 เซนติเมตร

ความกว้าง 23 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

แจกันทั้งสองชิ้นมีคล้ายกัน แต่ต่างขนาดกัน แจกันในภาพที่ 1 มีขนาดเล็กกว่าแจกัน
ภาพที่ 2 ทั้งสองภาพมีลักษณะโค้งมนโดยรอบ ส่วนบนเรียวและคอดเหมือนกัน ปากของแจกัน
ภาพที่ 1 จะบานออกและมีความโค้งมนเป็นทรงกลม แจกันภาพที่ 2 ต่างตรงที่ขอบปากเป็นชั้น ตัว
แจกันภาพที่ 1 เป็นเกลียวโค้งมน เรียงแบบไล่ระดับตามความโค้งมนของตัวแจกัน แจกันภาพที่ 2
เป็นชั้นเรียบๆ ฐานล่างของแจกันภาพที่ 1 เป็นทรงกลมแบนมีขนาดเล็กและเป็นชั้นสองชั้น ส่วน
ฐานของแจกันภาพที่ 2 เป็นทรงกลมแบนมีขนาดเล็กไม่มีชั้น แจกันทั้งสองภาพมีขนาดความกว้าง
ของปากเท่าตัวแจกัน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แจกัน

ภาพประกอบ 154 แจกัน ชั้น 117

ขนาด ความสูง 20 เซนติเมตร

ความกว้าง 9.3 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

ปากของแจกันเป็นทรงกลมมีขอบรอบนอกตัดเรียบตรงและหนา คอแจกันเป็น
ทรงกระบอกยาวมีความสูงมากกว่าตัวแจกัน ตัวแจกันลาดเอียงทำมุมเป็นทรงกลมโดยรอบ
ส่วนล่างของตัวแจกันคอดเข้าไปทำให้ก้นของแจกันมีขนาดเล็ก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แจก้น

ภาพประกอบ 155 แจก้น ชั้นที่ 118

ขนาด ความสูง 17.2 เซนติเมตร

ความกว้าง 10 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะทรงกลม ส่วนบนคอดเข้าไปข้างในมีความโค้งมน ปากแจก้นบานออกและเป็นทรงกลมขอบโดยรอบมีความโค้งมน ฐานล่างสุดเป็นทรงกลมแบนมีขนาดเล็กกว่าตัวแจก้น แจก้นชิ้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของแจก้นที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แจก้น

ภาพประกอบ 156 แจก้น ชั้นที่ 119

ขนาด ความสูง 30 เซนติเมตร

ความกว้าง 11 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะตัดแปลงจากทรงกระบอก มีความสูง กลางตัวแจก้นคอดเข้าไปข้างในและมีชั้นเป็นทรงกลมโดยรอบมีความโค้งมนเป็นชั้นๆ คล้ายวงแหวนมีความหนา

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

แจกัน

ภาพประกอบ 157 แจกัน ชั้นที่ 120

ขนาด ความสูง 35 เซนติเมตร

ความกว้าง 20 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกคือ ปากของแจกันเป็นทรงกลมโดยรอบและบานออกไปข้างนอก ขอบรอบๆ ตัดเรียบตรงตรง ใต้ปากกแจกันมีความโค้งมน คอดเข้าไปข้างใน ต่อกับส่วนที่เป็นชั้นๆ โค้งมน เชื่อมต่อกับส่วนที่ 2 คือตัวแจกันขนาดใหญ่ ฐานออกมาข้างนอกมีความโค้ง เป็นทรงกลมโดยรอบและเชื่อมต่อกับส่วนที่สามเป็นฐานทรงกลมแบนและชั้นๆ ไม่สูงนัก ขอบโดยรอบมีความโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

3. โปะไฟ

โปะไฟ

ภาพประกอบ 158 โปะไฟ ชั้นที่ 121

ขนาด ความสูง 50 เซนติเมตร

ความกว้าง 30 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะทรงเหลี่ยม คล้ายศาลา ส่วนบนมีหลังคาสี่เหลี่ยมเป็นชั้นๆ ตรงกลางด้านบนสุดเป็นยอดสี่เหลี่ยมขนาดเล็กทรงกลมไม่สูง ทุกด้านมีเสาเป็นท่อนยาวสี่เหลี่ยมยาวจัดวางใน

แนวตั้งต่อกับพื้นด้านในเป็นทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส ด้านข้างเป็นลูกทรงเล็กๆ แนวตั้งได้ฐานทุกๆ ด้าน มีขาตั้งสี่เหลี่ยมยาวยกขึ้นสูงจากพื้นไม่มากนัก

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงาเซนต์เมตร

4. ห้วเสา

ห้วเสา

ภาพประกอบ 159 ยอดเสา ชั้นที่ 122

ขนาด ความสูง 38 เซนติเมตร

ความกว้าง 23 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะทรงกรวย เป็นชั้นๆ แต่ละชั้นเป็นที่ความโค้งมนและเป็นชั้นที่ตัดเรียบตรง สลับกันแบบเรียงขนาด ส่วนล่างมีขนาดใหญ่ต่อขึ้นไปเป็นขนาดเล็กซ้อนกันจนถึงยอด ยอดส่วนบนสุดเป็นยอดแหลม

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

5. ป้าย

ป้าย

ภาพประกอบ 160 ชั้นที่ 123

ขนาด ความสูง 12.3 เซนติเมตร

ความกว้าง 10.5 เซนติเมตร

ความยาว 40 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมยาวมุมทั้งสี่ด้านตัดโค้งเข้าข้างใน ขอบโดยรอบตัดเรียบตรง

ขอบด้านข้างทั้งสองด้านเชื่อมต่อกับเสาทรงกลมยาว ส่วนบนของเสามีลักษณะเป็นยอดแหลม มีความโค้งมน ส่วนล่างของฐานเสาเป็นชั้นโค้งมน กว้างกว่าเสาเล็กน้อย ส่วนล่างสุดมีฐานเป็นสี่เหลี่ยมแบน ขอบด้านข้างลาดเอียงเป็นขั้นๆ ฐานมีความกว้างกว่าแผ่นป้าย
ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

6. กรอบใส่ภาพ

กรอบใส่ภาพ

ภาพประกอบ 161 กรอบใส่ภาพ ชั้นที่ 124

ขนาด ความสูง 79 นิ้ว

ความกว้าง 16 นิ้ว

ความยาว 23 นิ้ว

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นกรอบสี่เหลี่ยมแบนใช้ใส่ภาพถ่ายด้านข้างของกรอบต่อกับชั้นไม้ที่มีขนาดเล็กและไม้ที่มีขนาดยาวเชื่อมต่อทั้ง 2 ข้าง ส่วนบนของไม้เป็นทรงกลมมียอดแหลม ส่วนล่างของไม้ยาวลงมาจนต่อกับฐานด้านล่าง ซึ่งต่อกับแผ่นไม้ที่เรียงกันในแนวตั้งส่วนนี้ใช้วางกระถางต้นไม้ ตกแต่งให้เกิดความสวยงาม ฐานด้านล่างสุดเป็นขาตั้งท่อนสี่เหลี่ยมยาวยื่นออกมาทั้งสองข้าง เพื่อให้วางตั้งไว้ได้

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ประเภทของที่ระลึก

1. ถ้วยรางวัล

ถ้วยรางวัล

ภาพประกอบ 162 ถ้วยรางวัล ชั้นที่ 125

ขนาด ความสูง 30 เซนติเมตร

ความกว้าง 15 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะในแต่ละส่วนต่างกัน ส่วนแรกเป็นทรงโดยรอบ ขอบด้านบนตัดเรียบตรง ด้านข้างเป็นชั้นโค้งมน มีความกว้างกว่าขอบด้านบนเล็กน้อย ข้างใต้มีความโค้งมนและเชื่อมต่อกับส่วนที่สองที่มีรูปทรงเป็นก้านคอดเข้าข้างใน มีความยาวเล็กน้อย ส่วนบนของก้านทำมุมออกมาข้างนอกมีขนาดใหญ่ ส่วนล่างของก้านบานออกมีขนาดเล็กกว่าส่วนบนมากและส่วนที่สามอยู่ด้านล่างสุดมีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบด้านล่างบานออกข้างนอก ขอบด้านข้างโค้งมน

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ประเภทของใช้เบ็ดเตล็ด

1. กล่องเอนกประสงค์

กล่องเอนกประสงค์

ภาพประกอบ 163 กล่องเอนกประสงค์

ชั้นที่ 126

ขนาด ความสูง 7.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 9 เซนติเมตร, ความยาว 18 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นกล่องสี่เหลี่ยมผืนแวนอน เป็นการนำไม้แผ่นสี่เหลี่ยมขนาดต่างๆ มาประกอบเข้ากันเป็นตัวกล่อง ด้านบนเป็นฝาปิดมีความโค้งมน กล่องชั้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของกล่องที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

กล่องเอนกประสงค์

ภาพประกอบ 164 กล่องเอนกประสงค์

ชั้นที่ 127

ขนาด ความสูง 6.5 เซนติเมตร

ความกว้าง 11 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงเหลี่ยม เป็นการนำไม้แผ่นสี่เหลี่ยมมาประกอบให้เข้ากันเป็นตัวกล่อง ด้านบนมีฝาปิดกว้างกว่าตัวกล่อง ด้านข้างของฝามีความหนาเล็กน้อย กล่องชั้นนี้ทำขึ้นตามรูปทรงของกล่องที่มีใช้โดยทั่วไป

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

กล่องเอนกประสงค์

ภาพประกอบ 165 กล่องเอนกประสงค์
ชั้นที่ 128

ขนาด ความสูง 11 เซนติเมตร
ความกว้าง 15 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกระบอก มีความสูงเล็กน้อย มีฝาปิดกว้างเท่ากับตัวกล่อง ด้านบนของฝามีที่จับทรงกลมขนาดเล็กอยู่กึ่งกลาง ขอบโดยรอบตัดเรียบตรง ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ภาพประกอบ 166 กระปุกรูปทรงมังคุด
ชั้นที่ 129

ขนาด ความสูง 8.5 เซนติเมตร
ความกว้าง 8.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลม ส่วนบนมีฝาปิดขนาดเล็กกว่าตัวกระปุก ด้านข้างของฝาปิดเป็นหยักโดยรอบ มีความโค้งมนและหนา ด้านบนตรงกลางเว้าลงไปมีก้านทรงกระบอก มีขนาดเล็กโค้งเชื่อมต่ออยู่ กระปุกชิ้นนี้มีลักษณะเหมือนมังคุด ซึ่งเป็นการเลียนแบบรูปทรงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

กระปุกทรงแอปเปิ้ล

ภาพประกอบ 167 กระปุกทรงแอปเปิ้ล
ชั้นที่ 130

ขนาด ความสูง 9 เซนติเมตร
ความกว้าง 8.5 เซนติเมตร

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

มีลักษณะเป็นทรงกลมโดยรอบมีความโค้งมน ด้านบนเว้าลงไป มีก้านขนาดเล็กเชื่อมต่ออยู่ ส่วนนี้เป็นฝาปิด มีขนาดความกว้างเท่ากับปากของกระปุก ด้านล่างของตัวกระปุกมีขนาดเล็กกว่าด้านบนของตัวกระปุก กระปุกชั้นนี้มีลักษณะเหมือนแอปเปิ้ล ซึ่งเป็นการเลียนแบบรูปทรงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

ตกแต่งโดยการขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของกลุ่มกิ่งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง
อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน

ตาราง 1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเชิงเทียนที่ใช้ลอบแก้ว

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้ลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิดความ มันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓		✓	✓
2		✓	✓	✓	
3		✓	✓		✓
4		✓	✓	✓	✓

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้กลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
5		✓	✓	✓	
6		✓	✓	✓	
7		✓	✓	✓	✓
8		✓	✓	✓	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้กลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
9		✓	✓	✓	
10		✓	✓	✓	
11		✓	✓	✓	
12		✓	✓	✓	✓
13		✓	✓	✓	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้กลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
14		✓	✓	✓	
15		✓	✓		
16		✓	✓		
17		✓	✓		
18		✓	✓	✓	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้กลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
19		✓	✓		
20		✓	✓	✓	
21		✓	✓		
22		✓	✓	✓	

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้กลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
23		✓	✓		
24		✓	✓		
25		✓	✓		✓
26		✓	✓		
27		✓	✓		

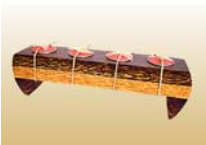
ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้หลอดแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
28		✓	✓	✓	
29		✓	✓	✓	
30		✓	✓		
31		✓	✓	✓	✓

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ใช้กลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
32		✓	✓		
33		✓	✓		

ตาราง 2 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเชิงเทียนที่ไม่ใช้ลอบแก้ว

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ไม่ใช้ลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓	✓		✓
2		✓	✓	✓	
3		✓	✓		
4		✓	✓	✓	
5		✓	✓	✓	
6		✓	✓	✓	✓

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ไม่ใช้ลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
7		✓	✓		
8		✓	✓	✓	
9		✓	✓		
10		✓	✓		
11		✓	✓		
12		✓	✓	✓	

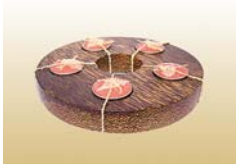
ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ไม่ใช้ลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
13		✓	✓		
14		✓	✓	✓	
15		✓	✓		
16		✓	✓		
17		✓	✓		

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ไม่ใช้กลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
18		✓	✓		
19		✓	✓		
20		✓	✓		
21		✓	✓		✓
22		✓	✓		

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ไม่ใช้ลอบแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
23		✓	✓		
24		✓	✓		
25		✓	✓		
26		✓	✓	✓	
27		✓	✓	✓	

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบ เชิงเทียนที่ไม่ใช้หลอดแก้ว	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
28		✓	✓		
29		✓	✓		
30		✓	✓		

ตาราง 3 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกระปุกใส่เครื่องปรุง

ชั้นที่	รูปแบบกระปุกใส่เครื่องปรุง	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓	✓	
3		✓	✓	✓	
4		✓	✓	✓	

ตาราง 4 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบผอบ

ชั้นที่	รูปแบบผอบ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็คเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		

ตาราง 5 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบขันน้ำและพาน

ชั้นที่	รูปแบบขันน้ำ / พาน	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓			
2		✓	✓		
3		✓	✓		

ตาราง 6 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเขียง

ชั้นที่	รูปแบบเขียง	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็คเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 7 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบถาด

ชั้นที่	รูปแบบถาด	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็คเกอร์ เคลือบ ให้เกิด ความมันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 8 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโคมไฟ

ชั้นที่	รูปแบบโคมไฟ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓	✓	
3		✓	✓		✓
4		✓	✓		
5		✓	✓		✓

ตาราง 9 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบแก้วชนิดต่างๆ

ชั้นที่	รูปแบบแก้วชนิดต่างๆ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		
3		✓	✓		
4		✓	✓		
5		✓	✓		
6		✓	✓		

ตาราง 10 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโกศ

ชั้นที่	รูปแบบโกศ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

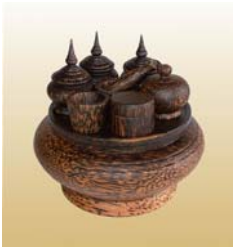
ตาราง 11 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบ خام

ชั้นที่	รูปแบบ خام	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็คเกอร์ เคลือบ ให้เกิดความ มันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		

ตาราง 12 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบงาน / ถ้วย

ชั้นที่	รูปแบบงาน / ถ้วย	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		
3		✓			

ตาราง 13 ผลิตรัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเขียนหมาก

ชั้นที่	รูปแบบเขียนหมาก	การตกแต่งผลิตรัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 14 ผลิตรัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโถ

ชั้นที่	รูปแบบโถ	การตกแต่งผลิตรัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 15 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบมาตรฐานเล็ก

ชั้นที่	รูปแบบมาตรฐานเล็ก	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 16 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบถังขยะ

ชั้นที่	รูปแบบถังขยะ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		

ตาราง 17 ผลิตรัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกรอบกระจกและตู้ลิ้นชัก

ชั้นที่	รูปแบบ กรอบกระจกและตู้ลิ้นชัก	การตกแต่งผลิตรัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิดความ มันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 18 ผลิตรัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกรอบรูป

ชั้นที่	รูปแบบกรอบรูป	การตกแต่งผลิตรัณฑ์			
		จัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิดความ มันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 19 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบไม้กระบอง

ชั้นที่	รูปแบบไม้กระบอง	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 20 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกล่องใส่กระดาษชำระ

ชั้นที่	รูปแบบกล่องใส่กระดาษชำระ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		
3		✓	✓		

ตาราง 21 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกล่องใส่นามบัตร

ชั้นที่	รูปแบบกล่องใส่นามบัตร	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓			

ตาราง 22 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบที่เขี่ยบุหรี่

ชั้นที่	รูปแบบที่เขี่ยบุหรี่	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 23 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบครก

ชั้นที่	รูปแบบครก	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 24 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบตะหลิว^{*}

ชั้นที่	รูปแบบตะหลิว [*]	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		

ตาราง 25 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบทัพพีและช้อนซ้อม

ชั้นที่	รูปแบบทัพพีและช้อนซ้อม	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		

ตาราง 26 ผลิตรัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเก้าอี้

ชั้นที่	รูปแบบเก้าอี้	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 27 ผลิตรัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโต๊ะ

ชั้นที่	รูปแบบโต๊ะ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ประเภทของระดับตกแต่ง

ตาราง 1 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบเกวียนจำลอง

ชั้นที่	รูปแบบเกวียนจำลอง	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 2 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบแจกัน

ชั้นที่	รูปแบบแจกัน	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็คเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		
3		✓	✓		
4		✓	✓		
5		✓	✓		

ตาราง 2 (ต่อ)

ชั้นที่	รูปแบบแจกัน	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		ขัดพื้นผิว ให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์ เคลือบ ให้เกิดความ มันเงา	ประดับ ด้วย วัสดุจาก ธรรมชาติ	ประดับ ด้วย วัสดุ สังเคราะห์
6		✓	✓		
7		✓	✓		
8		✓	✓		

ตาราง 3 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบโปะไฟ

ชั้นที่	รูปแบบโปะไฟ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 4 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบหัวเสา

ชั้นที่	รูปแบบหัวเสา	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 5 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบป้าย

ชั้นที่	รูปแบบป้าย	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นที่ผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ตาราง 6 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกรอบใส่ภาพ

ชั้นที่	รูปแบบกรอบใส่ภาพ	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นที่ผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ประเภทของที่ระลึก

ตาราง 1 ผลลัพธ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบถ้วยรางวัล

ชั้นที่	รูปแบบถ้วยรางวัล	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		

ประเภทของใช้เบ็ดเตล็ด

ตาราง 1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด รูปแบบกล่องอเนกประสงค์

ชั้นที่	รูปแบบกล่องอเนกประสงค์	การตกแต่งผลิตภัณฑ์			
		จัดพื้นผิวให้เรียบ	ทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา	ประดับด้วยวัสดุจากธรรมชาติ	ประดับด้วยวัสดุสังเคราะห์
1		✓	✓		
2		✓	✓		
3		✓	✓		
4		✓	✓		
5		✓	✓		

สรุปผลการวิเคราะห์รูปแบบผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดตามตารางบันทึกผลดังนี้

ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดมีจำนวนทั้งหมด 130 ชิ้น

1. เจึงเทียนแบบที่ใช้ลอบแก้วมีจำนวน 33 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 25.38%
2. เจึงเทียนแบบที่ไม่ใช้ลอบแก้วมีจำนวน 30 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 23.08%
3. กระปุกใส่เครื่องปรุงมีจำนวน 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 3.08%
4. ผอบมีจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.54%
5. ขันน้ำและพานรองมีจำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.30%
6. เขียงมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
7. ถาดมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
8. โคมไฟมีจำนวน 5 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 3.85%
9. แก้วชนิดต่างๆ มีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 4.61%
10. โถศมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
11. ชามมีจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.54%
12. จานและถ้วยมีจำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.30%
13. เขี่ยนหมากมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
14. โถมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
15. บาตรขนาดเล็กมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
16. ถังขยะมีจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.54%
17. กรอบกระจกและตุ้มชักมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
18. กรอบรูปมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
19. ไม้กระบองมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
20. ถังใส่กระดาษชำระมีจำนวน 3 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.30%
21. ถังใส่น้ำดับไฟมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
22. ที่เขี่ยบุหรี่มีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
23. ครกมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
24. ตะหลิวมีจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.54%
25. ทับตีและช้อนซ้อมมีจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 1.54%
26. แก้วมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
27. โต๊ะมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
28. เกวียนจำลองมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%

29. แจกกันมีจำนวน 8 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 6.15%
30. โปะไฟมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
31. หัวเสามีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
32. ป้ายมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
33. กรอบใส่ภาพมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
34. ถ้วยรางวัลมีจำนวน 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 0.77%
35. กล่องอเนกประสงค์มีจำนวน 5 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 3.85%

4. การจัดการและการดำเนินงาน

4.1 การจัดการโดยใช้ระบบสหกรณ์ภายในกลุ่มกึ่งไม้ตาล

จากการสัมภาษณ์คุณอนงค์ อ่อนยิ่ง (ผู้นำกลุ่มกึ่งไม้ตาล) ได้กล่าวถึงการจัดการและการดำเนินงานภายในกลุ่มทั้งหมดว่า สมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล ซึ่งอยู่ในตำบลเดียวกันมีอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดมีทั้งทำเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม สมาชิกกลุ่มไม่มีเงินลงทุนในการซื้อวัตถุดิบ เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อนำมาทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล จากการที่ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดได้รับการคัดเลือกให้เข้าโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ผู้นำกลุ่มกึ่งไม้ตาลและผู้นำชุมชนในส่วนต่างๆ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ได้เห็นความสำคัญของการมีเงินในการลงทุนสำหรับสมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล จึงเสนอของบประมาณสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการส่งออก เมื่อได้รับเงินงบประมาณสนับสนุนมา ผู้นำกลุ่มจึงได้นำเงินงบประมาณสนับสนุนนั้นมาบริหารจัดการด้วยระบบสหกรณ์ของหมู่บ้าน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่จัดการเงินงบประมาณให้เป็นระบบเงินกู้ยืมเพื่อการลงทุน และวางแผนการออมเงินของสมาชิกกลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะนำเงินที่กู้ยืมมาเป็นทุนหมุนเวียน เมื่อนำเงินที่กู้ยืมนั้นมาคืน ต้องคืนพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 1 บาท จากการกู้ยืมเงิน การที่ต้องเสียดอกเบี้ยก็เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของเงินปันผลแก่สมาชิก นอกจากนี้สมาชิกกลุ่มจะมีการถือหุ้นร่วมกันทั้งหมด คนละหนึ่งหุ้นเป็นอย่างน้อย หุ้นละ 100 บาท แล้วแต่สมาชิกกลุ่มคนใดจะถือหุ้นกี่หุ้น ในส่วนของเงินปันผลของสมาชิก จะได้รับคืนมากหรือน้อยอยู่ที่จำนวนเงินออมและดอกเบี้ยจากการคำนวณเงินออมตามที่ได้รับและมีการนำมารวมกับจำนวนหุ้นของสมาชิกกลุ่มแต่ละคน สมาชิกกลุ่มจะได้รับเงินในส่วนนี้ปีละ 1 ครั้ง นอกจากการกู้ยืมเงินในระบบสหกรณ์ของหมู่บ้านแล้วสมาชิกกลุ่มยังมีการกู้ยืมเงินจากธนาคาร ธ.ก.ส. แต่มีการกู้ยืมเงินจำนวนน้อย และผ่อนชำระคืนจนหมดในภายหลัง ตามข้อตกลงของกลุ่มกึ่งไม้ตาล สมาชิกกลุ่มจะกู้เงินลงทุนจากสหกรณ์ของหมู่บ้านหรือไม่ก็ตามจะต้องมีเงินออมทุกปี เพื่อให้มีดอกเบี้ยจากเงินออมเพิ่มขึ้น ไม่ควรมีแค่ดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินโดยไม่มีเงินออม ในกรณีที่สมาชิกกลุ่มลาออกจากกลุ่มจะมีการคืนเงินออมและดอกเบี้ยทั้งหมดให้ แล้วตัดออกจากการเป็นสมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล

เป็นระยะเวลา 2 ปี หลังจากนั้นถ้ากลับเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลอีกครั้งจะไม่สามารถกู้ยืมเงินจากสหกรณ์ของหมู่บ้านได้อีก 2 ปี เนื่องจากเงินทุนที่ได้รับมาเป็นงบประมาณสนับสนุนเพื่อให้สมาชิกกลุ่มใช้ลงทุนในการทำงานของกลุ่มกลิ้งไม้ตาล หากได้มาแล้วมีการแจกจ่ายให้สมาชิกกลุ่มจัดการเงินทุนที่ได้รับกันเองอาจเกิดความผิดพลาดในการจัดการของสมาชิกกลุ่มแต่ละคน ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลไม่ต้องการให้เงินงบประมาณสนับสนุนโดนแจกจ่ายไปอย่างสูญเปล่า จึงมีการประชุมและตั้งกฎเกณฑ์เพื่อจัดการการเงินภายในกลุ่มกลิ้งไม้ตาลให้เป็นระบบ โดยมีสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลทุกคนรับทราบและมีความเห็นพ้องต้องกันตามข้อตกลงในทุกๆ เรื่องอย่างโปร่งใส

4.2 การรับสั่งสินค้าผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด

ผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้รับสั่งสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดจากบริษัทใหญ่ หลายๆ บริษัทในกรุงเทพฯ ที่รับซื้อผลิตภัณฑ์ บริษัทเหล่านั้นจะมาติดต่อสั่งซื้อผลิตภัณฑ์กับทางกลุ่มกลิ้งไม้ตาล โดยมีช่องทางในการสั่งซื้อสินค้า 3 วิธีคือ 1. มาตกลงสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ในแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์โดยตรง 2. ติดต่อกับทางกลุ่มกลิ้งไม้ตาลโดยการส่งอีเมลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ต้องการสั่งซื้อให้กับผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาล 3. ติดต่อสั่งซื้อผลิตภัณฑ์โดยการโทรศัพท์ตกลงสั่งซื้อกับผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับโอกาสที่เอื้อกับทางบริษัทต่างๆ ที่เป็นลูกค้าว่าจะใช้วิธีใดในการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อความสะดวก ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะเป็นผู้รับสั่งผลิตภัณฑ์ทั้งหมดจากบริษัทต่างๆ ซึ่งมีจำนวนเป็นหมื่นชิ้นต่อปี โดยไม่สามารถระบุจำนวนได้อย่างแน่นอนในแต่ละปี แล้วแต่ความต้องการของลูกค้าที่บริษัทต้องส่งสินค้าให้อีกต่อหนึ่งว่าจะต้องการผลิตภัณฑ์แบบไหนจำนวนกี่ชิ้น ส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบเดิมที่เคยสั่งอยู่เป็นประจำ เป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบที่บริษัทออกแบบเองตามการไปเจาะตลาดของบริษัทใหญ่ เพื่อสนองตอบความต้องการทางสนิยมของลูกค้าว่าต้องการผลิตภัณฑ์ประเภทไหนและแบบใด อีกส่วนหนึ่งคือผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้ามีแบบตามที่ต้องการอยู่แล้ว บริษัทเหล่านั้นจะทำส่งให้กับลูกค้าชาวต่างชาติ เช่น ญี่ปุ่น ฮองกง ฯลฯ นอกจากนี้บริษัทที่เป็นผู้สั่งผลิตภัณฑ์จะมีการออกแสดงสินค้าตามประเทศที่ต้องการส่งออก การทำธุรกิจกับบริษัทใหญ่ที่เป็นลูกค้ามาตั้งแต่ก่อตั้งกลุ่มและก่อนมีโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์นั้นจะเป็นลูกค้าที่เชื่อถือได้เพราะนับได้ว่ากลุ่มกลิ้งไม้ตาลและบริษัทใหญ่นั้นมีธุรกิจที่เดิมโตมาด้วยกันและมักมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาโดยตลอด ส่วนลูกค้าที่เป็นพ่อค้าคนกลางจะสั่งทำผลิตภัณฑ์แล้วนำไปส่งขายอีกต่อหนึ่ง พ่อค้าคนกลางจะสั่งผลิตภัณฑ์อย่างน้อยตั้งแต่ 50-100 ชิ้นขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นบริษัทใหญ่หรือลูกค้ากลุ่มใดมาสั่งทำผลิตภัณฑ์กับทางกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะต้องเสียเงินค่ามัดจำประมาณ 30% ของราคาผลิตภัณฑ์ที่สั่งทำทั้งหมด เงินค่ามัดจำผลิตภัณฑ์ 30% นี้ผู้นำกลุ่มจะนำไปจ่ายให้กับสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลที่รับงานไปทำ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนในการจัดซื้อวัสดุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ต่างๆ ในการทำงาน การกระจายงานให้

สมาชิกกลุ่มนั้นผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะพิจารณาตามความสามารถของสมาชิกกลุ่มและระยะเวลาที่ลูกค้ากำหนดไว้ประกอบกัน การจัดส่งผลิตภัณฑ์ให้ถึงมือลูกค้าที่มาจากบริษัทใหญ่หรือพ่อค้าคนกลาง คือ ส่งด้วยรถส่งของของผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาล , ส่งผลิตภัณฑ์ไปกับรถของบริษัทขนส่ง (บขส.) ในกรณีที่ทางกลุ่มกลิ้งไม้ตาลส่งผลิตภัณฑ์ไปให้ลูกค้าเอง ลูกค้าจะต้องเสียค่าขนส่งผลิตภัณฑ์ด้วย แต่หากเป็นบริษัทใหญ่บางบริษัทที่มาส่งผลิตภัณฑ์จะมีรถขนส่งของทางบริษัทมารับผลิตภัณฑ์ที่ส่งไว้เองและมีการจ่ายเงินค่าผลิตภัณฑ์ในส่วนที่เหลือทั้งหมดให้กับผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลโดยตรง ถ้าทางกลุ่มส่งผลิตภัณฑ์ให้ทางบริษัทหรือพ่อค้าคนกลางด้วยรถของบริษัทขนส่ง (บขส.) ลูกค้าจะโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาล เมื่อได้รับเงินจากลูกค้าผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะจ่ายเงินค่าแรงให้กับสมาชิกกลุ่มที่ทำงาน นับว่าผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเป็นคนกลางที่มีบทบาทในการดำเนินการและการเจรจารับงานจากลูกค้าที่มาจากบริษัทและพ่อค้าคนกลาง และนำไปกระจายงานให้กับสมาชิกกลุ่มอย่างทั่วถึงกัน

4.3 การกระจายงานให้กับสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล

ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลมีการกระจายงานโดยการสังเกตความถนัดและความสมัครใจของสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลแต่ละคน เมื่อแบ่งงานตามความเหมาะสมแล้วประเมินระยะเวลาในการทำผลิตภัณฑ์ตามที่ลูกค้ากำหนดไว้และกำกับการผลิตผลิตภัณฑ์ของสมาชิกกลุ่มว่าสามารถทำผลิตภัณฑ์ได้ทันตามความต้องการของลูกค้าหรือไม่ หากสมาชิกกลุ่มทำผลิตภัณฑ์เสร็จไม่ทันตามระยะเวลาที่ลูกค้ากำหนดไว้ ผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มที่รับงานไปทำจะต้องเสียค่าปรับโดยการหักค่าแรงที่ควรจะได้รับเป็นรายวันนับจากวันที่เลยกำหนด ผู้นำกลุ่มจึงจำเป็นต้องกระจายงานให้กับสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลคนอื่นๆ เพื่อให้ทำงานเสร็จทันเวลาตามความเหมาะสมต่อไป สมาชิกคนใดทำผลิตภัณฑ์ตามรูปแบบที่มีลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่งสั่งอยู่ประจำมักจะมีความชำนาญในการทำผลิตภัณฑ์รูปแบบนั้นอย่างมีมาตรฐานและจะไม่มีปัญหาที่ต้องแก้ไขงานใดๆ เมื่อลูกค้ามีความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์ที่สั่งซื้อ ผู้นำกลุ่มมักจะไม่เปลี่ยนสมาชิกกลุ่มคนที่ทำผลิตภัณฑ์ในรูปแบบนั้นๆ หากมีงานเร่งด่วนจนสมาชิกในกลุ่มกลิ้งไม้ตาลหลายๆ คนไม่สามารถรับงานทั้งหมดไปทำได้ทันตามกำหนด ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะแก้ไขปัญหาโดยการกระจายงานให้สมาชิกในเครือข่ายที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงตามอำเภอต่างๆ ค่อยช่วยเหลือในการทำงานผลิตภัณฑ์อีกทางหนึ่ง

สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลตำบลหนองปรังส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ทำงานกลิ้งไม้ตาลโดนดเป็นอาชีพหลักและมีส่วนน้อยที่ทำเป็นอาชีพเสริมจากการว่างเว้นจากการเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลัก สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเหล่านี้จะแบ่งงานบางส่วนให้สมาชิกในครอบครัวช่วยกันทำตามความสามารถที่เหมาะสมกับวัย เช่น การตากผลิตภัณฑ์ที่ฟุ้งกลิ้งขึ้นรูปเสร็จให้แห้ง , การขัดพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ให้เรียบ , การทาแล็กเกอร์เคลือบผิวของผลิตภัณฑ์ให้เกิดความมันเงา เป็นต้น

4.4 กำลังการผลิตผลิตภัณฑ์

ปัจจุบันนี้ปริมาณไม้ตาลโตนดที่จะนำมาเป็นวัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์มีจำนวนน้อยลงจากที่สามารถหาได้เพียงพอในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีก็ต้องไปหาในพื้นที่จังหวัดอื่น เช่น สุพรรณบุรี กาญจนบุรี พิจิตรโลก เป็นต้น โดยมีสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์และกลุ่มเกษตรกรซึ่งอยู่ในชุมชนต่างๆ ตามจังหวัดที่มีวัตถุดิบ เป็นเครือข่ายจัดหาวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโตนดให้จากการที่ได้ทำงานร่วมกัน เช่น มีการออกร้านตามจังหวัดต่างๆ ทำผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลได้พบปะสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานและได้พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ทางกลุ่มกลึงไม้ตาลจึงได้รับความช่วยในการจัดหาวัตถุดิบในการผลิต โดยการจัดส่งวัตถุดิบมาให้ เมื่อได้รับการช่วยจากสมาชิกกลุ่มผลิตภัณฑ์หรือเกษตรกรตามจังหวัดต่างๆ ทุกวันนี้สามารถหาวัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์ได้ แต่ในอนาคตอาจจะประสบปัญหาด้านวัตถุดิบไม่เพียงพอได้ เนื่องจากไม้ตาลโตนดที่สามารถนำมาทำผลิตภัณฑ์ได้นั้นต้องมีอายุตั้งแต่ 80 ปี ขึ้นไป การติดต่อจัดซื้อวัตถุดิบในการผลิตให้กับสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลเป็นหน้าที่ของผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาล เพื่อเป็นการสนับสนุนการทำงานของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งมีการทำงานร่วมกันแบบอุตสาหกรรมในครัวเรือน สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลที่ทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลเป็นอาชีพหลักจะสามารถกลึงไม้ตาลโตนดให้เป็นผลิตภัณฑ์ได้วันละ 10-40 ชิ้น ต่อวัน ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของผลิตภัณฑ์ที่ทำกับความชำนาญของสมาชิกแต่ละคนว่ามีความชำนาญในการทำผลิตภัณฑ์ในรูปแบบนั้นมากหรือน้อยแค่ไหน หากเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดเล็ก เช่น แก้ว , เชิงเทียนบางรูปแบบ จะสามารถผลิตได้ในจำนวนที่มากกว่าผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่ เช่น ครก ถังขยะ ส่วนสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลที่ทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเป็นอาชีพเสริมเมื่อว่างเว้นจากการทำอาชีพหลักจะสามารถทำผลิตภัณฑ์ได้วันละ 1-5 ชิ้นต่อวัน สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลตามกำลังของแต่ละบุคคล โดยสมาชิกกลุ่มต้องจัดสรรเวลาในการทำงานเอง หากสมาชิกคนเดียวไม่สามารถทำงานเสร็จได้ทัน จะมีการกระจายงานไปให้สมาชิกกลุ่มคนอื่นๆ ช่วยกันทำเพื่อให้ทันต่อระยะเวลาที่ลูกค้ากำหนดไว้

ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการผลิตผลิตภัณฑ์

1. วัตถุดิบประเภทไม้ตาลโตนดลดน้อยลงและหายากในขณะที่ความต้องการผลิตภัณฑ์จากลูกค้าเพิ่มมากขึ้น
2. การขนส่งวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโตนดต้องมีการแปรรูปไม้ให้มีลักษณะเป็นชิ้นแบนตามแนวขวางของลำต้นตาลโตนด เพื่อให้ขนส่งได้สะดวกและประหยัดพื้นที่ในการขนส่ง แต่วิธีการแปรรูปไม้ตาลโตนดให้มีขนาดเป็นชิ้นแบนทำให้เนื้อไม้ตาลโตนดมีความเปาะเกิดการแตกชำรุดเนื่องจากการกระทบกระเทือนระหว่างการขนส่งจนเกิดความเสียหาย ปัญหานี้ทำให้มีผลกระทบต่อการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ลดลงเพราะจำเป็นต้องตัดไม้ตาลโตนดส่วนที่ชำรุดทิ้งก่อนการผลิต

หากนำไม้ตาลโตนดที่ชำรุดมาทำผลิตภัณฑ์จะทำให้เกิดการแตกลายงา ต้องเสียเวลาในการตกแต่งผิวของผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดให้รอยแตกประสานเข้ากันโดยไม่มีรอยดำหนิให้เห็น การชำรุดของเนื้อไม้ตาลโตนดทำให้ต้องเสียเวลาจัดหาวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโตนดมาทดแทนเพื่อใช้ผลิตใหม่

จากการเกิดปัญหาการชำรุดของเนื้อไม้ตาลโตนด จึงจำเป็นต้องแปรรูปไม้ตาลโตนดให้เป็นท่อนยาว เพื่อลดการชำรุดของเนื้อไม้ตาลโตนดระหว่างการขนส่ง แม้จะเป็นการขนส่งที่ลำบากและสิ้นเปลืองพื้นที่ขณะขนส่ง เพื่อรักษาคุณภาพของเนื้อไม้ให้ดีขึ้นจนนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไป

3. สภาพอากาศที่มีฝนตกชุกมีผลทำให้ไม่สามารถทำผลิตภัณฑ์ได้ตามความต้องการของลูกค้า เนื่องจากในเนื้อไม้ตาลโตนดมีความชื้นค่อนข้างสูง ทำให้ง่ายต่อการเกิดเชื้อรา หากมีความร้อนจากแสงอาทิตย์เผาผานความชื้นไม่เพียงพอ ในช่วงหน้าฝนมีผลทำให้ทางกลุ่มกลึงไม้ตาลต้องรับทำผลิตภัณฑ์น้อยลงหรือหยุดรับทำผลิตภัณฑ์ไปชั่วคราวจนหมดหน้าฝน เพราะต้องคำนึงถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ก่อนถึงมือลูกค้า

5. ส่วนประกอบทางการตลาด

5.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่ผลิตเป็นอุตสาหกรรมภายในชุมชน เป็นผลิตภัณฑ์แบบแยกประเภทมีทั้งหมด 4 ประเภท โดยลำดับประเภทผลิตภัณฑ์ที่มีจำนวนมากไปจนถึงจำนวนน้อยได้แก่

1. ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน

ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่พบมากที่สุดคือ เจึงเทียน รองลงมาคือ

2. ประเภทของประดับตกแต่ง

4. ประเภทของใช้เบ็ดเตล็ด

3. ประเภทของที่ระลึก

5.2 แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดมีดังนี้

แหล่งจำหน่ายสินค้าประจำ

1. ศูนย์ OTOP ในจังหวัดเพชรบุรีที่ร้านแม่กิมลิ่ง

2. ศูนย์ OTOP ที่ตำบลร่องระกำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

3. ที่ทำการกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

4. ตลาดไนบาร์ชาและร้านคำริมชายหาด อำเภอหัวหิน จังหวัด ประจวบฯ

5. ร้านจำหน่ายของที่ระลึกประเภทผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด หน้าทางขึ้นเขาวัง

จังหวัดเพชรบุรี

แหล่งจำหน่ายสินค้าชั่วคราว

1. ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพ็คเมืองทองธานี มีการออกร้านตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ทุกๆ ปี
2. สนามกีฬา จังหวัดเพชรบุรี มีการจัดงานพระนครคีรี ทางกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะไปร่วมออกร้านทุกปี
3. หน้าศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี มีการออกร้านในโครงการ OTOP ซึ่งจะมีร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของกลุ่มกลิ้งไม้ตาลร่วมออกร้านทุกเดือน

ภาพประกอบ 168 ที่ทำการกลุ่มกลิ้งไม้ตาล

ภาพประกอบ 169 ร้านจำหน่ายของที่ระลึกบริเวณหน้าทางขึ้นเขาวัง

5.3 การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์

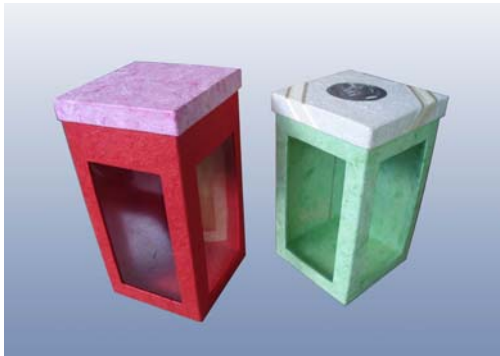
การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะเป็นผู้กำหนดราคาเอง มีการคำนึงถึงต้นทุนการผลิตและค่าแรงตามความยากง่ายในการทำผลิตภัณฑ์แต่ละแบบแต่ละขนาดก่อนบวกกำไรที่ต้องการให้สมาชิกกลุ่มได้รับ มีการบวกกำไรจากต้นทุนการผลิตและค่าแรงเฉลี่ย 3% ต่อผลิตภัณฑ์ 1 ชิ้น กำไรเฉลี่ย 3% คือราคาที่จำหน่ายในแหล่งผลิตโดยตรง หากพ่อค้าคนกลางรับไปขายปลีกจะรับผลิตภัณฑ์ที่แหล่งผลิตตั้งแต่ 50 -100 ชิ้นขึ้นไป เพื่อไปจำหน่ายอีกทอดหนึ่ง พ่อค้าคนกลางจะนำราคาต้นทุนที่ซื้อจากแหล่งผลิตไปบวกกำไรเพิ่มให้ได้ผลประโยชน์ตามความต้องการ ซึ่งขึ้นต้องอยู่กับพ่อค้าคนกลางแต่ละคนว่าจะบวกกำไรเพิ่มจากราคาในแหล่งผลิตเป็นจำนวนเท่าไร

การบวกกำไรของผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเฉลี่ย 3% เป็นจำนวนที่น้อยสำหรับสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล เพราะในปัจจุบันราคาวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดและอุปกรณ์ในการผลิตมีราคาสูงขึ้น นอกจากนี้สมาชิกกลุ่มยังต้องรับมือกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น รายได้ที่ได้รับจึงลดลง ทำให้ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจำเป็นต้องบวกกำไรเพิ่มจากราคาต้นทุนและค่าแรงเฉลี่ย 5% ในอนาคต

เพื่อให้กลุ่มกลิ้งไม้ตาลและสมาชิกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อประคองค่าใช้จ่ายต่างๆในการทำงานกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน

5.4 บรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ใส่ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดคือ กล่องกระดาษสาที่มีลักษณะสี่เหลี่ยมมีสีสันทันที่หลากหลาย ด้านบนมีฝาปิด ด้านข้างของกล่องจะเป็นช่องสี่เหลี่ยมมีทั้งแบบเจาะด้านเดียวและทั้งสองด้าน ติดแผ่นพลาสติกใสเพื่อให้เห็นตัวผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดที่อยู่ด้านในได้อย่างชัดเจน ใช้เชือกที่ทำจากใยไม้หรือเชือกคั้นทองผูกทับบนตัวกล่องเพื่อตกแต่งให้สวยงาม กล่องกระดาษสาที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์จะสั่งผลิตจากกลุ่มเครือข่ายในจังหวัดนครนายก ซึ่งเป็นกลุ่มทำผลิตภัณฑ์จากกระดาษสาโดยตรง

ภาพประกอบ 170 กล่องกระดาษสา

ภาพประกอบ 171 กล่องกระดาษสา

5.5 การส่งเสริมการขาย

กลุ่มกลิ้งไม้ตาลมีการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด คือ

1. การนำเสนอสินค้าผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต โดยมีเว็บไซต์ เกี่ยวกับข้อมูลผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดในรูปแบบต่างๆ หลายประเภทและมีแหล่งผลิตในตำบลหนองปร่ง อำเภอบางบาล จังหวัดเพชรบุรี
2. การนำเสนอสินค้าในรูปแบบใบปลิวและแผ่นพับเพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ลูกค้า
3. การโฆษณาผ่านสื่อโทรทัศน์เคเบิลทีวีเพื่อประชาสัมพันธ์แก่ผู้ที่สนใจชมการออกร้านของกลุ่มกลิ้งไม้ตาล
4. การเปิดโอกาสให้สื่อโทรทัศน์จากรายการต่างๆ มาถ่ายทำเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของกลุ่มกลิ้งไม้ตาลและวิถีชีวิตของชาวบ้านตำบลหนองปร่ง อำเภอบางบาล จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้บุคคลทั่วไปได้รู้จักอย่างกว้างขวาง

5. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดเพชรบุรี (สวท. เพชรบุรี) และวิทยุชุมชน

6. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน

หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกลุ่มกึ่งไม้ตาล ตำบลหนอง ได้แก่

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

หน้าที่หลักของกรมพัฒนาชุมชนอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี คือ

1. ให้การศึกษาและพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้สามารถพึ่งตนเองในด้าน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เด็ก เยาวชน สตรี อาสาสมัคร และผู้นำท้องถิ่น
2. สนับสนุนกิจกรรมพัฒนาชุมชนขององค์กรประชาชนอาสาสมัครและผู้นำท้องถิ่น โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนให้สอดคล้องกับสถานะ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมท้องถิ่น
3. ส่งเสริมการดำเนินงานบริหารการพัฒนาชนบทอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมโดยพัฒนาระบบข้อมูลให้เป็นพื้นฐานของการจัดทำแผนพัฒนาชนบททุกระดับพัฒนาองค์กรให้มีขีดความสามารถในการพัฒนาหมู่บ้าน / ตำบลและสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาตำบลให้เป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในพื้นที่

กรมส่งเสริมสหกรณ์กระทรวงพาณิชย์

หน้าที่หลักของกรมส่งเสริมสหกรณ์กระทรวงพาณิชย์ ได้แก่

1. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ กฎหมายว่าด้วยการจัดการที่ดิน เพื่อการครองชีพเฉพาะในส่วนที่ เกี่ยวกับการนิคมสหกรณ์และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2 . ส่งเสริมเผยแพร่การสหกรณ์
3. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมส่งเสริมสหกรณ์ หรือ ตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย

หน้าที่หลักของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย ได้แก่

1. ดำเนินการพัฒนาพัฒนาระบบ รูปแบบ และโครงสร้างขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดทำ ประสาน และบูรณาการ แผนพัฒนาท้องถิ่นและวางระบบในการติดตามและประเมินผลกา ดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

3. ดำเนินการจัดทำ แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งให้คำปรึกษา แนะนำ และกำกับดูแล การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

4. กำหนดแนวทางและจัดทำมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงาน บุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริการ งานบุคคลส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

หน้าที่หลักขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อชุมชน /หมู่บ้าน /ตำบล ได้แก่

1. พัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม
2. ประสานทรัพยากรระหว่าง อบต. กับท้องถิ่นอื่นๆ รวมทั้งหน่วยงาน ราชการและหน่วยงานเอกชนอื่นๆ
3. เป็นเวทีประชาธิปไตยของประชาชนในการเลือกสมาชิกสภาท้องถิ่น (สมาชิกสภา อบต.) เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้งบประมาณรายได้ ทรัพย์สินและระดมทุนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น
4. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคนในท้องถิ่น ให้ทำงานเพื่อท้องถิ่นของตน ก่อให้เกิดการจ้างงานขึ้นในท้องถิ่น เช่น สมาชิกสภา อบต. พนักงานและ ลูกจ้างของ อบต.
5. ส่งเสริมสิทธิและหน้าที่ของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา ท้องถิ่นตรวจสอบการทำงานและใช้สิทธิถอดถอนผู้แทนของตน (สมาชิก) ที่ไม่ทำงานเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

หน้าที่หลักของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม คือ

1. เพื่อพัฒนาให้เกิดสังคมการประกอบการที่เข้มแข็ง ได้แก่ การสร้างผู้ประกอบการใหญ่ การพัฒนาผู้ประกอบการเดิม การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน การสร้างสังคมการประกอบการ
2. การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและยั่งยืน ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม การส่งเสริมการสร้างและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในธุรกิจอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม
3. การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ได้แก่ การสนับสนุนเงินทุนแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม การสร้างและพัฒนาผู้ให้บริการ การสนับสนุนข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรมในการดำเนินธุรกิจ
4. การพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการองค์กร

กรมส่งเสริมการส่งออก
กระทรวงพาณิชย์

กรมส่งเสริมการส่งออกกระทรวงพาณิชย์

หน้าที่หลักของกรมส่งเสริมการส่งออกกระทรวงพาณิชย์ คือ

1. เสนอนโยบายและจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการและการตลาดรวมทั้งเสนอแนะแนวทางและมาตรการเพื่อส่งเสริมการส่งออก
2. จัดทำและให้บริการข้อมูลการค้าและส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกแก่ผู้ผลิตผู้ส่งออกไทยและผู้นำเข้าต่างประเทศ
3. พัฒนาความรู้ความสามารถแก่ภาคเอกชนในด้านการค้าระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพในการส่งออก ตลอดจนประสานงานและให้ความร่วมมือแก่สถาบันและองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก

7. การบวนการถ่ายทอดความรู้

ก่อนมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มกลิ้งไม้ตาลตำบลงปรัง มีจุดเริ่มต้นคือ ผู้นำกลุ่มจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการกลิ้งไม้ตาลให้กับชาวบ้านผู้สนใจที่อยู่บ้านละแวกใกล้ เพื่อเข้ามาเป็นสมาชิกในเครือข่าย โดยการอธิบายประกอบการกลิ้งไม้ตาลเป็นตัวอย่างและให้ชาวบ้านที่

สนใจปฏิบัติงานจริงตามกระบวนการและรายละเอียดของขั้นตอนต่างๆ ในการทำงาน หลังจากทำงานเสร็จผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะมีการเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงในจุดบกพร่องของชิ้นงานผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการทำงานผลิตภัณฑ์ในครั้งต่อไป การถ่ายทอดความรู้จากผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลนั้นเป็นประโยชน์แก่ชาวบ้านอย่างมาก ในการพัฒนาฝีมือซึ่งนำไปสู่การสร้างอาชีพ ในการเรียนรู้การสังเกตเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ การกลิ้งไม้ตาลต้องมีการฝึกปฏิบัติงานจริงประกอบด้วย ความชำนาญต้องอาศัยความขยัน ความอดทนและมีการลองผิดลองถูกจนเกิดความเข้าใจด้วยตนเองในการทำงาน เมื่อมีความชำนาญผลงานที่ออกมาก็จะมีคุณภาพที่ดีเป็นที่ต้องการของตลาด เพื่อการส่งออกในอนาคต ชาวบ้านที่ได้รับความรู้ทางด้านการกลิ้งไม้ตาลมีการพัฒนาฝีมือและเข้าร่วมงานเป็นสมาชิกกลุ่ม ต่อมาจึงเกิดการก่อตั้งกลุ่มกลิ้งไม้ตาลขึ้น ในส่วนของการทำงาน สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลที่มีความชำนาญสูง มีความเข้าใจการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลในรูปแบบใหม่ๆ มักไม่มีอุปสรรคในการทำงาน เมื่อได้รับงานใหม่มาจะอ่านแบบโดยการคำนวณขนาดและส่วนประกอบต่างๆ ของผลิตภัณฑ์แล้วทดลองกลิ้งขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องแก้ไขปรับปรุงจุดใดมากนัก ส่วนสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจการทำผลิตภัณฑ์ที่ต้องกลิ้งขึ้นรูปแบบใหม่ๆ จะไปขอคำแนะนำจากผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ผู้นำกลุ่มจะกลิ้งขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ให้เป็นตัวอย่าง ให้สมาชิกกลุ่มเกิดความเข้าใจแล้วนำไปทำตาม หากสมาชิกคนใดทำงานรูปแบบใหม่ไม่ได้ก็จะรับงานในแบบที่ทำจนคุ้นเคยไปทำแทน ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลจะให้อิสระในการทำงานแก่สมาชิกกลุ่มทุกคน ช่วยเสนอแนะแนวทางในการทำงานและเป็นคนกลางถ่ายทอดความรู้ใหม่ๆ จากหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนสู่กลุ่มสมาชิก เพื่อให้เกิดการพัฒนางานและพัฒนาชุมชนที่ดีขึ้น ผู้นำกลุ่มไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะถ่ายทอดความรู้ทางด้านงานกลิ้งไม้ตาลโดนดให้กับสมาชิกภายในกลุ่มเพียงอย่างเดียว แต่มีมุ่งหมายที่จะถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการกลิ้งไม้ตาลให้กับผู้สนใจภายนอกโดยไม่มีการแบ่งแยก

การถ่ายทอดความรู้ที่ผู้สอนเป็นชาวบ้านและผู้เรียนเป็นชาวบ้านจะใช้วิธีการอธิบายเป็นพื้นฐานเพียงเล็กน้อย เช่น การถ่ายทอดความรู้จากผู้นำกลุ่มสู่สมาชิกกลุ่ม จะเน้นการปฏิบัติงานจริงด้วยตนเองเป็นหลัก ซึ่งผู้เรียนต้องอาศัยการสังเกตจากการทดลองทำงานเพื่อเป็นตัวอย่างของผู้สอน แล้วนำมาฝึกปฏิบัติงานเองเพื่อให้เกิดทักษะ สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลหลายๆ คนไม่ได้ถ่ายทอดความรู้โดยเน้นการอธิบายการทำงานให้สมาชิกในครอบครัว แต่สมาชิกในครอบครัวจะเกิดทักษะการเรียนรู้จากการพบเห็นกระบวนการการทำงานเหล่านี้จนเป็นกิจวัตรประจำวันในครอบครัวและได้มีโอกาสช่วยทำงานบางส่วนของกระบวนการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดตามความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัย

การถ่ายทอดความรู้ด้านภูมิปัญญาการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดไม่ปรากฏเอกสารหรือแบบเรียนใดๆ และไม่มีการบันทึกข้อมูลที่มาของการริเริ่มการจัดตั้งกลุ่มกลิ้งไม้ตาลในตำบล

หนองปรัง เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้สนใจเพื่อนำไปศึกษาหรือประกอบอาชีพ มีเพียงคำบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับกลุ่มกลิ้งไม้ตาลและการทำงานจากผู้นำกลุ่ม ทุกวันนี้ยังมีนิสิตนักศึกษาเข้ามาเก็บข้อมูลการทำงานของกลิ้งไม้ตาลจากผู้นำกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม ไปประกอบการเรียนนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลทางด้านกระบวนการการทำผลิตภัณฑ์ประกอบการอธิบายและการสังเกตสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลขณะกำลังทำงานเท่านั้น ทำให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้เพียงทฤษฎีโดยขาดการทดลองปฏิบัติงานด้วยตนเอง จึงขาดการรู้ซึ่งถึงความยากง่ายในการทำผลิตภัณฑ์

7.1 การสร้างช่างใหม่

ในปัจจุบันกลุ่มกลิ้งไม้ตาลมีสมาชิกที่อยู่ในพื้นที่ตำบลหนองปรังจำนวนเท่าเดิมไม่เพิ่มขึ้นและไม่ลดลง สำหรับบุคคลในครอบครัวของสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล บุคคลเหล่านั้นเรียนรู้ขั้นตอนการทำผลิตภัณฑ์ ด้วยการพบเห็นการกลิ้งไม้ตาลโดนคจนเป็นกิจวัตรประจำวันภายในครอบครัวและได้มีส่วนช่วยการทำงานบางส่วนที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคตามความเหมาะสมของวัย งานกลิ้งขึ้นรูปผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคนั้นเป็นงานหนักและต้องใช้ความชำนาญสูงเป็นงานสำหรับผู้ใหญ่ สำหรับลูกหลานนั้นจะช่วยงานบางส่วนที่เกี่ยวข้องและต้องใช้เวลามากเพื่อให้เห็นคุณค่าที่จะสานต่องานที่บรรพบุรุษฝากไว้อย่างจริงจังและเป็นอาชีพในวันข้างหน้า ซึ่งการบ่มเพาะนี้อาจต้องใช้ระยะเวลาและอาศัยปัจจัยหลายประการเป็นแรงจูงใจให้ทำงานนี้ เช่น ความสนใจใฝ่รู้ในงานตามวัย จุดอึดตัวของการทำงานประจำในบริษัทหรือหน่วยงานต่างๆ ความสนใจที่จะทำงานกลิ้งไม้ตาลโดนคเป็นอาชีพเสริม เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยใดเป็นแรงจูงใจก็ตาม หากลูกหลานในพื้นที่ตำบลหนองปรังที่เป็นแหล่งปรากฏการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคไม่เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาชาวบ้านนี้ก็จะสูญหายไปอย่างน่าเสียดาย

การสร้างช่างใหม่ในพื้นที่ตำบลหนองปรังมีน้อย แต่ช่างที่เป็นสมาชิกที่มีอยู่ในกลุ่มกลิ้งไม้ตาลยังคงทำงานกลิ้งไม้ตาลโดนคอยู่ โดยไม่ได้เปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นมีทั้งทำเป็นอาชีพหลักและทำเป็นอาชีพเสริม ทุกวันนี้ผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลยังเป็นผู้กระจายความรู้ให้สมาชิกกลุ่มและผู้สนใจงานกลิ้งไม้ตาลโดนคอย่างสุดความสามารถเท่าที่จะอนุรักษ์ภูมิปัญญาชาวบ้านนี้เอาไว้ได้ในฐานะที่เป็นผู้ริเริ่มและผู้นำชุมชนเพื่อสร้างสรรค์ผลงานอันทรงคุณค่าให้คงอยู่

การถ่ายทอดความรู้ให้กับชาวบ้านในจังหวัดอื่น ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในพื้นที่ที่ชาวบ้านอาศัยอยู่นั้นมีวัตถุประสงค์ให้ชาวบ้านเข้ามาเรียนรู้การทำงานที่กลุ่มกลิ้งไม้ตาลแล้วกลับไปฝึกฝนเพื่อประกอบอาชีพ วิธีการถ่ายทอดความรู้ของผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเป็นการสร้างช่างใหม่ที่เป็นชาวบ้านนอกพื้นที่ตำบลหนองปรังที่เข้ามาศึกษาแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพตามความเหมาะสมหรือตามลักษณะของพื้นที่ที่มี

วัตถุดิบในพื้นที่เอื้อต่อการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ ช่างใหม่ที่อาศัยอยู่ต่างพื้นที่อาจจะนำไม้ชนิดอื่นๆ ที่หาได้ง่ายในพื้นที่มากลึงแทนไม้ตาลโตนด จากความรู้ทางด้านการกลึงไม้ตาลโตนดที่ได้รับนับว่าเป็นประโยชน์แก่ช่างใหม่มาก ไม่ใช่ว่าเฉพาะไม้ตาลโตนดเพียงอย่างเดียวที่กลึงขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้ ไม้ชนิดอื่นก็สามารถนำมากลึงเป็นผลิตภัณฑ์ได้เช่นกัน แต่ความทดแทนนั้นอาจจะไม่เท่ากัน ช่างทุกคนจึงต้องทราบถึงคุณสมบัติของไม้แต่ละชนิด จากทักษะการทำงานที่ได้รับจากผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลและสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาฝีมือจนเกิดความชำนาญ ช่างใหม่นอกพื้นที่ตำบลหนองปรังจะนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพและเป็นสมาชิกในเครือข่ายการทำงานของกลุ่มกลึงไม้ตาลตำบลหนองปรังต่อไปในอนาคต

ผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลตำบลหนองปรังได้กล่าวถึงสมาชิกในกลุ่มที่มีอยู่และช่างใหม่ที่มาศึกษาการทำงานกลึงไม้ตาลโตนดส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยกลางคนขึ้นไป ที่มีอาชีพทางการทำการเกษตร ชาวบ้านเหล่านี้ต้องการทำอาชีพอิสระ ไม่ต้องการเป็นพนักงานบริษัทหรือทำงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่มีนายจ้างคอยควบคุม เนื่องจากชาวบ้านมีความรู้น้อยจึงต้องการจัดการระบบการทำงานต่างๆ ด้วยตนเอง โดยปราศจากความกดดัน การถูกเอารัดเอาเปรียบและไม่ได้อยู่ใ้อำนาจหรือคำตามคำสั่งของเจ้านายที่มีความอาวุโสน้อยกว่า ผู้ที่ชาวบ้านจะเชื่อถือและศรัทธาจะต้องมีความเป็นผู้นำที่มาจากความเห็นพ้องต้องกันของชาวบ้านและอาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกัน มีความซื่อสัตย์ มีประวัติที่ดี เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความเห็นอกเห็นใจกันในฐานะที่เป็นชาวบ้านด้วยกัน มีความรู้ความสามารถเพื่อชี้แนะแนวทางให้ชาวบ้านมีคุณภาพชีวิตที่ดีสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

นับว่าผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลตำบลหนองปรังคือ นักพัฒนาและครูภูมิปัญญาที่น่ายกย่อง ท่านมีจุดมุ่งหมายหลักคือการกระจายความรู้ให้ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลหนองปรังและบุคคลภายนอกที่สนใจการทำงานให้เกิดการเรียนรู้วิธีการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเพื่อสร้างอาชีพ มีการพัฒนาที่นำไปสู่ความก้าวหน้าในอนาคตของชาวบ้านและทำให้ชุมชนตำบลปรังเป็นที่รู้จักสำหรับบุคคลทั่วไปอย่างกว้างขวาง

8. ความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

กลุ่มตัวอย่าง สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี

นางอนงค์ อ่อนยิ่ง (ผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาล) อายุ 54 ปี

ที่อยู่ 44/1 หมู่ 1 ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี 46140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

มีประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดมาเป็นเวลา 30 กว่าปี โดยทำเป็นอาชีพหลัก

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ซึ่งมีจำนวนที่ไม่แน่นอนในแต่ละเดือน ขึ้นอยู่กับปริมาณการส่งสินค้าของลูกค้าและสถานการณ์ที่เอื้อในขณะนั้นเป็นหลัก เช่น ปริมาณของวัตถุดิบ , สภาพอากาศ รายได้ที่ได้รับจากการทำงานนับว่าเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในทุกวันนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

1. วัตถุดิบหายากและต้นทุนในการทำผลิตภัณฑสูงขึ้นในขณะที่ผลกำไรได้เท่าเดิม
2. การทำงานกับคนหมู่มากมักมีความแตกต่างทางความคิด ซึ่งต้องปรับความคิดเข้าหากัน แต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคที่หนักเกิดแก้ไขได้

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

การทำอาชีพนี้ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัวดีขึ้น ได้รับการยอมรับและยกย่องให้เป็นผู้กลุ่มกลึงไม้ตาลตำบลหนองปร่ง ได้พัฒนาศักยภาพของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลในการทำงานทำให้สมาชิกมีอาชีพที่ดีและชุมชนมีการพัฒนาจนเป็นที่รู้จักเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด ในหมู่บ้าน ในฐานะผู้บุกเบิกจะสืบสานงานภูมิปัญญาชาวบ้านในรูปแบบของผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดต่อไปอย่างสุดความสามารถ

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

เมื่ออายุมากขึ้นอยากมีเงินพอกินพอใช้อย่างไม่ลำบาก ในอนาคตหากทำงานไม่ไหวจะเลิกทำหน้าที่ผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาล ที่ต้องประสานงานทุกๆด้านของกลุ่ม อยากให้ลูกหลานรับช่วงต่อดูแลงานของกลุ่มกลึงไม้ตาลต่อไป เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเข้มแข็งและกลุ่มกลึงไม้ตาลอยู่รอดได้ในอนาคต ต้องการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการกลึงไม้ตาลให้แก่ผู้ที่สนใจและมีการพัฒนาส่วนหนึ่งของพื้นที่ภายในบ้านให้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ด้านงานหัตถกรรมพื้นบ้าน โดยมีหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนต่อไป

นายหัน อ่อนยิ่ง (สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล) อายุ 55 ปี

ที่อยู่ 44/1 หมู่1 ตำบลหนองปร่ง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

มีประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดมาเป็นเวลา 30 กว่าปี โดยทำอาชีพหลัก

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

จะได้รับเงินตามจำนวนการทำผลิตภัณฑ์ในแต่ละครั้ง ไม่เท่ากันตามจำนวนการสั่งผลิตภัณฑ์ของลูกค้า รวมรายได้ที่ได้ประมาณ 10,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและครอบครัว เพราะไม่ต้องเสียเช่าบ้าน ไม่มีค่าเดินทางในการไปทำงาน จึงมีเงินเก็บเพื่อเป็นทุนเลี้ยงชีพ

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

วัตถุดิบไม่เพียงพอในบางช่วงที่ต้องทำงานให้กับลูกค้า มีความกังวลว่าในอนาคตวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโตนดจะหมดไป เพราะต้องใช้เวลาให้ต้นตาลโตนดหมดผลผลิตในการเก็บเกี่ยว และมีสภาพของเนื้อไม้ที่เหมาะสมแก่การทำผลิตภัณฑ์ เนื่องจากไม้ตาลโตนดที่จะนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ได้นั้นจะต้องมีอายุตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไป ในอนาคตวัตถุดิบอาจไม่มีให้ผลิตตามความต้องการของลูกค้า

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

มีความภูมิใจกับการทำงานกลึงไม้ตาลโตนดทำให้มีความรุ่งเรืองในชีวิต อาชีพนี้เป็นอาชีพ อิสระอยากจะทำหยุดพักตอนไหนก็ได้เพราะเราเป็นเจ้านายตัวเอง จากฝีมือและประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากสังคม ทำให้กลุ่มกลึงไม้ตาลมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก แต่สำหรับตนเองทุกวันนี้มีกินมีใช้พอเพียง มีบ้านมีรถและได้ส่งลูกๆ เรียนจนจบเพราะทำงานนี้ นอกจากการทำงานให้กับกลุ่มกลึงไม้ตาลแล้วยังมีความภูมิใจอย่างมากที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมของลาวโซ่งเกี่ยวกับประเพณีการแต่งงาน งานศพ การละเล่น เป็นต้น และหวังอย่างยิ่งว่าจะมีผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้านตำบลหนองปร่ง เพื่อให้วัฒนธรรมที่มีอยู่ดั้งเดิมได้รับการเผยแพร่ไม่สูญหายไป

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ทำงานให้มีรายได้เพียงพอเพื่อให้ครอบครัวอยู่รอด พอกินพอใช้ในชีวิตประจำวัน อนาคตอายุก็ย่อมมากขึ้น ไม่ต้องการสิ่งใดมากในชีวิต เพราะทุกวันนี้ถือได้ว่าประสบความสำเร็จในชีวิต ในอนาคตจะอยู่อย่างพอเพียงและอยากเผยแพร่ความรู้การกลึงไม้ตาลโตนดและวัฒนธรรมท้องถิ่น อยากให้ชุมชนตำบลหนองปร่งของเราพัฒนาในทุกๆ ด้านให้ดียิ่งขึ้น

นายวรพล แพร่สีขาว (สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล) อายุ 44 ปี

ที่อยู่ 80 หมู่ 2 ตำบลหนองปร่ง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

เริ่มทำงานกลึงไม้ตาลโตนดเป็นผลิตภัณฑ์เมื่ออายุประมาณ 15 ปี ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งกลุ่มกลึงไม้ตาล จนปัจจุบันนี้เป็นระยะเวลาเกือบ 30 ปี โดยทำเป็นอาชีพหลัก

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

เป็นจำนวนรายได้ที่ไม่แน่นอน ถ้างานทำผลิตภัณฑ์มีมากก็จะได้รายได้มาก ถ้างานทำผลิตภัณฑ์มีน้อยก็จะได้รายได้น้อย โดยเฉลี่ยจะได้รายได้อย่างน้อยประมาณ 200 บาทต่อวันและได้มากที่สุดประมาณ 1,000 บาทต่อวัน รวมเป็นรายได้อย่างน้อย 6,000 บาทต่อเดือน รายได้ที่ได้รับพอค้ำกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากในปัจจุบันราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคมีราคาสูง ต้องทำงานผลิตภัณฑ์ให้ได้มากขึ้นเป็นสองเท่า เช่น ทำผลิตภัณฑ์วันละ 10 ชิ้นต่อวันก็ต้องเพิ่มเป็น 30 ชิ้นต่อวัน จึงจะเพียงพอต่อค่าครองชีพที่สูง

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ในช่วงฤดูฝนจะขาดวัตถุดิบจากไม้ตาลโตนดเพื่อทำผลิตภัณฑ์ ทำให้ต้องขาดช่วงการทำงานไปชั่วคราวประมาณ 1 เดือน

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ทุกวันนี้มีงานทำ ทำให้มีรายได้พออยู่รอดกับการที่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายและได้รับความช่วยเหลือจากผู้นำกลุ่มถึงไม้ตาลโตนดในการรับงานเพื่อเพิ่มรายได้ ให้การสนับสนุนในหลายๆ ด้านเกี่ยวกับการทำงาน อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ในขณะนี้คาดหวังอะไรไม่ได้ในการทำงาน เพราะไม่มีความแน่นอนในรายได้ ทำงานได้รายได้ก็ต้องใช้จ่ายไปวันๆ และทุกวันไม่มีสวัสดิการในการทำงานเหมือนกับการเป็นพนักงานบริษัทหรือเป็นข้าราชการ ซึ่งมีสวัสดิการรองรับ

นายเนือง จอกถม (สมาชิกกลุ่มถึงไม้ตาล) อายุ 48 ปี

ที่อยู่ 64/7 หมู่ 4 ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

มีประสบการณ์ในการทำงานมาเป็นเวลา 10 ปี โดยทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเป็นอาชีพเสริมและมีอาชีพหลักคือการทำนา

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

เฉพาะการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดมีรายได้เฉลี่ย 200 บาทต่อวัน รวมเป็นเงินเดือนละ 6,000 บาทต่อเดือน ทุกวันนี้รายได้ที่ได้รับถือว่าเพียงพอกับค่าใช้จ่าย เพราะทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเป็นอาชีพเสริมควบคู่กับการทำนา รายได้หลักส่วนใหญ่ได้มาจากการการทำนา แต่จะทำนาเพียงอย่างเดียวรายได้คงไม่เพียงพอ ต้องทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดไปด้วยจึงจะประกอบให้มีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวให้อยู่รอด

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

วัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดไม่เพียงพอและเริ่มขาดแคลน เนื่องจากต้องใช้เวลาหลายสิบปีจึงจะนำวัตถุดิบจากไม้ตาลโดนดมาใช้ทำผลิตภัณฑ์ได้ ปัญหาเรื่องวัตถุดิบไม่เพียงพอ ทำให้ผลิตไม่ทันตามความต้องการของลูกค้า

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด

แม้ว่าจะทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นอาชีพเสริม อาชีพนี้ก็เป็นอาชีพที่สร้างรายได้ได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ ทำให้มีฐานะดีขึ้น ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ตาลโดนดได้รับความนิยมจากลูกค้าเป็นอย่างมาก จึงมีรายได้จากการทำงานนี้มาโดยตลอด ทุกวันนี้ส่ง ลูกคนโตจนเรียนจบก็เพราะทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นอาชีพเสริมถือว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง และไม่เคยล้มบุญคุณของไม้ตาลโดนดที่ทำให้มีสิ่งดีๆ ในชีวิตอย่างทุกวันนี้

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด

ชาวบ้านในรุ่นนี้ยังได้ใช้ประโยชน์จากไม้ตาลโดนด แต่รุ่นลูกหลานอาจไม่มีโอกาสได้ใช้ประโยชน์จากไม้ตาลโดนดเพราะขาดแคลน ในอนาคตอยากให้มีวัตถุดิบจากไม้ตาลโดนดในการทำผลิตภัณฑ์ตลอดอย่างไม่ขาดแคลน ในช่วงที่มีการรับงานเป็นจำนวนมากจากลูกค้า เพราะความต้องการผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดมีมาก หากต้องขาดแคลนไม้ตาลโดนดในการทำผลิตภัณฑ์อยากให้ลูกค้ายอมเปลี่ยนวัตถุดิบเป็นไม้ชนิดอื่นบ้างในกรณีที่หาวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดมาทำผลิตภัณฑ์ไม่ได้

นายวัย หนะนัท (สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล) อายุ 51 ปี

ที่อยู่ 14/4 หมู่ 2 ตำบลหนองปรัง อำเภอยะโฮย จังหวัดเพชรบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด

ในสมัยก่อนการทำงานกลึงไม้นั้นจะใช้ไม้ชนิดอื่นนำมาเป็นวัตถุดิบเพื่อทำผลิตภัณฑ์ ต่อมามีการเปลี่ยนมาใช้วัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดมาทำผลิตภัณฑ์ รวมระยะเวลาในการทำงานที่ผ่านมาประมาณ 20 ปี โดยทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นอาชีพเสริมและมีอาชีพหลักคือการทำนา

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด

เนื่องจากทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นอาชีพเสริม จึงมีรายได้เฉลี่ย 200 บาทต่อวัน รวมเป็นเงิน 6,000 บาทต่อเดือน รายได้ที่ได้รับไม่พอเพียงกับค่าใช้จ่ายในการทำงานเพราะต้องลงทุนสูงขึ้นในการซื้อวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดเพื่อนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด

วัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดมีราคาสูงและหายากขึ้นในปัจจุบัน รายได้ที่ได้รับจากการทำงานเท่าเดิมไม่เพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบที่ได้ลงทุนซื้อ

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

มีความพอใจที่จะทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดต่อไป ถ้าหากไม่มีไม้ตาลโตนดมาเป็นวัตถุดิบก็ยังสามารถใช้ไม้ประเภทอื่นมาเป็นวัตถุดิบแทนได้ ทุกวันนี้พอใจที่จะทำงานตามความสามารถเพราะเห็นโอกาสที่จะมีรายได้ให้ตนเองอยู่รอด อาชีพนี้มีความอิสระในการทำงานสามารถแบ่งเวลาทำงานด้วยตนเองได้

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ถ้าไม้ตาลโตนดต้องหมดไปในอนาคตคงต้องเปลี่ยนจากไม้ตาลโตนดไปเป็นไม้ชนิดอื่นในการทำผลิตภัณฑ์ หวังว่าจะทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ต่อไปได้ในวันข้างหน้า เพื่อให้ตนเองมีอาชีพและมีรายได้จนเจือจรรอบครัวต่อไป

นายสมศักดิ์ แคล้มวงษ์ (สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล) อายุ 37 ปี

ที่อยู่ 14/2 หมู่ 2 ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

มีประสบการณ์ในการทำงานมาเป็นระยะเวลา 10 ปี โดยทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเป็นอาชีพเสริมและมีอาชีพหลักคือการทำนา

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

มีจำนวนรายได้ที่ไม่แน่นอนในแต่ละวัน รวมเป็นรายได้โดยเฉลี่ย 8,000 บาทต่อเดือน รายได้ที่ได้รับจากการทำงาน นับว่าเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายภายในบ้าน

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ปัญหาเรื่องวัตถุดิบจากไม้ตาลโตนดที่จะนำมาทำผลิตภัณฑ์ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนไม้ตาลโตนดจะหายาก ทำให้การทำงานต้องชะลอเวลาออกไปจึงจะส่งผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่ทำเสร็จให้กับลูกค้าได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการทำงานและทำให้รายได้ที่ควรจะได้รับลดน้อยลง

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ในปัจจุบันมีอาชีพหลักคือการทำนาและทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดเป็นอาชีพเสริมงานใดที่สามารถทำได้ก็จำเป็นต้องทำ ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งในการเพิ่มรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัวด้วยสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีส่วนผลักดันให้มีอาชีพเสริม การมีรายได้ทำให้เกิดกำลังใจในการทำงานและต่อสู้กับอุปสรรคเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของครอบครัว

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ต้องการให้วัตถุดิบจากไม้ตาลโตนดมีใช้ตลอดไป ถ้าไม้ตาลโตนดหายากหรือขาดแคลนจะทำให้ไม่สามารถทำผลิตภัณฑ์ได้ หากเป็นเช่นนั้นในอนาคตคงไม่สามารถคาดหวังอะไรกับการ

ทำงานนี้ต่อไปได้เพราะไม่มีความยั่งยืนเหมือนเดิมและต้องหาหนทางในการแก้ปัญหาเพื่อไม่ให้รายได้ที่ต้องจุนเจือครอบครัวลดน้อยลง อาจจะเปลี่ยนไปทำอาชีพอื่นที่สามารถทำได้ต่อไป

นายช้อย ทองสำฤทธิ์ (อดีตสมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล) อายุ 72 ปี

ที่อยู่ 2 หมู่ 1 ตำบลหนองปรัง อำเภอบางบาล จังหวัดเพชรบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

เคยมีประสบการณ์ในการทำงานมาประมาณ 30 กว่าปี โดยทำเป็นอาชีพเสริมและมีอาชีพหลักคือการทำนา

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

สมัยก่อนช่วงที่เคยทำงานอยู่นั้นมีรายได้จากการทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดประมาณ วันละ 100-200 บาทต่อวัน ถือว่าเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและยังมีเงินเก็บไว้ใช้อีกส่วนหนึ่งมากพอสมควร แต่สำหรับสมัยนี้รายได้จากการทำงานวันละ 100-200 บาทต่อวันคงจะไม่เพียงพอแล้วเพราะวัตถุดิบที่จะนำมาทำผลิตภัณฑมีราคาสูงขึ้นมาก สมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาลที่ทำงานทุกวันนี้จึงมีรายได้แค่พอกินพอใช้ไปวันและไม่ค่อยมีเงินเก็บมากเท่าไร

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

ในช่วงเวลาที่เคยทำงานไม่มีอุปสรรคอะไรในการทำงานเลยเนื่องจากมีความชำนาญในการทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดได้ทุกรูปแบบและสมัยนั้นวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดยังสามารถหาง่ายและมีราคาไม่สูงนัก จึงไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงานเหมือนในปัจจุบันนี้

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

ในปัจจุบันนี้ตนเองก็ไม่ได้ทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดแล้ว เนื่องจากอายุที่มากขึ้นและสายตาไม่ดี ทำให้ต้องหยุดทำงานนี้ไปและเปลี่ยนมาทำงานทางการเกษตร เช่น ทำไร่ส้มและเพาะปลูกเห็ด ถ้ากล่าวถึงความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด นับว่าสมัยก่อนนั้นที่เคยทำงานอยู่นั้นมีความโชคดีเพราะยังมีทรัพยากรทางธรรมชาติอยู่มากและค่าครองชีพไม่สูง ทำให้คนสมัยก่อนที่ทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดมีความได้เปรียบและมีความสุขสบายในการใช้ชีวิตมากกว่าคนที่ทำงานในสมัยนี้

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

สำหรับตนเองก็ไม่ได้คาดหวังอะไรในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด เพราะอายุมากแล้ว แต่ก็มีความคาดหวังว่ารุ่นลูกหลานในชุมชนจะทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดเพื่อเชิดชูให้ชุมชนมีอาชีพอยู่มีชื่อเสียงต่อไปหรือแม้ว่าจะเป็นงานหัตถกรรมประเภทอื่นที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดก็ตาม อยากให้ลูกหลานเหล่านั้นทำอาชีพอยู่ที่บ้านเกิดได้โดยไม่ต้องจากบ้านไปไกลเพื่อทำงานในเมืองหลวง

นายปี จำปาทอง (อดีตสมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล) อายุ 85 ปี

ที่อยู่ 86 หมู่ 1 ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

เคยมีประสบการณ์ในการทำงานกลึงไม้ตาลโดนดเป็นผลิตภัณฑ์มาเกือบ 30 ปี โดยทำเป็นอาชีพเสริมและมีอาชีพหลักคือการทำนา

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

สมัยก่อนนั้นทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดนั้นมีรายได้ประมาณ 100-200 บาทต่อวัน รวมเป็นเงิน 6,000 บาทต่อเดือน รายได้ที่ได้รับจะได้มากหรือน้อยอยู่ที่กำลังในการทำงานแต่ละวัน ประกอบกับการสั่งซื้อผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดของลูกค้า ในสมัยก่อนรายได้ 100-200 บาทนั้นถือว่าเพียงพอแต่สำหรับสมัยนี้แล้วรายได้ 100-200 บาทต่อวันกับค่าใช้จ่ายที่มากขึ้นก็ไม่พอกับค่าใช้จ่ายแล้ว จึงต้องทำงานเพิ่มให้มีรายได้มากขึ้นหรือแก้ปัญหาด้วยการทำอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมเป็นประเภทงานอื่นๆ เช่น งานรับจ้าง ไปด้วย เพื่อแก้ปัญหาเรื่องรายได้ไม่พอเพียง

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

สมัยก่อนไม้ตาลโดนดที่หมดผลผลิตให้เก็บเกี่ยวเป็นของเหลือใช้ จึงมีเหลืออยู่มากมาย ทำให้การทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดมีวัตถุดิบอย่างเหลือเฟือเพื่อใช้เท่าไรก็ไม่หมด สมัยก่อนนับว่าไม่มีปัญหาเรื่องวัตถุดิบไม่เพียงพอ แต่สมัยนี้วัตถุดิบจากไม้ตาลโดนดมีไม่เพียงพอและในวันข้างหน้ามีความเป็นไปได้สูงว่าจะขาดแคลนเนื่องจากความต้องการของตลาดมีมากเกินไปจนวัตถุดิบที่จะผลิตได้ สาเหตุที่สำคัญมาจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนหมดไป โดยมีการปลูกทดแทนได้ไม่ทันตามความต้องการเพื่อผลิต

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

สมัยนั้นมีความพึงพอใจที่จะทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดและมีรายได้พอกินพอใช้ แต่สมัยนี้ทำงานนี้ไม่ไหวแล้วเนื่องจากอายุมากขึ้นเลยทำงานจึงหยุดทำและได้ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดให้กับลูกเพื่อทำงานต่อไปแทนตนเองในปัจจุบัน

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

สำหรับตนเองนั้นหยุดทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดมาหลายปีแล้วเนื่องจากอายุมากขึ้นและสุขภาพไม่แข็งแรงเหมือนเดิมแล้ว คงต้องเป็นหน้าที่คนในวัยหนุ่มสาวสานต่องานหัตถกรรมของชุมชนต่อไป ในอนาคตหากตนเองยังมีชีวิตอยู่คงได้แต่เพียงบอกเล่าเรื่องราวการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดตามที่ตนเองเคยมีประสบการณ์การทำงานในอดีตและวิถีชีวิตของชาวบ้านในสมัยก่อน เพื่อเผยแพร่ให้เป็นวิทยาทานแก่ลูกหลานที่สนใจ

นายสมาน พันธุ์ (สมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล) อายุ 43 ปี

ที่อยู่ 42/1 หมู่ 1 ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140

ประสบการณ์ในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

มีประสบการณ์ในการทำงานกลึงไม้ตาลโดนดมาประมาณ 10 กว่าปี โดยทำเป็นอาชีพ

หลัก

รายได้ที่ได้รับจากการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

มีรายได้จากการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนดอย่างน้อย 6,000-7,000 บาท ต่อเดือน รายได้ที่ได้รับนับว่าเพียงพอกับค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ถ้าใช้จ่ายอย่างประหยัดและสามารถ ประเมินรายรับให้สมดุลกับรายจ่ายอย่างเหมาะสม

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

ในการทำผลิตภัณฑมีความราบรื่น ไม่มีอุปสรรคที่หนักหนาแต่อย่างใด เพราะมีความชำนาญในการทำงานและสามารถแก้ปัญหาได้ แต่อุปสรรคที่สำคัญคือวัตถุดิบจากไม้ตาลโดนดที่จะนำมาทำผลิตภัณฑหายากขึ้นกว่าสมัยก่อน

ความพึงพอใจในการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

เป็นอาชีพอิสระที่มีการควบคุมเวลาในการทำงานด้วยตนเองและเลือกเวลาในการทำงานได้ รายได้จะ得多ากหรือน้อยขึ้นอยู่กับที่กำลังในการทำงาน ทำผลิตภัณฑได้จำนวนมากก็มีรายได้มากทำผลิตภัณฑได้จำนวนน้อยก็มีรายได้น้อย การทำงานนี้มีข้อดีตรงที่ผู้ทำงานสามารถกำหนดระยะเวลาการทำงานและรายได้ที่ต้องการเองได้ แม้ว่าจะเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความประณีตและต้องใช้ความเพียรพยายามในการทำงาน แต่ก็มีความพึงพอใจในการทำอาชีพนี้อย่างมาก ทั้งการทำงานและรายได้ที่ได้รับนับว่าดีกว่าทำงานประจำในบริษัทต่างๆ

ความคาดหวังในอนาคตกับการทำอาชีพผลิตภัณฑจากไม้ตาลโดนด

อยากให้มียุควัตถุดิบจากไม้ตาลโดนดเพียงพอต่อการผลิตเพื่อให้มีการดำเนินงานต่อไปได้ โดยไม่มีอุปสรรค ในอนาคตอยากให้ลูกชายคนโตหันมาสนใจทำงานแทน เมื่อตนเองทำงานไม่ไหวและวางมือลง เพื่อให้ลูกชายมีอาชีพที่มั่นคงในอนาคต แต่ในขณะนี้ขอหารายได้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยากจะส่งลูกสาวคนเล็กให้เรียนจบสูงๆเท่าที่จะสามารถส่งให้เรียนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของกลุ่มกึ่งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของกลุ่มกึ่งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี ในประเด็นเรื่อง วัสดุอุปกรณ์ กระบวนการผลิต ลักษณะของผลิตภัณฑ์ การจัดการและการดำเนินงาน ส่วนประกอบทางการตลาด กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

งานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของกลุ่มกึ่งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Survey)

- 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดเพชรบุรี
- 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตำบลหนองปรังและอำเภอยะย้อย
- 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานผลิตภัณฑ์จากไม้
- 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของกลุ่มกึ่งไม้ตาล

2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Work)

การจัดเก็บข้อมูลภาคสนามโดยวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การบันทึกข้อมูลด้วยการจดบันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร การบันทึกด้วยเครื่องบันทึกเสียง การบันทึกด้วยการใช้กล้องถ่ายภาพดิจิทัล เพื่อบันทึกภาพถ่ายผลงาน ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

ผู้วิจัยได้รวบรวมค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสารเกี่ยวกับชุมชน เอกสารเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ ก่อนที่จะเข้าไปเก็บข้อมูลภาคสนามและขณะทำการเก็บข้อมูลพื้นที่ ผู้วิจัยพยายามศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสารเพิ่มเติมในพื้นที่เท่าที่จะทำได้ รวมถึงภายหลังที่ทำการศึกษภาคสนามเสร็จสิ้นแล้ว

3. ข้อมูลประเภทบุคคลคือ สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะเขย้อย จังหวัดเพชรบุรี

จากการศึกษาข้อมูลและข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม จากการสังเกต และการสัมภาษณ์ มาศึกษาวิเคราะห์ตามจุดมุ่งหมายและประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขตเนื้อหา ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์และบันทึกภาพ มาศึกษาวิเคราะห์เพื่อบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตามความมุ่งหมายการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

- 1.1 วัสดุอุปกรณ์ในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด
- 1.2 กระบวนการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด
- 1.3 ลักษณะของผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด
- 1.4 การจัดการและการดำเนินงานของกลุ่มกลิ้งไม้ตาล
- 1.5 ส่วนประกอบทางการตลาด
- 1.6 หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกลุ่มกลิ้งไม้ตาล
- 1.7 กระบวนการถ่ายทอดความรู้ในงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด
- 1.8 ความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด
2. นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้ามาสรุปเรียบเรียงโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะบรรยายข้อเท็จจริง (Facts) ต่างๆ โดยการเสนอข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยการรวบรวมข้อมูลเชิงสัมภาษณ์ ภาพถ่าย การค้นคว้าจากเอกสาร และการแสดงผลวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง อำเภอยะเขย้อย จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. วัสดุอุปกรณ์ที่ปรากฏในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาล

ไม้ตาลโดนดที่นำมาใช้ทำผลิตภัณฑ์ต้องเป็นไม้ตาลโดนดที่มี อายุ 80 ปีขึ้นไป ซึ่งหมดการให้ผลผลิตแล้ว การใช้ไม้ตาลโดนดมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์นับว่าเป็นการนำวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นมาประยุกต์ให้เป็นผลิตภัณฑ์ชิ้นใหม่อย่างมีคุณค่าและมีประโยชน์ในการใช้สอยตาม

คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์นั้นๆ สมัยก่อนต้นตาลโดนคที่หมกการให้ผลผลิตคือ สิ่งที่เหลือใช้ ชาวบ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่มักจะนำไปเผาทิ้งหรือปล่อยให้ย่อยทิ้งไว้อย่างสูญเปล่าให้ผุกร่อนไปตามกาลเวลา ทำให้จำนวนของไม้ตาลโดนคนั้นมีอยู่มาก จึงเกิดการคิดค้นที่จะนำทรัพยากรจากธรรมชาติที่มีอยู่นั้นมาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ จากการทดลองแปรรูปไม้ตาลโดนคเป็นผลิตภัณฑ์จนประสบความสำเร็จ ด้วยคุณสมบัติที่ทนทานกว่าไม้ชนิดอื่นๆ ทำให้สามารถนำผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมาใช้งานได้จริง ทดแทนวัสดุสังเคราะห์ที่ใช้ทำผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นได้ เนื่องจากเป็นวัตถุดิบจากธรรมชาติเมื่อหมดอายุการใช้งานสามารถเกิดการย่อยสลายได้ง่ายและในปัจจุบันการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคคืออาชีพหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลในตำบลหนองปรังทุกคน ดังนั้นวัตถุดิบจากไม้ตาลโดนคที่เคยเป็นสิ่งที่เหลือใช้ในสมัยก่อนนั้นจึงมีคุณค่าอย่างมหาศาลสำหรับสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง ตั้งแต่ก่อตั้งกลุ่มจนทุกวันนี้ เป็นเวลากว่า 30 ปี ที่สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลได้ใช้ประโยชน์จากต้นตาลโดนคควบคู่กับการมีวิถีชีวิตแบบชาวบ้านที่เป็นอยู่

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคคืออุปกรณ์ที่ใช้ในงานกลิ้งไม้ทั่วไป และมีการนำอุปกรณ์ที่มีอยู่บางอย่างมาประยุกต์เสริมเพื่อให้เกิดความสะดวกในการใช้งานตามความถนัดของสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ซึ่งมีอาชีพหลักมาจากการทำนาจะใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่มาดัดแปลงให้เข้ากับการทำงานกลิ้งไม้ตาลโดนค เช่น การใช้เครื่องยนต์ของรถไถที่ต้องใช้น้ำมันดีเซล มาประกอบเข้ากับเลื่อยวงเดือนโดยใช้ลูกกลอกที่ติดอยู่กับเพลาลูกกลิ้งซึ่งเอาสายพานคล้องเข้าไปให้หมุนไปกับเพลาลูกกลิ้งของเลื่อยวงเดือนที่เชื่อมต่ออยู่ให้หมุนเพื่อแปรรูปไม้ตาลโดนคให้มีขนาดที่เหมาะสมในการทำผลิตภัณฑ์ ดังนั้นพลังงานที่ใช้ในการขับเคลื่อนเลื่อยวงเดือนให้ทำงานมาจากเครื่องยนต์ของรถไถแบบเดินตามที่มีใช้ในท้องถิ่นจากการประกอบอาชีพทำนา

มอเตอร์ไฟฟ้าใช้ประกอบกับเครื่องกลิ้ง เป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญกับการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคอย่างหนึ่ง มีสายพานคล้องระหว่างมอเตอร์ไฟฟ้ากับลูกกลอกที่ติดอยู่กับเพลาลูกกลิ้ง เมื่อใช้สายไฟที่มีปลั๊กไฟต่อเข้ากับกระแสไฟฟ้าสายพานที่คล้องอยู่ระหว่างมอเตอร์กับลูกกลอกจะหมุนให้เพลาลูกกลิ้ง ความเร็วจากการหมุนในขณะกลิ้งไม้ตาลโดนค เมื่อไปกระทบกับมีดกลิ้งทำให้ไม้ตาลโดนคถูกสกัดเอาส่วนที่ไม่ต้องการออกไป เพื่อแปรรูปไม้ตาลโดนคให้เกิดความโค้งมนเป็นรูปทรงของผลิตภัณฑ์ตามที่ต้องการ

มีดกลิ้งไม้ตาลเป็นเหล็กที่มีลักษณะหนา มีความแข็งแรง เนื้อเหล็กเหนียวและมีความทนทานสูง เนื่องจากมีการนำไปเผาให้ร้อนจัดแล้วชุบน้ำ มีการฝนปลายให้คมด้วยหินเจีย ปลายของมีดกลิ้งจะมีหลายๆ ลักษณะ เช่น มีปลายแหลม มีปลายมน ฯลฯ ตามความต้องการเพื่อให้สะดวกในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคในแต่ละส่วนที่ต้องใช้มีดกลิ้งที่มีลักษณะต่างกัน

อุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ประกอบการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดอีกหลายชนิด สามารถหาได้โดยทั่วไปในท้องถิ่น ได้แก่ ส่วานเจาะ ตลับเมตร กระดาษทราย ท่อนเหล็กยาว เลื่อย มีดพร้า แปรงขนอ่อน ถุงมือ และปากกาเมจิก

สารเคมีที่ใช้เป็นส่วนประกอบการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด ได้แก่ ซิลเลอร์ กาแลนท์ แล็กเกอร์ ทินเนอร์และกาวสำหรับงานไม้

2. กระบวนการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

มีการกลึงขึ้นรูปไม้ตาลโตนดให้เป็นผลิตภัณฑ์ด้วยการนำไม้ตาลโตนดไปต่อกับหัวจับงานที่ยึดอยู่กับเพลา โดยมีสายพานคล่องที่เพลาและโยงไปคล่องที่ตัวมอเตอร์ซึ่งใช้เป็นเครื่องกลึงเมื่อมอเตอร์ทำงานด้วยกระแสไฟฟ้าจะช่วยให้สายพานมีการชักลอกและเป็นตัวนำให้เพลาหมุนใช้มีดกลึงที่มีปลายลักษณะต่างๆ กลึงขึ้นรูปไม้ตาลโตนดให้เป็นชิ้นผลิตภัณฑ์ตามการอ่านแบบที่ร่างไว้ ผลิตภัณฑ์บางชิ้นมีรูปทรงที่ซับซ้อน ไม่สามารถกลึงขึ้นรูปเป็นชิ้นเดียวกันทั้งชิ้นได้ จึงจำเป็นต้องกลึงแยกชิ้นส่วนกันก่อนจะนำแต่ละส่วนนั้นมาประกอบให้เข้ากันเป็นชิ้นเดียวกัน การทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดนั้นต้องอาศัยความชำนาญอย่างสูงและมีความเข้าใจการทำงานกลึงที่ต้องมีการอ่านแบบผลิตภัณฑ์โดยการคำนวณสัดส่วนของผลิตภัณฑ์อย่างเข้าใจและทำผลิตภัณฑ์ออกมาด้วยสัดส่วนที่ถูกต้อง มีลักษณะสมส่วนตามความเป็นจริง ต้องไม่มีลักษณะที่บิดเบี้ยวหรือไม่ได้มาตรฐาน หลังจากกลึงขึ้นรูปผลิตภัณฑ์เสร็จมีการตากแดดให้แห้ง ก่อนนำมาขัดพื้นผิวให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ตาลโตนด จึงมีลวดลายที่เกิดจากธรรมชาติ อย่างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในตัวของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ มีการตกแต่งพื้นผิวของผลิตภัณฑ์โดยการขัดให้เรียบแล้วทาแล็กเกอร์เคลือบให้เกิดความมันเงา

ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่ปรากฏในกลุ่มกลึงไม้ตาล คำบลหนองปรังมีลักษณะดังนี้ มีลักษณะตามรูปทรงของใช้ที่มีอยู่โดยทั่วไปและมีลักษณะของรูปทรงที่ออกแบบขึ้นใหม่ ประเภทของผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่พบในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน
ลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่พบมากที่สุดคือ เชิงเทียน
2. ประเภทของประดับตกแต่ง
3. ประเภทของที่ระลึก
4. ประเภทของใช้เบ็ดเตล็ด

ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของกลุ่มกลึงไม้ตาล ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน เพราะต้องการทำขึ้นเพื่อเน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้งานตามความเป็นจริงได้อย่างเหมาะสมและมีลักษณะของรูปทรงที่สวยงามเป็น ส่วนประกอบเสริมเพื่อจูงใจลูกค้าให้สนใจ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดของลูกค้า

4. การจัดการและการดำเนินงานของกลุ่มกลึงไม้ตาล

การจัดการภายในกลุ่มกลึงไม้ตาลมีการใช้ระบบสหกรณ์มีเงินทุนให้กู้ยืม เพื่อการลงทุนของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล เป็นการให้กู้ยืมสำหรับสมาชิกกลุ่มที่ไม่มีเงินทุน เพื่อซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดและมีการผ่อนชำระคืนในภายหลังทั้งเงินต้นที่กู้ยืมพร้อมดอกเบี้ย สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลทุกต้องมียอดออมทรัพย์เพื่อเก็บไว้ใช้ตามความจำเป็นและมีเงินปันผลให้สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลปีละหนึ่งครั้ง เงินปันผลที่ได้รับส่วนหนึ่งมาจากดอกเบี้ยของเงินกู้ที่สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลคนใดคนหนึ่ง ซึ่งมีการกู้ยืมไป เงินปันผลที่ได้รับจะได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจำนวนเงินออมทรัพย์ของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลแต่ละคน

การรับสั่งสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด ลูกค้าจากบริษัทหรือพ่อค้าคนกลาง จะมีการตกลงซื้อขายผลิตภัณฑ์โดยตรงกับผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลจะเป็นผู้รับงาน มีการรับสั่งทำผลิตภัณฑ์ตั้งแต่ 50-100 ชิ้น ขึ้นไป ลูกค้าทุกคนต้องวางเงินมัดจำ 30% ของราคาผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่สั่งซื้อ เงินมัดจำ 30% นี้จะนำไปจ่ายให้กับสมาชิกกลุ่มที่รับงานไปทำ โดยมีการกำหนดระยะเวลาในการรับผลิตภัณฑ์ที่ทำเสร็จตามการตกลงกันระหว่างผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลและลูกค้า หากทำผลิตภัณฑ์ไม่เสร็จตามระยะเวลาที่ลูกค้ากำหนดจะมีการหักเงินรายได้ที่ควรจะได้รับเป็นรายวันของสมาชิกกลุ่มที่รับงานไปทำและผู้นำกลุ่ม ดังนั้นเพื่อไม่ให้เป็นการเสียผลประโยชน์ของลูกค้าและสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลผู้นำกลุ่มจึงต้องบริหารจัดการอย่างรอบคอบและให้ลูกค้าได้รับผลิตภัณฑ์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ เพื่อให้ลูกค้ามีความไว้วางใจในการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์ครั้งต่อไป เมื่อสมาชิกกลุ่มไม้ตาลทำงานผลิตภัณฑ์เสร็จผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลจะนำเงินส่วนที่เหลือซึ่งได้จากลูกค้าไปจ่ายให้สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลที่ทำงาน

การกระจายงานให้สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล เป็นหน้าที่หลักของผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาล โดยคำนึงถึงความสมัครใจในการทำงาน ต้องอาศัยเวลาในการทำงานและความชำนาญของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลเป็นส่วนประกอบ สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลแต่ละคนจะมีเอกลักษณ์การทำรูปทรงของผลิตภัณฑ์ต่างกันผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลจึงต้องพิจารณาลักษณะของผลิตภัณฑ์ในแต่ละชนิดกับความสามารถของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลที่มีความต่างกันในการทำชิ้นงาน ระยะเวลาในการรับงานของลูกค้าเป็นส่วนสำคัญที่ผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาลต้องคำนึงถึง หากสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลคนเดียวไม่สามารถรับงานของลูกค้าไปทำได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องกระจายงานไปให้สมาชิกกลุ่มกลึงไม้

ตาลคนอื่นๆ ที่มีความชำนาญในการทำผลิตภัณฑ์รูปแบบนั้นๆ ที่มีความคล้ายกัน โดยมีความแตกต่างกันไม่มาก เพื่อให้ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดมีรูปทรงเป็นมาตรฐานเท่าเทียมกันและไม่มีความแตกต่างกันจนเกินไป

สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลที่ทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นอาชีพหลัก สามารถทำผลิตภัณฑ์ได้ประมาณ 30-40 ชิ้นต่อวัน จำนวนชิ้นผลิตภัณฑ์ที่ได้นั้นขึ้นอยู่กับขนาดของผลิตภัณฑ์ หากเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดเล็ก เช่น แก้วและเชิงเทียน จะผลิตได้จำนวนมากกว่าผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดใหญ่ เช่น ครกและถังขยะ สำหรับสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลที่ทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นอาชีพเสริม สามารถทำผลิตภัณฑ์ได้ประมาณ 1-5 ชิ้นต่อวัน ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับการจัดสรรเวลาในช่วงที่ว่างเว้นจากการทำอาชีพหลัก

5. ส่วนประกอบทางการตลาด ที่ปรากฏในกลุ่มกลึงไม้ตาล ได้แก่

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

แหล่งที่มีผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดจำหน่ายอย่างต่อเนื่อง คือ

1. ที่ทำการกลุ่มกลึงไม้ตาล มีที่ตั้งอยู่ในหมู่ 1 ตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ใช้เป็นแหล่งผลิต เป็นสถานที่แสดงสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่าย เป็นสถานที่ติดต่อทางการค้าและเป็นสถานที่ถ่ายทอดความรู้สู่บุคคลทั่วไปที่สนใจ โดยมีผู้นำกลุ่มรับผิดชอบดูแลที่ทำการกลุ่มกลึงไม้ตาลแห่งนี้ นอกจากนี้มีแหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดที่อยู่ใกล้เคียงที่ทำการกลุ่มกลึงไม้ตาลคือ แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดในตำบลทับคา อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี และร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึกบริเวณหน้าทางขึ้นเขาวัง ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

2. แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นศูนย์แสดงสินค้า OTOP ได้แก่ ร้านแม่กิมลั้ง จังหวัดเพชรบุรีและศูนย์แสดงสินค้า OTOP ตำบลร่องระกำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ทั้งสองแห่งเป็นศูนย์รวมสินค้าพื้นเมืองของจังหวัดเพชรบุรี

3. แหล่งจำหน่ายสินค้าในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มี 2 แห่ง ได้แก่ ตลาดไนบาร์ซาหัวหินและบริเวณหน้าชายหาดหัวหิน ซึ่งมีร้านค้าที่รวบรวมของที่ระลึกที่หลากหลายอยู่ใกล้เคียงกัน

แหล่งที่มีผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดจำหน่ายเพียงชั่วคราว คือ

1. ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพ็คเมืองทองธานี ในกรุงเทพมหานคร มีการจัดแสดงสินค้า OTOP ในรูปแบบการออกร้านของกลุ่มผลิตภัณฑ์ทุกภาคของจังหวัดและการจัดแสดงสินค้า ผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง จะเข้าร่วมแสดงสินค้าทุกๆปี

2. การออกร้านในงานพระนครคีรีเป็นงานประจำปีของจังหวัดเพชรบุรีที่จัดขึ้นมีการออกร้านของกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้มีการใช้สินค้าในพื้นที่ที่มีอยู่และเป็นการสนับสนุนกลุ่มผลิตภัณฑ์ต่างๆ กลุ่มในจังหวัดเพชรบุรี

3. การออกร้านบริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี มีการค้าขายสินค้าแบบตลาดนัด โดยผู้ค้ามีการนัดหมายวันเวลาในการออกร้านร่วมกัน นอกจากจะมีผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคจำหน่ายแล้วยังสินค้าพื้นเมืองของจังหวัดเพชรบุรีจำหน่ายด้วย เป็นสินค้าประเภทอุปโภคและบริโภค

การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์

การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคในแหล่งผลิต กำหนดราคาโดยผู้นำกลุ่มกลึงไม้ตาล มีการคำนึงถึงต้นทุนในการทำผลิตภัณฑ์และบวกผลกำไร 3% เพื่อเป็นรายได้ของสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลที่ทำผลิตภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์

บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคมีลักษณะเป็นกล่องสี่เหลี่ยมหลากหลายสี สันทำจากกระดาษสา มีฝาปิดด้านบน ด้านข้างทั้งสองด้านของกล่องมีการเจาะเป็นช่องสี่เหลี่ยม ใช้พลาสติกใสปิดเพื่อให้เห็นชิ้นผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนคที่อยู่ด้านในอย่างชัดเจน มีการตกแต่งโดยการใช้เชือกที่ทำจากใยไม้และเชือกดินทองผูกบนกล่องบรรจุภัณฑ์

การส่งเสริมการขาย

กลุ่มกลึงไม้ตาลมีการส่งเสริมการขาย ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์สินค้าโดยใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ต
2. การใช้ใบปลิวและแผ่นพับนำเสนอข้อมูลของสินค้า
3. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์
4. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ถ่ายสื่อวิทยุ

หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกลุ่มกลึงไม้ตาล

เป็นหน่วยงานของภาครัฐที่ให้การสนับสนุนทางด้านเงินงบประมาณ เพื่อเป็นทุนในการดำเนินงานภายในกลุ่มกลึงไม้ตาล ช่วยวางแผนเกี่ยวกับระบบสหกรณ์ ให้ความรู้ทางด้านการทำธุรกิจชุมชนและการสนับสนุนให้มีการออกร้าน เพื่อแสดงสินค้าตามโครงการต่างๆ ที่ภาครัฐจัดขึ้น

การถ่ายทอดความรู้

การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดที่ปรากฏในกลุ่มกลิ้งไม้ตาล พบว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้จากผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลผู้สอนสู่สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลผู้เรียนรู้ โดยผู้สอนถ่ายทอดวิธีปฏิบัติงานจริงและผู้เรียนรู้เป็นผู้สังเกตการณ์ มีการซักถามเพื่อคลายความสงสัย ผู้เรียนจะนำความรู้ที่ได้รับไปทดลองปฏิบัติงานจริงด้วยตนเอง หลังจากทดลองทำงานเสร็จผู้สอนจะมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขจุดบกพร่องของผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปแก้ไขปรับปรุงในงานให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการถ่ายทอดความรู้จากผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลสู่บุคคลภายนอก ซึ่งไม่ใช่สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลและมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานเหมือนกันโดยไม่มีการแบ่งแยก

การสร้างช่างใหม่

ปัจจุบันสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลในตำบลหนองปรัง ซึ่งประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด มีจำนวนเท่าเดิมไม่เพิ่มขึ้น สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลที่ทำงานจะมีบุคคลในครอบครัวคอยช่วยเหลืองานต่างๆ ตามความเหมาะสมของวัย ทำให้บุคคลในครอบครัวเหล่านั้นมักพบเห็นการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดจนเป็นกิจวัตรประจำวัน สำหรับคนรุ่นใหม่ยังไม่มีเข้ามาเป็นสมาชิกในกลุ่มกลิ้งไม้ตาล มีเพียงสมาชิกวัยกลางคนที่ยังคงทำงานอยู่ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งกลุ่มกลิ้งไม้ตาลและสมาชิกที่ทำงานมาก่อนก่อตั้งกลุ่มกลิ้งไม้ตาลที่เป็นผู้สูงอายุก็เริ่มมีการวางมือจากการทำงานด้วยวัยที่ร่วงโรย การจะให้มีความเกิดขึ้นใหม่ในตำบลหนองปรังนั้นต้องใช้ระยะเวลาในการบ่มเพาะ โดยอาศัยปัจจัยหลายประการมาเป็นแรงผลักดันให้เกิดช่างใหม่ เพื่อสานต่องานให้ดำเนินต่อไป นอกจากนี้ยังมีบุคคลภายนอกที่อยู่ในพื้นที่ต่างๆ เข้ามาเรียนรู้งานของกลุ่มกลิ้งไม้ตาลตำบลหนองปรัง ทำให้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานที่ถ่ายทอดโดยผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ถูกเผยแพร่ในหลายพื้นที่ที่มีบุคคลหลายๆ กลุ่มเข้ามาศึกษางาน ทำให้เกิดช่างใหม่นอกพื้นที่ตำบลหนองปรัง ช่างใหม่เหล่านั้นคือส่วนหนึ่งของเครือข่ายการทำงานของกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง โดยมีการติดต่อการทำงานและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ความพึงพอใจของผู้ประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด

อาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดในตำบลหนองปรัง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี คืออาชีพหลักและอาชีพเสริมของชาวบ้านในพื้นที่ ทำให้มีรายได้อย่างพอเพียงใช้จ่ายในครอบครัว มีศักยภาพที่จะส่งเสียให้ลูกหลานได้ศึกษาในระดับสูงๆ เพื่ออนาคตที่ดีในวันข้างหน้าของลูกหลาน สมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจที่จะประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนด แม้ว่าจะประสบปัญหาทางด้านต่างๆ และยังคงมีความหวังว่าจะมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีจากการทำอาชีพผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนดในอนาคต

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการทำงานของกลุ่มกลิ้งไม้ตาล คือ

1. ปัญหาเรื่องวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดไม่พอเพียงและคาดว่าจะขาดแคลนในอนาคต
2. ราคาวัตถุดิบประเภทไม้ตาลโดนดหายากทำให้มีราคาสูงและค่าใช้จ่ายในการทำงานเพิ่มขึ้น รายได้ที่ได้รับจากการทำงานจึงลดลง ทำให้ต้องทำงานเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรีคือ การมีต้นตาลโดนดโดยทั่วไปในพื้นที่จังหวัด จากการประกอบอาชีพของชาวจังหวัดเพชรบุรีคือ การทำนา บริเวณหัวไร่และปลายนาจะมีต้นตาลโดนดอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากการทำนาแล้วชาวบ้านในจังหวัดเพชรบุรียังสามารถเก็บผลผลิตจากต้นตาลโดนดเป็นอาชีพเสริม ผลผลิตจากตาลโดนดนำไปประกอบเป็นเครื่องอุปโภคและบริโภคได้อย่างมากมาย เช่น ของใช้ที่สานจากใบตาลและขนมไทยแต่ละชนิด จนทำให้จังหวัดเพชรบุรีมีชื่อเสียงทางด้านการทำงานที่มีรสชาติเป็นเอกลักษณ์เฉพาะสมดังคำขวัญของจังหวัดเพชรบุรีที่กล่าวไว้ว่า “เขาวังคู่บ้าน ขนมหวานเมืองพระ เลิศล้ำศิลปะ แดนธรรมชาติทะเลงาม” ซึ่งมีการกล่าวถึงขนมหวานอยู่ด้วย ความหวานนั้นได้มาจากน้ำตาลโดนด ดังนั้นการเก็บผลผลิตจากต้นตาลโดนดก็คืออีกอาชีพหนึ่งของชาวบ้านในจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากทุกส่วนของต้นตาลโดนด สามารถสร้างประโยชน์ได้ทั้งหมด การปลูกต้นตาลโดนดจึงนับว่าเป็นการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรีนอกเหนือจากการทำนา สำหรับต้นตาลโดนดที่มีอายุตั้งแต่ 80-100 ปี จะเป็นช่วงที่หมดผลผลิต ไม้ตาลโดนดที่หลงเหลือไว้คือวัสดุที่เหลือใช้และมืออยู่อย่างมากมายในพื้นที่ ชาวบ้านจะมีการโค่นและเผาทิ้งเพื่อปรับสภาพพื้นที่ ไม้ตาลโดนดจำนวนมากถูกทำลายไป จนกระทั่งมีแนวคิดของชาวบ้านในตำบลหนองปรัง อำเภอเขาชัย จังหวัดเพชรบุรี มีการริเริ่มนำไม้ตาลโดนดมาทำผลิตภัณฑ์แล้วใช้ภายในครอบครัว จากความรู้เกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ที่บรรพบุรุษได้ถ่ายทอดให้ มาผสมผสานกับการแก้ปัญหาไม่ให้วัตถุดิบที่มีอยู่ในพื้นที่ต้องถูกทำลายไปอย่างสูญเปล่า ด้วยการมีแนวความคิดที่จะใช้สิ่งที่มีอยู่แล้วในพื้นที่มาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่คงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตอยู่และมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่เป็นอยู่ให้เกิดความกลมกลืนระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

วัตถุดิบที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดจำเป็นจะต้องเป็นไม้จากต้นไม้ตาลโดนดที่มีอายุตั้งแต่ 80 ปีขึ้นไป ซึ่งหมดการให้ผลผลิตแล้ว ทางกลุ่มกลึงไม้ตาลมีการรับซื้อมาจากไร่ที่ปลูกตาลเป็นธุรกิจในพื้นที่ตามจังหวัดต่างๆ ที่มีวัตถุดิบพอต่อการผลิต จากการมีเครือข่ายของกลุ่มกลึงไม้ตาล จึงมีการทำงานร่วมกับชาวบ้านที่ทำอาชีพอื่นๆ ตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ จึงมีการแลกเปลี่ยนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานเมื่ออุปสรรคที่ต้องแก้ไขอยู่เสมอ เช่นขาดวัตถุดิบในพื้นที่ ก็สามารถจัดหาวัตถุดิบในจังหวัดอื่นได้ แต่ในปัจจุบันผู้วิจัย

พบว่าวัตถุดิบจากไม้ตาลที่ทางกลุ่มกลึงไม้ตาลจำเป็นจะต้องใช้ทำผลิตภัณฑ์นั้นเริ่มขาดแคลน ไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า สาเหตุเพราะต้องใช้ไม้ตาลโดนดที่มีอายุ 80 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม้ตาลโดนดจึงจะมีความทนทานพอที่จะนำมาทำผลิตภัณฑ์ได้ ปัจจุบันนับว่าเริ่มเข้าสู่ภาวะขาดแคลนวัตถุดิบ ทำให้สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลหลายคนเริ่มแสวงหาอาชีพเสริมให้มีรายได้เพียงพอ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จากปัญหาวัตถุดิบที่กำลังจะเกิดการขาดขึ้นในอนาคต ผู้นำและสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันว่าในอนาคตอาจเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบจากไม้ตาลโดนดเป็นไม้ชนิดอื่น ที่มีความทนทานเท่าไม้ตาลโดนดและมีระยะเวลาในการเพาะปลูกไม่ยาวนานเท่ากับต้นตาลโดนด

เครื่องมือที่ใช้ในการกลึงไม้ที่พบในกลุ่มกลึงไม้ตาล ตำบลหนองปรัง นอกจากเครื่องมือที่ใช้ในงานกลึงไม้ โดยทั่วไปแล้ว ยังมีเครื่องมือที่ดัดแปลงมาจากเครื่องมือที่ใช้ในการทำนาได้แก่ มอเตอร์ของรถไถนาแบบเดินตาม นำมาต่อโดยใช้สายพานคล่องเพื่อจุดเพลลาของเลื่อยวงเดือนให้หมุน เพื่อแปรรูปไม้ตาลโดนดก่อนทำเป็นผลิตภัณฑ์ เป็นการนำอุปกรณ์ที่มีอยู่จากการประกอบอาชีพหลักมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับการทำงานกลึงไม้ตาลโดนดเป็นผลิตภัณฑ์

การทดลองทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดมีขึ้นภายในครอบครัวของคุณอนงค์ อ่อนยิ่ง ผู้ริเริ่มและมีการทดลองใช้งานจากผลิตภัณฑ์ ซึ่งปรากฏว่าผลิตภัณฑ์ที่ทำขึ้นนั้นสามารถใช้งานได้ อย่างทนทาน ทำให้เห็นประโยชน์ที่จะพัฒนาให้เกิดรูปแบบที่หลากหลายและเป็นการสร้างอาชีพให้กับตนเองและครอบครัว ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น เมื่อประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพของผู้ริเริ่ม ทำให้ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลหนองปรังเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้งาน จากผู้ริเริ่มจึงได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำกลุ่ม มีชาวบ้านในพื้นที่เป็นสมาชิกกลุ่มทำงานร่วมกันจึงเกิดการก่อตั้งเป็นกลุ่มกลึงไม้ตาลในปัจจุบัน จากการลองผิดลองถูกและมีการพัฒนาฝีมือของสมาชิกกลุ่มทุกๆ คนจนเกิดความชำนาญในการทำงาน จึงได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไปและมีลูกค้าสนใจในผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดอย่างมาก ทำให้สมาชิกทุกคนมีรายได้ที่ดีจากการมีอาชีพนี้ ในสมัยก่อนการทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดที่เคยปรากฏมีการทำขึ้นตามประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยไม่มุ่งเน้นความสวยงามในรูปทรงของผลิตภัณฑ์ แต่ในปัจจุบันผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดจะเป็นประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือนเป็นหลัก มีรูปทรงของผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นรูปทรงที่ได้รับอิทธิพลจากลูกค้าที่มีรสนิยมที่หลากหลาย ซึ่งมีความต้องการให้สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีรูปทรงตามความพึงพอใจของตน และสมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาลจะทำผลิตภัณฑ์ตามความพึงพอใจของลูกค้าเหล่านั้นเป็นหลัก

การทำงานของกลุ่มกลึงไม้ตาลเป็นการใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านมาเป็นรากฐานของการดำเนินธุรกิจชุมชน คือ การหยั่งรากสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ระบบเศรษฐกิจชุมชนโดยใช้ความรู้ที่ชาวบ้านมีอยู่เดิมผสมผสานกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ เป็นภูมิปัญญาที่พัฒนาจากการเปิดรับความคิดใหม่

มีคำแนะนำในการวางแผนการทำงาน ที่มาจากหน่วยงานทางราชการให้การสนับสนุน เช่น สำนักงานสหกรณ์ สำนักงานพัฒนาชุมชนและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี การดำเนินงานภายในกลุ่มกลิ้งไม้ตาลมีผู้นำกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเป็นศูนย์กลางในการทำงานทุกๆ ด้าน ได้แก่ การสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างหน่วยงานราชการกับสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล โดยการนำความรู้ที่ได้จากหน่วยงานราชการนั้นๆ มากระจายความรู้ให้กับสมาชิกกลุ่ม มีการรับสั่งและส่งสินค้าผลิตภัณฑ์ระหว่างลูกค้ากับสมาชิก มีการกระจายงานให้สมาชิกกลุ่มอย่างเป็นระบบแบบธุรกิจชุมชนและมีการกระจายรายได้ให้สมาชิกกลุ่มอย่างเป็นธรรม

ส่วนประกอบสำคัญทางการตลาดที่ปรากฏภายในกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ตำบลหนองปรัง ได้แก่

1. ลักษณะของผลิตภัณฑ์พบส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือนรูปแบบของเชิงเทียนเป็นหลัก
2. มีการกำหนดราคาในแหล่งผลิตมีการตั้งราคาให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยการคำนวณต้นทุนบวกผลกำไร 3% เพื่อดึงใจให้ลูกค้าที่เป็นพ่อค้าคนกลางตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ด้วยราคาที่ต่ำได้ง่าย
3. มีวิธีการนำสินค้าส่งให้ถึงมือลูกค้า โดยการมีร้านค้าที่เป็นศูนย์รวมสินค้าของจังหวัดเพชรบุรีและมีที่ทำการกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าและร้านค้าย่อยต่างๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป มีทำเลที่ตั้งในบริเวณที่มีผู้สัญจรไปมาอย่างสะดวก
4. มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านสื่อต่างๆ เพื่อให้ลูกค้าทราบถึงลักษณะและรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ เช่น การใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ต ไปปพลิเคชัน สื่อทางวิทยุและโทรทัศน์ของท้องถิ่น
5. ลักษณะของบรรจุภัณฑ์ที่ใช้บรรจุผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเป็นกล่องทำจากกระดาษ มีฝาปิดด้านบน ตัวกล่องมีสีสันทันที่หลากหลายให้เลือกตามความพึงพอใจของลูกค้า ด้านข้างของกล่องบรรจุภัณฑ์จะเป็นช่องสี่เหลี่ยม เพื่อให้สามารถมองเห็นผลิตภัณฑ์ที่อยู่ด้านในได้อย่างชัดเจน

ส่วนประกอบทางการตลาดที่พบในการวิจัยครั้งนี้ตรงตามหลักส่วนประกอบทางการตลาดซึ่งหมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคในสินค้าและบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งสินค้าและบริการที่ธุรกิจได้ผลิตขึ้นมาแล้วต้องที่จะอยู่ในตลาดได้นานและชนะคู่แข่งได้ดังที่ อุไรวรรณ บุญอาจ ได้กล่าวไว้

การถ่ายทอดความรู้ในการทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโดนด มีการถ่ายทอดโดยผู้นำกลุ่มมีการปฏิบัติงานเป็นตัวอย่างให้สมาชิกกลุ่มเรียนรู้ด้วยการสังเกตและเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามเพื่อคลายความสงสัยในการทำงานทุกๆ ขั้นตอน สมาชิกจะนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติตาม ผู้นำกลุ่มมีการชี้แนะแนวทางในแก้ไขผลงานของสมาชิกกลุ่มเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำมี

ความเป็นมาตรฐาน การถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนที่ปรากฏในกลุ่มกลิ้งไม้ตาลนั้นไม่มีการแบ่งแยกระหว่างชาวบ้านในพื้นที่และชาวบ้านนอกพื้นที่ ซึ่งผู้สอนมีความเต็มใจที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนอย่างเสมอภาคกัน สมาชิกภายในกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ตำบลหนองปรังที่ได้ทำการศึกษาพบว่าอยู่ในวัยกลางคนที่ทำอาชีพผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลโดนดมาอย่างยาวนานเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 10-30 ปี โดยไม่ปรากฏช่างใหม่ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลหนองปรัง แต่กับพบว่ามีชาวบ้านต่างพื้นที่เข้ามาศึกษาการทำผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลโดนดเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ทำให้ความรู้เกี่ยวกับการกลิ้งไม้ถูกเผยแพร่ไปทั่วในหลายๆ พื้นที่ นอกจากผู้นำกลุ่มเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในการทำงานแล้วสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลนั้นเป็นบุคคลที่มีส่วนช่วยในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ที่สนใจ เช่น การถ่ายทอดให้นักเรียนและนักศึกษาได้ศึกษาดูงานประกอบการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลจากการศึกษาวิเคราะห์ผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลโดนดแสดงให้เห็นว่าลักษณะกระบวนการผลิตที่ปรากฏในกลุ่มกลิ้งไม้ตาล แสดงถึงภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นอย่างแท้จริง ทั้งยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรม อีกทั้งเป็นการสืบสานฝีมือหัตถกรรมที่สำคัญจากบรรพบุรุษสู่คนปัจจุบันได้อย่างต่อเนื่อง ฉะนั้นจึงต้องช่วยกันฟื้นฟู และปลูกฝังค่านิยม ให้คนรุ่นหลังได้เห็นคุณค่าช่วยกันอนุรักษ์วัฒนธรรมการทำผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลโดนดให้อยู่สืบไป

2. การอนุรักษ์ ควรได้รับการร่วมมือจากหลายฝ่าย ในด้านของนักวิชาการควรมีการศึกษาวิจัย และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับงานผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลอย่างจริงจัง เนื่องจากสังคมยุคใหม่ได้เปลี่ยนไป กระแสนิยมทางตะวันตกได้เข้ามามีส่วนทำให้สังคมชนบทที่เป็นอยู่เกิดผลกระทบทางค่านิยม การประกอบอาชีพและมีผลให้ความเป็นเอกลักษณ์ของชาวบ้านตำบลหนองปรังที่อาศัยอยู่กับชาวไทยทรงดำได้อย่างกลมกลืนลดลง มีการเปลี่ยนไปประกอบอาชีพในเมืองหลวงหรือในโรงงานมากขึ้น มีเฉพาะกลุ่มคนในวัยกลางคนขึ้นไปที่ยังมีความเหนียวแน่นในการรักษาเอกลักษณ์ทำผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลโดนด ช่างงานทุกชิ้นงานต้องทุ่มแรงกายแรงใจฝีมืออย่างเต็มที่ หากคนรุ่นใหม่ยังมองข้ามเอกลักษณ์การทำผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลโดนดก็จะถูกกลืนและสูญหายไป ในอนาคตนั้นคือการห่างเหินกับธรรมชาติอันล้ำค่า สมาชิกในกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเริ่มสูงวัยขึ้นทุกวัน และวัตถุดิบก็เริ่มลดน้อยลง ทั้งนี้ในระดับองค์กรภาครัฐและเอกชนควรส่งเสริมด้านการผลิต ส่งเสริมด้านการตลาดและช่วยแก้ปัญหาเรื่องวัตถุดิบจากไม้ตาลโดนดไม่เพียงพออย่างต่อเนื่อง นอกจากจะช่วยส่งเสริมรายได้แล้วยังเป็นการอนุรักษ์และการทำผลิตถัณฑ์จากไม้ตาลโดนดของกลุ่มกลิ้งไม้ตาลให้อยู่ได้ต่อไปในอนาคต

3. ควรปลูกจิตสำนึกให้คนรุ่นหลังหันมาช่วยกันอนุรักษ์การทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนค การเผยแพร่ทางการศึกษาให้กลุ่มผู้สนใจ นักเรียนนักศึกษาพัฒนาเป็นหลักสูตรท้องถิ่นมีการ ถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการขึ้นชมการเห็นคุณค่าให้แก่คนรุ่นหลัง รวมทั้งส่งเสริม ให้ช่วยกันใช้ทรัพยากรจากธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์แทนการใช้วัสดุสังเคราะห์อื่นๆ ที่ ก่อให้เกิดปัญหาโลกร้อนในปัจจุบัน

4. ควรมีการอนุรักษ์และปลูกทดแทนต้นตาลโตนคที่ต้องเสียไปจากการใช้ประโยชน์ใน ด้านต่างๆ หรือใช้วัสดุอื่นๆทดแทนการใช้ไม้ตาลโตนคที่ต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะนำไม้ ตาลโตนคนั้นมาใช้งานได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ได้ข้อมูลตามเป็นจริงมาก ที่สุด ด้วยสาเหตุในการลงพื้นที่ซึ่งเป็นพื้นที่วัฒนธรรมเฉพาะถิ่นจึงต้องความพยายามที่เก็บข้อมูล เชิงลึกให้ได้มากที่สุด ซึ่งผู้ทำการวิจัยยึดประเด็นในการศึกษาวิเคราะห์งานเป็นหลัก หากผู้ที่มี ความประสงค์จะทำการวิจัยต่อยอดจากเรื่องนี้ผู้ทำการวิจัยก็ยินดีสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้งาน ทัศนกรรมพื้นบ้านชนิดนี้ได้รับการบันทึกและเป็นการอนุรักษ์การทำผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนคให้ คงอยู่ยืนนานเคียงคู่กับท้องถิ่นผู้ผลิต ที่สำคัญควรมีการเผยแพร่เป็นการเรียนการสอนหลักสูตร ท้องถิ่น และอีกในหลายๆ ประเด็น เนื่องจากบางประเด็นเป็นข้อมูลเชิงลึกหากข้อมูลไม่สมบูรณ์ จึงใคร่ฝากประเด็นที่เห็นสมควรเพิ่มเติมให้กับผู้ที่ทำการวิจัยต่อไปและมีการดำเนินการเก็บ ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลตำบลหนองปร่งกับการทำอุตสาหกรรมของ ชุมชน ว่าสามารถจะทำงานผลิตภัณฑ์จากไม้ตาลโตนคต่อไปได้นานแค่ไหน เนื่องจากในปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่าสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาลเริ่มประสบปัญหาวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อการทำผลิตภัณฑ์และมี ทางออกของปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างไร ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นส่งผลในด้านใดบ้างต่อ กลุ่มกลิ้งไม้ตาล จะมีทางออกของปัญหาอย่างไรเพื่อพยุรรายได้ของสมาชิกกลุ่มกลิ้งไม้ตาล ผู้วิจัย จึงใคร่ขอฝากประเด็นที่ยังต้องเก็บของมูลให้ผู้ทำการวิจัยนำไปต่อยอดเพิ่มเติมข้อมูลให้ สมบูรณ์ครบทุกประเด็นตามความเป็นจริงต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. (2543). : วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์
เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมาน
- ณัฐพงษ์ เจริญทิพย์. (2541). “ภูมิปัญญาทางวิทยาศาสตร์กับสังคมไทย : ประมวลบทความและ
ทัศนะที่เกี่ยวข้อง” สาขาวิชาสารคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทนา สีสลับและคณะ. (2542). “ภูมิปัญญาไทย” มศว. ศิลปวัฒนธรรม.
- พลาดิษฐ์ สิทธิชัยกิจ. (2542). ปัญญาสยาม กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- พิสิฐ นาคราไฟ. (2537). ปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น: การพัฒนาส่วนย่อยเพื่อ
แก้ปัญหาส่วนใหญ่. สารพัฒนาหลักสูตร
- มารุต อัมรานนท์. (2541). “ ศิลปะพื้นบ้านและสาเหตุแห่งการเกิด ” มศว. ศิลปวัฒนธรรม.
..... (2543). “ แนวทางในการศึกษาศิลปะพื้นบ้าน,” สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม.
- วิบูลย์ ลิ้มสุวรรณ. (2536). “ภูมิปัญญาพื้นบ้านกับการศึกษาปัจจุบัน,” อักษรศาสตร์ มศก.
..... (2540). มรดกวัฒนธรรมพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ: เอส พี เอส พรินติ้งเฮาส์
- วัฒนะ จุฑะวิภาต. (2537). หัตถกรรมพื้นบ้าน ก้าวไกล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
..... (2545). ศิลปะพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศิลปประภา.
- ลำเนียง สร้อยนาคพงศ์. (2535). การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนใน
โรงเรียน สารพัฒนาหลักสูตร.
- อมรรัตน์ ปานกล้า. (2539). จากความคิดทางวัฒนธรรมถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน ทางออกของ
สังคมไทย, สยามอารยะ.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2540). ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภาค: วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้าน
ไทย,
..... (2541). แนวคิดการศึกษากับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น,วารสารครุศาสตร์.
กรุงเทพฯ
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2531). ผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมไทยที่
ควรอนุรักษ์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ
- มนัส พิสุทธิรัตนานนท์. (2539). เอกสารประกอบการสอน วิชาศิลปะพื้นบ้าน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ. (2537). รวบรวมบทความวิชาการศิลปะระหว่างปี 2532-2537 กรุงเทพฯ : คณะ
ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณรัตน์ ตั้งเจริญ. (2541). ศิลปะพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กรมศิลปากร. (2532). ศิลปะหัตถกรรมไทย. กรุงเทพฯ:กรมศิลปากร

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.(2532).ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทยที่ควรอนุรักษ์ กรุงเทพฯ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ.(2542).วัฒนธรรม พัฒนาการทาง

ประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดเพชรบุรี กรุงเทพฯ โรงพิมพ์.วารสาร
ครุสภา

สุวัจ ศิลป์อนันต์และคณะ. (2544). ภูมิศาสตร์เพชรบุรี. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์สหชัย.

มนู อุคมเวช. (2537). ความเป็นมาของเพชรบุรี. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ

กลุ่มกลิ้งไม้ตาล.(2545). เอกสารเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของตำบลหนองปรัง, ความเป็นมา
ของกลุ่ม, กระบวนการผลิต, ขั้นตอนวิธีการ.

รังสิมา มั่นใจอารย์.(2546). การดำเนินธุรกิจขนาดย่อย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
บริษัท พัฒนาวิชาการ จำกัด

กรมการค้าภายใน.(2542).โครงการศึกษาบทบาทของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางใน ประ
เทศไทย.บริษัทซี เอ อินเตอร์เนชั่นแนล อินฟอร์เมชั่น จำกัด

นันทิยาและณรงค์ หุตานุวัตร.(2547). การพัฒนาองค์กรชุมชน สนับสนุนโดย สถาบันองค์กร
ชุมชน

ประพันธ์ ภักดีกุลและคณะ.(2549). รูปแบบและปัจจัยในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
ด้วยศักยภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
จันทรเกษม

อุไรวรรณ บุญอาจและไพรินทร์ เข้มจินดา.(2546). การดำเนินธุรกิจขนาดย่อย

การบริหารธุรกิจขนาดย่อย.(2521). พิมพ์และจัดทำโดยสำนักพิมพ์วังอักษร

ธีระชัย สุขสด.(2544). การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์

สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.(2546). การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมเพื่อสร้างงานแก่คนในท้องถิ่น กรณี
การพัฒนาและเผยแพร่ผลิตภัณฑ์จากใบตาลของจังหวัดเพชรบุรี

เจลิยว โพธิ์พิรุฬห์. (2533). เทคโนโลยีในงานไม้ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์

ภาคผนวก

ผู้นำและสมาชิกกลุ่มกสิกรรมไร้พรมแดน ตำบลหนองปรือ อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี

นางอนงค์ อ่อนยิ่ง
(ผู้นำกลุ่มกสิกรรมไร้พรมแดน)

ที่อยู่ของนางอนงค์ อ่อนยิ่ง
และใช้เป็นที่ทำการกลุ่มกสิกรรมไร้พรมแดน

นายหัน อ่อนยิ่ง
(สมาชิกกลุ่มกสิกรรมไร้พรมแดน)

ที่อยู่ของนายหัน อ่อนยิ่ง

บริเวณที่ใช้ทำงานกสิกรรมไร้พรมแดน

นายวรพล แพร่สีขาว
(สมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล)

ที่อยู่ของนายวรพล แพร่สีขาว

บริเวณที่ใช้ทำงานกึ่งไม้ตาลโดนด

นายเนือง จอกถม
(สมาชิกกลุ่มกึ่งไม้ตาล)

ที่อยู่ของนายเนือง จอกถม

บริเวณที่ใช้ทำงานกึ่งไม้ตาลโดนด

นายวิ หะนาท
(สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล)

ที่อยู่ของนายวิ หะนาท

บริเวณที่ใช้ทำงานกลึงไม้ตาลโดนด

นายสมศักดิ์ แคล้มวงษ์
(สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล)

ที่อยู่ของนายสมศักดิ์ แคล้มวงษ์

บริเวณที่ใช้ทำงานกลึงไม้ตาลโดนด

นายชัย ทองสำฤทธิ์
(อดีตสมาชิกกลุ่มก๊ิ่งไม้ตาล)

ที่อยู่ของนายชัย ทองสำฤทธิ์

บริเวณที่ใช้ทำงานก๊ิ่งไม้ตาลโดนด

นายปี จำปาทอง
(อดีตสมาชิกกลุ่มก๊ิ่งไม้ตาล)

ที่อยู่ของนายปี จำปาทอง

บริเวณที่ใช้ทำงานก๊ิ่งไม้ตาลโดนด

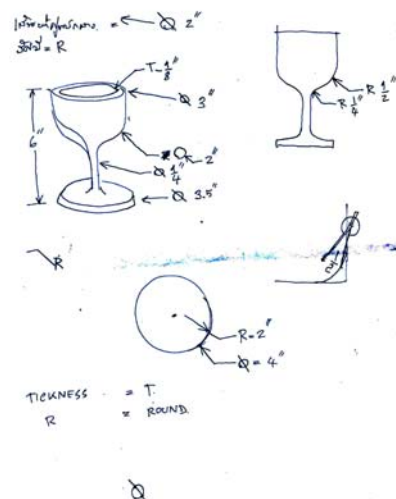
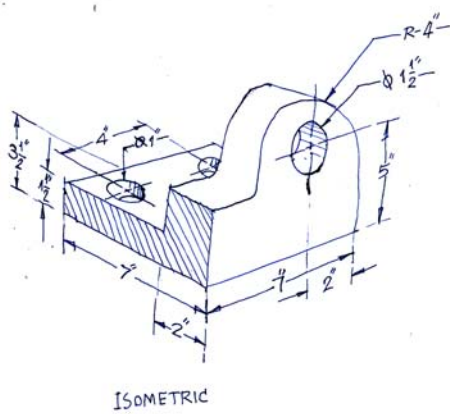
นายสมาน พันธุ์
(สมาชิกกลุ่มกลึงไม้ตาล)

ที่อยู่ของนายสมาน พันธุ์

บริเวณที่ใช้ทำงานกลึงไม้ตาลโดนด

การเขียนแบบผลิตภัณฑ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอรนุช เกิดพุ่ม
วันเดือนปีเกิด	24 ตุลาคม 2523
สถานที่เกิด	ตำบลเกาะหลัก อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	167 ถนนสุขใจ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักออกแบบ บริษัทมงคลไทยการ์เมนต์ จำกัด
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทมงคลไทยการ์เมนต์ จำกัด 158 หมู่ 3 ถนนนครอินทร์ ซอยวัดโบสถ์ ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2542	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย
พ.ศ. 2546	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) สาขาวิชาออกแบบ ประยุกต์ศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร